Lisette Larkins

DE VORBĂ CU EXTRATERESTRII

COMUNICĂRI CU FIINȚE ILUMINATE

Editura For You

DE VORBĂ CU EXTRATERESTRII

Comunicări cu ființe iluminate

Ediția în limba engleză
Copyright ©2002
TALKING TO EXTRATERESTRIALS by Lisette Larkins

Copyright ©2004, Editura For You

Tehnoredactare Monica Vişan
Copertă Andrei Chirea

Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României
LARKINS LISETTE
De vorbă cu extratereştrii/ Lisette Larkins
Bucureşti : For You, 2005

ISBN 973-7978-32-3

001.94

Toate drepturile asupra versiunii în limba română aparţin Editurii For You. Reproducerea integrală sau parţială, sub orice formă, a textului din această carte este posibilă nu-mai cu acordul prealabil al Editurii For You.
Tel./fax. 021/6656223; 0744352963; 0724212690; 0311001455
e-mail monica.visan@b.astral.ro; editura_foryou@yahoo.com
site http://www.editura-foryou.ro

Printed in Romania ISBN 973-7978-32-3

LISETTE LARKINS

DE VORBĂ CU EXTRATERESTRII

Comunicări cu ființe iluminate

Traducere
Maria-Pia Luttmann

EDITURA FOR YOU

„Întrebarea dacă noi comunicăm sau nu cu cei din spațiu nici nu-și mai are sensul. Răspunsul a fost dat cu multă vreme în urmă. Ceea ce ne întrebăm acum este: *Ce anume ni se spune? Ce învățătură ne este transmisă? Ce fel de ajutor ni se dă? Ce intuiții putem avea și ce răspunsuri ni se dau?*

În cartea *De vorba cu extratereștrii,* prin informațiile primite într-un mod cu totul deosebit, de către o ființă umană extraordinară, care a avut curajul să iasă în public și să dezvăluie un proces intim, personal și care a dus-o până la cele mai depărtate margini ale universului, întrebările de mai sus își capătă răspunsul.

Neale Donald Walsch,
autor al cărților *Conversații cu Dumnezeu.*

Învățăturile pe care le conține această carte nu pot fi ignorate. Suntem binecuvântați că le primim. Vă sfătuiesc să o citiți.

Joel Rothschild,
autor al cărții *Semnale de speranță.*

Citiți această carte. Renunțați la limbajul victimizării. Fiți la fel de curajoși ca și Lisette Larkins. Urcați-vă pe culmile minții și lăsați ca aripile inimii să se desfășoare. Auziți chemarea răsunătoare a destinului. Pregătiți-vă pentru contactul planetar.

Dana Redfield, autoarea cărților
Suntem chemați și *Legătura ET-oameni.*

Felul nostru de a vedea lucrurile este modificat. Intrăm în epoca Omului Universal, o ființă a cărei identitate este mai presus de naționalitate, religie sau etnie. Lisette Larkins ne duce mai departe, pentru a ne arăta relația pe care o avem cu cei din alte lumi. Alăturați-vă ei în această călătorie incitantă și permiteți-i să vă facă cunoștință cu noua noastră Comunitate Universală.

Walter Semkiw, M.D.,
autor al cărții *Întoarcerea Revoluționarilor: Dovezi ale reîncarnării și creării unei Lumi Noi*

Introducere din partea editorului

O ofertă pe care n-o putem refuza

Aproape toată lumea crede că rasa umană a ajuns oarecum la ananghie. În ce fel, asta depinde de punctul de vedere al fiecăruia. Ecologiștii pun accentul pe răul pe care i-l facem Planetei noastre. Fundamentaliștii credinței biblice sunt convinși că ne apropiem de Armageddon și că, în curând, cea mai mare parte a omenirii va fi distrusă de foamete, ciumă și război.

Dreapta politică este sigură că stânga politică ne conduce pe calea spre dezastru, și vice-versa. Alții cred că suntem pe cale de a trece printr-un salt cuantic al evoluției noastre, o trezire spirituală care ne va forța să ne reconsiderăm locul pe care-l ocupăm în univers și să redescoperim cine suntem cu adevărat.

Realitatea este că suntem o lume atât de fracturată și divizată, încât oamenii se ucid unii pe alții în numele a orice cred ei că le-a fost dat de Dumnezeu – lor și numai lor – adică legile corecte după care să-și ghideze existența. Nu se știe cum, dar dictonul „iubește-ți aproapele" s-a pierdut pe drum. Noi ne lăsăm copiii să moară de foame și oamenii sărmani să fie lipsiți de îngrijiri medicale.

Nu avem decât să privim în jurul nostru pentru a observa ce se petrece. Uitați-vă la stratul de ozon; la numărul de oameni din lumea industrializată care se îmbolnăvesc de cancer; la epidemia de SIDA; la încălzirea globală; la distrugerea pădurilor tropicale pentru a face loc zootehniei care să dea carne pentru restaurantele fast-food; la poluarea și secătuirea resurselor din oceanele noastre și la multe, multe altele.

Este ușor să arătăm cu degetul, să găsim dușmani, să ne risipim resursele pentru construcția de arme, în loc să lucrăm la îndreptarea și repararea stricăciunilor.

Dumnezeu știe că avem nevoie de ajutor.

Iar cartea aceasta vorbește despre obținerea unui asemenea ajutor.

Ni s-a făcut o ofertă pe care n-o putem refuza. Din partea vecinilor noștri. Cei ce trăiesc în afara Planetei noastre, care văd ce se întâmplă la nivel global. Și ei au trecut printr-un proces asemănător. Și ei recunosc că, uneori, au distrus mare parte din civilizația lor.

Ei nu vor ca și noi să pățim la fel.

Se oferă să ne ajute, dacă vrem să acceptăm. Această carte este unul dintre modurile în care ei doresc să ne transmită aceste informații. A, da, știu că mulți dintre voi vor crede că acest proces de comunicație este, în cel mai bun caz, un mijloc distorsionat și care nu se sprijină pe dovezi și, în cel mai rău caz, o înșelătorie totală. Știu că mulți vor spune că dacă ar vrea într-adevăr să ne ajute, ar ateriza într-un loc public și ar anunța că au venit.

Dar gândiți-vă un pic.

Ce s-ar întâmpla efectiv, dacă o rasă de ființe pe o treaptă superioară de evoluție ar ateriza cu adevărat pe Pământ? În ce fel ar afecta asta credințele noastre religioase, structurile noastre economice, militare și politice? Ar fi ei oare tratați ca mesageri ai lui Dumnezeu, ori ar fi împușcați ca niște intruși străini al căror „scop real" este să ne ocupe Planeta? Noi suntem niște ființe excesiv de primitive, cu o tehnologie prin care ne putem distruge atât pe noi, cât și Planeta. Iar acolo, în lumea noastră, există *chiar acum* oameni care cred că Dumnezeul pe care-L venerează vrea ca noi să facem exact asta. Asemenea oameni vor contribui la împlinirea acestui lucru prin orice mijloace. Afară, în lumea noastră, există *chiar acum* oameni care încearcă să construiască arme nucleare pentru ca să șteargă de pe fața pământului orașe ca Tel Aviv ori New York. Există undeva, în lume, *chiar acum,* oameni care au dansat de bucurie, atunci când trimișii lor au pilotat avioane ca să izbească clădiri și să ucidă mii de oameni.

Dacă ai fi de undeva, din afara acestei Planete, dacă ai fi neînarmat și incapabil să ucizi, ai veni aici și te-ai arăta lumii?

Ai emite un mesaj radiodifuzat ori televizat, care să fie respins de majoritate ca o șmecherie de magician, sau ca efecte speciale de la Hollywood? Ei ne-au arătat că există. Uneori ne lasă să le observăm aeronavele, și adesea interacționează cu oamenii, în felurite moduri. Și care a fost rezultatul net al acestor întâlniri? Scepticism, respingere, negare, minciuni guvernamentale și un consens general că asemenea evenimente sunt „nedovedite", ori că sunt dovada unei maladii mintale. Cei care se implică în încercarea de a-i obliga pe guvernanți să dezvăluie informațiile pe care le dețin întâmpină aceeași rezistență. (Mulți cred că, de fapt, nu guvernul însuși controlează lucrurile, ci grupuri de organizații ultrasecrete, al căror scop este să răstoarne situația și să controleze accesul la informații.)

Însă prietenii noștri din spațiu nu au de gând să intre în acest joc de-a „băieții buni – băieții răi". Sigur că da, există grupări care se ocupă de operațiuni subterane și care au as-cuns informații de noi, restul populației. Sigur că da, există și tehnologie care ar putea fi pusă la dispoziția persoanelor care ar dori să schimbe direcția de dezvoltare a omenirii. Sigur că da, mai există și aceia care vor să controleze accesul la contactele cu ET, care vor să-și mențină propria bază de putere și care, în mod evident, doresc să mențină modelul actual al tehnologiei combustibilor fosili. Și sigur că da, pe această cale putem ajunge, la un moment dat, să poluăm Planeta într-un asemenea hal, încât să ne arunce înapoi cu sute de ani, ori poate chiar să ne distrugă total.

Dar chiar și dacă există unii avizi de putere, oameni în negru și corporații internaționale preocupate mai mult de acționarii lor decât de sănătatea Planetei – nu aceștia sunt băieții răi. Ei nu sunt altceva decât ființe umane, la fel ca noi, acționând conform propriei lor viziuni asupra lumii. Și, în mare măsură, ei servesc dorințele restului omenirii. Credeți că ar mai exista cartelurile drogurilor, dacă milioane de oameni nu ar tânji după prafurile lor? Problema este că nu ne putem juca de-a binele și răul; nu-i putem acuza pe alții de starea în care ne găsim. Este *adevărat* că ne-am întâlnit dușmanii – iar ei suntem noi. În realitate suntem un tot, facem parte toți din același

izvor de energie care a creat întregul univers. Și pe această minunată Planetă verde și albastră, numită Pământ, noi suntem stăpânii propriului nostru destin, noi toți, fiecare dintre noi, suntem implicați în această problemă. Prin urmare, tot noi putem face schimbarea.

Iar ei sunt aici ca să ne ajute. Ei vor să ne îndrume pe noi toți – dacă și noi ne dorim acest lucru. Mai există și problema liberului arbitru (prima *poruncă universală*) și nu credeți că e posibil să fie nevoie de o masă critică de oameni care să ceară ajutor, înainte ca ei să fie dispuși să apară și să ne dea acest ajutor, în mod mai direct?

Această carte vă va relata ce se întâmplă: cine sunt ei, de ce au venit aici, ce scop au și cum putem participa cu toții, într-un mod care să fie în folosul tuturor. Cartea vă va face cunoștință cu Lisette, va descrie întâlnirile ei în calitate de „experimentator" (nu de „răpită"), ca și procesul dificil prin care a ajuns să-și accepte rolul de comunicator pentru ființe fizice de pe o altă planetă. Bineînțeles că sunteți liberi să cântăriți aceste informații și să le acceptați ori să le respingeți, în funcție de ce vă spun ele fiecăruia, în mod individual. În tonul plin de răbdare și bunătate și în conținutul acestor cuvinte veți regăsi o grijă față de toate popoarele de pe Pământ, la care cei mai mulți nu s-ar fi așteptat din partea acestor ființe iluminate, care sunt considerate răufăcătoare, care sunt temute și neînțelese de marea majoritate dintre noi, locuitorii acestei Planete.

Așa că, iată-o – cu toate meritele ori defectele ei – cartea scrisă pentru că am stat *De vorbă cu extratereștrii.*

Robert S. Friedman

Prefața autoarei

În mod normal, nimeni nu adoarme întrebându-se dacă noaptea nu-i va aduce o întâlnire față-n față cu extratereștrii – omuleții cenușii cu ochii mari și negri – ori dacă nu se va trezi plutind în aer, fiind transferat dintr-o astronavă ciudată și dus în fața altor extratereștri, care așteaptă jos. Cu siguranță, nu acestea au fost ideile cu care am crescut. Dar, într-o noapte din 1987, m-am ridicat în capul oaselor în pat, cu senzația stranie că ceva nu era în regulă. Ca tânără mamă, deprimată, trecând prin al treilea an al unei căsnicii nefericite, n-aș fi crezut că viața mi-ar putea oferi și mai multe provocări. Însă în noaptea aceea, în timp ce bebelușul meu de șapte luni dormea liniștit în pătuț, am fost trăznită de sus de un jet de lumină albă, care a izbucnit prin tavan și mi-a străpuns întregul trup cu o vibrație electrică. Părul îmi flutura în jurul feței, de parcă m-aș fi găsit într-un tunel aerodinamic, cu toate că perdelele atârnau în continuare nemișcate, lipite de tapetul camerei. Din acea clipă, viața mea nu a mai fost la fel.

După aceea, luminile și vibrațiile misterioase m-au vizitat aproape seară de seară; și totuși, habar n-aveam ce se întâmplă cu mine. La câteva secunde după fiecare izbucnire de lumină deasupra capului meu, mă scufundam în somn. Mă copleșea o stare de repaos atât de puternică și bruscă, încât îmi amintea de anestezia care îmi fusese administrată pentru extracția unei măsele. Era un somn după toate aparențele indus, declanșat tocmai din cauza – ori în ciuda –urletelor de groază din mintea mea. După aproape doi ani de astfel de haos, ajunsă la capătul disperării și cu sprijinul soțului meu de-atunci, m-am internat într-un spital de psihiatrie.

În timpul scurtei mele șederi de acolo, am pierdut custo-

dia asupra fiului meu și, din cauza furiei pe care o resimțeam pentru atâta nedreptate, m-am jurat să ajung la rădăcina a ceea ce pătrundea prin tavanul de deasupra capului meu.

Trei săptămâni mai târziu, la externarea mea din spital, ajunsesem la concluzia că nu eram nebună, dar știam că aveam nevoie de ajutor. Pe parcursul următoarelor patru luni, mi-am recâștigat custodia totală asupra băiatului meu și am devenit pasionată de descoperirea a tot ce era posibil legat de experiențele pe care le trăiam. Poate că, dacă aș fi avut o bază spirituală și emoțională mai solidă în timpul acelor experiențe inițiale, n-aș fi ajuns atât de traumatizată. Însă, la acel moment, eram deja suficient de motivată să dezleg misterul. Așa că, în următorii câțiva ani, am beneficiat de consiliere din partea unui psihiatru minunat, care m-a ajutat să plonjez în suferințele mele latente. După o serie de teste și evaluări, terapeutul m-a asigurat că sunt perfect sănătoasă psihic.

Până la urmă m-am vindecat emoțional și am devenit foarte decisă să găsesc explicația din spatele fenomenelor paranormale care îmi umpluseră cu regularitate nopțile. Aveam senzația că, orice ar fi fost, nu era din această lume. Au mai început să se petreacă și alte lucruri stranii: geamurile electrice ale automobilului meu se ridicau și coborau singure, chiar și cu motorul oprit; aparatele electrice din casa se stricau cu regularitate când le foloseam; capul îmi vibra puternic, de parcă ar fi fost băgat în priză și, ce era cel mai rău, făcea mișcări independente, exact atunci când vibrațiile coborau asupra mea, de sus.

Pe parcursul acelor primi ani, ideea fenomenelor de întâlnire cu extratereștri mi se părea complet străină, așa că nu am luat în considerație posibilitatea serioasă că exact asta se întâmpla, până ce, în timpul unei întâlniri, m-am „trezit" față în față cu un grup de extratereștri. Inima îmi bătea atât de tare, încât mă întrebam dacă n-o să fac infarct. Singurul lucru la care mă puteam gândi era dorința arzătoare de a mă întoarce acasă ca să-i povestesc cuiva ce mi se întâmplase. Brusc, am înțeles de ce trăisem senzația unor episoade de „lapsus temporis". Pe când mă zgâiam, fără să-mi vină să cred, la ființele din jurul meu, acestea au început să-mi vorbească, deși buzele lor nu

s-au mișcat deloc, ca de altfel – cel puțin, așa cred – nici ale mele. Păreau să-mi vorbească de la minte la minte, însă cuvintele erau la fel de clare, de parcă mi-ar fi vorbit cineva din cameră. Această comunicare a continuat și continuă până în ziua de azi și constituie conținutul cărții de față.

În ciuda senzației mele inițiale de groază la vederea unor extratereștri drept în fața mea, ei mi s-au părut ciudat de familiari, de parcă aș fi întâmpinat un unchi drag pe care-l cunoscusem în copilărie, dar nu-l mai văzusem de ani buni. Ei îmi vorbeau, iar eu le vorbeam la rândul meu și nu pot da nici o explicație cum de mi se păreau atât de straniu de cunoscuți. În mod inexplicabil, simțeam pentru ei o iubire imensă și puteam resimți iubirea lor absolută față de mine. Pe tot timpul conversației cu ei din acea seară, ca și în multe comunicații de atunci încoace, am ajuns să înțeleg că întâlnirile mele – ca și întâlnirile altor oameni din întreaga lume – fac parte dintr-un plan universal magnific.

Din acea clipă în care înțelegerea mea despre experiențele prin care treceam s-a schimbat, m-am schimbat și eu, iar experiențele trăite de mine s-au transformat. Am început să capăt – mai curând decât să mă tem de ele – anumite capacități nou dobândite, care, după cum am descoperit mai târziu, se dezvoltă de la sine, odată cu experiența ET, cum ar fi clarviziunea și claraudiția, clarștiința și capacitatea de a materializa. ET au început să-mi trimită jeturi bruște de lumină colorată pe care am ajuns la un moment dat să le pot descifra și care mi-au oferit îndrumări și sugestii binevoitoare, în clipele de confuzie ori de lipsă de limpezime. În general, întreaga mea lume s-a schimbat. Uneori puteam chiar „auzi" ce gândesc animalele.

Am ajuns să înțeleg că aceste ființe nu m-au „răpit", pentru că nu am fost niciodată furată de acasă. Înțeleg că acesta este termenul utilizat de o cultură care nu înțelege și care se teme foarte tare de vecinii noștri din alte lumi. Pe măsură ce mi se schimbau ideile despre ceea ce mi se întâmplase și am refuzat să accept eticheta de victimă, am început să relatez experiențele trăite de mine câtorva persoane.

După nu prea mult timp, formasem un mic grup. Am

făcut un pic de publicitate și i-am mai invitat și pe alții să vină și să vorbească despre întâlnirile lor, pentru că îmi aminteam că multă vreme nu avusesem pe nimeni în care să mă încred. Cu fiecare persoană care s-a alăturat grupului meu, am aflat că acest fenomen este înconjurat de o imensă senzație de jenă și rușine. S-a întâmplat de multe ori ca, imediat ce întâlnirea din acea seară a grupului să se încheie, unul dintre participanții mai noi să mă ia deoparte și, cu ochii măriți și glasul tremurat, să-mi spună: „Și eu am avut asemenea experiențe, dar niciodată nu am povestit nimănui nimic".

Acum recunosc că mulți, foarte mulți dintre noi trăiesc experiențe identice, dar prea puțini dintre noi se simt în largul lor, dacă vorbesc despre ele. De fapt, am ajuns să cred că propria noastră cultură ne cere să acceptăm, în mod tacit, să păstrăm o tăcere colectivă și să nu vorbim despre asemenea lucruri. Dacă am îndrăzni s-o facem, am pulveriza ideea că nu suntem singuri pe lume și că nu suntem separați de alți locuitori ai universului. În ciuda atitudinii predominante a guvernelor și a societății, majoritatea dintre noi simt că suntem într-adevăr ființe umane universale, care avem frați pe undeva, prin preajmă.

Acum înțeleg că, în ciuda șocului traumatic inițial, legat de primele mele întâlniri, asta nu înseamnă că s-a întâmplat ceva rău. Suferința a fost prima mea reacție, bazată pe modul în care am crescut în cadrul modelului meu cultural și pe tiparele de înțelegere pe care le adoptasem. Însă am încetat să aleg suferința ca mod de reacție și, de îndată ce am operat această transformare în perspectiva mea asupra experiențelor pe care le trăiam, am venit spre acest fenomen cu o încărcătură de curiozitate, mirare și, mai presus de toate, cu o minte aplecată spre investigație. Acum, după ce am făcut o schimbare a contextului în care integram aceste experiențe în percepțiile mele, am cucerit libertatea emoțională de a trece la etapa următoare. Am decis că ar fi extrem de interesant dacă aș vorbi cu acești ET, pentru a-i întreba cum percep ei lucrurile.

Aș vrea să vă împărtășesc unele dintre comunicările pe care le-am avut și pe care le mai am cu aceste ființe iluminate.

Ei se descriu drept iluminați și aceasta este, efectiv, percepția pe care mi-a dat-o experiența mea asupra lor. Nici măcar printre pasionații de OZN-uri, acesta nu este un subiect îndrăgit. Însă din comunicările lor răzbate sunetul adevărului. Consider că, pur și simplu, simt inima și sufletul lor și intru pe aceeași lungime de undă cu ei. Cei care L-au urmat pe Iisus, au avut percepția a cine era El. I-au simțit lumina și, cu toate că s-ar putea să fiu considerată ridicolă pentru această perspectivă, aparent nepopulară, vreau să afirm, fără echivoc, că eu le percep pe aceste ființe ca fiind iluminate.

Extratereștrii ne amintesc faptul că poți descoperi soiul pomului, după fructele pe care le rodește. Ca urmare a contactelor mele cu ei, am rămas cu sentimentul de pace și speranță. Cuvintele lor sună aidoma cu cele ale marilor maeștri care i-au precedat. Îndrumările pe care mi le-au dat în ultimii cincisprezece ani au contribuit la transformarea vieții mele, pentru că, dacă m-ați fi cunoscut în 1987, nu m-ați mai recunoaște acum, ca fiind aceeași persoană.

Cei mai mulți dintre noi au nevoie să creadă că există posibilitatea unor întâmplări extraordinare pentru noi înșine, pentru cei pe care-i iubim și pentru Planeta noastră. Mie mi s-au întâmplat lucruri uimitoare, așa că știu unde se află miracolele. Ele sălășluiesc în capacitatea noastră de a crede.

Eu nu am nimic deosebit, ori neobișnuit. Dacă eu sunt în stare să trăiesc experiența a ceea ce pare a fi miraculos, tot așa poate oricare dintre noi. Contactul fizic cu extratereștrii poate fi mai uzual decât vă imaginați. Pentru că, unde stă scris în ceruri că supranaturalul li se întâmplă doar călugărilor tibetani, ori pescarilor care L-au însoțit pe Iisus? O roșcată banală ca mine poate depune mărturie despre ce este posibil, atunci când Universul își ridică cortina și ne lasă să aruncăm o privire în culise.

Cu excepția acestei chestiuni mărunte – care este conversația cu ET – eu sunt la fel ca voi toți. Cred că nu vă considerați mitomani ori mincinoși și nici eu nu simt că aș avea asemenea caracteristici. Așa că, nu mă tratați cu neîncredere, pentru că spun că am prieteni care au pielea cenușie. Și eu încerc să ies la lumină din ascunziș.

Practic, nu sunt o adeptă fanatică a Noii Epoci. Voi și cu mine avem, probabil, mai multe lucruri care ne apropie, decât care ne deosebesc: aceleași probleme cu care ne confruntăm; același gen de speranțe și vise; un cuptor cu microunde care trebuie curățat; și copii a căror picioare cresc mai repede decât atitudinile și comportamentul și care mănâncă mai multă mâncare semipreparată, decât ar părea cu putință.

Iată dilema stigmatului legat de afirmația că ai avut întâlniri de gradul patru. Dacă ar fi să te rog ceva, dragă cititorule, te-aș ruga doar ca, citind această carte, să remarci cât de multe presupuneri ai despre ce e posibil și despre ce nu e posibil. Îndrăznesc să subliniez acest lucru, tocmai pentru că, dacă tu te limitezi la acele experiențe care sunt posibile, asta nu mi le limitează nicidecum pe ale mele. Poate că tocmai de aceea eu stau de vorbă cu extratereștrii și tu nu (pentru moment). Dar am luat-o prea repede înainte.

Îmi dau seama că toată chestia asta despre ET nu pare a fi credibilă. Pot să înțeleg foarte bine această părere, pentru că mie nici măcar nu mi-a plăcut vreodată literatura science-fiction – până ce propria mea experiență a schimbat totul. Atunci când, în seara aceea, viața mea s-a întors cu susul în jos, nu aveam cum să știu că îmi va trebui atâta vreme ca să mă simt în stare să mă încumet să vă povestesc adevărul despre toate astea. Și probabil că nici nu mi-aș bate capul deloc, dacă n-aș avea convingerea absolută că zeci de mii de alți oameni – de altfel, absolut obișnuiți – au avut și ei experiențe asemănătoare, dar, ca și mine, nu le-au povestit niciodată nimănui. Este micul nostru secret. Dar toate astea sunt pe cale să se schimbe.

Eu fac parte dintre cei ce înfloresc târziu. Mi-au trebuit decenii ca să-mi găsesc ritmul și m-am maturizat emoțional destul de târziu. Am fost atât de preocupată de ceea ce veți gândi despre mine, că a fost nevoie să mă maturizez într-adevăr, să îmbătrânesc, să devin mai bună și mai sinceră, până în punctul în care nu-mi mai pasă că nu veți crede experiențele trăite de mine, în propria mea viață. Ei bine, și ce dacă!

Momentul pe care l-am ales s-ar putea să fie legat de vârsta fiului meu, care, la cincisprezece ani, este probabil prea

mare ca să mi se mai ia custodia asupra lui, din cauza acestei cărți. Așa că am dat la spate prudența și, trebuie să recunosc, am o senzație minunată că pot spune adevărul. Probabil că voi declanșa furia unei mari părți a comunității pasionate de OZN-uri, care insistă că „extratereștrii" cenușii, cu ochii mari și negri, sunt în realitate niște infractori care răpesc oameni – ba chiar mai rău decât atât.

Această carte declară că extratereștrii sunt ființe iluminate – o contradicție în termeni, în unele cercuri paranormale. Așa că, vedeți, nici măcar nu am aprobarea lumii OZN-iste. Și dacă aveți habar cât de cât de literatura actuală despre OZN-uri, știți să că asemenea afirmații sunt considerate niște blasfemii, ori sunt desconsiderate ca un simptom al faptului că extratereștrii mi-au „spălat creierul".

În afară de îndepărtarea mea de grupurile OZN-iste „respectabile", în nici o societate nu-ți este ușor, atunci când pui în discuție cuvântul care începe cu „E". Sigur că știți deja care e părerea generală despre asemenea afirmații. Cei care cred că extratereștrii există, probabil, pe undeva, nu pot accepta că tu chiar ai întâlnit o asemenea ființă. Ori chiar un grup de astfel de ființe. Vă dați seama cât de alunecos devine terenul? Norma Culturală Standard acționează în profunzimile sistemului nostru de credințe, dictându-ne Ceea Ce Este Posibil. Se consideră corect, din punct de vedere politic, să admiți că ai văzut o navă de la distanță, dar niciodată că ai avut vreo relație personală cu ocupanții ei. Este perfect acceptabil să spui la vreo adunare a puștilor cercetași că ai văzut un OZN pe cerul nocturn, pe când erai cu cortul la Santa Fe, dar e imposibil să fi ajuns vreodată față-n față cu cei care pilotează acea navă.

Nu e periculos să afirmi că ai observat semne de viață extraterestră de la depărtare, dar nu trebuie să existe nici un fel de comunicare între specii. Dacă există, atunci trebuie să se limiteze la scâncete de teamă, în timp ce tu, neputinciosul, ești „răpit" de ei. Măcar această versiune a unei întâlniri se va bucura de o aprobare înveninată în jurnalele despre OZN-uri, ori în ziarele de scandal.

Dintre fanii OZN care sunt de acord că poate chiar ai fost

contactat și că, eventual, ar fi posibil să se fi desfășurat un soi de comunicare telepatică (unii OZN-iști sunt de acord că, probabil, extratereștrii nu se folosesc de gură pentru a vorbi), o asemenea comunicare telepatică este acceptată de ei, doar dacă extratereștrii în cauză sunt plasați la o distanță oarecare de partenerul uman. Așa că poți recepta o comunicare telepatică, dacă spui că erai întins pe o masă într-o astronavă, în curs de a fi supus disecției și că ființa se găsea la mai mult de un metru de tine. Asta, spun specialiștii în OZN-uri, poate fi crezut. Dar dacă nu ești în celălalt capăt al încăperii, ori de cealaltă parte a străzii, ori nava plutește sus, deasupra ta, ori deasupra casei, ori deasupra galaxiei, atunci nu mai e posibil să „auzi" nimic, pe cale telepatică. Cui îi mai pasă că astronauți se folosesc de diverse dispozitive pentru a ține legătura cu NASA, aflată jos, pe Pământ, în timp ce ei plutesc undeva departe în spațiu – și nimeni nu are nimic de obiectat la așa ceva. Străbunicii tale i s-ar părea un miracol.

Evident, e de necrezut să te gândești că ființe, care sunt mult mai avansate decât noi în toate privințele, pot să imagineze o modalitate de a rămâne în legătură.

Am prezentat cadrul general al lucrurilor cu care mă lupt, pentru că asta nu e o treabă ușoară. Nu există cine știe ce avantaj în ceea ce am de făcut. S-ar putea să mă lovesc de mai multe presupuneri negative, preconcepute și de acuzații aruncate împotriva fenomenelor OZN, decât în orice alt domeniu de activitate. Punct.

Însă, deși s-ar putea ca această lucrare să fie singulară, nu mă simt nedreptățită. Spiritul de pionierat este viu și prosper în casa mea și ne inspiră pe aceia dintre noi care au păstrat secretul un timp prea îndelungat. Pariez că acceptați ideea că Pământul nu este plat. Unii dintre noi știu, chiar în momentul de față, că extratereștrii iau legătura cu oamenii. Iar aceste contacte nu se încadrează într-un singur tip, stil, mod ori model. Să insiști că așa ar trebui să fie, doar pentru că tu nu ai mai auzit așa ceva până acum, nu invalidează lucrul în cauză.

Spectrul experienței universale nu se poate încadra în numai două ori șaptesprezece categorii. Nu există un număr

finit de miracole posibile și, în plus, până și aspectele miracolelor ar trebui să fie miraculoase.

Dar cine sunt acești extratereștri și oare de ce doresc să ne cunoască? Ori suntem pentru ei doar niște șoareci de laborator, care aleargă ca într-un labirint pe șoselele noastre și pe care ei pun, din când în când, o lumină, pentru inspecție?

Iată, deci, primul dintre cele câteva dialoguri pe care vreau să vi le relatez. Porniți cu mine în această aventură, deși mintea voastră poate că protestează, spunându-vă că o astfel de comunicare de la alte ființe fizice din galaxie nu poate fi cu adevărat posibilă. Dar veniți totuși cu mine.

Poate că, pentru prima dată, multe dintre întrebările voastre își vor găsi răspuns. Nu porniți cu presupuneri prealabile, ci veniți către această comunicare cu inima deschisă și s-ar putea să constatați că și voi îi veți îndrăgi pe acești vecini, pe care într-o vreme îi numeam „străini"*.

[*Notă către cititor:* Fiecare capitol începe cu vocea mea. Acest comentariu este redat întotdeauna cu caractere italice. Întrebările de la început de paragraf, adresate prietenilor noștri ET, sunt de asemenea cu caractere italice. Iar răspunsurile extratereștrilor sunt mereu cu caractere normale. L.L.]

* *alien*, în original, care are sensul de străin de loc, ostil, venetic. N. T.

CAPITOLUL 1

Pregătirea

Ți s-a întâmplat vreodată ca, exact când pregăteai micul dejun, ori vorbeai cu cineva la telefon, trupul să-ți înghețe brusc și complet pentru o clipă și să te oprești din ceea ce făceai, ca să faci o pauză pentru că simți că-ți vine să strănuți? Dacă este un strănut puternic, ai senzația că o explozie subită de energie te străbate din cap până în picioare și îți iese prin gură și nas. Acum închipuie-ți că fenomenul – numai până la momentul în care ești pe punctul de a strănuta – durează 20 de minute, sau o oră și jumătate, iar în tot trupul ai senzația că te ții de un cuțit metalic pe care l-ai înfipt în aparatul de prăjit pâine. Simți că ești electrocutat. Părul ți se zburlește în cap și un picior începe eventual să-ți zvâcnească incontrolabil. Ai senzația că pielea capului îți este jupuită ca un scalp, iar zgomotul cu care se desprinde este atât de puternic, încât nu poți înțelege cum de nimeni altcineva nu-l aude. Și mai jenant chiar, capul începe să ți se clatine înainte și înapoi, de parcă ai fi o antenă satelit umană.

Acestea sunt câteva dintre senzațiile pe care le am, atât atunci când am o întâlnire materială cu ET, cât și senzațiile cu care mă așez la masă cu reportofonul lângă mine și stau de vorbă cu ei, fără ca ei să fie, în mod material, în fața mea.

Pentru că om și am prieteni și rude tot oameni, sigur că știu cât de ridicol sună toate astea. Nu știu ce mi-a fost mai greu de înfruntat – faptul că a trebuit să accept că am avut întâlniri cu ET, ori că am avut de luptat cu reziduurile emoționale de la reacțiile celorlalți față de ceea ce fac eu. Cu toate acestea, devin tot mai curajoasă pe zi ce trece și cred că vrei să începi să citești una dintre întrebările pe care le pun despre modul în care receptez aceste comunicări.

Majoritatea oamenilor care primesc informații prin „channeling" și le notează pentru a fi publicate, au foarte mare grijă să facă diferența între informațiile pe care le-au primit pe când erau în transă ori într-o stare modificată și ceea ce au adăugat ulterior, ca propriile lor comentarii; în orice caz, imediat după ce ies din acea stare, oricare ar fi ea, în care mă aflu când vă „aud", după ce v-am înregistrat pe banda magnetică, mă așez la masă să transcriu înregistrarea de pe bandă. Dar, chiar și în timpul operațiunii de transcriere, tot mai primesc în continuare date și informații de la voi, date care mă ajută să clarific mai bine comunicările voastre.

Practic, este un proces format din două părți și nu văd ce rost ar avea să încerc să separ informațiile primite de la voi în starea de „transă" și ceea ce receptez de la voi, cât timp compun totul pe tastatura calculatorului. Însă, fără îndoială, ambele faze duc la o comunicare mai bogată, mai deplină; și totuși, îmi fac griji că alții vor avea impresia că, într-un fel, „trișez", dacă includ aici și datele pe care mi le transmiteți în cea de-a doua parte a acestui proces de comunicare.

Acest proces nu este receptat la fel ca fenomenul tradițional de „channeling", așa cum îl înțelegi tu, așa că va fi diferit, pentru că ești implicată într-o comunicare directă cu noi – nu prin „channeling". Nu primești gânduri insuflate prin „channeling" de la spirite lipsite de trup, ci comunici cu alte ființe materiale, care nu se află pe planeta ta. Te găsești într-o poziție specială în ceea ce privește receptarea de informații de la o sursă aflată în alt loc, prin aceea că, spre deosebire de situația în care „auzi" ce îți transmit spiritele lipsite de trup, ai avut cu noi întâlniri materiale, în timpul cărora modul de comunicare a fost telepatia. În astfel de momente, nu ești nici în „transă". Noi suntem ființe materiale, iar tu ai fost transportată, uneori, în alte locuri, cu ajutorul nostru și prin tehnologia noastră. Aceasta face ca apropierea noastră să fie unică și a stabilit, pentru comunicările noastre curente, cerințe și aspecte diferite.

În timpul întâlnirilor noastre față-n față din trecut, ai avut cu noi discuții care au implicat un proces asemănător celui de

citire a gândurilor, care este telepatia. În plus, tu ai cu noi o legătură genetică, așa că dispui de capacitatea de a ne înțelege la nivel celular. Nu numai că percepția ta este ca și cum ai recepta totul prin „channeling" dar, în plus, noi îți transmitem de la distanță și o voce telepatică. În plus, primești imagini și străfulgerări de lumină pe care ai învățat să le decodifici și al căror sens îl înțelegi acum – și astfel, vezi și auzi îndemnuri permanente care te mențin pe traseul impus, pentru a-ți stimula nivelul de încredere și a-ți permite să observi, atunci când receptezi ce ți-am trimis. Mai primești „informații induse" prin intermediul pielii capului, care aduc indicii și sugestii pe care ai învățat să le descifrezi.

Noi nu ne așteptăm ca acest proces să poată fi realizat doar de noi singuri. Este vorba aici de un efort reunit, în care tu contribui cu capacitatea, cunoașterea și vocabularul tău. Suntem convinși că această muncă este stimulată cel mai bine prin contribuția ta personală – atât în starea ta modificată, cât și în afara ei. Nu uita, în timpul întâlnirilor directe, materiale, ne auzi limpede, pe cale telepatică, fără vreun ritual ori procedeu special. Atunci când, în timpul acestor întâlniri, ședzi la tine acasă, ești supusă aceluiași proces telepatic în care traduci cuvintele noastre în propriul tău vocabular. Însă asta nu discreditează procesul și nu-l face mai puțin valoros decât orice altă activitate ori comunicare pe calea tradițională de „channeling".

Noi am asemuit rolul tău cu acela al unui translator, în care tu primești comunicările care intră, după care dezlegi acele comunicări, redându-le în propria ta limbă. Faci acest lucru cu multă eficiență, dar procesul cuprinde mai multe straturi. Imaginează-ți cum ar fi să traduci ce spune cineva în italiană, fără ca acea persoană să stea în fața ta, nefiind nici măcar la telefon. Persoana se găsește uneori la celălalt capăt al galaxiei. Așa că tu nu faci o simplă traducere, ci traduci în mod activ comunicări telepatice, primind simultan și transmisii de date pe cale de claraudiție și clarviziune. După cum știi din întâlnirile noastre, această comunicare nu se limitează la momentele în care te găsești într-o stare modificată, ci primești clarificări și încurajări și pe parcursul procesului de transcriere. Mai primești date

suplimentare și pe timpul orelor de noapte, ceea ce explică de ce întinzi mâna după reportofon și înregistrezi acele fraze ori paragrafe pe care le „auzi" și pe care le adaugi apoi la textul lucrării tale.

Am vrea să-ți sugerăm că se deschide o nouă paradigmă, în cadrul căreia mulți dintre voi veți începe să înțelegeți că diferitele comunicări dintre voi și alții de pe alte tărâmuri, din alte dimensiuni ori localizări în spațiul material, nu sunt limitate la receptarea prin „channeling" a mesajelor de la spirite fără trup. Ființele extraterestre sunt ființe materiale. Noi suntem în viață activă chiar în prezent, numai că nu ne aflăm exact în fața ta. Mulți dintre voi își dezvoltă capacitatea de a ne auzi pe noi și pe alții ca noi, în diferite momente de pe parcursul zilei și al nopții.

Această muncă este oare infailibilă? Dacă fac greșeli, dacă aleg cuvinte greșite, dacă nu vă aud corect? Nu vreau să induc pe nimeni în eroare.

Nu, această lucrare nu este perfectă, nici nu este lipsită de deformări. Dar tu și alții ca tine aduceți un grad înalt de integritate și interes în ideile cu care se contribuie de pe alte tărâmuri. Însă, deși acest proces nu este lipsit de provocările oricăror alte comunicări, aceasta nu micșorează importanța experiențelor pe care tu și mulți alții începeți să le trăiți – adică asocierea activă cu noi și alții ca noi. Tipul de comunicare pe care îl receptezi va constitui, de asemenea, vârful de lance al unei mișcări extinse de materiale publicate, care vin prin intermediul ființelor umane, de la ființe *fizice* din altă parte decât de pe Pământ.

Mulți dintre voi v-ați obișnuit să auziți ori să citiți despre mediumuri care sunt în contact cu îngeri și cu spirite. Următoarea generație de materiale de acest gen include comunicări cu ființe materiale care trăiesc în altă parte. Este o vreme foarte pasionantă pentru voi. De altfel, în multe cazuri, în măsura în care este implicată opinia publică, acest proces este oarecum „nou". Ceea ce voi considerați a fi „channeling" tradițional de la spirite fără trup, a fost pus deja de mulți ani în „circulație"

prin publicații etc., iar acum mulți dintre voi prezentați ideea că ființele materiale pot vorbi cu voi și prin voi și pot oferi informații cu ajutorul vostru.

De importanță esențială sunt, de altfel, și intențiile și integritatea „celui care pune întrebări" și ale realizatorului acestei lucrări. Dar a ține morțiș ca informațiile să fie aduse într-un singur mod și că ele sunt valabile, doar dacă sunt transmise pe o anume cale fixă, înseamnă să negi valabilitatea unor aspecte importante ale acestei lucrări și ale lucrărilor altora. Beethoven a fost inspirat și a primit direct informații și comunicări dintr-o sursă divină. Apoi, el a „colaborat" cu eul său superior, însă nu a „dezvăluit" că o notă anume a fost primită prin „channeling", iar alt grup de note i-au venit în somn – după cum nici Einstein nu a „dezvăluit" modul în care formulele sale fuseseră receptate prin inspirație. Ar fi trebuit oare să spună limpede că o anume ecuație îi răsărise, pur și simplu, în minte, dar că o altă idee îi venise pe altă cale? În schimb, am înțeles că, atunci când este vorba de scrieri „inspirate" de la alții, tradiția culturală cere să fie disecate și inspectate, așa încât cititorul să știe limpede ce și de unde par să provină.

Însă inspirația și comunicarea divină pot veni prin mii și mii de căi și ar fi avantajos să se permită ca modurile schimbătoare și incipiente ale unor asemenea „îndrumări" să îi fie aduse speciei voastre în orice formă ar veni ele. Nu ați cerut ca Einstein ori Beethoven să specifice de unde le-a venit inspirația, pentru că nu v-ați dat seama că ei fuseseră inspirați de o sursă mai înaltă. Dar acum ați început să înțelegeți că Divinitatea ne face să fim cu toții legați între noi. Divinitatea leagă sursa unică cu îngerii și spiritele călăuzitoare; spiritele călăuzitoare și îngerii cu oamenii; pe Dumnezeu cu extratereștrii; și, deci, pe extratereștrii cu oamenii. Așa că, lucrul care se cere din partea voastră este dorința și intenția de a solicita o analiză completă a modului în care au pătruns acele idei și informații, de unde și de ce. Având în vedere că acest material nu a venit prin „channeling" tradițional, nici transcrierea sa nu a fost făcută în mod tradițional, s-ar putea să nu corespundă standardelor „normale" de livrare pentru oricare dintre cele două

operații – însă vă anunțăm că nici nu vrea să corespundă acestor norme.

Există unii care vor cere să se specifice ce anume a fost perceput prin auz, față de ce a venit prin văz ori prin dictare. Însă asemenea pretenții vin din partea celor care nu înțeleg natura acestor comunicări, ori care încearcă să disece și să analizeze maniera în care se poate manifesta Vocea unică Divină. Așa că, prin lucrarea de față, ar trebui să începeți să recunoașteți că ideea care străbate totul este că suntem strâns legați – voi, specia voastră și noi. Continuă să meditezi și să te rogi și să îți păstrezi, ca supremă intenție, ideea ca materialul de față să corespundă cât mai strâns cu sămânța divină. Acest proces trebuie să aibă loc în sinea ta. Există unii care nu pot, ori nu vor, să creadă afirmațiile tale că ai avut contacte sau experiențe directe, nemijlocite cu ET – și asta este perfect normal, dar chiar aceste întâlniri te-au pregătit pentru lucrarea pe care o realizezi acum. Aceasta a fost cea mai mare dorință din viața ta – adică să fii în stare să îi furnizezi omenirii mesaje de la noi, iar întâlnirile tale cu noi și „modificările" tale au contribuit la facilitarea acestui proces. Cele trei elemente nu pot fi separate. Da, ai citit și interpretat corect. În unele cazuri, Lisette și alții care trăiesc asemenea experiențe, poartă în corp implanturi și modificări.

Vrei să zici că, efectiv, vom spune asemenea lucruri ca să le citească toată lumea? Nu numai că sună revoltător, dar pare de-a dreptul nenatural, ca să nu zic mai mult. Chiar dacă alții vor crede, pe mine mă face să mă simt ca o ciudățenie.

Atunci când te doare o măsea, te duci la dentist, unde urmezi un tratament prin care se înlocuiește, se reconstruiește ori se repară măseaua bolnavă, ruptă ori cariată ca urmare a obiceiurilor tale alimentare, a stării tale generale de sănătate, a factorilor de mediu – sau a unei combinații a tuturor acestora – pentru a-ți permite să mesteci hrana așa cum trebuie. Într-o asemenea situația, procesul tău digestiv nu protestează față de faptul că măseaua cu care ai mestecat alimentele nu a fost o măsea „adevărată".

Nici tu nu protestezi, nici nu te opui procesului de hrănire, având pretenția ca hrana să fie mestecată de măsele „naturale". Gândirea ta culturală pare să accepte „îmbunătățirile", numai atunci când boala ori suferința îți ating trupul. Atunci când accepți „adaptări" doar în asemenea condiții, acestea îți permit să te adaptezi la existența unor asemenea îmbunătățiri și să le „ierți".

Mă rog, pare a fi în regulă să ai parte de o asemenea îmbunătățire fizică, în situația în care organul original este atins ori bolnav. E un lucru pe care îl putem accepta toți, fără nici o problemă. În cazul meu și al altora care trăiesc experiența întâlnirilor, utilizarea implanturilor doar ca să menținem legătura cu voi mi se pare, cum să zic, superficială. Și, în plus, dacă sunteți iluminați, atunci ar trebui ca noi, oamenii, să putem intermedia acest proces fără nici un fel de adaosuri ori modificări.

De ce? Vi se pare normal ca politicienii și conducătorii voștri să primească transplanturi de organe ori dispozitive mecanice în limitele trupului lor fizic, care să-i ajute să-și efectueze și să-și realizeze până la capăt misiunea lor pe Pământ. Nu vă opuneți cu protestul că: „O asemenea procedură nu este naturală". Dacă un stimulator cardiac, ori o proteză auditivă, ori alt dispozitiv îi permite trupului unei persoane să execute mai bine scopul declarat al sufletului din acel trup, voi lăudați îmbunătățirea în cauză și considerați ca valoroasă și minunată tehnologia care v-a permis să rămâneți în viață, sau să funcționați mai eficient. Cât despre starea de iluminare, s-ar putea ca noi s-o avem, dar voi încă nu. Voi suferiți de boli, stări proaste și căderi, deși trupul vostru este, practic, nou-nouț.

Scopul acestei cărți este să combată unele dintre premisele societății voastre, care nu vă sunt de folos. Unul dintre punctele principale este că „extraterestrii" există și că, da, cască gura de uimire, chiar întrețin legături și comunicări curente cu unii dintre voi. În unele cazuri, implanturile sau dispozitivele fac aceste comunicări și contacte mai eficiente. Voi înțelegeți această idee, atunci când urmăriți unele dintre speciile de ani-

male care sunt pe cale de dispariție și la a căror îngrijire și protecție contribuiți. Aplicați diferite tipuri de marcaje la păsări și animale marine, mergeți pe urmele leilor și elefanților, ba chiar le organizați mutarea în alt habitat mai convenabil. Le aplicați marcaje, implantați cipuri în urechea câinilor voștri pentru a-i identifica mai ușor dacă se pierd și, în general, ați descoperit o utilizare altruistă pentru implanturile ori adaptările fizice. Dar dacă noi facem același lucru cu voi, protestați că nu este corect. Dacă aceste idei vă provoacă atâta neplăcere, n-aveți decât să închideți cartea asta și s-o dați deoparte.

Atunci când unul dintre voi decide, efectiv, să îmbunătățească și să intensifice un proces prin care devine posibilă comunicarea cu noi la cel mai înalt nivel, atunci protestați. Spuneți că vi se pare împotriva naturii ori ceva gen Frankenstein, sau, și mai rău, că noi folosim asemenea dispozitive ca să vă manipulăm să faceți ce vrem noi.

Cine poate spune că Einstein ori Beethoven nu au ales de bună voie să fie „perfecționați" – ceea ce le-a permis o mai bună receptare a inspirației divine? Nu știți nimic despre câte lucruri s-au întâmplat și se întâmplă în lumea voastră și în alte lumi. Și, dacă tot a venit vorba, fiecare dintre voi este un posibil Einstein și Beethoven. Și nu doar unul sau doi dintre voi. Singura diferență între aceștia doi și voi, ceilalți, este că ei au fost dispuși să se lase „folosiți". Ei au fost dispuși să devină transmițători. Au fost dispuși să fie vasul prin care să se reverse marile adevăruri și idei universale. Habar n-aveți prin ce proces și-a propagat Thomas Edison ideile. De unde știi că n-a fost și el unul dintre cei care au trăit experiența întâlnirilor?

Dacă s-ar întâmpla ca cineva să treacă prin experiența morții aparente, iar în timpul cât se găsește de cealaltă parte ar primi cunoaștere și comunicări și, după aceea, s-ar întoarce și ar împărtăși lumii întregi ceea ce a aflat, ai spune că ar trebui să i se interzică să facă așa ceva, pentru că informațiile nu provin de pe acest tărâm și, mai mult decât atât, că procesul prin care pacientul s-a „reîntors" la viață a fost facilitat prin adaptări, implanturi ori metode ale medicinii „moderne"? Nu pretinzi că acea persoană a fost o victimă care a fost manipulată în mod

incorect, pentru că s-au folosit metode care i-au permis să continue să trăiască la fel de eficient și real pe cât îi era dat prin programarea sufletului său.

Amintește-ți că nu e necesar să crezi nimic din ce stă scris aici. Nu e necesar, nici nu are nevoie de acceptul și acordul tău. Aceste informații sunt oferite ca urmare a căii și misiunii ales de Lisette și de noi. Ea a luat aceste hotărâri și a suferit acest proces prin propria ei voință și, dacă vei dori cumva să condamni această alegere a ei din orice motiv, poate că vei avea bunăvoința să observi că fiecare cale pe care mergeți este personală și a fost cântărită profund și aleasă de propriul vostru suflet. Doar pentru că nu poți înțelege, nici crede, nu înseamnă că acea cale este greșită ori falsă. Simplul fapt că tu o numești nocivă ori rea, nu o și face să fie așa.

Lucrarea aceasta reprezintă un efort de echipă, la care au concurat un grup de „extratereștri", după cum ne numiți voi, Lisette, prin experiența întâlnirilor pe care le-a trăit, ca și editorul și redactorul Bob Friedman, care nu numai că a supervizat partea de producție a acestui proiect, dar a și asigurat sprijin și încurajări emoționale și tehnice, printr-un proces adesea dificil. Noi prezentăm acest material în calitatea noastră de echipă. În unele cazuri, întrebările sunt puse de Lisette prin propriul ei glas, iar noi îi răspundem.

În alte cazuri, interogațiile vin din partea lui Bob Friedman, care ne atrage într-un dialog, după ce Lisette intră într-o stare modificată. Totul este rezultatul unui efort de colaborare, făcut posibil printr-o combinație a abilităților și intențiilor potrivite, a unui plan de suflet comun al Lisettei, al lui Bob și al nostru.

Lărgește-ți ideea despre ceea ce este posibil și descoperă punctele în care intelectul se simte amenințat la simpla sugestie că Divinitatea s-a implicat în această întreprindere, care nu este cu ceva mai „perfectă" decât ar putea fi „perfectă" o conversație între oricare dintre voi – însă intenția și integritatea participanților la acest proiect sunt motivate de o iubire și o compasiune profunde pentru populația voastră și pentru planeta Pământ.

Acceptă această comunicare ca pe darul pe care îl repre-

zintă și nu uita că Divinitatea nu este limitată la a se exprima doar într-un mod anume.

Permite-i vieții să se desfășoare și să se exprime în moduri noi și creatoare.

Permite-le tuturor Beethoven-ilor și Edison-ilor să înainteze încrezători și să găsească în societatea voastră un loc „sigur" în care să asigure inspirația. Printre voi mai există și alți Beethoven și Edison care așteaptă o breșă prin care să fie auziți.

Acest mesaj speră să acționeze ca o încurajare pentru ca ei să poată ieși acum în față. Dacă te arăți dispus să fii deschis spre ideile lor inovatoare, care se opun profundelor prejudecăți ale societății, dacă faci acest lucru, îi vei permite acelui Einstein ascuns în sinea ta să iasă la iveală. În felul acesta vei evolua ca individ și vei putea înălța întreaga ta Planetă, dacă te arăți dispus să lași șoapta discretă a Divinității să înlocuiască negația încăpățânată, ipocrită și încrezută a minții tale.

Noi suntem o echipă.

Aceia dintre voi care doresc să ni se alăture, haideți să găsim calea de a depăși dilemele cu care se confruntă specia voastră și să creăm, împreună, un viitor minunat.

CAPITOLUL 2

Cine suntem, de ce ne găsim aici

Nu voi uita niciodată prima dată când i-am văzut. Am fost atât de înspăimântată, încât m-a cuprins un tremur de nestăpânit. Inima nu-mi dăduse niciodată până atunci vreo ocazie să îi observ prezența, cu excepția celor câteva dăți în care mâncasem, întâmplător mâncare mexicană, dar în clipa aceea inima mi-o luase razna în piept și bubuia cu o intensitate neobișnuită, ca un stimulator cardiac stricat, avertizându-mă că simțurile mele erau suprasolicitate. Atunci când tot ceea ce crezi este făcut praf, nu treci în nici un caz prin momente confortabile.

În ciuda șocului la vederea unor extratereștri în fața ochilor mei, pentru o clipă am cântărit situația dificilă în care mă aflam: era posibil să mă prăbușesc moartă, ca un papagal lovit de trăznet. Cu toate acestea, eram și curioasă, dar, în același timp, și profund speriată – cel puțin la început. Întregul meu sistem fiziologic reacționase așa cum învățasem din manualul meu de biologie din liceu că o va face. Mă pregăteam să mă iau la bătaie, sau s-o iau la goană – până ce a învins bunul simț – da, bine, de parcă aveam încotro s-o iau! Iată-mă aruncată undeva în adâncurile spațiului cosmic, probabil în vreo gaură neagră oarecare, iar sistemul meu nervos autonom mă pregătea pentru evadare. Saltul în noaptea galaxiei, prin portalul navei lor cosmice nu părea cea mai bună alegere. În plus, se ivise o dilemă și mai mare: îmi era absolut imposibil să mă mișc. Cel puțin, nu până ce nu-mi recâștigam calmul.

Acum, ce să zic, eu nu sunt nici pe departe ca Steven Hauwking, așa că nu mă întrebați unde mă găseam. Era foarte întuneric și chiar mai frig, pentru că ora era târzie. Nici pomeneală de vreun ceas ori vreo cană aburindă cu cacao fierbinte.

Fusesem smulsă din patul meu într-o noapte caldă de vară și, deși purtam o cămașă de noapte moale din bumbac, aceasta dispăruse fără urmă. Inițial, goliciunea mea m-a făcut să mă simt teribil de neplăcut, dar, în contextul Căii Lactee și al existenței în afara Pământului, am trecut peste asta. După ce am fost mutată de câteva ori de pe o navă în altă zonă, m-am liniștit și m-am instalat cam la fel ca un musafir adevărat venit în vizită și, până la urmă, am „stat de vorbă" timp îndelungat – extratereștrii și cu mine – dar nu vorbind cu gura. Este suficient ca să vă arate că tot ce învățați la școală e atât de depășit! Iată-mă având o conversație perfect plăcută cu niște străini, în timpul căreia nu am avut nevoie niciodată să recurg la cunoștințele mele de limbi străine, deoarece telepatia nu impune nevoia de a ști germană ori spaniolă.

La un moment dat s-a făcut o tranziție emoțională, când teama m-a părăsit – și mi-aș dori să-mi imaginez că toți prietenii mei ar putea fi mai puțin speriați, după ce vor citi această poveste – dar eram tot atât de nedumerită pe cât vă puteți imagina, holbându-mă cu uluire la pielea lor ciudată, de culoare cenușie, care semăna cu pielea de delfin, atât la culoare, cât și la textură și probabil că această asemănare pe care o aveau cu acele creaturi pașnice ale mării m-a ajutat să-mi reconsider părerea despre ei.

Încercam să fiu curajoasă, șezând acolo la o întâlnire în pielea goală și am cugetat că nu era chiar atât de nepoliticos din partea lor, întrucât nici ei nu purtau nici un fel de îmbrăcăminte. Nu se vedea nici un costum de tip Star Trek, ori vreo centură specială pentru arme și am presupus că părea destul de corect așa, pentru că n-ai să vezi vreodată un delfin făcându-și apariția îmbrăcat în cămașă havaiană și pantaloni. Doar că ei nu erau animale, iar știam precis acest lucru. Limbajul lor era dirijat direct în mintea mea și îi puteam „auzi" cu mare exactitate. De altfel, în multe privințe păreau foarte aproape de felul în care ți-ai putea imagina orice altă ființă rațională și conștientă. M-am mirat că îi puteam înțelege. Ca să vezi, m-am gândit, mai ales că niciodată n-am făcut vreun curs de telepatie! Henry Kissinger ar fi fost mândru de mine, văzându-mă cum am urcat

repejor la tribună și am început să sporovăiesc ca un delegat al Națiunilor Unite.

Atunci, în conștiința mea a pleznit ca un bici glasul rațiunii – și al întregii comunități de ufologi – și am privit bănuitoare în jur, căutând sala de operație sau bucătăria, întrebându-mă dacă am să sfârșesc fie ca un cobai, fie ca friptură. Dar am uitat repede de modestie și rețete și, cât ai apuca să spui „ET cărați-vă acasă", în conștiința mea a explodat înțelegerea totală. Noi suntem o singură familie. Am simțit acest lucru și, imediat după aceea, am înțeles că, în cadrul vecinătății universale, eu eram în vizită la ei acasă și venise momentul să ne vedem mai des.

Acestea sunt circumstanțele în care ufologii și alții ar afirma că spălarea creierului își făcuse, fără îndoială, efectul. Cu alte cuvinte, dacă groaza îi cedează locul înțelegerii interrelației reciproce, iar gândurile de teamă, judecată și suspiciune se transformă într-o senzație sublimă de pace și emoție, la perceperea relației de înrudire cu o altă ființă, atunci într-adevăr cineva s-a jucat cu mintea mea. Dar e perfect în regulă. Asemenea ufologi ar putea avea nevoie să urmeze ei înșiși un seminar despre transpunerea în practică a ideilor de spiritualitate și unitate universală. Nu știu ce fel de seminarii au urmat în ultima vreme, însă pe terenul evoluției personalității din ultimii treizeci de ani, iubirea, toleranța și lipsa de prejudecăți nu sunt considerate stări insuflate prin metoda spălării creierului.

Se sugerează că asta este starea de lucruri naturală. Numai prin cultura noastră suntem învățați să fim agresivi, să ne urâm unii pe alții și să gândim tot ce-i mai rău despre ceilalți – mai ales dacă sunt altfel decât noi.

Acum, înainte ca să susțineți că există asemănări între cineva care a fost răpit și supus la spălarea creierului – ca Patty Hearst, de exemplu – și mine, aș putea adăuga că nu mă convinge nimeni să sparg o bancă, să trag cu o mitralieră, să omor oameni, ba chiar să răspândesc bârfe dușmănoase. Și atunci, ce rezultat a produs spălarea creierului? Senzația de unire și camaraderie? Sentimentul de uimire și de legătură apropiată cu alte ființe străine din triburile „aborigene"? Într-un asemenea

caz, și organizații cum e Crucea Roșie sau United Way au trecut prin spălarea creierului și ar fi cazul să-și dea seama de naivitatea lor și să înceteze, de îndată, să mai răspândească mesaje de iubire fraternă. Oare o examinare mai îndeaproape ar demonstra că mesajul lor este de genul care v-ar putea distruge efectiv? Iubește-ți fratele, ajută-ți vecinul și renunță la judecățile și sentimentele tale de superioritate.

Doamne, ce lucru periculos ar fi ăsta!

Pe scurt, în timpul acelei întâlniri, m-am simțit profund onorată să cunosc ființe inteligente din mari depărtări, iar rezultatul final a fost că nu-mi mai păsa cât de diferite erau acele ființe de mine, ca aspect ori obiceiuri. Am simțit un grad de camaraderie pe care nu-l mai simțisem de ani de zile. A fost o expediție absolut unică în necunoscut, nu în străfundul desișurilor din munții Ozark, sau în insulele din Noua Guinee, ci în zone foarte îndepărtate – cele mai îndepărtate – dincolo de Planeta noastră și chiar mai departe. După ce mi-a trecut surprinderea inițială, am reușit, în sfârșit, să le pun și eu câteva întrebări pertinente.

Cine sunteți? Cum vă numiți și de unde veniți?

Numele nostru, denumirea grupului nostru, se scrie și sună cam la fel cu un cuvânt de-al vostru: „sfinx", dar acesta este doar unul dintre cuvintele cu care ne-ai putea eticheta, tot așa cum alții s-ar putea referi la persoana ta, în momentul de față, prin expresii ca femeie, mamă, cercetătoare, albă, americancă, pământeană etc. Aici nu se află doar unul singur dintre noi; suntem un grup întreg. Locul unde suntem așezați este în afara zonei voastre de „jurisdicție", după cum v-ați exprima voi. Trăim într-un loc care nu este nici aici, nici acolo, pentru că ne propulsăm de la o galaxie la alta.

Comunicăm cu tine chiar în clipa de față, dar nu de pe o planetă ce există în stare fizică. În acest moment, ne găsim pe o navă uriașă care, ca dimensiune, semănă cu un întreg cartier dintr-un oraș mare. Cu toate acestea, dacă ne vei întreba despre planeta noastră de origine, îți vom spune că ea nu mai

există – dar asta ar în semna să vorbim despre un timp de acum multe mii de ani. Am distrus acea planetă, care ne-a propulsat la un nivel de înțelegere pe care s-ar putea să dorim să-l reînviem, dacă vrem să ne perpetuăm specia și să o facem să progreseze – și chiar asta am și făcut. Numele acelei planete era Pluterous, dar ea nu mai există.

Pluterous era situată în afara sistemului vostru solar iar noi o dezvoltaserăm până la un stadiu de tehnologie similar cu al vostru, în care capacitatea noastră tehnologică depășea cu mult dezvoltarea noastră spirituală. Prin diferite mutații accidentale ale unor anumite tehnologii ne-am aruncat, pur și simplu, în aer. La vremea aceea, aveam deja posibilitatea călătoriilor intergalactice, așa că am pornit la drum. Ne-am deplasat din loc în loc, ca o familie de grupuri și am trăit pe alte planete materiale, inclusiv, uneori, pe planete din apropierea Planetei voastre. Acum înțelegi de ce suntem mentorii voștri. Ai putea spune că Dumnezeu ne-a trimis la voi, într-un fel ca pe niște îngeri, pentru ca să veghem asupra voastră.

Nu purtăm nici un fel de arme. Dispunem doar de o aparatură tehnologică considerabilă, care ne permite să venim și să plecăm după cum dorim și să realizăm tot felul de vindecări fizice asupra anumitor membri ai speciei voastre.

Primul contact cu voi l-am avut cu mulți ani în urmă. Atunci când zicem „voi", ne referim la grupul vostru, de aici, de pe această planetă, iar prin metoda, să-i zicem a încercărilor și erorilor repetate, ne-am redus contactele la câteva sute de mii dintre voi. Aceste contacte merg de la întâlnirile totale, directe – de genul celei pe care o trăiești tu acum – până la cele în care venim la o persoană în timp ce aceasta este într-o stare de conștiență modificată, prin meditație ori în timpul somnului. Tu însăți ne vei recunoaște atunci când comunicăm, pentru că simți și o energie foarte intensă, care pare să se aștearnă asupra ta în timpul în care ne receptezi mesajul.

Lumea noastră este extrem de sub-populată, dacă o privești din punctul vostru de vedere și totuși dispunem de o rată confortabilă de ființe, raportat la resursele noastre, chiar dacă aceste resurse se găsesc pe o navă de foarte mari dimensiuni.

Atunci când ne dictăm mesajul în acest mod, prin intermediul tău, facem acest lucru ca urmare a unor intenții exprimate de eoni de timp, de neamul tău și al nostru. Nu pretindem că tu și ai tăi nu opuneți nici un fel de rezistență împotriva noastră, atunci când ne manifestăm așa prin voi. Ne dăm seama că opuneți oarece rezistență. Atunci când vă vorbim, ne referim la lumi care sunt foarte diferite de a voastră, lumi care sfâșie ideile voastre înrădăcinate despre cum trebuie să fie viața. A fi călători așa ca noi, seamănă cu ceea ce fac concetățenii voștri mai în vârstă, care pornesc la drum cu rulotele, pentru a explora întinderile țării voastre; și noi, la vârsta maturității, deși nu am ajuns încă la ultimii noștri ani de viață, am pornit la „drum" pentru a ne întâlni cu vecini așa ca voi și alții ca voi, să vă îndrumăm și să comunicăm cu voi, pentru ca, la rândul nostru, să ne împlinim destinul superior.

Atlantida, înaintea vremurilor voastre, ca și planeta noastră, înainte de noi, reprezintă istoria a cât rău își poate face o specie ei însăși, atunci când este lăsată nesupravegheată. Să nu-ți închipui că Atlantida a fost o legendă, pentru că mulți dintre voi au fost prezenți și au fost martori prin proprie experiență la diatribele la care au aderat unii și pe care le-au proclamat drept literă de evanghelie. Dacă tu crezi în ideea Sfântului Graal, atunci crezi într-o idee care afirmă că totdeauna va exista speranță. ți se pare un lucru lipsit de speranță să vă îndreptăm în direcția pe care v-o tot arătăm? Atunci când vă spunem să puneți jos sabia și să vă lăsați cuprinși de sentimentul iubirii frățerne, ți se pare ceva nerealist? Asta este ce vă spunem: cu cât pare mai nerealist, cu atât sunteți, potențial, mai aproape de posibilitatea de a examina mai complet această idee. Motivul este că începeți să vă epuizați diversele idei, diversele căi – atât ca indivizi, cât și din punctul de vedere al culturilor – iar acesta este momentul în care dai de cărarea iluminată, pășești pe ea și îți găsești drumul spre casă.

Atunci când Dumnezeu ne-a înzestrat cu capacitatea de a ajunge la alte națiuni din alte galaxii – așa cum se întâmplă aici – ne-am ridicat la înălțimea acestei posibilități și ne-am luat în serios datoria de îndrumători, astfel că suntem mai mult

decât bucuroși să comunicăm cu voi și să vă dăm și o mână de ajutor, oriunde ne este cu putință.

Legătura noastră cu voi

Să te apropii și să-i iubești pe cei care-ți sunt aproape și cu care te simți una, este un fenomen care apare în mod natural. Asta e motivația pe care se bazează contactul nostru cu voi. Nu putem trăi propria noastră identitate ca unitate, fără să vă includem pe voi. Întrucât se știu atât de puține lucruri despre noi, realizăm acum contactul nostru cu voi în acest mod, astfel ca un număr mai mare dintre semenii tăi să poată auzi de noi. Avem, în prezent, multe contacte cu mulți semeni de-ai tăi. Și totuși, ceea ce este unic în cazul de față, e faptul că am dori să răspândim, în mai mare măsură, aceste informații. Atunci când primești invitații de la rude și prieteni dragi, să împărțiți aceeași pâine și să vă bucurați unii de prezența celorlalți, înțelegi că iubirea și compasiunea voastră reciprocă vă reunește și vă ține uniți, deși uneori sunteți despărțiți de distanțe foarte mari. Există între noi o legătură care a fost deja stabilită, iar întrunirile fac parte din existența naturală a unei familii, nu-i așa?

Suntem pe cale să vă sugerăm, prin cele mai recente comunicări transmise atât prin alții cât și aici, că noi suntem rudele voastre. Unora dintre voi le vine greu să creadă așa ceva, pentru că s-a făcut atâta vâlvă în mass-media despre felul în care v-am supărat. Așa că, în multe cazuri intrăm în această experiență trebuind să facem față prejudecăților existente deja în mintea voastră împotriva noastră, dar nu ne deranjează. La fel ca în cazul oricărei prejudecăți, suntem dispuși să continuăm să vă iubim, în ciuda ideilor voastre preconcepute despre noi.

Noi suntem iluminați și nu ne jignește lipsa de integritate a vederilor voastre. Ne încântă să vă cunoaștem și să putem intra în comunicare cu voi. Ne dorim aceleași ocazii pe care vi le doriți și voi. Dorim să stabilim o legătură solidă pentru o colaborare și comunicare reciprocă, tot așa cum voi vă căutați acei prieteni și acele rude care vă conduc spre ideea unei legături cu propria voastră spiță.

Avem o legătură cu voi. Haideți cu noi să stăm împreună la un picnic la iarbă verde. Haideți să mâncăm împreună pâinea și sarea, iar noi vom împărți cu voi bogățiile pe care le avem – încurajările și o ofertă de prietenie. Deși se pare că am fost un mister și un secret atât de mare pentru voi, iată că zidurile dintre noi se prăbușesc acum, la fel cum a căzut zidul dintre Germania de Est și cea de Vest. A fost o vreme când mulți dintre voi nici nu și-ar fi imaginat căderea zidului din acea țară divizată. Dar ăsta este doar începutul. Am dori să intrăm cu voi într-o relație emoțională, astfel încât să aflați cine suntem și să înțelegeți că nu intenționăm să vă facem nici un rău. Avem cele mai înalte gânduri despre relația noastră comună. N-ați putea să vă lăsați mintea să se odihnească pentru o clipă și să nu țineți cont de strigătele de avertizare ale altora, care sunt îngrijorați pentru siguranța voastră? Vi se pare că strigătele lor sună în concordanță cu ideile voastre născânde despre spiritualitate și unime? Se potrivesc ideile lor de neîncredere și suspiciune cu ceea ce v-au propovăduit Învățătorii? Atunci când putem să ne reunim cu toții și să vedem fiecare Divinitatea din ceilalți – oricât ar imperfecți ar fi ei – abia atunci ne apropiem de iluminare. Ne dăm seama că doar teama este cea care captează imaginația criticilor noștri cei mai vehemenți. Este nevoie de curaj pentru a străpunge vălul prejudecăților – iar această prejudecată nu face excepție.

Dacă sunteți pregătiți spiritual să îmbrățișați ideea că suntem cu toții Una, atunci veniți cu noi și vă vom arăta magia legăturii noastre universale. Veți recunoaște pomul după fructele pe care le poartă. Așa să le răspundeți celor care vă previn că sunteți pe cale de a deveni victimele noastre. Ascultați-ne cuvintele și observați că v-am ales pentru calea voastră superioară, în conformitate cu partea cea mai înaltă din ființa voastră și nu pentru altceva. Oare alții dintre cei care vă vând păreri, v-au cerut și v-au poftit vreodată să priviți în inima și în sufletul vostru și să trageți singuri concluzii despre noi?

Este o probă extraordinară, atunci când încerci să descoperi soiul pomului, pentru că poți descoperi ce pom este, după gustul fructelor sale. Veniți să gustați din cuvintele noastre.

Veniți și ascultați ideile noastre și veți descoperi curând că sufletul vostru își amintește de noi.

Acum apropie-te de dorința ta de a intra în legătură cu noi. Află ceea ce este de neimaginat, după cum consideră unii membri ai culturii tale. Renunță să te mai limitezi. Avansează spre înțelegerea a ceea ce este dincolo de orașele voastre. Nu mai da voie legendelor să se perpetueze și, în schimb, crede că avem legături profunde. Oare chiar ai crezut că veți evolua spiritual, continuând totuși să vă simțiți rupți de omologii voștri universali? Aceia dintre voi care vor pune întrebări despre noi, vor afla răspunsul nostru.

Este limpede că se petrece ceva. Pe măsură ce tot mai mulți dintre voi văd semnele trecerii noastre pe aici, pe măsură ce tot mai mulți dintre voi se trezesc la infinitatea fără granițe a universului, creați posibilitatea unei invitații, prin disponibilitatea voastră de a da frâu liber gândirii voastre limitate. Lipsa de prejudecăți este esențială, atunci când e vorba să explorezi alte tărâmuri. ți-ai dori să ne cunoști? Noi nu le purtăm pică acelora dintre voi care îi previn pe ceilalți împotriva noastră; după cum spuneam, noi nu suntem singurii care au suportat experiența prejudecăților și avem o înțelegere profundă a felului în care teama motivează acest mod de gândire. Dacă te gândești că mulți dintre voi au avut întâlniri directe și că nu vi s-a întâmplat nici un rău, vei începe să înțelegi cât de vaste sunt adevăratele posibilități. Dacă „răpirile" sunt, într-adevăr, furturi de persoane, atunci de ce oare cei care au fost supuși unei asemenea experiențe mai sunt readuși la casele lor? Mulți dintre copiii voștri ne cunosc deja, dar nu îndrăznesc să spună nimic, pentru că știu imediat cu ce răspuns ar fi întâmpinați; așa că se bucură de această camaraderie, dar nu spun nimic, pentru a se proteja de riscul unor reproșuri din partea adulților temători.

Ascultă vântul prin crengile pomilor și s-ar putea să ne auzi pe noi. Privește cerul nopții și este foarte posibil să ne vezi. Asta, deoarece venim din depărtări pentru a lega cu tine o relație tot mai apropiată, pe măsură ce chemi aceste experiențe să vină la tine. Poți să te socotești printre acei mulți, mulți semeni de-ai tăi care cunosc personal rasa noastră.

Cât despre decizia noastră de a nu ne înarma în spațiu, pentru a pricepe poziția noastră, trebuie să înțelegi, mai întâi, unde ne situăm în propria noastră evoluție și dezvoltare spirituală. Recunoaștem pe deplin că ne cauzăm propriile experiențe. Dacă suntem ființe iluminate și acceptăm, din tot sufletul, că întreaga noastră experiență ne vine la propria noastră chemare, atunci ce motiv am avea să ne înarmăm? În etapa actuală nu suntem supuși la stări conflictuale în creațiile noastre – adică nu creăm ceva la un nivel, ca să creăm ceva diferit la alt nivel de conștiență. Suntem integrați. Suntem uniți în gândire, cuvânt și faptă. Suntem literalmente un tot unificat. Prin urmare, nu putem ucide un atacator, la fel de puțin cum am putea deveni noi înșine atacatori.

Este ceva greu de înțeles pentru tine, pentru că tu trăiești în cadrul unei ideologii în care sunteți atât de obișnuiți să vă vedeți în luptă cu altcineva, fie chiar și cu vecinul de alături, cu soacra, cu fosta nevastă, cu un fost concetățean – ori chiar cu noi – că nu vă puteți imagina să nu fiți pe picior de război cu nimeni. Noi suntem împăcați cu noi și cu alții. Nu avem nici un motiv care să ne determine să ne înarmăm, pentru că suntem înarmați cu propria noastră cauzalitate. Cu alte cuvinte, acceptăm responsabilitatea integrală pentru ceea ce creăm și astfel, dacă s-ar întâmpla să creăm adversari care să ajungă la ușa noastră am înțelege, mai întâi de toate, că suntem pe cale de a crea așa ceva. Nu am avea nici un fel de surprize. Atunci când tu însuți ești cel în cauză, te manifești din intenții curate, așa că ne-am pierdut de mult dorința de a ne proteja de ceva. Nu există nimic de care să trebuiască să te aperi. Dacă s-ar întâmpla să fim confruntați cu riscul de a ne pierde viața, am face-o bucuroși. De ce să ne fie teamă?

Vrei să zici că dacă un dușman s-ar apropia de cineva drag vouă, n-ați face nimic?

Am face ceva, dar nu acel ceva pe care l-ați face voi. La

fel ca și cei dragi nouă, am vindeca momentul, chiar în timp ce se desfășoară. Am trimite iubire și nu ne-am opune la nimic.

Acest lucru poate fi aproape imposibil de înțeles pentru tine – și e normal să fie așa. Dar, în același timp, nu ne putem adapta răspunsul la întrebarea ta, doar pentru că tu te zburlești la acest răspuns. Încearcă să-ți imaginezi că nu mai există nimic care mai trebuie apărat. Imaginează-ți că sunteți împăcați cu totul, că, efectiv, ați vedea în adversarul vostru o parte din voi înșivă și că ați prelua răspunderea totală pentru acel adversar și pentru comportarea acelui adversar.

Acest punct de vedere pune acțiunile voastre și reacția față de celălalt într-o lumină complet nouă, nu-i așa? Așa că noi nu purtăm arme, deoarece nu mai utilizăm asemenea scule. Am evoluat dincolo de etapa armelor și de nevoia de a le folosi, la fel cum dentiștii voștri pot să depășească aparatura stomatologică învechită și să prefere mijloace mai eficiente pentru a produce aceleași rezultate. Noi am produs același efect pe care voi ați încercat să-l produceți cu instrumentele voastre – însă noi facem aceasta din necesitate și fără arme.

Noi insuflăm pacea, observând modul în care gândurile noastre creează pace. Asigurăm armonia cu noi înșine și cu alții, observând că suntem integral în cauză și prin gândurile, cuvintele și acțiunile noastre ne asumăm responsabilitatea pentru pace, ori pentru o stare conflictuală, pe care noi am creat-o. Dar în cazul în care, eventual, am crea un conflict, atunci nu-l vom denumi rău și nici nu vom încerca să-l negăm, prefăcându-ne că nu am avut nimic de-a face cu acel conflict. Așa ceva este nebunie curată. Dacă mâna ta stângă îți pleznește mâna dreaptă, iar mâna ta dreaptă cere apoi să-ți tai mâna stângă, ce efect are asta asupra întregului? Nu influențează așa ceva și mâna dreaptă, dacă rămâi fără mâna stângă? Așa că, întrebarea ta este de înțeles, dacă ținem cont de contextul în care existați în prezent.

Nu este nimic de protejat și, chiar dacă ar fi, armele n-ar putea oferi apărare. Siguranța sau lipsa ei este o iluzie. Sunteți cu toții, în mod inerent, în siguranță. Un mediu în care domnește pacea este creat de locuitorii acelui ambient. Dacă doi locuitori dintr-un grup de o sută încearcă să creeze pacea, dar

ceilalți 98 au tendințe beligerante, cei doi se găsesc într-un loc al provocărilor spirituale profunde și cred că putem fi de acord asupra acestui lucru. Crezi că cei doi nu au chemat chiar ei acea provocare asupra lor? Poate că, odată, făceau și ei parte din majoritatea care a făcut să se precipite ostilitățile, astfel că este necesară o perspectivă mai largă, iar ei poate că s-au chemat singuri în acea poziție minoritară, în care să-și amintească în permanență cât de prețioasă este pacea.

Pentru că am trăit deja experiențele legate de „pierderea" căminului nostru planetar, ca urmare a propriilor noastre agresiuni, am ajuns să constatăm că pacea este o stare de existență mult dorită. Că veni vorba, noi nu călătorim ca niște nomazi, ci ca învățați. ți-am dat exemplul cetățenilor voștri mai vârstnici, pentru a-ți arăta că la maturitate poți avea și un sentiment mai intens de uimire și admirație față de ceea ce te înconjoară, acel sentiment pe care-l manifestă mulți dintre semenii tăi vârstnici, prin care realizează că le-au rămas mai puțini ani decât cei pe care i-au trăit deja.

Și, cu aceeași apreciere profundă pentru împrejurimile noastre galactice, noi ne-am angajat într-o misiune de cercetare științifică. Nu suntem niște simpli turiști. Suntem antropologi universali și avem o înțelegere vastă a civilizațiilor din apropiere și din depărtări; astfel că venim la voi cu această înțelegere profundă a altor specii și cu o apreciere profundă pentru treapta pe care vă găsiți în ciclul evoluției voastre.

Ați putea să ne considerați ca fiind un grup de Margaret Mead* excepționali. Nu suntem niște vagabonzi fără casă, ca să trecem drept victime; în realitate am depășit de mult faza în care să cerem ca o minusculă gămălie de locșor să fie casa noastră. Am atins un stadiu de evoluție în care înțelegem că spațiul în care ne găsim este căminul nostru iubit. Familia noastră constă din toți semenii noștri, inclusiv din voi.

* Margaret Mead (1901 to 1978) antropolog de renume mondial. A scris 44 de cărți și maim ult de 1,000 articole care au fost traduse în toate limbile. A fondat Școala de antropologie a culturii și personalității, și a fost prima persoană care a făcut, în lucrările sale, legătura între antropologie și alte domenii. A studiat cultura multor popoare de pe toate continentele. N. T.

Atunci când ajungem să ne dăm seama că nu există nimic de protejat – nu există nimic atât de important, încât să impună distrugerea a altceva – acest lucru ne dă o senzație de libertate extraordinară. Poți să-ți închipui că voi toți veți lăsa, pur și simplu, armele jos și nu le veți mai ridica niciodată? Există o înțelepciune incredibilă, care spune că nimic nu-ți mai aparține ție și numai ție, ori că merită să fie apărat. Siguranța ta este garantată, pentru că ești unul dintre copiii lui Dumnezeu, care sunt proprietarii și moștenitorii universului. Așa că, în ce mod ți se poate lua, oare, acest lucru?

Da, noi ne pricepem să punem în practică aceste idei și de aceea încurajăm această comunicare, astfel ca voi să începeți să reflectați la implicațiile unei existențe de acest gen, pentru că acesta e pasul vostru următor, indiferent dacă crezi ori nu. Credeai că veți evolua peste milenii și veți continua totuși să vă cărați armele cu voi, prin spațiu? Ce-ți imaginezi, că avem sisteme de alarmă anti-efracție pe navele noastre spațiale? Acest univers ne aparține tot atât cât vă aparține și vouă. Iar dacă cineva ar ține morțiș să ne ia nava, încă înainte să ne-o poată lua, am face în așa fel încât să o capete. N-ar trebui decât să judecăm cum de au ajuns să fie creați în realitatea noastră. Sigur că da, astea sunt idei foarte avansate pentru modul vostru de gândire – dar ăsta este adevărul nostru, iar noi trăim zilnic acest adevăr.

Suntem un grup de savanți care călătoresc și studiază, dar mai sunt multe alte grupuri care au început să se ocupe de observarea speciei voastre. Majoritatea acestor grupuri sunt binevoitoare, iar noi le cunoaștem pe multe dintre ele, pentru că le-am studiat și noi. Despre noi, observatorii, s-ar putea vorbi aproape ca despre o mulțime, dacă este să privim din punctul de vedere al atenției care vă este acordată vouă și planetei voastre. Pentru asta există multiple motive, multe dintre ele evidente, cum ar fi observația că vă găsiți la o răspântie critică în evoluția voastră și este minunat să ne amintim același moment din propria noastră istorie, momentul în care, la rândul nostru, am făcut alegerea conștientă între a evolua sau a involua.

Acum suntem într-un proces măreț de observație, în care suntem și noi părtași la istoria de pe planeta voastră, ajutân-

du-vă acolo unde putem, exact așa cum voi trimiteți diferite grupuri în cele mai sărace zone de pe planeta voastră, fie pentru a construi case, fie pentru a duce produse medicale.

Este o satisfacție profundă când vezi un grup care se ridică din mizeria spirituală, din disperare și boală. Iar voi puteți înțelege că, până și în actuala voastră stare de evoluție, acesta rămâne un mod important și venerat în care mulți dintre voi își cheltuiesc timpul și resursele – pentru ajutorarea celor care sunt mai puțin înzestrați. Ce vă face să credeți că această calitate încetează să existe în alte locuri? Voi sunteți copiii noștri aflați în suferință și nevoi. Eforturile noastre sunt pentru noi un fel de „Concert de ajutor pentru cei aflați la ananghie". Voi sunteți cauza pentru care noi transportăm, pe calea aerului, materiale medicale, pâ-nă în cele mai pierdute colțuri ale lumii. Este o onoare să vă aju-tăm în orice fel putem.

Mai există și alte grupuri cu aspect diferit, ca și multe cu aspecte asemănătoare cu al nostru, care sunt la fel de implicate în relația cu voi ca și noi. Există unele asemănări izbitoare. Există mult mai puțini „răpitori" în galaxie, decât îți poți imagina. Dacă stai să te gândești cât de multe persoane din vecinătatea ta veghează unii asupra caselor celorlalți, asupra copiilor, animalelor de casă, ba chiar asupra gazonului din fața casei altora, vei vedea că „abaterile" formează excepții rare. Majoritatea semenilor tăi de pe această planetă, marea masă a oamenilor ca tine, ar fi gata să dea ajutor în orice fel ar putea, dacă s-ar ivi ocazia. Iar acest raport se dublează în universul luat per total. Există câteva „abateri" – asta, bineînțeles, dacă ne gândim la populația globală.

Și tot așa cum un singur atacator dintre voi este subiectul majorității știrilor de dimineață, cu toate că 99,9 % din omenire a petrecut o seară liniștită și nu a apărut la știri, tot așa se întâmplă și cu relațiile voastre cu un singur individ dintre posibilele „abateri" din întregul univers.

Acesta va apărea în jurnalul de la Hollywood, sau în emisiunile de televiziune. Adică, o incredibilă minoritate din toate experiențele și toate contactele – și totuși, pe aceasta vă concentrați toată atenția.

Asta, deoarece, actualmente, acesta este modul vostru de a în-țelege mass-media, care însă se va schimba curând.

Da, sigur, mai sunt și alte grupuri care sunt în consonanță cu voi și care vă îndrumă și ele. Noi suntem antropologi și ne-am închinat viața studierii speciilor. Dacă ni s-ar da motiv să renunțăm la viața noastră, am face-o fără îndoială, pentru că nu ne este teamă de tranziție. Nici vouă n-ar trebui să vă fie.

Soarele răsare totdeauna din nou.

De ce ne găsim aici

Atunci când intrăm în contact cu voi, nu facem asta din cauza temerii că s-ar putea ca mâine să nu mai existați. Vă contactăm pentru că și voi și noi provenim din aceeași familie universală. Iar starea naturală de lucruri este ca rudele să se cunoască între ele, nu-i așa?

Am așteptat îndelung ca gradul vostru de conștiență să se dezvolte tot mai mult, astfel încât să deveniți conștienți de prezența noastră. Pentru aceasta există mai multe căi. Puteți să spuneți că dacă, pur și simplu, am coborî cu navele noastre în fața casei voastre, atunci ne-ați cunoaște. Însă a fi conștient înseamnă să fii în stare să iei în considerație nu numai o singură cale de exprimare pentru comunicarea cu noi.

Am venit la poporul vostru pentru a încerca să oferim un format pentru discuțiile curente, în care să ne putem prezenta. Atunci când vă îndoiți că am fi în stare să comunicăm cu voi în acest mod, nu faceți decât să vă mențineți vechile idei, ceea ce nu ne deranjează. Nu avem nevoie să evoluați mai repede decât vă este confortabil. Și noi am avut parte de acest lux; și noi am evoluat în ritmul vostru, dar este interesant că un număr atât de mare dintre voi – pentru că nu sunteți pregătiți pentru aceste contacte – au ajuns să se îndoiască de alții, care sunt deja pregătiți, și care chiar au contacte cu noi. Această negare culturală explică de ce nu suntem mai accesibili pe scară mai largă.

În „trecut" și noi am avut contacte cu unele dintre așa-numitele grupări negre – nume care le este dat grupurilor apropiate de guvernele vostru și care nu se consideră datoare

să dea socoteală față de nimeni – iar ca rezultat, nu mai există nici un fel de responsabilitate față de populație. Noi putem vedea îngerul care se ivește în spatele fiecărui om care, aparent, nu pare demn de încredere, așa că nu considerăm, din pornire, că anumite persoane nu sunt demne de comunicările noastre.

Unii sunt gata pentru a le primi, însă nu au încă gradul de înțelegere care să le dea motivația unor gânduri de vindecare a planetei, deoarece teama tot mai este extrem de intensă. Printre ei domnește ideea originală că, în cazul în care ar fi zdruncinată starea de fapt, înșeși viețile lor ar fi puse în pericol – ca și existența lor. Nici măcar nu-i judecăm pe aceștia, așa cum o faceți voi, deoarece recunoaștem aspecte de negare în fiecare dintre voi; numai că la unii, aceste fațete se manifestă în grad mai mare.

În prezent, nu avem contacte cu acest segment al populației, pentru că nu avem nevoie de ele. Noi am venit aici într-o misiune de îndrumare, iar oamenii care actualmente se ocupă de acțiunile voastre acoperite, se opun acestei direcții. Ființele asociate cu anumite grupări ale guvernelor vostru împărtășesc același nivel de conștiență. Ei s-au apropiat pe baza unei atracții reciproce dar, tot așa cum vecinul tău care jefuiește o bancă nu te reprezintă în mod obligatoriu și pe tine, doar pentru că locuiți pe aceeași stradă, alte ființe nu ne reprezintă pe noi, doar pentru că trăiesc la fel ca noi, în afara galaxiei voastre.

Totuși, așa cum v-au cerut-o învățătorii voștri, apropiați-vă de cel care jefuiește o bancă, sau de cel care reprezintă o „abatere" și transmiteți-le binecuvântarea și iubirea voastră.

Oare nu ei sunt chiar aceia care au nevoie de iubirea și iertarea voastră? Aceste ființe, atât umane cât și extraterestre, se tem de lipsa de identitate și caută, în mod inconștient, să intre în legătură cu o specie care le reamintește de ei înșiși. Și astfel ei intră în legătură – deși o fac în mod inconștient și nu-și dau seama că sunt adormiți. Aceasta este caracteristica acelora care încă nu sunt treziți. Dacă ar exista starea de constiență, ar exista și starea de veghe.

Grupurile noastre de aici – și sunt prezente mai multe asemenea grupuri – doresc să comunice că nu există nici un

motiv de a contribui la amplificarea sentimentului de victimizare, prin sugestia că ar fi ceva de temut din partea vreunei specii, de oriunde ar fi ea. Amintiți-vă doar că frica nu vă reprezintă pe voi, iar dacă se întâmplă să aveți sentimentul de teamă, recunoașteți acest sentiment și plasați-vă într-un loc în care Îl simțiți pe Dumnezeu.

Ceea ce se aseamănă se atrage, așa că, dacă vă cramponați de teamă și de paranoia ca gânduri și sentimente primare, veți atrage, nu veți respinge, o vibrație similară.

În mod tradițional, nu ne-ați văzut nici nu ne-ați considerat ca pe o specie iluminată, dar asta se datorează propriilor voastre limitări.

Vrei să faci alegerea individuală de a face pasul spre o relație mai avansată și o calitate mai bună de comunicare?

De ce nu mă includeți într-un număr mai mare de întâlniri materiale directe, față-n față, așa cum făceați cu ani în urmă?

Pe durata acestei încarnări ai ales să fii complet scufundată în chipul omenesc, pentru a-ți îndeplini lucrarea declarată a vieții. Această decizie îți impune să operezi în cadrul iluziei propriului tău tărâm, pentru a chema către tine toate provocările și șansele acestui tărâm. Dacă ieși prea mult în afara iluziei tale, devii mai puțin eficientă în capacitatea de a te încadra complet în starea de ființă umană. Aceasta a fost alegerea pe care ai făcut-o de această dată, să te întrupezi și, prin urmare, să îmbrățișezi toate provocările și șansele legate de omenire, la momentul și la locul de față.

În plus, nu e mai ușor pentru tine dacă venim mai des aici și vorbim cu tine și cu alții, stând față-n față, pentru că, atunci când procedăm așa, suntem limitați de reacția ta emoțională provocată de înfățișarea noastră diferită. Și astfel, comunicările noastre s-ar pierde pentru o bucată de vreme, pe durata de care ai nevoie ca să procesezi experiența de a ne vedea în fața ochilor. Înșiși cei care au trăit o asemenea experiență pot confirma acest lucru, așa cum poți și tu, pentru că uneori

este nevoie de ani întregi pentru a ajunge la stăpânirea de sine de a rezista la presiunea publică legată de semnificația întâlnirilor pe care le ai și pentru a ajunge apoi la o înțelegere pașnică în legătură cu ele. Acest mod de comunicare ne permite să stabilim legături fără a leza psihologia omenească, deși, de fapt, am lezat psihologia *acestei* ființe umane, dar acum tu te-ai vindecat deja de pe urma acestei lezări.

Dar, până și această „traumă" a făcut parte din trecutul pentru care ai optat. În orice caz, tu ai chemat spre tine acest proces, în acest mod, deoarece prin această comunicare se obține un avantaj fizic și spiritual considerabil. Printre altele, sufletul tău este în căutarea acestui avantaj. Atunci când comunicăm prin intermediul tău, observă ce valuri de energie vin – care sunt frecvențe electromagnetice care te ating și te ajută să ne atingi la rândul tău.

Te simțim în fiecare clipă din zi ori noapte. Știm ce gândești și știm ce simți, și mai știm care este cea mai mare dorință a sufletului tău, pentru că toate aceste informații sunt la libera dispoziție a oricui, oriunde. Nu trebuie decât să le culegem din conștiința universală, și ele sunt gata de a fi preluate. Cu toate acestea, nu ne folosim de aceste informații, ca să ne facem rău unii altora. Recurgem la ele doar ca să „ne punem la curent", cum ați spune voi, atunci când nu i-am mai văzut de mult pe cei dragi; de exemplu, putem să ne conectăm, pur și simplu, la cunoașterea universală, ca să aflăm situația unei persoane dragi. Însă cel mai important lucru este că, prin aceste metode diferite, suntem permanent conectați cu voi. Dacă nici asta nu demonstrează felul în care suntem cu toții Una, nu știm ce altceva ar mai putea-o face!

Atunci când apelăm la fiziologia voastră ca la un instrument, folosindu-vă energia și frecvența, și când voi ne permiteți să pătrundem în acest mod, am realizat experiența unei trăiri măreț, prin care demonstrăm că voi și cu noi suntem Una.

N-ai decât să întrebi orice persoană care face „channeling" și îți va spune ce experiență minunată este, pentru că Divinitatea cuiva nu e ușor de uitat. Fenomenele din alte lumi și trăirile asociate cu ele îl aduc pe cel care trăiește asemenea

experiențe acasă, iar și iar, într-un loc în care își amintește că totul este posibil. Nu contează că v-a trebuit ceva vreme – cu toate că nu foarte multă – pentru ca să vă adaptați emoțional la acest proces. Ați avut de rezolvat problemele de încredere, ceea ce noi înțelegem.

Sensul real al contactelor

Curgerea liberă a ideilor de la noi spre voi este primul pas în utilizarea tuturor cunoștințelor noastre și este modul în care specia voastră poate beneficia de relația noastră și de promovarea relației noastre interioare. Asta, deoarece noi nu avem nici un fel de idei preconcepute despre natura felului în care ați putea utiliza cel mai bine informațiile pe care vi le furnizăm. Venim la voi cu inima deschisă, nu cu un interes declarat față de modul în care voi trebuie să trageți foloase de pe urma faptului că ne cunoașteți. Trebuie să recunoști că e important să nu insistăm ca voi să reacționați într-un mod anume – și numai aceasta menține puritatea relației noastre. Suntem în consonanță cu unii cercetători ai fenomenului OZN, prin aceea că avem un interes declarat în unele dintre domeniile evoluției voastre; în orice caz, acesta este un rezultat garantat. Speciile evoluează după o perioadă mai lungă de timp – și tot așa va evolua și specia voastră. Singura problemă este doar dacă asta se va întâmpla aici și acum, ori în vreun alt punct al istoriei planetei voastre. Nu vezi câtă răbdare avem noi? Nu este obligatoriu ca trezirea voastră să se petreacă acum, cu toate că ne-am bucura profund ca voi să vă treziți, pentru că asta ne-ar permite să beneficiem imediat de pe urma dialogului nostru. Sigur că evoluția voastră ne este de folos, iar în măsura în care acest lucru vă face pe voi să fiți bucuroși și împăcați, suntem și noi bucuroși. Suntem încântați pentru voi.

Când am ajuns prima dată la tine ca o cale de transmisie, nu știam dacă vei avea disponibilitatea de a lăsa cuvintele să vină de la sine, fără să știi în ce direcție se îndreaptă această comunicare; și totuși, prin bunăvoința ta de a le permite acestor cuvinte să pătrundă, lucrăm zilnic tot mai mult cu chakra

gâtului tău, pentru a aduce tot mai multe concepte și idei. Nu te lăsa descurajată de faptul că vocea noastră nu se aude la fel de tare ca printr-un megafon; tu te perfecționezi permanent și îți pregătești mintea, trupul și spiritul pentru o relație mai complexă cu noi. Prin asta, vrem să spunem să te pregătești, în același timp în care îi pregătești și pe alții care citesc aceste rânduri.

Pentru a-ți extinde gândirea și a include prelucrarea unor idei de dincolo – acesta este un exemplu asupra felului în care poți evolua doar prin simpla acceptare de a ieși din rutină și de a lua în considerație idei noi. În cazul tău, prin expunerea la frecvențe electromagnetice, îți schimbi în mai bine însăși starea fiziologică. Felicitări.

Este o provocare și o călătorie, despre care vei constata, însă, că îți aduce avantaje pe mai multe planuri.

În timp ce continui acest proces, dă-le voie și altora să reacționeze la el. Nu credem că este puțin lucru să ajuți un singur suflet, așa că și tu trebuie să fii dispusă să sprijini măcar un singur suflet și să descoperi măreția universului, invitând acel suflet să reflecteze la faptul că noi existăm și că, prin urmare, mai există și alții. Pe măsură ce, în tine, capacitatea și înțelegerea acestui proces vor deveni mai profunde, vei adânci și extinde și comunicările noastre.

Trebuie să accentuăm faptul că te vei simți răsplătită din plin, prin transformarea propriei tale ființe, ca simplu rezultat al însuși procesului de comunicare ca atare.

Îndepărtează ultimele pânze de păianjen ale îndoielilor pe care le ai asupra propriei tale capacități și asupra capacităților celorlalți de a pricepe despre ce este vorba, în modul cel mai potrivit pentru ei și sufletele lor. Scopul final în ceea ce ne privește nu este rezultatul – după cum n-ar trebui să fie nici pentru tine. Mulțumește-te să fii vasul comunicant – și lasă viața să se desfășoare.

Nu te speria că am venit la tine într-un mod care pare să nu-și găsească nici un corespondent în felul în care specia ta reacționează față de noi, ori în modul în care ne acceptă.

Darul nostru este oferta noastră de prietenie.

Darul vostru este libertatea de a alege orice mod în care

voi, ca grup, veți dori să răspundeți – dacă vreți să o faceți.

Sigur că iubirea cu care ne-ați răspunde este un avantaj suplimentar și ne-ar da o satisfacție profundă, dar nu este o condiție, și suntem foarte mulțumiți și dacă asigurăm această comunicare, ca o posibilitate în plus. Prin cărți și prelegeri, aceste idei vă pot fi transmise tuturor, iar aceia dintre voi care vor intra în consonanță cu ele, le vor găsi; cei care nu pot intra pe această lungime de undă, nu le vor găsi.

Atunci când, într-o bună zi, te vom vizita acasă, sub ochii tuturor, în zorii trezirii tale, vei privi îndărăt și-ți vei da seama că aceste comunicări, ca și altele la fel, au fost premergătoare contactului global.

Dacă ne întrebi când anume va fi acea zi, suntem forțați să nu-ți dezvăluim această informație, pentru că nu este bătută în cuie. De exemplu, în această dimineață tu ești programată să mergi la serviciu. Este ceva probabil. Dar dacă te vei răzgândi în ultima clipă, nu vei ajunge acolo – cu toate că vei ajunge la un moment dat, însă, posibil, pe cel mai sinuos traseu.

Și iarăși îți amintim că, în multe cazuri, noi chiar *aterizăm* acolo, așa cum o demonstrăm prin cercurile din lanurile voastre și prin contactele cu alte persoane care trăiesc aceleași experiențe. Numai că nu am făcut asta în mod public, cu camerele de luat vederi ațintite asupra noastră – cel puțin nu în toate cazurile.

S-au raportat multe ocazii în care au fost văzute navele noastre. Ce alte dovezi vă mai trebuie? Există mii de fotografii care circulă prin intermediul cărților, al cluburilor, prin Internet.

Gândește-te cum se face că suntem în stare să intrăm așa ușor în contact cu tine, prin aceste comunicări. Când renunți la ideile că acel contact cu noi trebuie să arate într-un anume fel, atunci te deschizi lăsând viața să se desfășoare așa cum îi place, în loc să te încăpățânezi că o întâlnire cu noi trebuie să arate, inițial, numai într-un singur fel.

Fii dispusă să observi că, uneori, procesul de evoluție parcurge un traseu care e diferit de cerințele ori așteptările tale, dar asta nu înseamnă că este lipsit de valoare și nici că nu vom ajunge cu toții acolo unde vrem să mergem.

Sub vălul refuzului exprimat de mulți dintre voi, se găsește un dor sufletesc profund de a ne strânge în brațe și de a vă aminti de legătura noastră.

La fel ca un copilaș care începe să umble de-a bușilea și tânjește să meargă în picioare, această dorință nu este, neapărat, conștientă. Copilașul este constrâns de dorința sufletului său – și la fel se întâmplă cu voi toți.

Este posibil să nu crezi că asta înseamnă dorința colectivă de a începe o relație cu noi, dar noi știm că nu este așa.

Ar putea fi mai folositor să te gândești cine suntem și de ce existăm în comunitate, în modul în care o facem, decât să negi, de la bun început, această idee ca fiind imposibilă.

Atunci, faptul că ne veți cunoaște v-ar apropia mai mult de dorința sufletului vostru.

CAPITOLUL 3

Dar ce mai distractie!

Există unele lucruri care n-au fost menite vreodată să se potrivească. Așa ca, de pildă, Martha Stewart într-o cârciumă murdară, frecventată doar de burlaci; sau un alb cu părul roșu, rătăcit într-un trib de beduini; sau Donald Trump** stând la coadă la cantina săracilor. Nu se știe de ce, unele lucruri, pur și simplu nu merg la un loc. Când încerci să forțezi această apropiere, nu obții adesea decât un rezultat îndoielnic, un soi de ghiveci, ori doar o ciudățenie. În ultimă instanță, rămâi scărpinându-te în cap a mirare:* „Ce-o fi cu chestia asta?"

Să luăm, de exemplu, memoria oamenilor, atunci când e vorba de fenomenul întâlnirilor cu ET. Cele două par să fie într-o permanentă juxtapunere. Ai văzut destule filme și ai citit suficiente cărți asupra acestui subiect, pentru a ști despre ce vorbesc. Nici experiențele mele cu asemenea întâlniri nu fac excepție. Pe de o parte, am păstrat, în străfundurile memoriei, detalii extraordinare despre „Grup" și am apucat să trăiesc ca să povestesc despre ele. Pe de altă parte, nu-mi pot aminti, în ruptul capului, unele fenomene incredibile – prea evidente, ori, cu siguranță, prea importante pentru a fi omise sau uitate. Uneori, hipnoza poate fi de ajutor, dar alteori nu.

În timpul unei întâlniri deosebit de însuflețite, am fost urcată într-o navă de zbor mică, deschisă, care m-a plimbat dintr-un loc într-altul. Cu toate că nu-mi puteam mișca deloc trupul – altfel sunt convinsă că aș fi căzut din navă – sunt sută la sută sigură de gândurile mele din acel moment.

* personalitate a societății americane cunoscută, printre altele, pentru simțul său estetic și pentru produsele sale pline de bun gust. N. T.

** unul dintre cei mai bogați oameni din statele Unite. N. T

Privind în sus și apoi în jos, absorbeam cu ochii tot ce vedeam, cu gândul de a transcrie totul mai târziu. Federal Express nu oferă un program de livrări în douăzeci și patru de ore, suficient de rapid pentru relatarea evenimentelor din acea seară, relatare pe care intenționam să o expediez la National Geographic, de îndată ce aș fi revenit acasă. Chiar și în timp ce inima îmi bătea nebunește, nu eram proastă și eram capabilă să recunosc o șansă pentru un jurnalist, atunci când mi se arăta. Povestea asta avea să fie un titlu de prima pagină, în New York Times.

Mă rog, nu mă așteptam chiar să mă creadă cineva, dar speram să port cu mine aceste imagini până la adânci bătrâneți, să am ceva de povestit nepoților mei în nopți de iarnă, stând în fața focului din cămin. Dar, nuuuu! Îmi amintesc pielea extratereștrilor, insigna micuță pe care unul dintre ei o avea pe piept, câteva frânturi de conversație telepatică, câteva oi atârnate de „grinzile" din depărtare, și câteva borcane care conțineau fetuși, dar asta-i tot! Ce, Doamne iartă-mă, se petrece aici? Mai târziu noaptea, când am fost readusă în propriul meu pat, amintirile mele despre întâlnire s-au topit tot atât de repede ca și speranțele mele pentru Premiul Pulitzer.

Oricum, cu amintiri ori fără, este un coșmar, pentru că îți poți aminti fragmente dintr-un lucru, dar despre altul nu. Aproape că-ți vine să apelezi la un test de stabilire a maladiei Alzheimer. Ce-ți amintești nu este niciodată suficient, iar fragmentele te bântuie ca ciuma, având în vedere că oricum nu crede nimeni – și rămâi exasperat, tot așa ca atunci când ți s-ar oferi doar o linguriță de înghețată de căpșuni, fără nimic altceva care să-ți potolească pofta. Este suficient ca să te facă să te internezi de bună voie într-un spital de nebuni. De fapt, am trecut prin asta, am făcut asta. Dar nici asta nu ajută ...

Acum, știu ce gândești. „Întreabă-i!", insiști tu.

Hai să lămurim ceva, doar între noi. Ai habar câte întrebări mai trebuie puse? De îndată ce prind un răgaz de o oră, între o cursă în care transport un adolescent și plimbarea câinelui, mă ascund într-o cameră liniștită și pun întrebarea numărul 274, dintr-o lisă scrisă de mână – la fel de lungă ca automobilul meu VW Jetta. Înregistrez totul pe magnetofon, apoi mai

găsesc câteva ore între băcănie și reparația frânelor la mecanicul auto, pentru a transcrie toată povestea. Apoi se face ora să mă întorc la lucru și să programez o consultație la oftalmolog, pe timpul pauzei mele de prânz, pentru a-mi reînnoi rețeta de ochelari. Te-ai prins? Nici n-am apucat că pun o altă întrebare minunată și să-i răspund lui Bob Friedman pentru cartea sa, că el mă și întreabă: „Dar de ce nu i-ai întrebat și asta, sau aia?" Fac și eu cât pot. Și, în multe aspecte, răspunsul extratereștrilor la această întrebare se găsește, în parte, în capitolul precedent. Noi toți ne blocăm în mod subconștient, atât de speriați de ceea ce vom vedea și cum vom integra aceste lucruri în viața noastră cotidiană, încât probabil că se petrec două lucruri: mintea trece în regim de suprasarcină și, în mod convenabil, „uită" unele părți din întâlnire, pentru a ne ajuta să împiedicăm corelarea a ceea ce vedem; iar extratereștrii înșiși exercită și ei un pic de sugestie hipnotică, pentru ca amintirile să dispară cu încetul, așa, ca să nu ne supraîncarce circuitele mentale. Cu alte cuvinte, în cultura noastră se întâmplă atât de multe lucruri ridicole concomitent cu acest fenomen, încât intelectul refuză să coopereze și intervine acolo unde trebuie.

Cel puțin, intelectul meu *așa a făcut. Nu-ți poți imagina cât de dificil a fost acest proces pentru mine. De fapt, doar așa, între noi, nu e deloc un lucru simplu să-ți găsești timp să te așezi cu magnetofonul în față și să comunici cu ei. Trebuie să recunosc că sunt derutată. În mine mai există o parte care nu vrea să facă greșeli, nici să procedeze aiurea, nici să fie luată în derâdere – cum ar fi să fi ales o profesie în care aceste experiențe să trebuiască să înceteze. În schimb, cealaltă jumătate a mea este curajoasă și mă iubește pentru că, măcar, încerc. Concluzia este că pot avea un public ostil și că încă mă lupt cu problema senzației că sunt un paria. Da, dar această luptă interioară nu poate avea nici o legătură cu incapacitatea mea de a păstra amintiri întregi, nu-i așa?*

Dacă te îndoiești cumva că sprijinul cultural lipsește, atunci când oferi detalii complete ale unei întâlniri, încearcă un mic experiment. Organizează o întrunire cu un grup de rubedenii; adaugă-i și pe colegii tăi de serviciu, pe contabilul tău – și ai

grijă să fie prezenți și socrii, pentru a păstra echilibrul. Programează întrunirea în timpul vacanței, atunci când toți sunt agitați și obosiți și spune-le că trebuie să le comunici ceva. După ce deșerți sacul cu toate detaliile extraordinare ale întâlnirii pe care tocmai ai avut-o cu prietenii tăi extratereștri, uită-te la expresiile lor încruntate. Știi că va urma o tăcere stânjenită, aproape la fel ca atunci când una dintre prietenele mele le-a spus rudelor ei că se programase pentru o operație de schimbare de sex.

Acum, în mijlocul a atâta admirație și respect sincer, te simți bine cu tine însuți și toate amintirile tale minunate? Haida-de, abia ai anunțat că ai absolvit magna cum laudae *facultatea la Harvard. Dacă te-ai logodit de curând, sper că nu ții prea mult la iubitul tău.*

În orice caz, nu duc lipsă de întrebări pe care să le pun extratereștrilor și presupun că este un motiv la fel de bun ca oricare altul pentru a continua. Dar, pentru că una dintre imaginile pe care mulți dintre cei care au trăit astfel de întâlniri și-o amintesc foarte limpede, sunt ochii caracteristici ai extratereștrilor, hai să descoperim ce-i cu acești ochi uriași, negri, strălucitori, de neuitat, care le sunt specifici. Le-am adresat această întrebare acum câteva luni și vei putea vedea cum se pare că am deviat puțin de la subiect.

> *V-am văzut de multe ori pe voi* și *pe alți extratereștri, personal, mai ales în 1992, în timpul unei întâlniri semnificative. Am atât de multe întrebări, ca urmare a acelei seri. Hai să începem cu cea mai ușoară întrebare: Cum corespunde pielea voastră cenușie capacității voastre de adaptare la mediul vostru?*

Pielea noastră, așa cum o numești tu, oferă un echilibru între ceva cam ca pielea de om și cea de animal, ca să ne permită să rezistăm la temperaturi sub limita înghețului. Pielea noastră este destul de rezistentă la – dacă vrei –„schimbările de zone temporale" uzuale, ceea ce ne facilitează traversarea dusîntors, prin diferite călătorii multi-dimensionale și de alt fel. Este destul de rezistentă și a evoluat pe parcursul timpului.

Culoarea, da, ca aceea a unuia dintre delfinii voștri, ne-a ajutat să evităm relele provocate de diferite cauze și tinde să absoarbă razele ultraviolete și alte raze, printr-un proces foarte asemănător cu fotosinteza din plantele voastre. Avem o sensibilitate crescută la lumină și, cu toate acestea, pielea noastră, sau învelișul exterior, ne asigură o protecție mai bună decât vă oferă pielea voastră.

În timpul aceleiași întâlniri, unul dintre asociații, tovarășii, membrii echipajului vostru, ce-o fi fost el, avea un soi de insignă, sau ecuson nominal, în stânga pieptului. Dar nu părea să poarte nici un fel de haine.

Ecusonul pe care l-ai văzut reprezenta poziția lui în raport cu superiorii ierarhici din aeronautica noastră. Ai putut vedea ce mândru era, atunci când a fost martor la aducerea ta în această zonă.

Dar nu are toată lumea asemenea ecusoane?

Ba da, așa este. Un aeronaut proaspăt numit, este identificat cam tot așa cum sunt identificați, în anumite zone, șoferii proaspăt calificați, astfel încât un alt șofer să-și poată da seama că mecanicul de lângă el prezintă un oarecare grad de lipsă de experiență. Este, în mare măsură, același proces care le permite celor cu mai multă experiență să fie cu ochii, să zicem, pe camaradul lor mai puțin experimentat.

Ziceai ceva de fotosinteză. Asta este singurul mod în care primiți hrană, din surse luminoase, printre ele se numără și soarele, sau vă mai hrăniți și cu altceva?

Nu înghițim nici fel de alimente pe gură, cu toate că o putem face, la fel cum vouă s-ar putea să nu vă placă să primiți alimentație prin vene, ceea ce este însă posibil, dacă sunteți internați în spital. Pentru noi e de preferat o sursă de lumină, cum este soarele – nu neapărat soarele pe care-l cunoașteți voi

– care ne furnizează hrană din belșug pentru creștere și întreținere.

Dar cum e cu apa? Nu beți apă? Nu vă este sete?

Avem foarte rar nevoie de lichide, așa cum vă trebuie vouă. Absorbim ce ne trebuie prin piele, la fel ca unele dintre animalele de la voi.

Poți să-mi povestești despre ochii voștri?

Ochii sunt unul dintre cele mai extraordinare organe ale simțurilor noastre, pentru că prin ochi nu absorbim numai o anumită cantitate de hrană, dar și impulsuri, aproape ca în procesul de feedback biologic – care la noi rezonează însă prin ochi. Suprafața mai mare previne excesul de folosire, ca să zic așa, și ne permite transferul de date din surse multiple, inclusiv cunoștințele generale, cerințele nutriționale și senzațiile plăcute, în modul în care vouă vă transmit plăcere urechile, atunci când ascultați o muzică frumoasă. Pentru noi, asemenea senzații plăcute ar fi, mai curând, un fel de senzație de legătură prin comunicare energetică, prin care facem schimb de energie. Noi ne folosim ochii pentru o mulțime de funcții. Nu-i utilizăm, bineînțeles, doar pentru văz, dar ochii noștri acționează și ca radar.

Acolo pe unde călătoriți este mereu întuneric; ochii voștri sunt ca ochii de pisică și vă permit să vedeți în beznă?

Suntem înzestrați cu o capacitate excelentă de a vedea în întuneric, dar asta nu explică, în totalitate, mărimea deosebită a ochilor noștri. În esență, ochii noștri sunt un centru de comandă cu multiple sensuri, în care se desfășoară concomitent un număr imens de operațiuni.

De ce nu aveți păr nicăieri pe corp?

Părul o să se „demodeze" în timp și la voi, deși i-a asigurat speciei voastre acoperire pentru căldură și protecție împotriva soarelui și ca ecran de acoperire a orificiilor. În cazul nostru, necesitatea de a avea păr a dispărut, atunci când specia noastră a renunțat la nevoia de identificare și e posibil să vi se pară ciudat să aflați că părul nu mai este necesar.

Scuză-mă doar o clipă, dar cred că trebuie să fac o mică pauză. Nu sunt prea sigură că te-am „auzit" corect. Toată comunicarea asta este foarte subtilă și lasă o marjă enormă pentru dubii personale. N-aș vrea să induc pe nimeni în eroare pentru că nu sunt nici măsar sigură că te aud corect.

Întâlnirile cu noi, în stare de trezie, au fost posibile doar ca urmare a propriei tale firi profund curajoase și, după ce te-ai întărit emoțional, contactele noastre cu tine au reînceput, cu toate că au existat lacune în acele întâlniri față-n-față. De multe ori în ultimii paisprezece ani, s-a întâmplat să te convingi singură, pentru că multe dintre experiențele tale nu au fost împărtășite de nimeni dintre cei pe care îi cunoști. Asta este golul pe care-l simți adesea. Te simți de parcă ai fi singură în mijlocul propriei tale reacții emoționale față de aceste contacte și comunicări. Nu trebuie să te simți singură în această treabă. Noi ți-am fost alături, toată viața ta.

Dar această transmisie este atât de tăcută. Rămâne atâta loc pentru erori. Nu sunt sigură că sunt în stare s-o îndeplinesc. Când te întreb: „De ce aveți ochii pe care-i aveți?", aproape că nu te mai pot auzi. Vreau atât de mult să nu înțeleg greșit. Uneori, am senzația că dacă aș clipi din ochi, nu te-aș mai putea auzi, așa că, spune-mi, cum poți fi atât de egocentric, încât să te gândești că eventual te-aș putea auzi atât de bine, încât să te descriu și altora? Poate că am ... mă gândesc serios dacă nu am, în cazul acesta, o criză de grandomanie. Ce mă poate determina să-mi închipui că sunt în stare să fac ceea ce fac?

Dacă nu tu, atunci cine?

Păi, poate ar trebui să așteptăm ca specia noastră să evolueze până la momentul - peste vreo 10-20 de ani - când ne luăm, pur și simplu, zborul, iar tu poți sta în fața mea și eu pot să-ți pun întrebări. Ce zici de asta?

Așa ceva nu se va petrece, dacă nu va exista cineva ca tine, care să se implice într-un proces ca cel de față.

De ce?

Pentru că o asemenea activitate servește ca prezentare. Ar fi prea frustrant doar să ne arătăm. Știi asta. Munca de genul celei pe care o faci tu, ne dă posibilitatea, pe termen lung, să ne facem intrarea.

Și nu crezi că ar trebui să mă gândesc că sunt grandomană?

Capacitatea de a transmite aceste comunicări nu este o amăgire, ci o creștere a propriei forțe. Mulți oameni își creează singuri ocazii excelente de auto-afirmare și nu trebuie să te simți vinovată că încerci să atragi spre tine o asemenea șansă.

Nu cred că mă simt vinovată.

Te simți nedemnă.

Mă simt nepricepută. Mă simt incapabilă să fac acest lucru, pentru că sunt momente când nu te aud suficient de tare. Exact în timpul comunicării, când îmi vorbeai despre ochii voștri, am dorit deodată să încetez, pentru că realitatea a ceea ce tocmai sunt pe cale de a face m-a izbit cu putere. Cred că acesta este motivul pentru care am evitat, oarecum, să trec la alte întrebări. Dau în continuare vina pe tine - dar, de fapt, a fost vina mea.

Răspunderea mi se pare copleșitoare. Chiar dacă nu transmit nimănui altcuiva toate aceste informații, tot nu vreau să mă amăgesc; poți înțelege acest lucru? Chiar nu vreau să mă amăgesc.

Dacă vrei să fii cinstită cu tine, atunci iubește-te suficient de mult pentru a-ți recunoaște locul special pe care-l ai în lume.

Nu vreau să conduc – adică nici să induc în eroare – pe nimeni altcineva și nici nu vreau să mă înșel singură.

Da, poți să mai derulezi o dată banda, ca să vezi dacă ai făcut cu adevărat acel „salt Freudian". Și iată realitatea, dacă vrei să pătrunzi în miezul problemei. Tocmai ai spus-o singură. Nu vrei să conduci pe nimeni altcineva. ți-e frică să conduci.

Nu consider că-mi este frică să conduc.

Nu ai de ales, trebuie să conduci, datorită ideilor pe care le exprimi și ideilor pe care le ai, ca urmare a întâlnirilor noastre și a personalității pe care o manifești. Nu poți decât să conduci, dar nu te-ai adaptat încă la senzația neplăcută pe care o ai când o faci.

Dar tocmai am simțit că această senzație de neplăcere se datorează faptului că nu vreau să induc pe nimeni în eroare.

Când ai de gând să-ți iei poziția legitimă și să deschizi calea spre acest material?

Nu vreau s-o fac, decât dacă există certitudinea că nu le prezint oamenilor niște prostii, că nu transmit informații greșite; dacă este așa, nu doresc deloc să iau partea la toate astea.

Continui să încurci ordinea lucrurilor.

Capacitatea ta va veni după ce vei avea încredere, nu invers. Gândești că vei avea mai multă încredere, când te vei asigura că materialul este perfect.

Mă rog, cum zici tu. Hai să schimbăm subiectul. Spune-mi, voi vă îndrăgostiți? Chiar vreau să aflu, pentru că dacă voi, ca niște ființe iluminate, nu vă puteți îndrăgosti, atunci ce rost au toate?

Da, iubim intens, dar fără gelozie și nu posesiv ca voi – vreau să spun, așa cum faceți voi toți. Noi trăim plăcerea unor legături reciproce profunde. Știi, și voi sunteți capabili să realizați legături profunde cu ceilalți.

Din fericire, te-ai apucat să lămurești unele probleme personale, care erau inevitabile, înainte de a merge mai departe cu această legătură. Acum poți privi propriile tale probleme despre conducere, pe o scară mai mare. ți-ai creat o șansă extraordinară, punând în evidență unele idei cu mari virtuți tămăduitoare, pentru o populație care este și ea foarte contrariată de ideea de a împărți universul cu alte ființe. iar, în tine, ei au un purtător de cuvânt care, în sfârșit, poate să ofere unele idei despre cum este să ai vecini și, într-un anume fel, arăți prin propriul tău exemplu că e lipsit de riscuri să te duci până la vecini și să ceri împrumut o cană cu zahăr, apoi că te poți și întoarce nevătămată de acolo, ca să și povestești ce ai făcut. Pe planeta ta este atât de multă teamă că ceilalți locuitori ai universului o să vă rănească, ori că vă vor face vreun rău. ori că sunt porniți să pună ghiara pe voi – teamă proclamată, desigur, de mass-media și de unii cercetători în ale OZN-urilor. Aceasta este șansa ta, aceea de a oferi un nou mod de a ne privi și, ceea ce este mai important, un alt gen de *sentimente* în privința noastră.

Transformi în *realitate* pentru oameni, ideea că nu mai suntem o noțiune care trebuie clasată în categoria imaginarului, ci că suntem adevărați, că întâlnirile cu noi sunt reale. Pentru că ești cine ești, poți transfera această idee din science-fiction, aducând-o în căminele voastre, acolo unde se pun aceleași întrebări ca și cele puse de tine.

Da, bine, suntem de acord că asta e o idee grozavă. Nu sunt foarte sigură că te-aș contrazice în acest punct. Dar aici este vorba de cât de util este pentru mine să stau aici, în acest colțișor de pe această planetă, în timp ce tu ești acolo, de cealaltă parte, iar eu să... cât de util este pentru mine să-mi imaginez că aș putea prezenta această informație în mod exact? După experiența mea de până acum cu aceste comunicări, este amuzant, și este destul de plăcut, atunci când pun un anume gen de întrebări care nu sunt pentru uz public. Dar atunci când trec la întrebări ale căror răspunsuri sunt definitorii pentru întreaga ta specie, vreau să fiu sigură că vă înfățișez în mod corect. Și asta este de o finețe extremă. Aici nu există difuzoare. Este ca și cum aș simți pe obraz atingerea moale a unui fulg, în timp ce dorm profund, după care mă trezesc, întrebându-mă dacă am simțit, într-adevăr, acea atingere.

N-ar trebui să fie mai puțin plăcut atunci când ne întrebi despre noi, decât atunci când ne pui întrebări despre tine. Nu poți aduce aceeași încărcătură de spirit ludic și încredere în acele întrebări. De ce începi să ai atâtea îndoieli?

Pentru că este o altă ipostază. Trebuie să adun informații care vor fi supuse judecății și care s-ar putea să nu se bucure niciodată de aprobare.

Apreciem cât de grijulie ești în dorința de a ne înfățișa cât se poate de exact – și nici n-am putea cere mai mult. De aceea te-am ales pe tine, și tu ne-ai ales pe noi, de la bun început. Mulți sunt chemați, dar puțini sunt aleși, prin ei înșiși, în acest domeniu, din toate cauzele pe care le-ai amintit, ca și din alte motive pe care nu le-ai menționat. Dacă îți vei permite să înțelegi că avem de-a face cu un proces supus greșelii, asta îți va fi benefic. Faci tot ce-ți stă ție în putință. Cine te poate învinovăți pentru asta? Mulți avocați se trezesc dimineața și își fac meseria cât pot ei de bine. Arhitecții se scoală, proiectează și

supraveghează construcția celui mai bun proiect de care sunt în stare. Și tu, la rândul tău, vei face ce ești tu capabilă să faci mai bine. De ce ești atât de severă cu tine însăți?

Dintr-o dată, pe când îți puneam aceste întrebări, nu te-am mai auzit din cauza protestelor propriilor mele gânduri. Am început să mă înec în propria mea conștiință de sine.

Mută-te undeva unde să-ți permiți să recunoști că asta nu e o știință perfectă. În general, relatarea conversației pe care ai avut-o cu altcineva nu este o știință perfectă. Iubirea nu este o știință perfectă. Reactivează-ți spiritul ludic. Pune-ți din nou în funcțiune înțelegerea faptului că vei proceda cât poți tu de bine, iar dacă te blamează cineva că nu te descurci mai bine, poftește-l să ia legătura cu noi și hai să vedem cu se descurcă el.

Asta chiar că-i nostim. Hai că-mi place! OK. Dar va trebui să treacă prin toată istoria. Adică, știi, să fie smuls din pat, pe urmă toată povestea cu plutitul prin aer; să nu știe ce se întâmplă, să-și piardă respectul rudelor și prietenilor și apoi să se interneze într-un spital de psihiatrie.

Acum te simți mai bine?

Da, acum că pui problema în felul ăsta. Las' să mai treacă și altul prin experiența asta. Este așa de ușor să critici. Ia să trăiască altul toate astea și să sune la numărul Galaxy 847 și să te privească în ochi și să nu i se facă pielea de găină ... scuză-mă, nu vreau să te jignesc, știi că sunt o mulțime de alte lucruri care însoțesc această experiență. Te-ai mai uitat în oglindă în ultima vreme?

Râsul te vindecă.

Încă n-am râs prea tare de tine!

Dacă există cineva, pe undeva, care-și închipuie că s-ar putea descurca mai bine în întâlnirile și discuțiile cu ET, să ridice mâna. Să facă un pas în față, să-și cumpere un casetofon de la magazin și să se apuce de această treabă. Acum transmitem această proclamație către planeta Pământ și îi invităm pe toți cei care sunt dispuși să încerce. Poftim! Vezi? Nimeni.

Foarte amuzant. Magazinul a închis deja la ora asta din noapte.

Nu trebuie să fie perfect. Nu trebuie decât ca intenția de a face lucrurile bine să-ți pornească din inimă. În asta constă integritatea. Intențiile tale sunt onorabile, așa că poți continua cu ceea ce faci, iar *noi* te vom ierta, chiar și dacă greșești uneori. E bine așa?

Sigur așa veți face?

Bineînțeles. Deja ai greșit cu ceva.

CEEE? Unde am greșit?

Ai presupus că aspectul nostru îi sperie pe mulți, din multe părți, dar vorbești în numele unui segment minuscul al populației universale, atunci când te referi la oamenii de pe Pământ. Nu este decât o prejudecată pe care o ai, întrucât, chiar dacă o crezi ori nu, anumite alte specii care sunt la același nivel de dezvoltare spirituală ca voi, s-ar simți, în momentul de față, la fel de deranjate la vederea voastră.

Bine, cred că mă refeream doar la noi, ăștia de aici, oamenii cu nivel scăzut de conștiință, care nu știu cum să reacționeze când văd ființe cu piele cenușie și complet spâne.

Și totuși, delfinii voștri vi se par adorabili.

Da, dar ochii voștri sunt de zece ori mai mari decât ai lor. E ceva cu raportul dintre suprafața ocupată de ochi și mărimea feței voastre ... Nu prea știu cum să înțeleg asta. Știi că acum mă joc cu tine, nu-i așa?

Da, acolo de unde venim, acestea sunt caracteristici foarte onorante, spre deosebire de speciile care au ochii mici, ca niște mărgeluțe.

Punct ochit, punct lovit.
Noapte bună, până una-alta.

Noapte bună.

CAPITOLUL 4

Totul se schimbă

După cum pot confirma mulți dintre cei care au trăit asemenea experiențe, lumea fizică pare să se comporte absolut ciudat, atunci când este expusă la energiile fenomenelor din altă lume. Nu pot decât să-mi imaginez prin ce trece corpul fizic, dar ceea ce m-a intrigat și chiar m-a exasperat cel mai mult, sunt „factorii de stress" permanenți, care par să fie induși asupra aparatelor, mașinăriilor și dispozitivelor casnice mecanice obișnuite. Dacă ești abia la începutul drumului printre fenomenele întâlnirilor cu extratarestrii, ai grijă să nu cumperi nimic fără a obține și garanția care însoțește acel obiect. Crede-mă, îți vei dori ca toate lucrurile – de la prăjitorul de pâine până la computerul tău – să aibă o garanție de zece ani, pentru că le vei schimba de câteva ori pe an, odată ce încep întâlnirile cu ET. La scurt timp după ce începuseră întâlnirile mele cu ei, becurile începeau să pâlpâie când treceam pe lângă vreo lampă, robotul telefonic repeta de unul singur mesajele înregistrate, iar cățelul meu fugea uneori de mine, în timp ce tot părul i se zburlea.

Totul – de la banda pentru alergare, până la motorașul din cada de hidromasaj – totul este în pericol, de îndată ce pătrunzi pe tărâmul paranormalului.

La început, este nostim să vezi cum coboară și se ridică de la sine geamurile mașini, sau cum computerul tău începe să printeze mesaje de capul lui, cum selectează din volumul documentelor salvate și-ți scuipă în față o frază, două, din ceva care se potrivește cu momentul dilemei în care te găsești exact atunci. Dar, și mai important, toate „lucrurile" tale, indiferent cât de noi-noute ar fi, se vor opri cu un scrâșnet. Până la urmă, vei ajunge să te saturi de atâtea lucruri stricate.

În ciuda cheltuielilor, ar fi mai bine să nu te atingi de nimic ce nu-ți aparține. Nu este recomandabil să stai acasă.

Într-un limbaj mai ușor de înțeles, poți să-mi spui ce naiba se petrece? Am schimbat mai multe casetofoane decât numărul relațiilor pe care le-am avut. Aparatele mele electrocasnice sunt într-o adevărată revoltă.

Noi reprezentăm o frecvență cu mult diferită de a voastră, iar aceste frecvențe sunt despărțite de mulți ani-lumină – atât în sens literal, cât și figurat – așa că, dacă faci legătura dintre cele două frecvențe, prin întâlnirile sau comunicările tale curente cu noi, vei începe să emani un nor în jurul tău – cam ca Pigpen, personajul din desenul animat al lui Charles Schulz, cu deosebirea, desigur, că norul tău nu se formează pentru că nu te speli destul de des, ci din excesul de pulsații pe care le „culegi" de pe tărâmul nostru. Începi să-l porți după tine.

Bob spune într-una că ar trebui să găsim o cale să le captăm și să le punem să facă ceva util.

Este exact și părerea noastră.

Ce vrei să spui cu asta?

Cu timpul vei stăpâni mai bine aceste frecvențe și le vei folosi, în loc să le lași să-ți facă praf aparatele electrocasnice.

Care ar fi domeniile posibile?

Este ceva ce mi se pare evident – orice ar putea să profite de pe urma pulsațiilor electrice mai intense.

Stai să ne lămurim ...

Ne referim la vindecările de orice fel.

Îmi amintesc de cabinetul de fizioterapie, unde se folosea un aparat micuț, care trimitea în zonele afectate ale corpului, impulsuri electrice, ori nu știu ce alte senzații. Deci, cum aș putea introduce aceste pulsații în corpul cuiva?

Tu trebuie să ne spui.

Of, Doamne, începe să devină caraghios!

Într-o bună zi, vei revedea această comunicare și vei observa că este una dintre cele mai importante pe care le-ai avut, din cauza a ceea puteți să faceți, tu și ceilalți, de aici încolo.

Bun, să revenim mai întâi la problema aparatelor casnice. Nu-i vorba numai de prăjitorul de pâine. Parcă sunt afectate și cada de hidromasaj și calculatorul și lampadarul și radiocasetofonul din mașină. Lista pare nesfârșită. Întrebarea mea este: e vorba doar de imaginația mea, sau li se întâmplă și altor persoane implicate în contactul cu extratereștrii să provoace asemenea dereglări permanente în lucrurile din jurul lor – ori ele apar, doar pentru că în Taiwan nu se mai fabrică aparate ca pe vremuri?

Nu da vina pe Taiwan.

Stai un pic, că mor de râs.

Nu credeai că ai putea să și râzi, în timp ce receptezi informații prin „channeling", nu-i așa?

Păi, n-a trecut mult timp de când eram destul de exasperată pe parcursul acestor comunicări, când învățam să te „aud".

Da, iar acum tratezi toate astea mult mai în joacă. Apropo, atitudinea asta ar fi bună și pentru când faci dragoste.

Ar fi bine să râd, atunci când fac dragoste?

Să tratezi lucrurile mai lejer și să aduci aceste energii în raza ta tactilă.

O, nu, vrei să zici că persoanele care sunt în contact cu extratereștri ar putea începe să le facă rău persoanelor iubite?

Din fericire, nu există nici un efect advers asupra corpului uman, așa cum se exercită asupra prăjitorului de pâine.

Ești sigur? S-ar putea ajunge la situații destul de hazardate în viața amoroasă a cuiva.

Da, sperăm că partenerul unei persoane vizitate de ET are în saltea arcuri ceva mai rezistente decât componentele unui prăjitor de pâine.

Mda, nu ca șezlongul de pe prispa bunicii Acum, vorbind serios, n-ar face rău nimănui, nu-i așa?

Definește noțiunea de rău.

Știi, RAU, ca la AOLEU, ca la „au mă doare".

Nu, ceea ce căutăm este doar să te facem să râzi. De fapt, aceste energii au o capacitate extraordinară de vindecare și ...

Stai puțin. Nu găsesc nici un cuvânt în vocabularul meu care să-l traducă pe cel pe care mi tocmai l-ai transmis. „Sclipitor" este cel mai bun pe care-l pot găsi.
Prin urmare, este vorba de energii „sclipitoare", tămăduitoare?

Da, cam pe-aproape. Ele înviorează și provoacă o accelerare a atomilor. Noi nu vedem în ele nici o problemă, cu toate

că, atunci când vă stabiliți intențiile, le-ați putea stăpâni în așa fel, încât să aducă plăcere și efecte benefice.

OK, am să reflectez la asta. Între timp, poți să-mi spui mai multe despre prăjitorul meu de pâine, sau despre casetofonul meu? Adică, să-mi spui ce reprezintă.

De fapt, ce se petrece?

Vor fi afectate impulsurile și vibrațiile electrice care nu sunt potrivite pentru produsele fabricate pe tărâmul tău. Aceste efecte apar într-o mulțime de feluri. Circuitele lor fie sunt accelerate, fie influențate într-un fel care face ca întregul mecanism să nu mai funcționeze. Cât despre senzațiile din întregul tău trup, electricitatea statică are un sunet propriu. Când scoți rufele din uscător și sunt lipite unele de altele și le desfaci, chiar poți să le auzi trosnind, nu-i așa? Tot așa simți în pielea capului și în tot corpul. Sunt doar pulsații, în valuri. Pe tine nu trebuie să te tulbure, cu toate că pot provoca o adevărată harababură la un casetofon.

Bine, bine, și asta ar trebui să însemne că reportofonul meu s-a ars din nou? Și cu calculatorul meu ce se-ntâmplă? Fiul meu o să mă jupoaie de vie. Este al treilea calculator al lui pe care-l dau gata, după ce l-am lichidat pe al meu. S-a stricat, sau trebuie să nu-l mai folosesc vreo patruzeci și opt de ore și să-l las să se răcească?

Recomandarea noastră este să-l bagi în frigider după folosire.

Să bag computerul în frigider? Foarte nostim. Mi-o și imaginez pe colega mea de cameră cum se întoarce de la cumpărături și se duce să deschidă ușa frigiderului.

Recomandarea noastră este să accepți să se petreacă anumite schimbări cu mașinăriile și aparatele voastre, cu care intri în contact.

Ori să cumpăr numai ce e cu garanție și să returnez obiectele cumpărate după douăzeci și șapte de zile.

Ar fi mai bine să citești, mai întâi, partea tipărită mărunt de tot, ca să vezi dacă nu se acordă rabat pentru experiența întâlnirii cu ET.

Că tot vorbim de întâlniri cu ET, am descoperit că am avut totdeauna tendința de a evita să citesc cărți și articole despre răpiri făcute de OZN-uri. Prietenii mei presupun că sunt foarte documentată în privința ultimelor apariții de OZN-uri, însă mie mi se pare că mă opun. De ce?

Se pare să ești sensibilă la „pisălogeala asta cu ET". Ești sensibilă la această prejudecată, la fel ca naționalismul, sau atunci când cineva susține orbește o convingere, indiferent de gradul de adevăr sau de fals din acea convingere. În cazul tău, se pare că eviți ceea ce noi numim „dimensionalism", un cuvânt pe care-l putem utiliza pentru a descrie un standard fix asupra modului în care cultura se încăpățânează să perceapă evenimentele corelate cu anumite dimensiuni extraterestre. ți-ai dat seama că multe din cele scrise despre întâlnirile cu ET par să încline, mai curând, către o anumită credință, așa că te-ai simțit îndreptățită să te abții de la a-i acorda atenție.

Bine, dar cum poți fi sigur că am acest drept – adică, de fapt, ce sentimente am cu privire la voi? Vreau să zic, înclinarea mea pozitivă și tot restul.

Mintea este un lucru minunat de irosit, atunci când te sabotează, ca în cazul tău. Numai și numai intelectul nu va putea niciodată reconcilia aceste experiențe, sau tipul de sentimente pe care le ai despre experiențele tale. Îi ceri minții să facă un lucru pe care nu-l poate face.

Ei bine, atunci, ce-ar trebui să fac cu mintea mea? Trebuie s-o port cu mine peste tot.

Dar nu trebuie să-i dai voie să ocupe cel mai bun loc în sală – rândul întâi în centru. De fiecare dată când se ridică, nu mai vezi încotro mergi.

Cum s-o fac să se așeze mai în spate?

Pentru început, tratează și vindecă acea parte din tine care e de părere că mintea ta este mai bine informată decât îți este sufletul. Încă nu recunoști acest lucru. Îți dai seama de el uneori, dar nu tot timpul. În al doilea rând, când mintea ta începe să protesteze, trimite-i iubire, așa cum te-ai purta cu un adolescent revoltat, dar neștiutor, care nu cunoaște alt mod de manifestare. Ce spunea Iisus? Iartă-i, Doamne, că nu știu ce fac ... așa că, iartă-ți și mintea, pentru că nu știe ce face. Ea nu înțelege că încearcă să te abată de la calea care este a celei mai înalte chemări pe care o ai. Nu înțelege că produce haos în capacitatea ta de a te dedica total acestui proces – așa că, iart-o. Și, odată ce ai iertat-o, o vei vedea exact așa cum este.

Mintea ta e o unealtă pe care o poți folosi în alte domenii, dar atunci când încearcă să comande acest domeniu, vei ajunge la un moment dat să te ridici cu multă încredere și să anunți că ai altă cale, care urmărește un ideal mai înalt. Nu te vei mai lupta cu mintea ta, pentru a obține controlul. Vei înțelege că puterea ta, atunci când vine din interior, nu are nevoie să ia nici o poziție. Într-o exprimare mai simplă, încrederea va genera o nouă prestanță în diferitele părți divizate ale propriei tale ființe, iar tu vei lua în mâini sigure cârma propriei tale corăbii, însă nu prin forță. Va fi vorba de un adevăr purtător de lumină și toate fațetele minții nu vor avea ce face, decât să înceapă să se încline în fața ta.

Mai ai și altă întrebare?

Păi, să vedem. Chestia asta începe să devină amuzantă. Ce-aș putea să întreb? Ai vreo idee cam ce-ar trebui să te întreb?

Acum tot noi trebuie să formulăm și întrebările?

Nu, dar voi sunteți atotștiutorii, preaînțelepții, entitățile, străinii, vezi și tu care se potrivește, nu? Tocmai mi-a trecu prin cap, iac-așa, că ești foarte prompt să intervii și să-ți dai cu părerea, iar acum, când te rog și eu ceva, ai devenit brusc tare timid.

S-ar putea să fie prima dată când cineva spune despre noi că suntem timizi.

Bine, uite o întrebare. Există vreo modalitate prin care să-mi pot controla, hmm, norul, norul meu gen Pigpen – ori cum oi vrea să-i zici? Asta, deoarece încerc să fiu sensibilă la ce aparține altora și, în plus, aș vrea să folosesc aceste energii într-un mod pozitiv.

Joacă-te, ca și cu toate celelalte. Antrenează-te să le folosești. Nu e nevoie de prea multă imaginație, ca să-ți dai seama cum ar putea fi utilizate aceste energii pentru a învioara un brat care te doare, un prăjitor de pâine, ori un iubit în suferință.

Doamne, ce mai titlu de carte: „Cum să-ți înviorezi Prăjitorul de Pâine sau Iubitul"!

Esența este că tu și ceilalți învățați cum să vă urmați propriile sfaturi, în loc să tot apelați la „profesioniști", ori la vecinul de alături, care pretinde că are cunoștințe mai bune despre experiențele voastre, decât voi înșivă.

Unii dintre voi au o mai mare tendință inerentă spre încredere decât alții – și asta, dintr-o mulțime de motive. Să-l luăm pe Bob, de exemplu. El are mai multă experiență decât tine în clamarea cu glas tare a propriului său adevăr, indiferent de părerea celorlalți despre el.

Va să zică, cu alte cuvinte, eu sunt o papă-lapte, iar Bob nu.

Bob se sfătuiește singur, ceea ce este exact ce hotărăști

și tu acum să faci. Bob n-a avut probleme de teamă, când a fost vorba să se exprime direct și deschis. Cu asta te-a ajutat Bob.

Iar eu, cu ce îl voi ajuta eu pe el?

Prin prietenia ta și prin colaborarea ta de aici, îl ajuți la un alt tip de vindecare. Îți dai seama cât de perfect este, când vă oferiți unul celuilalt caracteristici complementare?

Bine, dar crezi că s-ar enerva dacă m-aș duce pe la el pe-acasă și i s-ar strica prăjitorul de pâine?

Nuuu, nici n-o să te lase să te apropii de prăjitorul lui de pâine ...

Da, presupun că de mult mă confrunt cu problemele propriei mele încrederi în mine.

Spre deosebire de tine, noi nu avem probleme cu credibilitatea. Sunt unii care ar spune: „Cum am putea ști, efectiv, dacă nu este vorba doar de tine? Cum să știm că tot ce auzim vine, într-adevăr, de la ET și că, de fapt, tu nu faci altceva decât să relatezi ce spun ei?" Sigur că da, răspunsul cel mai complet este că e în regulă să te îndoiești. Nimeni nu trebuie să încerce să convingă pe cineva de absolut nimic. Acei oameni care caută să afle ce ar putea avea de spus alte ființe din univers, te vor găsi și se vor apropia singuri de ceea ce faci tu. Cei care au nevoie de dovezi, sau care au impresia că credibilitatea este o problemă, oricum nu vor găsi ceea ce caută prin această activitate; și astfel, vedeți dacă puteți găsi în voi înșivă încrederea de sine, pentru a oferi aceste informații celor care ar dori să le audă și să fiți împăcați cu cei care le pun la îndoială.

Există un anumit grad de încredere, care este necesar atunci când te înhami la această treabă. Există adesea mai multe motive la dispoziția minții și a sistemului ei de raționamente pentru a respinge sau nega fenomenele divine, decât motive pentru a le considera adevărate. De aceea, atunci când vă

apucați de această muncă pentru a dezvolta cu noi o legătură mai puternică în orice mod s-ar manifesta ea, intenția voastră va impune gradul de plăcere pe care-l veți resimți în acest proces. Dacă veți simți dorința arzătoare să dovediți că această muncă este „reală", sau vreți cu disperare să le răspundeți celor care vă critică, atunci abordați munca voastră dintr-o poziție defensivă. În loc de asta, ar fi mai bine să căutați o comunicare mai intensă bazată pe motive care să vă mulțumească – pe voi și pe ceilalți care caută o legătură solidă cu voi, în spirit. Astfel, veți păstra acest proces plin de bucurie și miracol.

Înainte de apariția multora dintre instrumentele voastre științifice, existau îndoieli asupra existenței a ceea ce acum considerați ca fiind realități. Nu-ți face griji că această lucrare nu va apuca niciodată să fie susținută cu dovezi care să arate că e „științifică", sau că lumea nu ne va cunoaște și nici nu ne va vedea vreodată, pentru că acea vreme va veni cu siguranță. Tot așa gândea specia voastră despre zbor, atunci când cei mai mulți dintre voi credeau că nu vă veți ridica niciodată de pe sol. Fii la fel ca deschizătorii de drumuri – fermă în convingerile tale că rolul pe care-l joci este foarte important. Asemenea oameni sunt foarte îndrăzneți și poartă o convingere interioară solidă că ceea ce cunosc este adevărat pentru ei.

Nu ai simți nevoia disperată de a dovedești altcuiva că există viață după existența voastră fizică. Pur și simplu, ai fi nedumerită dacă altcineva ar sugera că nu există „dovezi", pentru că nu ai fi în stare să oferi ore și zile exacte. De aceea, acordă-le aceeași înțelegere celorlalți, care se îndoiesc de acest proces și îl critică – pentru că astea sunt efectiv zilele de început ale contactului nostru, indiferent dacă pare a fi mai puțin decât ceea ce ați cere tu și ceilalți. Fiecare lucru la vremea lui.

Fiecare reușită în lumea literară pregătește succesul următor. Există o expunere perfectă a lucrurilor de care este însetată cultura și de ce anume se citește, iar un succes al unei cărți deschide drumul pentru ceea ce societatea poate digera în anul următor. Iar tu prezinți și anunți următorul val de acest fel.

Ce crezi că ar putea urma? Contactul fizic nu este atât de îndepărtat pe cât ți-ai imagina, cu toate că nu-ți vom spune

acum o dată exactă, fiindcă, așa cum știi prea bine, există prea multă libertate de alegere pentru noi toți, ca să încercăm să răspundem la o asemenea întrebare.

Noi nu suntem singurele ființe care vă sunt frați și surori. Nu folosim acest termen cu ușurință. Provenim cu toții din aceeași Divinitate. Voi sunteți extrem de izolați de moștenirea voastră. A fost o vreme când erați atât de legați de celelalte ființe de pe planeta voastră, că s-ar fi putut considera că înșeși animalele vă sunt frați și surori, în cele mai diverse moduri. Acum le mâncați. Trebuie recuperate multe amintiri. Nu-ți face griji, nu ne e teamă că ați putea încerca să ne mâncați pe noi, însă aveți un nivel cam mare al gândurilor de superioritate în care este implicat, uneori, eul vostru. Nu e decât o mască a izolării, pentru că dacă v-ați simți cu adevărat legați de celelalte animale și de ceilalți oameni, n-ați permite continuarea situației și a condițiilor în care vă găsiți actualmente.

Aceste lucruri s-ar schimba foarte, foarte repede – asta fiind, de fapt, direcția spre care vă îndreptați.

Există o înrudire între noi și alte ființe din univers, iar acele ființe ar dori să vă cunoască și pe voi și să stabilească relații cu voi – ceea ce vor face, fără îndoială, așa cum o vom face și noi.

Cu câtva timp în urmă s-a încheiat o înțelegere, în cadrul căreia aceia dintre voi care aveți o influență mai mare pe Pământ, ați consimțit să jucați acest rol în fața oamenilor, astfel încât legătura voastră să fie deja stabilită, în ciuda posibilității de a fi luați în derâdere și puși la îndoială din toate părțile. În acest fel, cărțile ar fi făcute, ca să spun așa. Legătura voastră cu noi va fi atât de puternică, încât veți continua cu orice chip această muncă, pentru că, undeva, în sinele vostru profund și în memoria voastră cunoașteți adevărul spuselor voastre. Veți intra în contact cu alți oameni cu aceeași zestre genetică, cu alți oameni care au la dispoziție și resurse obținute prin numeroase căi diferite, iar între voi, cei din acest grup, se va crea o legătură. Va fi un proces firesc.

În mass-media de interes general, nu există numai cinici. Chiar și printre ei avem „răsadurile" noastre, după cum vei

înțelege sensul acestui cuvânt, adică există unii dintre voi, aflați în orice poziție socială, care ne sunt foarte apropiați.

Nu ar ajuta cu nimic la promovarea misiunii noastre ori a voastre, dacă toți cei care au experiențe cu ET ar trăi pe crestele munților din Tibet. Dimpotrivă, ei sunt răspândiți pe toată suprafața globului, în diferite poziții importante, iar aceste persoane vor dobândi curajul ca, în mod profesional, să acționeze ca „mentori" pentru alți oameni care trăiesc experiența întâlnirii cu extratereștrii, ajutându-i să răspândească acest gen de mesaj în întreaga lume și să recunoască, într-o bună zi, realitatea acestor întâlniri pe care le-au avut – ceea ce se va întâmpla, pe măsură ce acest tip de tematică va câștiga tot mai mult respect.

Atunci când ne arătăm în acest fel fața unui popor – și nu este singurul caz în care am preluat, astfel, rolul de mentori – există anumite niveluri de implicare care se schimbă odată cu urcușurile și coborâșurile inerente continuării relațiilor noastre.

Acum, când observi că există lăcașuri spirituale, în care se adună grupuri de semeni de-ai tăi pentru a sărbători reamintirea faptului că vă creați singuri propria viață și că nu trebuie să urmați o cale care nu vă aduce bucurie, imaginează-ți că ați organiza întruniri în care să slăviți împreună înțelegerea relației voastre cu noi și cu alții din afara planetei voastre.

Imaginează-ți momentul când grupuri de semeni de-ai tăi se vor aduna în locuri îndepărtate în care se petrec apariții ale extratereștrilor și au loc întâlniri cu ei. Acolo ar fi un soi de locaș de închinare, nu-i așa? La fel cum în locurile voastre de retragere de acum, nu vă faceți neapărat poze reciproc, atunci când descoperiți binecuvântarea extazului, când ajungeți să vă iubiți din nou propriul eu și să refaceți legătura cu Divinitatea din interiorul ființei voastre, pentru că este vorba de un moment foarte intim și de o experiență absolut personală. Nu este ceva ce are nevoie să se „vândă" către presă, sau către altcineva. Și e posibil ca experiențele și întâlnirile de la asemenea locuri de retragere să le dea aceeași senzație, pentru că încrederea voastră va fi atât de mare, încât veți fi bucuroși doar să trăiți experiența minunățiilor universului. Veți ajunge la un asemenea grad de maturitate, că nu veți simți nevoia să fiți crezuți

și nici să dovediți ceva cuiva. Dar e sigur că, tocmai atunci când va fi dispărut această necesitate, veți face exact același lucru.

Imaginează-ți un club de elită. Nu se plătește cotizație. Singura cerință pentru a obține calitatea de membru, este credința și convingerea profundă că universul și locuitorii săi reprezintă mai mult decât tot ce acceptă, în clipa de față, majoritatea dintre voi. Apartenența la un asemenea club te leagă de alții care împărtășesc, împreună cu tine, aceeași amintire a sufletului universal unic. De fapt, voi toți sunteți membri ai clubului, dar numai unii dintre voi își amintesc, cu adevărat, de această calitate. Imaginează-ți grupuri mici, având în comun experiențe de întâlniri cu ET, în care să vă puteți bucura de camaraderia care însoțește participarea la ceva atât de minunat și de șansa de a avea și pe altcineva cu care să vorbești despre asta, dar unde să și faceți, împreună cu noi, scurte excursii, ici și colo. Prin credința voastră, asta se va realiza.

Când începi să descrii acest tip de evenimente prin arta ta, prin relatarea întâmplărilor, prin cărțile și filmele tale, începi să creezi și acest rezultat. Asta reprezintă darul de povestitor cel mai inspirat.

În marea lor majoritate, experiențele întâlnirilor cu ET au fost caracterizate de un anumit grad de izolare, datorită faptului că, prin însăși natura lor, aceste întâlniri se petrec adesea individual. Iar evenimentele par atât de „ieșite din comun", încât cel care trăiește această experiență nu trebuie neapărat să aibă un sistem de susținere intact, în care să împărtășească și să vorbească despre ce a trăit – sau măcar să fie instruit în această privință. Dar și asta va începe să se schimbe.

Imaginează-ți vremea când nu va mai trebui să te bazezi pe teoriile despre OZN-uri, sau pe alți „experți", ci vei începe să decizi și să definești singură splendoarea capacității de expansiune a ființei umane universale în devenire, așa cum este evidențiată de propriile tale contacte extraterestre și prin propria experiență nemijlocită din zone tot mai extinse.

CAPITOLUL 5

Numără stelele, numără navele

Într-o bună dimineață, pe când eram la școala elementară, învățătoarea mea ne-a făcut un anunț important. Se apropia târgul de știință anual și eram încurajați cu toții să ne imaginăm orice dispozitiv tehnic, sau demonstrație științifică la care puteam visa, pentru a le expune la târg. Toți participanții urmau să fie premiați. Iar pentru a da mai mult farmec evenimentului, se programase să facem nu o singură excursie pe teren, ci chiar două: una la observatorul Griffith Park din Los Angeles, iar cealaltă la muzeul de tehnologie modernă.

Oricât de încântată aș fi fost de ideea de a evada din clasa în care ne preda doamna Ricard, nu m-am alăturat izbucnirii de entuziasm care a urmat, de parcă ni s-ar fi dat liber pe următorii doi ani. În schimb, m-am prăbușit pe scaunul meu, mi-am luat capul în mâini și am gemut.

Nu numai că nu-mi prea place știința, ba chiar cred că am de-a dreptul o aversiune pentru ea. Nu mă înțelegeți greșit, iubesc cerul nopții și-l prețuiesc, dar nu cumva să-mi ceri să-l studiez, sau să contemplu cum funcționează. Nu am genul de minte potrivit pentru așa ceva.

Nu sunt vreo prostuță. Există alte domenii în care dau dovadă de talente multiple, dar când vine vorba de tehnologie, ori de principii științifice de orice fel, creierul meu își dă demisia. Poate că sufăr de un soi de dislexie, atunci când am de-a face cu mașinării, cu planete, ori cu orice chestie de tipul videorecorder. Sunt în stare să mă folosesc de centrifuga de uscare, iar hainele ies foarte bine, dar nu mă-ntreba dacă funcționează la 120 sau 240 ori eventual 360 V. Am o admirație respectuoasă pentru minunile științei și tehnologiei, dar prefer să nu compli-

căm lucrurile, așa că arată-mi doar unde se găsește butonul de pornire. Dacă vreau ca mașina să se oprească, o scot, pur și simplu, din priză, ceea ce ne face să ne întrebăm de ce oare calculatorul meu intră în grevă – și asta, din două în două săptămâni.

Atunci când mecanicul meu auto m-a pus să mă uit și eu sub capotă, în timp ce încerca să-mi explice de ce îmi facturează 725USD pentru a-mi face mașina să meargă, a trebuit să-l opresc în mijlocul frazei. „Așteaptă. Stai un pic. Spune-mi doar dacă ai legat toate conexiunile. Există o garanție? Da? Uite cecul. Îți doresc o zi frumoasă."

Toată lumea vrea rețeta pentru o farfurie zburătoare. Mulți prieteni m-au întrebat neîncrezători, de ce nu am obținut încă detaliile asupra modului în care extraterestrii pot traversa treisprezece galaxii, cât durează să bei un cocktail. Un cercetător astronom se aștepta din partea mea să prezint o hartă a universului, incluzând planete necunoscute omenirii, ca s-o folosească drept fundamentare a lucrării sale.

Ce presiuni! Nu pot să nu mă mir tot timpul de ironia care se apare aici. V-aș ruga să verificați dacă a existat vreodată un astronaut căruia să îi fie frică de înălțime, sau vreun politician care să deteste să vorbească în public, sau vreun chirurg care să aibă probleme cu interiorul corpului omenesc. Nu se poate să fiu eu singura anomalie care să reziste la anumite aspecte ale activității profesionale și care să rămână uluită de acestea.

Vă rog să mă credeți, am încercat să pun aceste întrebări cu caracter științific în timpul întâlnirilor mele cu ET și am avut oarece reușite, dar nu prea importante. Însă ceea ce se întâmplă cu adevărat este că, în timpul comunicării, nu mă aleg, în final, decât cu o grămadă de informații tehnice, iar cuvintele și propozițiile care ajung la mine sunt atât de înghesuite, încât îmi este greu să le descurc. Am senzația că vocabularul meu limitat și capacitatea mea slabă de înțelegere a științei afectează mesajul pe care-l pot transmite. Și atunci intru în panică și mă cuprinde un sentiment de frustrare și, până la urmă, spun iarăși același lucru: „Nu sunt în stare s-o fac."

Ce-i drept, nu primesc asemenea comunicări decât de mai puțin de un an. Și am auzit despre un caz în care, după o

„răpire", o gospodină obișnuită a început să debiteze teoria cuantică. Așa că e posibil ca eu să trec doar prin dureri de creștere. Dar trebuie să recunosc adevărul. Sunt o nătăfleață. Atunci când este vorba de lucrurile pe care orice om de știință își dorește cu adevărat să le afle, eu mă împotmolesc. Am mai multe probleme decât un prizonier de război din Vietnam, la întoarcerea acasă. Dar asta este realitatea și poate n-ar strica să o afli și tu. De fiecare dată când eram pe cale de a pune o întrebare tehnică, iar răspunsul tocmai începea să se prefigureze la orizont, mă prăbușeam, ca de obicei, în cădere în spirală, cu sentimentul că îmi lipsește înzestrarea pentru a merge mai departe. Oprește! Îmi aud mintea strigând. Aeroplanul comunicării mele s-a oprit, se apleacă și se răsucește, fără a putea fi controlat. Bum! Există suficientă energie negativă ca să-l împiedice până și pe Edgar Cayce să-și continue ședințele de channeling!.

Și atunci ce să fac? Pentru început, această carte este doar o prezentare. Poate voi reveni mai târziu, atunci când voi fi mai expertă în aceste probleme. Poate că nu voi ajunge la lucrurile cu adevărat bune, decât pe la volumul 23 – dacă reziști până atunci. Însă, pentru că spovedania îi face bine sufletului, mă simt deja mult mai bine. Așa că, hai să mai încerc o dată.

Te rog să-mi descrii și mie în ce mod vă este cu putință să călătoriți atât de repede, pe distanțe așa de mari. În plus, semenii noștri ar dori niște planuri concrete pentru construcția unor nave zburătoare și niște rețete pentru tratarea bolilor. Și, dacă tot veni vorba, n-ar strica nici numerele câștigătoare la loterie.

Atunci când simți că trebuie să capitulezi și să renunți să mai faci totul pentru toată lumea, te vei simți sfâșiat. Hai să-ți amintesc de calea despre care sufletul ți-a comunicat că și-ar dori s-o apuci. Fiecare dintre voi, înainte de a vă reîncarna, alege propria sa cale. Nu reușești întotdeauna să-ți atingi țelul suprem, dar ai idee despre ce este vorba; sufletul are propriul său plan a ceea ce ar vrea să realizeze – și cum anume. Ai declarat că misiunea ta este, după cum ai și descris-o și cum îți

și dorești, de altfel, să le fii un exemplu celor care sunt pe punctul, sau sunt în curs de a trăi experiența unei întâlniri cu ET, și care, la fel ca tine la un moment dat, nu știu ce se întâmplă cu ei; nu știu la ce să se aștepte, sunt jenați de lucrurile care s-au petrecut și de cele pe care le-au văzut și le-au auzit, și nu știu încotro să se îndrepte mai departe. Astfel, tu ești pentru ei ca lumina unui far. Ai pășit înaintea lor în domeniul „fenomenelor întâlnirilor cu OZN-urile". Rolul tău – așa cum este perceput în cadrul unei paradigme limitate, care afirmă că aceste experiențe sunt trăite doar uneori de unul-doi dintre voi – ți se pare de neînțeles. Însă, în cadrul acestei noi paradigme care se ivește – cea a Omului Nou care își face apariția, care evoluează și devine tot mai conștient de vecinii săi din univers – există o chemare pentru aceia dintre voi care au pornit-o în fața mulțimii și au depășit acele provocări – importantele provocări emoționale, psihologice, fizice, spirituale și intelectuale. Sunt atâtea lucruri care trebuie abordate.

Tu te pricepi să comunici care anume au fost pentru tine aceste probleme și mulți oameni vor descoperi cuvintele tale și-și vor găsi refugiu în ele.

Te-ai concentrat asupra laturii emoționale și practice a fenomenului. Ai decis să te prezinți drept exemplu pentru tot ceea ce implică situația unui începător în ale întâlnirilor cu ET, ca și pentru implicațiile „ieșirii din ascunzătoare", în cadrul unei culturi în care nimeni nu se simte prea sigur într-o asemenea situație.

Asta nu înseamnă că aș vrea să spun că nu ți-ar fi posibil să le faci pe amândouă, dar, dintr-un mare număr de cauze, în momentul de față ai blocat capacitatea de a scoate la suprafață detalii limpezi, legate de prelucrarea interioară a datelor științifice. Oricum, asta nu-ți face munca inutilă, pentru că ai o altă misiune – așa cum o declară propriul tău suflet. La fel ca turistul rus care se pomenește în America, o țară străină, și încearcă să comunice cu Americanii, această misiune cuprinde tot felul de provocări, care pot fi emoționale, fizice și, eventual, intelectuale. Dacă nu vorbește bine engleza, se va lovi de alte obstacole suplimentare, la încercarea de a depăși prăpastia de comu-

nicare. În acest sens, ai fost ca o turistă – dar, de fapt, mult mai mult de atât.

Tu și toți ceilalți care au trăit experiența întâlnirilor cu extratereștrii, vă conduceți semenii spre un viitor care implică interacțiunea cotidiană cu ființe fizice din altă lume. Cum ți-ai putut imagina că viitorul vostru colectiv ar putea implica altceva? Unii, la fel ca tine, au pășit înaintea majorității semenilor tăi, în întâlnirile cu ființe fizice din alte lumi, iar acum au hotărât să descrie cum a fost acest proces și cum li s-a părut lor. Pentru asta există o cauză. Sufletele acestor trăitori ai experienței întâlnirilor, ca și sufletele celor care consideră că această muncă are valoare, s-au descoperit reciproc, ceea ce constituie o extraordinară muncă de pionierat. Încă la momentul în care Lewis și Clark* au pus piciorul dincolo de noile granițe, pentru cei care erau dispuși să înfrunte o lume nouă apăreau considerabile provocări emoționale, psihologice și fizice. Tu vorbești despre aceste provocări. Tu trâmbițezi ideea că abordarea unor asemenea provocări este pasul premergător unui număr tot mai mare de experiențe de acest gen, pentru tot mai mulți dintre voi. Nu este nici o rușine să refuzi să te simți nepotrivit, atunci când te specializezi în definirea clară a unui proces extrem de dificil.

Este posibil ca mai târziu să constați că te vei îndrepta spre un material cu sens tot mai tehnic. Sau poate vei prefera să îi găzduiești ori să îi sponsorizezi pe alții cu gândire mai tehnică și să le asiguri un forum de discuții. În orice caz, simplul fapt că ne cunoști, că ne-ai întâlnit și că te găsești, în continuare, în dialog cu noi, nu înseamnă că trebuie să aduci dovezi în sprijinul tău, prin furnizarea unui număr suficient de date tehnice, așa cum pretind unii. Este o cerință firească, însă trebuie să decizi singură dacă este obligația ta. Dacă nu, asta nu înseamnă că acțiunea ta e ușoară. În realitate, în multe cazuri, munca pe care o faci constă în a le da posibilitatea acelora dintre voi care au o capacitate mai mică de activitate a „emisferei cerebrale stângi", să abordeze propriile lor probleme emoționale, psihologice și

* În mai, 1804, Meriwether Lewis și William Clark au plecat într-o expediție spre vestul necunoscut al Statelor Unite, trimiși de președintele Lincoln. N. T.

spirituale, pentru a se pregăti în vederea propriilor lor experiențe de comunicare și întâlnire cu ET. Înțelegi, acum, câtă perfecțiune este în munca ta? Cineva trebuie să pornească bulgărele. Alții au făcut-o deja, iar tu ești cea care continuă ceea ce au început ei. Însă nu trebuie să minimalizezi, ori să banalizezi, propria ta contribuție. Nu trebuie decât să întrebi pe cineva care a găsit deja acest material, pe cineva care este profund tulburat de ceea ce a trăit și care nu știe ce să înțeleagă din propriile sale gânduri ori din ce a văzut. Nu trebuie decât s-o întrebi pe adolescenta care se simte stresată și se întreabă dacă e întreagă la minte. Dacă poți să ajungi la ea cu vocea ta și cu ceea ce faci, oare acesta e puțin lucru? Și ce dacă nu poți să-i arăți planurile navei noastre? Ea are nevoie de altceva de la tine – și exact asta ți-a fost dăruit să îi poți oferi.

Ești capabilă să-i prezinți speciei tale, prin cuvinte, un proces emoțional foarte complex, care transcende ideea că sunteți singuri și arată ceea ce se petrece atunci când descoperiți că nu sunteți așa. Tu ești un simbol; tu modelezi acest proces prin povestea ta, iar asta este o contribuție importantă, mai ales față de cei care continuă să sufere în tăcere. Pe ei trebuie să-i îndrumi spre casă – și atunci munca ta se va dovedi valoroasă. Cât despre numerele de la loto, vrei să-mi spui că ne ceri să te ajutăm să trișezi?

Păi bine, credeam doar că mi-ați putea da un indiciu, două ... Mă rog, s-o lăsăm baltă.

Înțelegi cum se face că acest proces îi ajută pe ceilalți să avanseze spre o mai mare înțelegere a universului și a locuitorilor săi? Tu îi ajuți pe alții să recunoască acest fapt și să înceapă să se gândească la el. Altfel, cum îți imaginezi că voi toți veți putea avansa spre o relație cu noi și alți vecini din univers?

Dar toată lumea vrea o mostră de sol. Până și Lewis și Clark și astronauții s-au întors cu mostre de sol.

Mai bine ai pune accentul pe faptul că ceea ce aduci este

vocea noastră. Că te întorci cu un mesaj. Sădește mlădițele ideilor noastre în solul vostru și nu vei mai avea nevoie să te întorci cu mostre din solul nostru.

Cum am ajuns să vă cunoaștem

Lumea voastră s-a așteptat ca, dacă ar fi să intre vreodată în contact cu ființe din alte lumi sau cu ET, va veni pur și simplu o zi în care noi vom ateriza aici. Dar universul nu funcționează așa. Înainte să se petreacă un asemenea eveniment subit, nu vi s-ar părea mai rezonabil să ne prezentăm, mai întâi, treptat, într-un mod mai puțin dramatic? Atunci când vă întrebați dacă aceste comunicări pot fi reale, nu vi se pare mai logic că, dacă noi dispunem de tehnologia pe care o avem și dacă ne bucurăm de iluminarea pe care o avem, vom începe prin a lua legătura cu doar câțiva dintre voi, în loc să contactăm întreaga planetă, dintr-o dată? Astfel, cei care au trăit experiența întâlnirii cu noi își pot ridica mâna și glasul pentru a anunța lumii voastre natura contactului dintre noi. În acest mod, noi vom începe împreună, cu încetul, o campanie de marketing treptată pentru a anunța existența noastră.

Majoritatea semenilor voștri au negat foarte multe dintre aceste prime contacte. Acest gen de rezistență față de ideile noi s-a tot manifestat constant, pe parcursul istoriei voastre, întotdeauna când s-a pus problema introducerii unor idei considerate a reprezenta o gândire novatoare. Pe de o parte, pe plan intelectual, voi recunoașteți modelul psihologic al acestui tip de negare – și totuși, atunci când este vorba de acest fenomen, vă îndoiți în continuare.

În privința contactelor cu voi pe scară mai mare, se apropie momentul în care un număr mai mare dintre semenii voștri, care dețin poziții de răspundere în sfera de influență mondială, vor începe să recunoască faptul că au trăit o asemenea experiență – este vorba de oameni care, așa cum sunt percepuți de societate, au probabil prea mult de pierdut, pentru a începe să lanseze lucruri imaginare. Tot mai mulți dintre voi vor începe să le comunice prietenilor și rudelor voastre, lucrurile pe care le

cunoașteți despre noi. Iar lucrul pe care mulți dintre voi îl *știți cu siguranță,* este că noi existăm, că suntem aici. V-am vorbit prin intermediul viselor voastre, prin meditațiile voastre, sau prin contacte – și bineînțeles că printre voi există unii care au amintiri latente, fragmentate despre noi.

Din dorința universului face parte gândul că noi toți ar trebui să ne îndreptăm spre unirea noastră reciprocă, finală. Ideea aceasta ți se pare valoroasă? Dacă nu, cum altfel ai putea să ne propui să vă cunoaștem? Începutul îl facem prin acest gen de comunicări. Începem prin a face ca ideile și cuvintele noastre să fie exprimate prin intermediul anumitor oameni. Începem prin a intra în contact cu aceia dintre voi care au fost de acord sa facă acest lucru, încă înainte de a se fi întrupat pe acest pământ, ca urmare a propriilor premise și dorințe sufletești anterioare. Dacă ar fi ca tot mai mulți dintre voi să ne ia mai în serios, atunci ai auzi de mai multe așa-zise fenomene paranormale, petrecute cu mult mai mulți semeni de-ai voștri. Aceasta se datorează faptului că, pe măsură ce vă lărgiți conștiența pentru a include acele lucruri care par să nu facă parte din lumea voastră, vă deschideți către o multitudine de fenomene. Religiile catalogheză acest tip de fenomene ca malefice. Este, însă, curată ipocrizie să sugerezi că numai planeta Pământ și anumiți indivizi de pe aceasta, care aderă la anumite religii, au fost dăruiți cu binecuvântarea lui Dumnezeu. Chiar preceptele maeștrilor pe care le urmează aceste religii ne învață că iubirea lui Dumnezeu este veșnic prezentă și nu îi este refuzată nimănui.

Ei bine, și noi suntem cineva. Nu arătăm la fel ca voi și nu trăim acolo unde trăiți voi, dar trăim în același cămin universal. Crezi că suntem singurii din univers? Atunci să știi că vă vom spune ceva nou. Mai întâi, adaptați-vă la noi și abia după aceea veți fi, eventual, pregătiți să-i cunoașteți și pe alții. Noi măcar avem aspectul exterior al celor cu care ați fost familiarizați prin intermediul ziarelor voastre de scandal și al unor reviste sau ilustrații de carte. Dar mai există multe, multe alte ființe care fac parte din mediul vostru înconjurător universal și care au un aspect exterior total diferit de al nostru. Dacă vă deranjează cât de diferit este fizicul nostru, s-ar putea să fiți șocați

dacă ați vedea cum arată alții. Nu este decât o prejudecată din partea voastră.

În funcție de gradul vostru de toleranță pentru cei care sunt altfel decât voi, veți fi oare capabili de toleranță față de alții, care nu numai că există în afara planetei voastre, dar mai sunt și complet diferiți de voi? Observați propriul vostru nivel de toleranță pentru alții care arată altfel decât voi, care vorbesc altfel decât voi și care au, eventual, alte capacități decât voi. Dacă veți constata că nu aveți greutăți cu proprii voștri semeni care sunt diferiți, atunci veți constata că nu vă este prea greu să ne cunoașteți și să ne acceptați.

Copiii noștri sunt crescuți astfel încât să poată dispune de avantajul de a avea contact vizual cu alte specii din univers. De la o vârstă fragedă, ei au văzut deja cum arătați voi și au văzut și cum arată alte ființe din univers. Ei înțeleg că propriul lor aspect fizic nu îi face mai buni, mai răi, superiori sau inferiori. Ei înțeleg că și ei și alții au un aspect fiziologic bazat pe anumite variabile de mediu și pe alte lucruri. Ei sunt crescuți și expuși la ideea că aspectul fizic depinde de nenumărate variabile și că, prin urmare, nimeni nu este superior altcuiva.

Atunci când copiii voștri sunt mititei, îi duceți la grădina zoologică și îi lăsați să se confrunte cu vederea unui mare număr de animale diferite. Puteți să le arătați și șarpele cu două capete, pentru că aveți așa ceva. Ați putea să le arătați și puii de urangutan și să observați cât de asemănători vă sunt aceștia, în anumite privințe. Imaginați-vă, însă, că le-ați prezenta copiilor voștri ideea că în univers există tot atât de multe ființe materiale, cu tot atât de multe aspecte exterioare diferite ca și animalele de pe planeta voastră. Această idee îi forțează pe copii, încă de foarte mici, să dea dovadă de toleranță față de modul diferit în care arată alte ființe. În această privință, voi toți sunteți foarte izolați. Fiecare cultură are impresia că o altă cultură, de la celălalt capăt al Pământului, este oarecum ciudată.

Copiii noștri beneficiază, de timpuriu, de învățămintele cele mai însemnate. Sistemul vostru este organizat pentru a asigura exact contrariul. Ceea ce contează cel mai mult sunt ideile universale că suntem cu toții o singură familie. Marii voștri

învățători – Buddha, Iisus, Ghandi – v-au îndemnat pe toți să vă iubiți unii pe alții și asta este ce îi învățăm și noi pe copiii noștri, mai presus de orice, și îi înzestrăm cu mijloacele cu care să fie capabili să se iubească reciproc. Aceste mijloace sunt empatia, compasiunea, toleranța față de diferențe și înțelegerea faptului că există nenumărate diferențe și, în plus, noi îi facem, în mod activ, să devină personal conștienți de aceste diferențe. Probabil că te întrebi dacă tinerii noștri vă studiază. Sigur că da. Noi încercăm să îi apropiem pe copiii noștri de cât se poate de multe culturi și ființe, astfel încât să înțeleagă că nu sunt singuri în univers, doar cu propria lor specie – și le mai prezentăm și ideea că Dumnezeu a creat miliarde de alte ființe, care formează o unică familie universală și că nu e vorba doar despre copii.

Acum o sută de ani, ți-ar fi fost foarte greu să crezi că este posibilă o conversație ca aceasta. Dar, draga mea prietenă, aceste conversații există, vor exista și se vor răspândi tot mai mult. Da, mai există și alte specii în afară de noi, desigur. Noi toți ne străduim să vă atragem, cu blândețe și cu încetul, conștiența asupra noastră. Se fac eforturi concentrate pentru a prezenta speciile pe rând, una câte una. A venit vremea să vă facem cunoștință cu noi, și asta nu e un accident sau o coincidență. Aspectul nostru exterior a fost discutat foarte mult în mass-media voastră, cu toate că, trebuie să recunoaștem, multe dintre comentarii au fost negative. Însă măcar ideea aspectului nostru fizic nu vă este complet necunoscută.

Atunci când venim la voi în felul acesta, așa cum spuneam mai devreme, ne prezentăm în fața voastră ca grup. Cel mai tânăr dintre noi prezent aici, a trăit multe mii de ani. Este nevoie de o anumită cantitate de înțelepciune pentru a ajunge să fii ales să intri în contact cu voi. Am căzut de acord, prin propriile noastre modalități de consens, ca doar aceia care dau dovadă de cel mai înalt nivel de toleranță, răbdare și empatie să aibă privilegiul de a comunica cu voi. Alte specii din univers sunt conștiente de aceste schimbări și așteaptă cu nerăbdare știri despre evoluția lucrurilor. Imaginează-ți că *New York Times* și *Wall Street Journal* anunță că a fost stabilit contactul – și cât de minunată este această clipă. Și noi avem varianta noastră de

tratare a acestui fenomen în media, numai că, la noi, ziarul de dimineață nu se bazează pe distrugerea copacilor și prelucrarea materialului tipărit nu se face pe un obiect material. Noi putem, pur și simplu, să plasăm informația în eter și să o expediem, cam așa cum faceți voi pe Internet, însă fără tastatură ori monitor. Există o anumită cunoaștere care vine odată cu evoluția spirituală și care face posibilă înțelegerea instantanee. De aceea spunem că informațiile sunt la dispoziția oricui, oriunde.

„Prima directivă", așa cum se spune în filmele voastre din seria Star Trek, sugerează că nu trebuie să aibă loc nici un fel de interferență cu alte specii. Însă dacă sugerezi că orice fel de contact este, în mod obligatoriu, o interferență, nu mai rămâne loc pentru ideea că noi suntem cu toții Una, nu-i așa? Dacă suntem entități separate, afirmația are logică. Dar dacă nu, atunci nu are nici un sens – tot așa cum n-are nici o logică modul în care voi vă împărțiți globul pământesc în segmente prin linii imaginare și, după asta, trebuie să completați tot felul de acte pe care le numiți pașapoarte, pentru a traversa aceste linii. Atunci când veți destrăma aceste idei, când veți deveni o lume globală unică și le veți permite oamenilor să călătorească liber după cum vor și unde vor – pe măsură ce se vor dizolva granițele, iar voi veți înțelege cât de absurd este să țineți un anume grup, într-un anume loc, un anumit număr de zile, ca abia după aceea să-i permiteți să treacă dincolo de linie într-o altă secțiune a globului, dar numai pentru un anumit număr de zile și după ce obține o ștampilă de aprobare – atunci când vor dispărea aceste idei, același lucru se va petrece și cu ideea voastră că universul este segmentat în zone pentru care e nevoie de aprobare ca să le vizitați.

Aprobarea pe care o căutăm noi se găsește la un alt nivel și nu vine de la o autoritate arbitrară care ne aplică o ștampilă pentru vizita pe care o facem și ne permite un termen de trei săptămâni pentru a vizita monumentele, după care ne întoarce spatele. Aprobarea pe care o așteptăm noi este motivată de conștiența spirituală că nu dorim să vă șocăm, sau să vă lezăm pe plan emoțional. Așa că, ridicați-vă mai întâi privirea spre ființele voastre superioare, pentru a vedea dacă ne-ați invitat.

De aceea intrăm în contact doar cu câțiva dintre voi o dată – și nu cu toți oamenii în același timp – pentru că voi nu ne-ați poftit aici pe toți de-odată. Ființele voastre superioare nu doresc să ne cunoască în mod colectiv – cel puțin nu în momentul de față – însă asta este o situație pe cale să se schimbe.

Oare a propune ca fiecare dintre noi să se mulțumească să stea în propria sa zonă geografică și să-și vadă de propria treabă, poate părea a fi cea mai înaltă idee despre cum ar trebui să arate pulsul universal? Cum ar arăta globul pământesc, chiar și cu sistemul vostru actual care impune vize, dacă între voi nu ar avea loc amestecuri de diferite culturi? Atunci când îi iubești pe ceilalți, ai grijă să afli ce anume își doresc. Chiar dacă dorințele lor diferă de ale voastre, vă conformați acestor dorințe – tot așa cum noi onorăm dorințele voastre. Unii dintre voi au uitat, ori nu sunt conștienți de dorințele ființei voastre superioare, ceea ce explică de ce sunteți uneori enervați de anumite întâmplări și experiențe pe care le trăiți în viață, dar nu înseamnă că nu ați fost îndrumați spre respectivele trăiri, chiar de ființa voastră superioară.

Și noi cunoaștem parfumul și frumusețea subtilă a delicatelor petale de floare, atunci când se răsfață în lumina soarelui, stropite cu picături de rouă care sclipesc sub cerul albastru. Cunoaștem această splendoare de pe planeta voastră și de pe alte planete. Aceste nuanțe nu sunt pierdute pentru noi. Uneori, atunci când luați cunoștință de noi, nu percepeți personal faptul că deveniți conștienți de prezența noastră, așa cum ar trebui să fie, de fapt, scopul acestor dialoguri. Noi am dori să ne înțelegeți pe noi ca persoane, să înțelegeți cine suntem și de ce anume luăm legătura cu voi. Copiii noștri vă transmit salutări. Și ei așteaptă cu emoție posibilitatea de a vă întâlni. Ar trebui poate să aflați că nu întotdeauna copiii noștri seamănă cu noi, pentru că noi am consimțit să-i sprijinim pe copiii altor specii care, în unele cazuri, au fost alungați, sau sunt nedoriți. Uneori, copiii noștri nu ne seamănă deloc, dar, cu toate acestea, îi creștem cu multă dragoste. Suntem o colonie relativ mică, pentru că am ales să fim cercetători în domeniul antropologiei, așa că este necesar să călătorim destul de mult. Avem o casă, un cămin

planetar material și, cu toate acestea, mulți dintre noi sunt implicați până într-atât, încât această muncă este suprema noastră dorință și idee de a servi, de a fi de folos, de a face parte din ceastă imensă implicare cu voi, la momentul de față.

Cam tot așa cum voi vă faceți planuri pentru propriul vostru viitor, în privința anumitor termene pe care le stabiliți pentru anumite evenimente – de exemplu, momentul absolvirii studiilor, pe la douăzeci și ceva de ani, momentul căsătoriei și când să apară copiii, ca și momentul ieșirii la pensie – și noi am anticipat acest moment din viața noastră, clipa în care facem următorul pas în comunicarea noastră cu voi. Am așteptat-o cu mare nerăbdare. Treizeci sau patruzeci de ani nu sunt decât o clipită pentru noi, așa că, dacă ați avut vreodată sentimentul că ați fost contactați vreodată din copilărie până acum, sau dacă vi se pare că aveți o anumită afinitate sau un senzație de conștiență pentru noi, acest lucru nu ar fi deloc neobișnuit.

Dorim să vă transmitem ceva esențial, și anume: Dacă vreți să ne cunoașteți, nu trebuie decât să nu renunțați la această dorință și să vă îmbogățiți cunoașterea cu alte mari idei universale legate de existența noastră. Așa cum spuneau învățătorii, emiteți iubire, răspândiți iubire. Vă sugerăm să răspândiți și să transmiteți ideea – dacă o și credeți în adâncul inimii – că acest univers înseamnă mai mult decât simpla existență a oamenilor care se luptă pe planeta voastră. Răspândiți această veste. S-ar putea să vină vremea când veți privi înapoi și veți fi mândri de modul în care v-ați alăturat, de la început, acestui grup de cercetași și ați contribuit la răspândirea pe planeta voastră a veștii bune că nu sunteți singuri în univers. Nu trebuie să vă spunem ce implicații are această tranziție, pentru că, dacă sunteți în stare să ne acceptați ca specie per total, există mult mai multe lucruri care ne stau la dispoziție, pentru folosul nostru reciproc. Aceia dintre voi care sunteți oameni de știință, ar trebui să vă deschideți imaginația și să vedeți cât de dispuși sunteți să jucați rolul de cale de comunicare de la noi spre voi, pentru a introduce tehnologii noi pe care să le puteți aplica împreună, ca pe un sistem care să fie util pentru obiectivele voastre ecologice. Conglomeratele de firme nu vor deține suprema-

ția veșnică pe planeta voastră. Va veni o vreme în care etica va deține supremația, iar sănătatea și calitatea vieții voastre și a ecosistemului vor fi mai presus de orice. Nu-ți imagina că ideile superioare pot fi suprimate pe vecie.

Deschiderea unui Canal de Comunicare

Atunci când vei încerca să pricepi cum se face că înțelegi limba noastră, gândește-te la aceste comunicări ca venite cu limbajul sufletului. Aceasta este definiția cea mai apropiată de ceea ce se întâmplă. Noi nu vorbim neapărat limba voastră, în mod literal, iar voi nu vorbiți neapărat limba noastră. Suntem uniți printr-un glas telepatic, care pare că s-ar auzi în zona capului, dar o descriere ceva mai precisă ar fi un gen de rezonanță care îți pătrunde întreaga ființă. Poate fi descrisă și ca un limbaj care ne leagă de multă vreme, însă procesul este similar cu acela al „preluării" de informații de la un tip de portal la altul. Voi purtați cu voi anumite capacități, care vă permit să traduceți aceste intrări de date. Faceți o operație care depășește traducerea dintr-o limbă în alta – absorbiți frecvența comunicării noastre, care are loc, simultan, printr-un transfer de energie, ca și printr-unul telepatic.

Atunci când transmitem către voi, transmitem pe mai multe niveluri sau frecvențe. Voi decodificați datele noastre. Înainte de această decodificare, ar fi semănat ca un fel de păsărească, așa cum auzeați cu mulți ani în urmă, – ca două calculatoare care stau de vorbă.

Fenomenul este, de fapt, foarte complex și, de aceea, a fost nevoie de mulți ani pentru ca să puteți crea și menține o frecvență complementară cu a noastră. Aceasta este o parte din cauza care a provocat explozia de energie pe care voi o resimțiți ca pe o senzație electrică intensă. Ați fost aclimatizați treptat, printr-un bombardament de energie și frecvență, care vă permite acum să faceți față canalelor noastre diferite, ca să zicem așa.

Am descoperit o metodă prin care putem depăși aceste diferențe, ceea ce a format o comuniune între noi. Închipuiește-ți că este un fel de pâlnie, cu o deschidere mare la un capăt,

care permite o absorbție imensă de energii și frecvențe electromagnetice fluctuante. Prin procesul de acord fin al adaptării, noi am transferat toate acestea într-o aplicație care poate fi stăpânită și care ne ajută să transferăm cuvintele voastre.

Prin acest proces prin care vă furnizăm informații noi, recunoaștem că nu sunteți decât atât de limitați pe cât vă spune propria minte că sunteți. Cu cât vă imaginați că sunteți mai dezvoltați, cu atât se va extinde mai mult experiența prin care ne percepeți că venim la voi. Cu fiecare săptămână ce trece, veți crește tot mai mult în încrederea și capacitatea voastră de a înceta să mai ghiciți doar ceea ce auziți. Contradicțiile încep să se potolească și, chiar atunci când le auziți, descoperiți o cale de a vă îndepărta, pur și simplu, de nevoia minții de a se împotrivi acestui proces.

În trecut, vocea minții voastre ce protestează era un factor de abatere a atenției, care vă împiedica să progresați. Acum însă, începeți să-i permiteți minții voastre să-și spună părerea, însă această părere nu exprimă componenta voastră superioară, în măsura în care nu vă mai raportați la intelect. Sufletul se identifică mai bine și calmează acea parte a personalității care se exprimă prin eul și mintea voastră.

Acest proces va deveni tot mai simplu și, pe măsură ce se va ușura, noi vom intensifica și conținutul acestei comunicări. Păreți să fiți foarte mulțumiți de acest progres, după cum suntem și noi. Sarcina ta este să-ți adâncești și să-ți intensifici frecvența prin postul pe care îl ții, iar noi vom continua să reglăm lucrurile de partea noastră.

Alfabetul constituie cărămizile din care se construiește limbajul vostru, iar noi vă transmitem aceste comunicări, prin intermediul unor informații care vă sosesc din limbajul nostru și sunt decodificate de voi, printr-un proces pe care vi-l amintiți din alte întrupări. Voi ați ajuns aici și ați hotărât să vă întâlniți cu noi în modul acesta. A fost alegerea voastră, nu a noastră – deși am făcut alegerea împreună cu voi.

Telepatia nu este totalmente obstrucționată de distanță – și totuși, este ceva mai mult decât telepatie, pentru că implică transmiterea unui curent electromagnetic pe care îl „preluați",

oarecum, prin partea posterioară a capului. Mișcarea de balans a capului vă asigură că există un flux uniform de energie, iar mișcarea previne și concentrarea excesivă. Ai observat că viteza cu care-ți miști capul se schimbă din timp în timp, iar asta depinde de mulți, mulți factori, inclusiv de ce ai mâncat, de condițiile meteorologice, de interferența energetică a mediul înconjurător și de emoțiile și dispoziția ta. La rândul nostru, și noi operăm reglaje din partea noastră.

Procesul acestor comunicări nu este înțeles cu adevărat În acest caz este ceva mai complex, pentru că nu e o simplă cu noaștere în interiorul propriei voastre ființe – deși aveți cu certitudine această cunoaștere – ci există o comunicare directă prin care noi emitem unde asemănătoare cu undele radio. De exemplu, înțelegi că nu înțelegi cum funcționează televiziunea. Lași, pur și simplu, lipsa ta de înțelegere în pace, fără a nega ceea ce vezi și auzi, considerând că nu este real.

Și, cu toate că se prea poate să nu înțelegi foarte bine cum funcționează acest proces, te asigurăm că este real și că, într-adevăr, voi ne auziți pe noi. La un anume moment pe parcursul acestor transmisii telepatice, vei avea senzația că auzi sunetul adevărului și percepi sunetul adevărului.

Asta se explică prin aceea că și mulți dintre voi au legături cu noi – fie direct, fie prin altă filieră. Tot așa cum s-ar putea ca tu să nu fii născută în Marea Britanie, dar părinții tăi să vină de acolo, prin urmare, ai o ascendență britanică, prin părinții tăi. În același mod, mulți dintre semenii tăi care citesc această carte au o ascendență dinspre noi și specia noastră, pentru că ajungeți la propria voastră moștenire a vieții în altă parte decât pe Pământ. Nu te mira după ce citești aceste cuvinte, sau la scurt timp după asta, atunci când încep să revină propriile tale vise sau amintiri.

Dacă ai probleme emoționale nerezolvate legate de asta, ți-ar face foarte bine să examinezi aceste amintiri.

Noi aducem vestea bună că marea complexitate a interacțiunilor între specia noastră și cei de acolo are un scop important. Interacțiunile cu voi nu sunt rezultatul vreunui hobby. Nu suntem doar cercetători în căutarea unui alt experiment de

laborator, sau a unor informații pentru încheierea unei lucrări științifice. Ceea ce căutăm este o relație cu voi, dacă și voi doriți același lucru, pentru că și voi faceți parte din universul nostru – iar a face cunoștință cu vecinii este ceva logic.

Atunci când deveniți conștienți de prezența noastră, din adâncul ființei voastre pot să răsară întrebări. Suntem încântați de comunicările dintre noi, pentru că, pe măsură ce tot mai mulți dintre voi recunosc realitatea acestor dialoguri și rezonează la ele, ajungeți să contribuiți la o lume nouă, în care specia voastră se apropie, până la urmă, de noi ceilalți, care arătăm altfel decât voi și trăim în altfel de locuri.

Am ajuns la aceste dialoguri chiar la momentul potrivit din istoria evoluției voastre – cu adevărat la momentul potrivit. Am dori să vă ajutăm să vă vindecați de urmările oricăror probleme nerezolvate din experiențele trăite în alte asemenea întâlniri și suntem bucuroși de șansa de a lămuri lucrurile.

Dacă te îndoiești că vorbim cu adevărat cu tine, întreabă-te de ce ar fi atât de imposibil să gândești că suntem prezenți aici, cu tine, ca parte a familiei tale universale, că am căzut de acord și am încheiat înțelegeri cu anumiți semeni de-ai tăi, cum ești tu, Lisette, dar și alții, încă înainte de întruparea voastră, cu scopul de a asigura mijloace și căi care să nu fie o amenințare permanentă pentru a continua contactele dintre noi.

Sunt unii care îți vor spune că, dacă îți creezi o abordare pozitivă a experiențelor pe care le trăiești, înseamnă că ai fost supusă la spălarea creierului, însă nici un maestru spiritual nu va reacționa vreodată în acest mod, în cazul în care declari că ai găsit pacea și că nutrești iubire pentru altă ființă. Pomul se cunoaște după roadele pe care le dă, așa că încearcă să descoperi care parte din comunicările noastre îți dă senzația că este în neconcordanță cu ideea ta supremă despre acea lege universală și despre învățăturile maeștrilor.

Este absolut în regulă să crezi în splendoarea și diversitatea locurilor învecinate din univers și a locuitorilor acestora. E perfect de înțeles că atât voi, cât și alții, aveți o curiozitate intensă de a afla despre noi și despre universul vostru. De fapt, lipsa de curiozitate ar părea mult mai puțin firească, nu-i așa?

Vino cu întrebările tale, iar noi te vom ajuta acolo unde ne stă în putință. Prezintă-ne preocupările și temerile tale și hai să stăm de vorbă despre ele, pentru că noi așteptăm cu entuziasm comunicările voastre; cum am putea să n-o facem?

Parcă am fi fost la fel cu Helen Keller* a voastră, în așteptarea unui mod în care să putem vorbi cu voi, să comunicăm cu voi, pentru ca voi să ne vedeți și să ne simțiți în inimă. Acest proces a permis formarea unei punți între noi, lucru pentru care suntem profund recunoscători.

Nu judeca acest proces, dacă nu-l înțelegi. În schimb, lasă miracolul să se petreacă. Suntem nespus de fericiți că v-am întâlnit și am dori să vă dăm și mai multe semne din partea noastră, dacă sunteți și voi pregătiți și dispuși. A venit momentul să încetați să vă fie teamă de întuneric și să știți că aveți frați și surori – că aveți neamuri printre stele.

Aceste comunicări ne ajută să ne îndeplinim scopul vieții pentru tot ceea ce reprezentăm – toate experiențele noastre ne-au adus și pe noi la acest moment. Lasă-ți imaginația să se elibereze de constrângeri și vino la acest proces de consiliere pură, în care vă punem la dispoziție posibilitatea de a pune, în sfârșit, întrebări, de a ne prezenta nedumeririle voastre și de a ne ajuta să le descâlcim.

Nu suntem singuri

Dincolo de timpul și spațiul vostru există locuri pe care grupuri de ființe de pe sfere sau globuri diferite le denumesc „acasă", iar acestea își împlinesc întrupările în diferite moduri, cam tot așa ca și voi, în funcție de gradul specific de dezvoltare a maturizării lor spirituale. Îți spunem toate astea, pentru că vrem să vă facem cunoscută realitatea concretă că mai există și

Helen Adams Keller 1880 – 1968, o femeie care a fost oarbă și surdă, și care a devenit un model pentru milioane de oameni. Ea i-a învățat pe ceilalți să-i respecte pe semenii lor care sunt orbi și surzi. A reușit să aibă realizări formidabile pe plan intelectual și social. A devenit o personalitate publică, a militat pentru drepturi civile, demnitate umană, drepturile femeilor, pace în lume și a întâlnit cele mai importante personalități din vremea ei. N. T.

alți vecini, aproape de voi. Doar pentru că nu aveți tehnologia necesară pentru a le observa nu înseamnă că nu sunt alături de voi. Pentru noi, voi sunteți foarte aproape. Nu este decât o chestiune de perspectivă, nu-i așa?

Dacă ești țintuit într-un scaun cu rotile, s-ar putea să-ți fie foarte greu să te așezi și să te scoli din el. Băcănia de la capătul străzii, la distanță de 500 de metri, pare tare departe, dacă ești obligat să te bazezi pe propriile tale resurse fizice. Să circuli printre rafturi, să găsești modul în care poți ajunge la articolele de pe raftul de sus, să împingi cărucior cu produse până la casa de marcat și apoi să cari cumpărăturile acasă, toate astea pot fi o adevărată corvoadă. Iată deci cum privești tu, din perspectiva unei persoane care suferă de oarece restricții fizice. Încerci să ne vezi și nu reușești. Da, s-ar putea argumenta că sunteți pe cale de a evolua spiritual, iar noi încercăm să vă arătăm că acest sentiment de izolare provine doar din propria voastră perspectivă. Nu provine din realitate.

Există ființe care, în loc de păr, au un fel de ace, cam ca un arici. Dacă s-ar întâmpla să te întâlnești cu o asemenea ființă mâine dimineață la 9, la cafeneaua din colț, te-ai speria de aspectul ei? Și atunci, te mai întrebi de ce nu te-ai întâlnit încă cu asemenea ființe? Dacă și-ar face apariția ființe cu nasul mic și negru și cu mai multe membre decât te-ai aștepta să vezi, ce-ai avea oare de spus despre ele? Ce-ai zice dacă acea ființă ar fi extrem de inteligentă, extrem de spirituală și absolut afectuoasă și plină de îngăduință? Toate astea contravin unora dintre ideile și convingerile tale despre anumite caracteristici ale aspectului exterior atribuite numai animalelor, cum ar fi cele descrise mai sus. Pe măsură ce orizontul vostru de obiective și gândire devine tot mai larg, ar fi bine să începeți să reflectați la scopul misiunii noastre. Încercăm să spargem gheața; încercăm să vă informăm că, dacă veți fi capabili să acceptați aceste idei, ele vor fi transpuse în realitatea experiențelor voastre.

Zeci de culturi și civilizații din întregul univers au trecut prin aceeași tranziție pe care sunteți și voi pe punctul de a o trăi. Și anume, această tranziție este o mutare dintr-o stare izolată de înțelegere că fiecare suntem unicul locuitor al universului,

înspre înțelegerea faptului că vecinătatea noastră nu este doar atât: un mediu înconjurător situat la o anumită intersecție din univers, într-un anumit cvadrant de timp și spațiu. Numai frica vă împiedică să-i cunoașteți pe mai mulți dintre vecinii voștri. Indiferent dacă poți sau nu accepta faptul că această conversație anume, de exemplu, are loc realmente între niște extratereștri și o ființă umană, va fi tot mai greu pentru tine să negi posibilitatea existenței și a altor ființe vii, care s-ar putea să dispună de un know-how tehnologic mai vast decât al vostru.

Aceste ființe sunt conștiente de voi, cu toate că se poate ca voi să nu vă dați seama de existența lor. Nu vei putea refuza acest adevăr, la infinit.

Am fost și noi cum sunteți voi acum. A fost un timp în care și noi eram izolați în modul de a gândi și nu puteam crede că în univers mai există și alte ființe. Și chiar dacă existau, eram convinși că nu aveau de gând să ia legătura cu noi, ori nu puteau să o facă, pentru că ne închipuiam că trebuiau să apară în număr foarte mare și că ăsta avea să fie sfârșitul misterului. Apoi, când unul, doi dintre noi au început să declare că îi văzuseră sau auziseră, sau că observaseră unele semne de la ei, noi i-am luat în derâdere. Spuneam atunci: „Ce caraghios. Parcă ar fi bau-bau; ești complet alăturea cu drumul; gândurile tale au luat-o razna; locul tău ar fi într-o colonie de hipioți cu inele în nas." Și apoi, cu timpul – așa cum se va petrece și cu experiența voastră – tot mai mulți dintre noi au început să trăiască întâmplări de cele mai diferite feluri, care au început să declare răspicat și la unison că, în realitate, ceilalți există și că nu trăiesc pe aceeași planetă.

Cum ți-ar plăcea să fii una dintre acele ființe? Cum ți-ar plăcea să fii unul dintre acei oameni din evoluția istoriei voastre, care atrage către voi experiențe paranormale deosebite, experiențe care să-ți dea posibilitatea de a ridica mâna pentru a declara ceea ce știi? Și atunci ți se va alătura încă cineva, care aștepta ca altcineva să vorbească primul. Și apoi altcineva, care aștepta să se audă două glasuri în încăpere, vi se va alătura de asemenea – iar în final, vreo alte zece persoane, care așteptau ca măcar un grup întreg dintre semenii lor să anunțe un ase-

menea lucru, vor glăsui și ele: „Da, și eu am trăit aceeași experiență și nu sunt nebun, întrucât dețin o poziție pe care multă lume o consideră drept una de mare responsabilitate – și nu am nimic de pierdut prin această declarație, dimpotrivă, doresc să fac parte din acel glas care propulsează mulțimea înainte, mărindu-i capacitatea de înțelegere."

Singura cale de a mări această înțelegere, este să începi să dai glas lucrurilor pe care le știi. Mai ai și alte căi prin care te exprimi și anume, prin lucrurile pe care le cumperi, prin ceea ce citești, prin felul în care îți cheltuiești banii. Așa că trebuie să devii mai conștientă de cele ce se petrec cu frații și surorile tale, ca să poți deveni mai încrezătoare și mai la largul tău – și atunci și glasul tău se va alătura celorlalți. Ți se pare că este o provocare ridicolă?

Ne-am aventurat de multe ori pe planeta ta și am avut întâlniri cu mulți dintre semenii tăi. Aceia dintre voi care s-au lecuit de acele experiențe „încărcate", au atins acum maturitatea necesară pentru a face un pas înainte. Ai impresia că toate astea sunt doar accidentale? Crezi cumva că noi lucrăm doar în funcție de propriul nostru program – doar pentru că vrem să vă convingem de cine suntem cu adevărat, ca și de faptul că suntem cineva anume? Este adevărat că trecem acum printr-o adaptare de imagine, însă este o imagine care se transformă dintr-una creată prin bârfă și neadevăruri, într-una bazată pe limpezime și adevăr. Ne iei în nume de rău faptul că încercăm să realizăm această transformare în ochii voștri? Nu suntem îngrijorați ori deranjați de opinia voastră negativă despre noi. Te rog să nu ne înțelegi greșit. Sufletele voastre trimit chemări către sufletele noastre, așa că noi ne îndeplinim partea ce ne revine din contract – iar voi vă îndepliniți partea voastră.

Atunci când veți începe să înțelegeți că foarte mult din lumea voastră și foarte multe dintre convingerile voastre sunt iluzorii, asta vă va ajuta să vă dezvoltați conștiența. Multe dintre aceste idei pe care pune preț cultura voastră, sunt revoltător de false. Atunci când începi să înțelegeți că propriul vostru guvern suprimă cu disperare tot ce știe, începi să te bazezi mai puțin pe guvern și mai mult pe propriile tale cunoștințe.

Și, într-o bună zi, guvernului tău i se va cere să se demisioneze, pentru că nu-l veți mai considera necesar. În sistemul vostru politic există o anumită tendință de paternalism.

Da, e desigur evident că cea mai mare parte a puterii este deținută de un grup foarte mic, însă ești conștientă că v-ați cedat propria putere în favoarea unei autorități paterne? Sunt votate tot mai multe legi care vă elimină tot mai multe libertăți. Într-o bună zi, veți ajunge să vă săturați de această situație, fiindcă veți realiza că este lipsită de înțelepciune. Înțelepciunea se regăsește în voi înșivă. Abia atunci veți deveni conducători și veți spune: „Faceți câțiva pași înapoi, în spatele meu, pentru că mie îmi pasă de interesele poporului nostru – iar vouă, nu." Și vor veni alții care ți se vor alătura, stând umăr la umăr cu tine și veți păși cu încredere în noul mileniu.

Dacă vrei, poți începe să trăiești experiența acelor clipe splendide, paranormale, fermecate, pe care le-au trăit alții înaintea ta, despre care poate ai citit sau ai auzit. Atunci când vei trăi această experiență, ușile se vor deschide brusc în fața ta, pentru că vei percepe natura nelimitată a universului – ceea ce te va emoționa profund.

Imaginează-ți că te îndrăgostești de cineva din celălalt capăt al orașului, sau din celălalt capăt al galaxiei. Cine ar putea fi mai motivat să vrea să ne cunoască – persoana care neagă existența noastră, sau cea care este profund îndrăgostită de o altă ființă care locuiește undeva, la câteva case mai departe pe aceeași stradă, la capătul opus al sistemului stelar. Este o idee nostimă, nu-i așa? Dar să știi că așa se petrec miracolele. Frați și surori din spațiu, noi toți, împreună, avem șansa extraordinară să ne cunoaștem reciproc și să călătorim unii printre ceilalți.

Într-o bună zi veți crea o cale prin care să faceți acest lucru, fără a mai fi nevoie să obțineți permisiunea de la NASA, pentru că NASA va continua să ne caute cu sateliții și echipamentul lor sofisticat – în timp ce tu vei sta de vorbă cu noi stând în propriul tău pat.

Acum înțelegi în cine se regăsește înțelepciunea? De câte miliarde de dolari a fost nevoie pentru a stabili această comunicare? Numai costul unui casetofon și al unei casete goale

pe care să faci înregistrarea, adică vreo 89 de dolari. Așa că, vezi, nu ai nevoie de sume mari de bani, sau de subvenții din programele spațiale. Nu-ți trebuie decât conștiența care spune: „Și eu aș vrea să-mi cunosc vecinii și, dacă aceștia vorbesc, aș vrea să-i și aud."

Și noi ne dorim să vă auzim pe voi. Suntem la fel de interesați să vă cunoaștem, pe cât vă doriți și voi să ne cunoașteți pe noi. Să nu crezi că nu este posibil. Pentru că este. Este posibil, chiar în clipa de față. Trebuie doar să încerci să ne auzi și vei putea s-o faci. Nu trebuie decât să-ți dorești să ne cunoști și ne vei cunoaște. Chiar dacă intelectul tău refuză această posibilitate, pentru un moment te-ai întrebat dacă ea nu este totuși reală. Și dacă ar fi într-adevăr posibil, ce-ar însemna asta pentru lumea voastră? Ce-ar reprezenta asta pentru întreaga voastră perspectivă asupra lucrurilor? Ce-ar însemna pentru copiii voștri și pentru copiii copiilor voștri?

Mulți dintre voi se bucură să-și vadă copiii crescând într-un mediu înconjurător integrat, astfel încât să aibă șansa să vadă și alte ființe care nu arată exact la fel ca ei înșiși. Și, desigur, pentru alții această idee este înfricoșătoare – drept care vă limitați la grupurile care sunt exact la fel ca voi. Dar aceia dintre voi care acceptă diferențele, care-și învață copiii să dea dovadă de toleranță pentru deosebirile fizice și care chiar îi învață să se simtă la largul lor în prezența unor ființe atât de deosebite, aceia vor fi primii care vor fi martorii diferențelor în locuri din afara planetei voastre. Asta, deoarece acești semeni ai tăi au construit temelia, acolo unde alții n-au făcut-o. Asta înseamnă toleranță împinsă dincolo de granițele planetei Pământ.

Când vei observa la copiii tăi semne ale unor prejudecăți, stai de vorbă cu ei. Amintește-le că există și alții care se deosebesc de ei, chiar pe această planetă, că este important să depășim acest mod de gândire, pentru a putea fi gata să acceptăm alți copii, care nu sunt de pe planeta voastră și care pot fi eventual colorați în albastru cu dungi verzi, sau care poate că au coadă și care poate că stăpânesc capacitatea telekineziei.

Ajutați-vă copiii să-și dea frâu liber imaginației. Dacă procedați așa, îi veți pregăti pentru momentul în care vor face

cunoștință cu noi. Suntem siguri că vă dați seama ce benefic ar fi acest lucru. Îi veți face să devină deschiși pentru a primi mai multe dintre ideile noastre.

Aceia dintre copiii voștri care vor să devină cercetători științifici, pot căpăta idei legate de știință, pe care le pot pune la dispoziția întregii omeniri. Așa că, nu e vorba doar să vă etichetați copilul ca pe unul dintre cei „răpiți". Este vorba de a percepe noile frontiere care se deschid în fața ochilor voștri chiar prin această transmisie, pentru că poți foarte bine să transmiți mai departe chiar următoarea comunicare.

Nu te închide în tine însăți.

Vorbește-le cerurilor.

Seara, atunci când numeri stelele de pe cer, numără și navele pe care le vezi trecând.

Cheamă-ți copiii să-ți fie alături în această contemplare. Trebuie să crezi că undeva, acolo, în depărtări, există cu adevărat o navă cosmică.

Nu toate stelele căzătoare sunt ... stele căzătoare.

CAPITOLUL 6

Primul contact

Dacă ești ca mine, atunci în imaginația ta vei prefera probabil să-ți arunci bagajele de la marginea trotuarului într-o elegantă limuzină neagră pusă la dispoziție de aeroport, decât să te trambalezi cu ele până la parcarea supraaglomerată, unde să urci într-o rablă de mașină care face cursele la și de la aeroport. Pot să pun pariu că preferi să faci o excursie la munte încălțată confortabil în bocanci scumpi, de marcă, decât să te târâi prin rigole, într-o pereche de adidași jalnici, primiți de pomană. Iar, în lumina experienței de pe parcursul evoluției, cred că prefer să mănânc o friptură de soia pe o planetă învecinată cu prietenii și rudele mele și cu extratereștrii, decât să stau singură aici și să aștept ca ei să mă contacteze de la distanță, prin Internet. Oricât aș fi de recunoscătoare și de emoționată de natura experienței pe care am trăit-o în întâlnirile cu ET și de modul în care aceste întâlniri au dat un sens nou vieții mele, vreau mai mult decât atât – nu numai pentru mine, ci pentru noi toți. Să le dăm voie „micuților omuleți gri" (după cum le spune Bob) să se întâlnească cu noi la supermarket, sau pe Muntele Rushmore, ori dați-mi voie măcar să iau un grup dintre voi, să mergem undeva, pe un teren de fotbal și să facem o vizită într-o navă spațială și o călătorie de plăcere pe Jupiter. Răbdarea este bună până într-un punct, dar hai să trecem ceva mai repede la lucrurile mai bune. Am auzit că se obișnuiește să se tragă de timp – dar asta este de-a dreptul ridicol.

Prin urmare, când veți ajunge la momentul în care toți vă vor putea vedea?

Bate un vânt de schimbare, care creează o cale pentru a provoca îmblânzirea inimii speciei voastre și acceptarea a tot ce este posibil într-un univers plin de popoare diferite. Când te-ai apucat, inițial, de acest proiect, poate te-ai gândit că scopul nostru era să furnizăm probe materiale concrete ale existenței noastre, prin simpla noastră sosire aici. Însă experiența noastră trecută cu alte specii, care dau dovadă de același grad de negare pe care-l manifestați și voi actualmente (cu toate că mulți dintre voi încep să se trezească), arată că aceasta nu este cea mai bună metodă de a provoca trezirea bruscă a înțelegerii voastre.

În prezent, avem contacte pe tot teritoriul lumii voastre: unele în Himalaia, altele în marile orașe și, cu cât avem mai mulți reprezentanți, cu atât crește gradul potențial de conștiență – pentru că acolo unde avem printre voi un purtător de cuvânt, și chiar o persoană care a trăit experiența întâlnirii cu noi, înseamnă că este cineva care aprinde o făclie pe cărarea întunecoasă. Prin noțiunea de întuneric, nu ne referim la ceva rău sau malefic, ci la o cale atât de întunecoasă, încât este greu să vezi încotro te îndrepți. Atunci când aprinzi făclia pe cărare, luminezi drumul spre casă.

De ce spui că acesta este drumul spre casă?
Doar pentru că putem să facem cunoștință cu alte ființe din univers?

Pe măsură ce vă lărgiți orizontul ideilor despre sursa din care primiți inspirație și ajutor tehnologic, tot mai mulți pot începe să-și sporească sensibilitatea pentru receptarea unor asemenea îndrumări și pentru a fi inspirați, și astfel veți descătușa o nouă ființă umană plină de forță, care încurajează, în mod activ, comunicarea și relațiile cu alte ființe care pot fi de ajutor. Și apoi puteți face cunoștință cu ei. Înainte să vă dați seama, veți încuraja la rândul vostru alte ființe mai puțin evoluate din univers – așa cum procedăm noi cu voi. În felul ăsta revii acasă, trăind experiența iubirii și chiar fiind iubire.

Aveți de gând să ne dați voie să anunțăm prin

această carte că, prin intermediul nostru, se va realiza un soi de contact vizibil și, dacă este așa, ce fel de contact și cam când, cu aproximație?

Ne-am imaginat că până acum ai ajuns să înțelegi că noi nici nu permitem, nici nu interzicem nimic.

Dar noi nu vrem să anunțăm ceva ce nu va avea loc.

Înțelegem rostul întrebării tale, dar trebuie totuși să fii atentă la cuvintele pe care le alegi, întrucât pot duce la o neînțelegere și anume, că, într-un anume fel, experiențele și realizările voastre sunt la cheremul supravegherii noastre, iar asta nu ar fi adevărat. Înțelegi această lămurire?

Da.

Cu toate că ai definit oarecum problema, întrebând dacă proiectul acestei cărți va anunța, într-un fel sau altul, un asemenea prim contact – în măsura în care „primul contact" înseamnă o întâlnire cu modul universal de înțelegere – vom răspundem astfel la întrebarea ta:

Ți s-a întâmplat vreodată să vină la tine copilul tău cel mic, sau cel care este deja adolescent și să te întrebe: „Tată, mamă, voi putea să câștig la loterie și să am zece milioane de dolari, când voi avea cincisprezece ani și jumătate, ca să-mi pot cumpăra mașină și să călătoresc prin lume și să fiu bogat, dintr-o dată? Te rog, nu s-ar putea ca toate astea să se întâmple înainte să împlinesc șaisprezece ani, când am voie să-mi iau carnetul de conducere?" Un părinte înțelept îi poate da cu blândețe un răspuns care îl va face pe adolescent să înțeleagă că, într-adevăr, totul este posibil și, în același timp, că viața se desfășoară cel mai bine într-un mod care este benefic pentru toți cei implicați în desfășurarea ei.

De aceea, întrebarea presupune că un eveniment care se desfășoară așa cum ceri și soliciți în viitorul cel mai apropiat – ca, de exemplu, săptămâna viitoare sau anul viitor – va fi la dis-

poziția sufletelor implicate și va fi spre binele superior al vostru, al tuturor.

Viața, ca și evenimentele și circumstanțele din viață, se desfășoară într-un mod pe care ea știe cel mai bine cum să-l pună la cale. S-ar părea că soluția evidentă în cazul prezentării noastre ar fi o sosire bruscă, care ar avea drept urmare pe planeta voastră înțelegerea și trezirea instantanee cu privire la cine suntem noi. Însă asta nu este decât o presupunere de-a ta. Tu ai inventa-o. Acționezi pe baza proceselor tale de gândire – deși, în multe cazuri, sunt copiate și de alții – în cadrul cărora presupuneți că dacă scopul nostru este să facem cunoștință cu voi, atunci misterul cauzei care duce la întârziere, ar putea părea de nerezolvat. Este un lucru de neînțeles, atâta vreme cât vreți să vă mențineți complet, sută la sută, în cadrul iluziilor. Ca să trăiești în iluzie, trebuie să încetezi să observi că toate sunt caracterizate de o perfecțiune extraordinară. Păstrarea iluziilor și existența în iluzie necesită să te opui înțelegerii că există o sincronicitate universală a rotației planetelor, a strălucirii stelelor și a mareelor oceanelor voastre.

Când vei fi de acord să arunci o privire în spatele cortinei – după ce, atâta vreme, ai făcut parte din publicul care urmărește spectacolul, pentru că nu ai vrut să ieși din iluzie – te vei avânta înainte și vei da dovadă de o conștiență mai înaltă. Atunci vei privi dincolo de cortină și vei putea observa o frântură din cele ce se petrec în culise. Brusc, îți vei da seama că, dacă aveai impresia că urmărești pe scena teatrului o dramă intensă din perspectiva locului tău de spectator, acum ai un loc care-ți oferă o perspectivă diferită, pentru că te-ai decis să observi, în sfârșit, ce se petrece efectiv în culise. Acum înțelegi că s-ar putea să existe o corelație magnifică între evoluția speciei voastre și a modului în care se manifestă aceasta.

Nu-ți vom spune nici măcar ce să mănânci mâine dimineață, cu toate că s-ar putea să vă punem creierul la lucru, ca să alegeți ce decizii luați și să vă inspirăm cele mai grandioase idei despre aceste hotărâri. Însă nu este nici locul, nici rolul nostru să vă transmitem un mesaj asupra incompetenței voastre, spunându-vă cum și când să ne invitați la cină – pentru că acesta

este, de fapt, contextul întrebării tale. Presupui că voi nu aveți nici o legătură cu momentul acestei invitații. Deci, ca noi să vă cerem să respectați un anumit program, ar însemna să vă subminăm tot ce începeți să înțelegeți, legat de cine sunteți. Noi vă încurajăm, dar nu vă prezicem viitorul. Nu suntem în situația de a vă spune dacă mâine, la micul dejun, veți mânca pepene galben, sau fulgi de cereale. Și atunci, cum îți imaginezi că am putea justifica stabilirea unei prevederi ferme asupra datei și modului în care veți participa, alături de noi, la creație, încă de la prima noastră întâlnire? Este vorba de un proces de creație comună. Nu depinde numai de noi, pentru că, pentru un dans e nevoie de doi parteneri, ai uitat?

Asta este o etapă în evoluție – întâlnirea dintre specia voastră și a noastră, sau oricare altă specie. Dacă te poți da doar cu un pas înapoi din locul tău de spectator de teatru, și să reflectezi cât este de grandioasă această trecere către situația de participant galactic, vei avea posibilitatea să apreciezi mai bine marele număr de suflete și calități divine, implicate într-o asemenea schimbare de paradigmă.

La fiecare cotitură, calea îți arată o răscruce. Fiecare dintre voi luați decizii ce pot schimba, în mod drastic, sensul viitorului vostru apropiat și vă angajați pe căi diferite. În fiecare clipă, fiecare dintre voi dispune de numeroase posibilități în privința direcției în care i se va îndrepta viața. Chiar dacă spui că înțelegi acest lucru, îți este greu să-l pui în aplicare și să pricepi că nu-ți putem da un răspuns clar la această întrebare. Noi nu suntem singurele suflete implicate în interacțiuni cum sunt comunicările între specii. În plus, întrebarea ta continuă să nu țină cont de gradul influenței și de importanța contactului pe care îl avem *deja* cu voi.

Atunci când insiști să te concentrezi asupra lucrurilor care abia urmează să se întâmple, îți refuzi grandoarea a ceea ce se petrece chiar în clipa asta. E în regulă și așa. Este o caracteristică a lumii materiale, dar și a minții egocentrice, care cere ca evenimentele să se desfășoare într-un anume fel, pentru a corespunde așteptărilor – în caz contrar, experiența omului nu este mulțumitoare.

Și iată cum dorim să folosim, din nou, acest exemplu, pentru că să-ți arătăm cum întrebarea ta te poate încuraja, iar și iar, să nu te mulțumești cu splendoarea de moment a relației noastre actuale.

S-ar putea să fie nevoie de multă înțelepciune pentru a crea un echilibru între atitudinea de acceptare pașnică a ceea ce este și abandonarea în voia prezentului – tânjind, în același timp, după un mâine mai măreț. Pare să fie o graniță foarte subțire între cele două. Îți vei da seama de diferență, atunci când vei trece de la senzația profundă a sentimentului de împlinire și apreciere, la cea de spaimă insidioasă legată de ce s-ar putea întâmpla mâine. Această diferență te poate ajuta să recunoști unde anume te situezi în percepția noastră.

Nu-ți putem spune când vom veni la tine la o cafea, pentru că tu însăți ești jumătate din această ecuație. Dacă insiști că nu e așa, refuzi ceea ce este așa. Din scaunul spectatorului, iluzia spune: „N-am nici o răspundere pentru nimic din toate astea; n-am creat nimic din toate astea, iar eu sunt cel căruia i se întâmplă toate."

De aceea, întrebarea are o logică perfectă, privită din străfundurile iluziei tale. Însă, din perspectiva ființei umane care s-a trezit, începi să înțelegi că relațiile voastre sunt *propria voastră* răspundere și că sunteți participanți egali la crearea lor. La fel de bine ai putea să ne întrebi: „Când îmi voi găsi un partener romantic potrivit, cu care să dezvolt o relație reușită și plină de afecțiune?"

Aceasta este ceva ce creezi chiar tu prin conștiența ta, la câteva niveluri diferite – și la fel este și marea modificare de paradigmă, de la modul actual de înțelegere a speciei tale, la o înțelegere mai potrivită unui participant pe cale de trezire universală. În aceasta rezidă tot rostul acestui exercițiu. Nu realizezi că îți răspunzi singură la întrebare, chiar prin munca pe care o faci cu cartea aceasta. Sufletul tău este pornit să creeze răspunsul la întrebare, însă mintea ta refuză această înțelegere, cerându-ți, în schimb, să ieși din tine însăți și să întrebi pe altcineva cum va arăta viitorul tău – și dacă va fi într-adevăr așa.

Prin urmare, dacă ne permiți, am vrea și noi să-ți punem

aceeași întrebare, ca să demonstrăm ce avem de spus. Când ai intenția să te întâlnești cu noi și să ne poftești aici, pe planeta voastră, pentru ca întreaga omenire să ne cunoască și să ne accepte? Așteptăm răspunsul tău la această întrebare.

Vara viitoare ar fi un moment perfect.

Minunat, mulțumesc, am notat. Vom trece propunerea ta în agendă.

Îi voi pune pe oamenii mei să vorbească cu ai tăi.

Ceea ce este exact ce se petrece în clipa de față.

În calendarul vostru, astăzi este data de Patru Iulie, care în țara ta reprezintă sărbătoarea independenței. Corelația acestui fapt cu lucrarea de față este profundă și remarcabilă. Oare înțelegi limpede ce se întâmplă, atunci când analizezi eforturile pe care le întreprind în prezent NASA și alte programe spațiale ale guvernului, pentru a ne contacta? Ar trebui să te facă să râzi în hohote. Sigur că, la rândul nostru, ne amuzăm nemaipomenit, pentru că deținătorii „tehnologiei sofisticate" încearcă să ne vadă măcar din colțul ochiului și să audă măcar un cuvințel rostit de noi, iar în vremea asta noi stăm confortabil de vorbă cu tine și cu alții ca tine – în timp ce, la NASA, toți scrâșnesc din dinți, din cauza lipsei de progrese în acest domeniu. Este atât de tipic faptul că știința înțelepților nu are căutare, dat fiind că birocrații sunt siguri că ei dețin toate răspunsurile!

Dar nu ne putem nici măcar bucura să fim cei care râd la urmă, căci nimeni de la NASA nu va recunoaște vreodată această comunicare, nici altele de același fel, drept adevăratul „contact" care precede contactele mondiale pe care le urmăresc ei.

Nu, încă nu, dar chiar și așa recunoașterea lor nu este necesară pentru că, în orice caz, planeta voastră va evolua strălucit, atunci când voi vă veți ocupa locul la conferințele de pace

universale, în calitate de ființe universale și veți realiza aceasta, prin înflorirea sufletelor voastre. Schimbă-ți concepția, ca să ajungi într-un punct în care pentru voi nu mai are importanță dacă birocrații recunosc această lucrare – și alte lucrări similare – drept exact ceea ce sunt. Nu vă veți bucura de sprijin din partea guvernului. Veți primi însă, fiecare în parte, încurajări de la frații și surorile voastre. Atunci când veți cunoaște o trezire extraordinară, guvernele voastre vă vor urma, iar voi veți forma noi grupuri, cu cei care încep să perceapă unde se găsește înțelepciunea și unde este situată adevărata putere. În unele cazuri, chiar în prezent, dacă guvernul vostru își dă aprobarea, s-ar putea ca aceasta să nu reprezinte cea mai înaltă formă a principiilor și idealurilor universale. Bucurați-vă, pentru că voi sunteți cu toții niște pionieri care ați pornit acțiunea de vindecare a globului pământesc, chiar dacă este posibil ca guvernele voastre să nu facă ele însele acest lucru, în ciuda resurselor financiare și a forței pe care le-au stors de la voi toți.

Sunteți pe cale să organizați Marea Petrecere a Ceaiului din Boston*. O recreați voi între voi, fiecare având calitatea de conducător – și le demonstrați birocraților că vă pot crește aripi, cu care vă puteți avânta în zbor. Lăsați-i să încerce să vă prindă și vor descoperi, foarte repede, că adevărata putere nu este deținută de nici o persoană, nici de vreun grup cu chipuri întunecate, ci ia naștere prin iubire și încredere. Alte specii din univers nu sunt pasionate de căutarea unor relații și comunicări cu asemenea grupuri – ci, mai curând, cu persoane individuale, așa ca voi, care reprezentați ideea colectivă că vindecarea globală este necesară și posibilă. Noi, dacă ne invitați, ne-am simți onorați să vă ajutăm cu ce putem.

Una dintre cele mai grăitoare atitudini de invidie este să ignori pe cineva, motiv pentru care guvernul vostru ignoră, în mod brutal, declarațiile celor care au trăit experiența întâlnirilor cu extratereștrii. Ei nu au mare lucru de relatat.

* referire la începutul războiului de independență al Americii, Decem[illegible]16, 1773, când locuitorii orașului Boston au aruncat in mare 342 de lăzi de ceai [illegible] din India, pentru că englezii au pus taxe suplimentare. N. Ed.

Iată un lucru care vă va face să vă amuzați între voi, deoarece există o anume doză de umor în modul în care progresați. Noi vă poftim pe fiecare dintre voi, cei care ați avut experiența întâlnirii cu noi, să fiți mândri de cine sunteți – fiecare ca persoană separată. Mulți dintre voi nutresc dorința intensă de a ne cunoaște – și asta și faceți, în aceeași măsură în care noi decidem să vă cunoaștem pe voi. Atunci când vă veți dezvolta conștiința colectivă, vă veți putea alătura frăției universale.

NASA – Administrația Națională Aeronautică și Spațială – nu a creat acest contact. Voi toți ați făcut-o și de aceea sărbătorim și noi Ziua Independenței voastre la Patru Iulie, pentru că ajungeți să vă împăcați cu propria voastră putere de a vă genera viitorul colectiv. Mulți dintre voi remarcă faptul că guvernele nu vor găsi soluții pentru problemele societății voastre. Este posibil să nu vă conducă spre un viitor pașnic. Ziua magnifică a independenței voastre va fi cea în care mișcarea voastră fundamentală va declara și va admite că voi înșivă veți face acest lucru, pentru că ați obosit și v-ați săturat să așteptați și să credeți că așa-zișii voștri conducători vă vor duce într-acolo.

Voi toți înțele-geți, în sfârșit, că este foarte posibil ca ei nici măcar să nu aibă această intenție – și chiar dacă ar avea-o, n-ar ști cum să procedeze. Fiecare dintre voi ajunge, individual, să înțeleagă că independența voastră colectivă rezidă în sentimentul unității între cei care știu, în adâncul inimii lor, că există și o altă cale spre acest scop. Există motive pentru o mare sărbătoare, deoarece, pe măsură ce vă adăpați din această conștiență și înțelegere a propriului vostru potențial de a vă manifesta viitorul – cu ajutorul vecinilor voștri cosmici – chiar veți reuși să vă propulsați până acolo.

Focurile de artificii de la Patru Iulie simbolizează sărbătorirea continuă a înțelegerii voastre că viitorul vi-l puteți crea chiar voi și că puteți învinge tirania grupurilor care par să vă conducă planeta pe panta descendentă a distrugerii mediului înconjurător. Acum, când ați început să vă treziți către ideile că voi, ca indivizi, vă veți uni mâinile și veți crește ca forță prin număr, puteți începe să faceți schimbările necesare, pentru a vă conduce civilizația spre o experiență mai grandioasă.

Știm că sunteți capabili să o faceți, pentru că și alții înaintea voastră au făcut același lucru, iar voi aveți înregistrată în celulele voastre amintirea victoriei prin care se poate învinge oprimarea și tirania exercitate de grupuri cu motivații egoiste, care nu doresc decât să-și promoveze propriile scopuri, chiar dacă asta înseamnă pentru voi distrugerea mediului și suferințe pentru cei aduși în stare de sărăcie.

Numărul patru reprezintă, în numerologie, fundația, structura pe care se așează temelia pentru o înțelegere uriașă. Sărbătoarea voastră de Patru Iulie, Ziua Independenței din Statele Unite, aduce adevărul, odată cu înțelegerea faptului că voi construiți fundația pe care vă veți ridica eliberați de oprimarea grupurilor cu interese speciale, care nu urmăresc decât să dețină controlul. Cu toate acestea, toți împreună creați ceva nou.

Începutul a fost deja făcut. Voi ați făcut-o. Treptat, veți înceta să stați cu privirea ațintită spre una sau două persoane, pe care să le considerați ca deținătoare ale capacității de a vă transforma planeta. Acum, până și alegerile voastre prezidențiale, cu schimbările pe care acestea le implică, vă demonstrează că ați renunțat. Ați renunțat la acel sistem de convingeri; ați renunțat să mai visați că transformarea ar fi posibilă în vechiul cadru și ați început să înțelegeți că va fi necesară o paradigmă totalmente nouă – ceea ce poate și chiar trebuie să vă stimuleze, deoarece conducătorii de mâine vor proveni din rândurile voastre. Ei vor trăi cu adevărat conform propriilor lor învățături. Modul lor de înțelegere își va avea rădăcinile în idei spirituale, ceea ce va fi important pentru voi. Oamenii înțelepți vor fi caracterizați de aceste calități și nu de studiile pe care le au, ori de bunăstarea care i-a permis candidatului să ajungă în acest punct. Fundația pe care ridicați această paradigmă, simbolizată de cifra patru, se întinde pe întregul glob, indiferent de limba vorbită.

Contactele extraterestre simbolizează, într-o măsură enormă, înțelegerea că lumea voastră nu este aceeași și nu va continua să se prăbușească pe aceeași pantă distructivă. N' veți mai tolera distrugerile în masă și asasinatele reciproce.

Așa că, bucurați-vă de recunoașterea faptului că vă treziți, că ați început să clădiți treptele pentru ziua de mâine, pentru

copiii voștri și pentru copiii copiilor voștri. Disponibilitatea ta de a gândi dincolo de cutia în care sunteți închiși și de a gândi ceea ce pare imposibil, te caracterizează drept deschizător de drumuri – iar pionierii sunt cei care vor schimba viitorul.

Dar mai există încă mulți oameni care nu pot crede în posibilitatea contactelor extraterestre.

Punctul în care vă situați în evoluția voastră spirituală va depinde de disponibilitatea pe care o aveți de a lua în considerație idei ce implică îndepărtarea de propriul vostru egocentrism care vă oprește să acceptați alte specii, din alte locuri.

Minții egocentrice îi place să se simtă superioară. Ea vrea să te simți separat de toți ceilalți și să simți că ai dreptate, dacă hotărăști să nu ai nici o legătură cu ei. Poți învinge acest mod de gândire, conștientizându-l – după care să te debarasezi de el, ca de un bagaj excedentar. Abia după asta vei putea începe să te simți ca făcând parte din întreg.

Acest lucru este important, pentru că ești realmente o parte a întregului, și atunci când îți dai seama cine ești, tot ce te privește se schimbă și evoluează – nu doar pentru tine personal, ci și pentru colectiv, întrucât v-am auzit vocile care întreabă de ce viața trebuie să fie atât de plină de zbucium.

Pe măsură ce începi să observi eul tău adevărat, îți vei învăța mintea să perceapă altfel modul în care se stabilesc rezultatele. Este un dar prețios, să revii în sfârșit acasă și să știi că este la latitudinea ta să generezi orice rezultat ți-ai dori. Este ceva ce pare foarte simplu, dar vorbim despre sute de ani – în unele cazuri, mii de ani – în cursul cărora celulele voastre trăiesc experiența unui alt rezultat.

Fiecare dintre structurile voastre celulare conține amintiri nemaipomenite ale victimizării și ale unor vieți dominate de lupte perpetue, astfel că, a-ți convinge propria ta ființă că lucrurile nu trebuie să fie așa, poate deveni uneori o adevărată încercare. Desigur că eul tău adevărat știe că este într-adevăr așa, însă eu-lui adevărat i se alătură entitățile energetice inferioare, care susțin permanent că viața este o luptă, că nu poți avea încre-

dere în nimeni și că fenomenele paranormale nu pot face parte din viața cotidiană.

Sperăm să ajungem până în memoria ta celulară, prin simplul fapt că citești această comunicare. Noi avem o misiune care constă în speranța noastră că-i putem reaminti măcar unei părți din tine – care-și mai amintește această idee – de legătura pe care o ai cu celelalte ființe din galaxie. Slavă Cerului pentru aceste contacte, în cel mai strict sens, pentru că voi le-ați atras prin conștiența voastră și a altora, iar acesta este doar primul pas. Aveți puțină răbdare și încredere, pentru că mai urmează și alți pași.

În următorii zece ani vor exista șanse remarcabile pentru intensificarea conștienței în voi toți și ar fi realmente minunat să aveți parte de experiența unor evenimente mai tangibile, care să dovedească existența noastră. Însă trebuie să fiți pregătiți pe câteva planuri diferite – și acesta este aspectul asupra căruia ne concentrăm.

Atunci când veți citi aceste rânduri, mulți dintre voi vor exclama: „Știam eu. Am știut de mult. Am simțit și mai înainte prezența acestor lucruri." Și aveți dreptate. Nu există nici un container care să conțină una sau două forme de viață în univers. Acolo, în depărtări, există un număr nelimitat de vecini, care continuă la infinit – atât de multe grupuri învecinate, încât ți-ar fi greu să ne iei în considerare doar pe noi, fără a mai vorbi de ceilalți, și tocmai de aceea am inițiat această relație. Însă asta nu înseamnă că ți-ar fi imposibil să-ți activezi mintea, din când în când, și să o pui să reflecteze, pentru o clipă, asupra lucrurilor care urmează să se petreacă în evoluția voastră.

În decursul istoriei au existat perioade în care ați fost pe punctul de a intra în familia universală. În vremurile dinaintea momentului când au început să fie înregistrate evenimentele de pe planeta voastră, a existat o clipă în care n-ați reușit această integrare, pentru că v-ați autodistrus.

Și așa, în unele cazuri, pornim din nou din punctul în care am lăsat lucrurile atunci. De aceea semenii voștri se bucură de atâta atenție, în momentul de față.

În prezent, există unele asemănări cu acea răscruce din

trecut. Noi avem posibilitatea de a vă ajuta să o luați pe altă cale și nu pe aceea. Uneori nu vă trebuie decât încurajarea din partea unui prieten afectuos, care știe despre ce este vorba și vă ajută să ajungeți la încrederea în voi înșivă. Noi suntem acel prieten afectuos. Știm că vă stă în putință să faceți acest lucru. Știm că nu doriți să repetați încă o rotație în evoluția voastră, ca să ajungeți din nou în același punct în care să fiți aproape de culmea dezvoltării, de înflorirea culturii și a populației, după care să vă retrageți subit, chiar înainte de marele salt esențial.

În timp ce meditezi, coboară adânc în amintirile tale, și este posibil să-ți amintești că așa s-au petrecut lucrurile.

Clădește-ți o punte spre un nou mâine, păstrându-ți încrederea în altcineva – și, în acest mod, îți veți putea păstra încrederea în tine însăți. Oferă-i și altcuiva puțină încurajare, la fel cum ți-o oferim noi ție.

Doar pentru o clipă imaginează-ți că ești închisă într-o navă care-ți permite să călătorești la distanțe mari, cu viteza luminii și că, datorită conștienței tale față de toate lucrurile din univers, ai fost capabilă să generezi această experiență. Privind în adâncurile sistemului vostru solar, navighezi exact către destinația pe care ți-o dorești – care poate fi o planetă învecinată, sau un sistem solar unde ai fost invitată la un picnic. Și de ce nu? S-au întâmplat și lucruri mai nebunești. Știi ce progrese tehnologice a făcut specia voastră numai în ultimii o sută de ani? Îți dai seama că, din perspectiva strămoșilor voștri, ceea ce are loc acum ar fi părut tot atât de absurd, pe cât pare acum de posibilă ideea pe care v-o sugerăm? Dispuneți deja de noțiunile de bază ale zborului, iar, cu câteva ajustări aduse fizicii deja cunoscute, veți avea și nava care vă poate duce acolo.

Când propunem acest gen de întâlnire de după-amiază în spațiu, o facem pentru că ție ți se pare că e doar o idee imaginară, dar nu este așa. Va veni o vreme când oamenii, singuri sau în grupuri mici, vor putea întreprinde asemenea acțiuni împreună. Ele nu vor trebui subvenționate de guverne, așa că nu va mai fi nevoie ca totul să fie în seama guvernului. Dacă vă dezvoltați relațiile cu vecinii, putem facem schimb de „rețete", de idei științifice și de idei tehnologice.

Dar putem oare face un asemenea troc, având în vedere tehnologia voastră superioară?

Ceea ce oferiți voi este șansa ca noi să vă iubim, să vă îndrumăm spre casă. Astfel, ajungem să fim îngeri.

Cât de pasionant ar fi ca să avem o relație în care noi să vă arătăm schițe despre modul în care pot fi aplicate aceste idei și în ce scopuri le puteți utiliza!

Însă lucrul cel mai important este că aceste idei trebuie să provină din propriile voastre gânduri. Prin cărțile, filmele, emisiunile voastre de televiziune și altele asemenea, ați putut surprinde un mic fragment din cum ar trebui să funcționeze totul, dar trebuie să remarci că, în momentul de față, ideea ce stă la baza unei mari părți din această acțiune este că unele grupuri sunt în conflict cu altele. Propunerea noastră e să renunțați complet la această paradigmă și, în schimb, să vă imaginați că vă transpuneți în rolul omului universal, fără limite, realizând însă acest lucru pe cale pașnică și spirituală. Nu e nevoie să vă transferați mentalitatea războinică în exprimarea artistică și în viitorul vostru. Acesta este lucrul pe care vă rugăm să-l remarcați. Când vă vin idei și fantezii despre un astfel de viitor, lăsați în urmă vechea paradigmă în care vecinii se războiesc între ei pentru un lot de pământ, sau pentru a stăpâni un imobil, un dispozitiv special, sau o planetă ori o galaxie.

Există și altă cale. Este calea omului universal pașnic. Ori de câte ori te surprinzi gândind în asemenea termeni învechiți, când pornești de la premisa că trebuie să existe furie și conflicte și sânge vărsat, încearcă să recunoști că este doar ceva cu care ești obișnuit. Îți este greu să-ți imaginezi că undeva, nu prea departe, există viață fără conflicte. În acest sens vă provocăm pe voi, scriitorii, romancierii și dramaturgii. Există un alt fel de conflict care poate apărea în scrierile voastre.

De exemplu, de ce să nu creezi un adversar care să nu-ți fie vecin. Inventează-ți oponenți care să fie propria minte și propriile îndoieli, ori propriul trecut, sau propriul sistem de convingeri și credințe. Smulge-te din clișeul vechiului fir narativ gen Hollywood, care insistă să repete că oponentul trebuie să fie

băiatul rău de acolo, care i-o coace băiatului bun de aici.

Bine ai venit în lumea noilor șanse! Există atâtea posibilități în domeniul artelor, pentru a crea idei noi. Există atâtea idei noi, care abia așteaptă să izbucnească atunci când mintea ta își lărgește granițele și îți lasă eul să fie condus și îndrumat de către acele ființe spirituale care ți-au premers. Nu trebuie în nici un caz să reinventezi roata!

Singurătatea contribuie la liniștirea minții, iar o minte calmă face posibilă o comunicare mai intensă dinspre celelalte tărâmuri. Dacă te întrebi cum ai putea să participi și tu la acest proces, scoate-ți telefonul din priză, scoate-i receptorul din furcă, baricadează-te într-o după amiază departe de zgomotele lumii, stai jos și poftește-ne pe noi și pe alții, de pe alte tărâmuri, să intrăm în viața ta. Vindecătorilor, artiștilor de toate genurile, compozitorilor și scriitorilor, aceasta este șansa voastră de a vă face bine.

Vreți să vă ajutați cultura să progreseze? Luați-i într-o călătorie pe semenii voștri întru cultură, pentru a vedea cam cum va arăta viitorul vostru apropiat. Arătați-le, folosind propriul vostru geniu creator, și cereți-le să se gândească la modul în care ar putea arăta acest viitor, dacă din el este înlăturată violența. Găsiți oameni de afaceri cu întreprinderi cu capital privat, care să nu susțină morțiș că, pentru ca un anume proiect să fie valoros, ar trebui să cadă capetele unui număr mare de oameni. Puteți să vă ajutați societatea să-și dezvolte gustul pentru un alt gen de mass-media.

Mijloacele de comunicare în masă pot să rămână aceleași, dar orientarea lor va fi alta. Nu e necesar ca milioane și milioane de oameni să se înghesuie să vadă niște filme a căror producție costă milioane și milioane de dolari, chiar dacă ele povestesc un eveniment istoric bazat pe fapte reale. De ce să facă așa ceva, atâta timp cât mai sunt atâtea alte povești de spus? Povești despre speranță, despre potențialul nelimitat al oamenilor, despre sisteme stelare care sunt în așteptarea sosirii voastre – sau despre alte ființe din univers, care doresc ca voi să întindeți mâna și să le atingeți.

Ascultați-i și pe alți oameni „obișnuiți", care au de pove-

tit istorii de necrezut, dar nu au cui să le spună. Mulți dintre voi au vizitat alte tărâmuri și știți despre ce vorbim.

Acum a venit vremea să oferiți un alt tip de produs. Și atunci ar trebui să-ți vezi scopul, ca artist, în misiunea pe care ți-a încredințat-o Dumnezeu, ca să contribui la mersul societății spre viitorul vostru de om universal. Nu e vorba aici de amuzament gratuit, fiindcă latura barbară a minții tale va gravita spre violență, chiar și atunci când cealaltă componentă a minții se va opune. De ce să te expui la violență – fie ea numai violență „faptică" sau „istorică" – dacă te poți expune unor idei care să trezească pasiunea sufletului și să stârnească partea cea mai profundă a pasiunilor tale?

Editorii de carte fac și ei parte din acest grup, pentru că există și responsabilitatea de a le permite oamenilor de pe tot globul să intre în contact cu idei pe care nu prea multe edituri sunt dispuse să le publice. Atunci când începeți să evitați poveștile pline de violență și furie, și oferiți în schimb producții vizionare, vă luați răspunderea de a contribui la croirea unui drum nou pentru spectatorii și cititorii voștri. Acest drum ar putea aprinde imaginația copiilor voștri, a adolescenților, maturilor și vârstnicilor, de a dori să facă parte din grupul celor care generează mai multe experiențe și comunicări cu miile de miliarde de ființe care așteaptă să vă cunoască. Printre ele se numără călători în timp, îngeri, îndrumători spirituali și alte ființe materiale, așa ca noi, cei care, ca urmare a invitației voastre, ne vom dezvălui cu plăcere, pentru ca voi să ne cunoașteți.

Vor exista însă oameni care vor spune că singurul gen acceptabil de „întâlnire" este acela în care o ființă din altă lume sosește într-un mod „adecvat", instalată pe veranda din față, unde poate fi văzută de noi toți.

Tocmai această pretenție este cea care vă împiedică să aveți parte de experiența unui număr mai mare de miracole. Atunci când sunteți deschiși pentru Divinitatea care se exprimă așa cum se pricepe cel mai bine la momentul respectiv, atunci, și numai atunci, întindeți covorul roșu de bun-venit. Uneori,

visele voastre cele mai deosebite sosesc învesmântate în straie pe care nu le recunoașteți inițial, și le izgoniți spunând: „Asta nu e ce vreau". Însă o persoană înțeleaptă știe că trebuie să-și mențină atenția trează, pentru că Divinitatea poate să ne caute în înfățișări și pe căi de o mare diversitate. Atunci când insiști că Spiritul sau inspirația trebuie să vină pe o anumită cale, ai anulat deja alte douăsprezece căi posibile prin care sufletul universului încearcă să vă ajute să dați naștere visului vostru.

Voi sunteți cei care arată calea – calea către casă. Acest drum spre casă vă conduce direct într-o familie de ființe, o familie din care faceți parte – iar atunci când faceți trecerea de la înțelegerea esenței ființei voastre, către o altă perspectivă culturală, veți începe să observați schimbările din mass-media. Atâta timp cât mulți dintre voi ne cheamă, noi nu vom sta departe. Nu suntem străini. Într-un fel, suntem izgoniți din inima voastră, pentru că societatea i-a etichetat drept „negativi" pe cei de pe alte planete decât Pământul. Este o prejudecată și poate că ar fi momentul să vreți să o vedeți ca atare.

Pe măsură ce veți pătrunde și veți răscoli prin tărâmurile superioare, vor apărea mai multe dovezi ale prezenței noastre, iar lucrurile se vor aranja. Vă veți auto-provoca permanent ca să evoluați, să răspândiți iubire, să dați dovadă de acceptarea celorlalți fără prejudecăți și să vă continuați drumul, indiferent de cât de greu ar părea acest lucru. Nu veți mai putea tolera condițiile de muncă exasperante, fiindcă veți înțelege că voi le generați pe toate – așa că nu trebuie decât să creați ceva diferit.

Imaginează-ți un titlu de genul: „Știre de ultima oră. Extratereștri observați la trei kilometri de mal, de oamenii de pe plajă care și-au ridicat ochii spre cer, într-o zi însorită, călduță". Într-o bună zi, acest anunț ar putea fi publicat în ziarele voastre, și nu ne referim aici la ziare de scandal. Integrarea treptată a existenței noastre în conștiința voastră a început în forță. Sunteți în prag, tocmai datorită interesului de care dați dovadă, și vă găsiți în rândul întâi, chiar în momentul ridicării cortinei. Veți fi recompensați pentru credința voastră, deoarece misterele universului așteaptă să le descoperiți.

În ce fel veți crea o cale pentru a integra existența noas-

tră în viața voastră? Momentul nu este atât de departe pe cât ați crede.

Dincolo de stele există grupuri care așteaptă, răbdătoare, să vadă ce veți hotărî. Oricum, indiferent ce veți alege, alegerea voastră va fi, în orice caz, viața. Singura deosebire poate fi că una dintre căi este mai directă decât cealaltă. Deci, nu vă temeți că nu veți ajunge niciodată acolo, fiindcă este absolut sigur că veți ajunge.

Mă întrebam cât de des veți vizita această planetă și dacă ne puteți povesti despre unele dintre sistemele voastre de propulsie și despre modul în care vă deplasați. Călătoriți mai repede decât viteza luminii?

Nu pătrundem niciodată prin portalul către o altă lume, dimensiune sau alt tărâm fără ca aceasta să fi fost mai întâi aprobată de toate autoritățile noastre superioare. Dar, odată ce avem aprobarea, putem merge în vizită unde vrem, când vrem. Există un câmp de energie magnetizată care scaldă universul, iar noi nu facem decât să găsim calea de a utiliza aceste câmpuri energetice care apar în mod firesc, cam la fel cum, la voi, un magnet atrage spre el anumite aliaje.

Astfel că, în loc să fim împinși ori proiectați de la un cvadrant la altul, suntem trași. Iar noi lăsăm, pur și simplu, ca întreaga forță de tracțiune să ne smulgă spre ea, ca un elastic întins. În acest fel călătorim pe curent, dar lăsăm și câmpurile energetice în mișcare, care apar pe cale naturală, să ne ducă acolo unde hotărâm că vrem să ajungem. Bineînțeles că asta este o explicație simplificată dar, ceea ce merită să remarci, este îndemânarea noastră de a utiliza fenomenele ce apar în mod natural, ca și câmpurile de energie – și de a ne contopi cu ele, în loc să căutăm soluții pentru o călătorie în afara fenomenelor cu apariție spontană.

Poți să înțelegi?

Păi, da pentru Bob, nu pentru Lisette, dar cu ce viteză se desfășoară toate astea?

Cu o viteză conformă cu cea a gândului – care este, în unele cazuri, instantaneu, iar în altele, ceva mai înceată, în funcție de „piedicile" puse de impulsurile exterioare. Viteza cu care călătorim este una pe care v-ar fi greu s-o înțelegeți, pentru că presupuneți că plecarea și sosirea sunt despărțite de o distanță în timp. Dar noi deschidem doar o ușă și se manifestă deja un flux subit de particule de energie, pe care oamenii care au luat parte la „călătoria" noastră o percep, uneori, ca pe o senzație viscerală. Ar fi mai potrivit să descriem călătoria noastră ca pe un proces în care iei o decizie – ceea ce ar fi mai corect, întrucât gândul propulsează decizia de a ajunge. De aceea spunem că este un fenomen instantaneu, ca și gândul. Odată luată decizia de schimbare a amplasării, totul este grăbit sau prelungit, în funcție de un număr de variabile. Când transportăm un grup de ființe, e posibil să existe un sistem mai curând instantaneu de pornire și sosire, în funcție de densitatea ființei care se află în mijlocul nostru. Avem posibilitatea să reglăm acest program, pentru a corespunde mai multor niveluri de confort. Deplasarea de-a lungul fluxului de particule de energie poate fi o experiență atât entuziasmantă, cât și surprinzătoare pentru acele ființe care nu-și amintesc această experiență din alte încarnări, sau din viața de dincolo.

Imaginează-ți că traversezi, într-o micuță aeronavă, Marele Canion și de pe fundul canionului se ridică un val de căldură ce produce asupra micii aeronave un efect resimțit ca turbulență. Acum, în locul curenților de aer cald care se „ciocnesc" de micul avion și provoacă un „șoc", imaginează-ți niște raze de energie care se deplasează cu mare viteză. Nu trebuie decât să pășești în raza de energie, ca să poți fi tras prin timp și spațiu, cu rapiditatea cu care se destinde un elastic întins.

În plus, îți adresezi întrebările unui singur grup. Noi nu vorbim în numele întregului univers. Ne angajăm la un anumit „plan de vizite", dacă vrei, bazat pe ideea voastră în permanentă schimbare și evoluție, cu privire la cine suntem noi. Ce am făcut în trecut se poate deosebi de ceea ce vom face în viitor. „Graficul nostru de vizite" este dictat de felul în care voi vă manifestați tot mai deschis pentru ideea existenței unor alte

ființe din alte tărâmuri. De aceea vă tot reamintim că nu acționăm în mod egoist, prin programul nostru de aici. Suntem prezenți pretutindeni și permanent vigilenți, pentru a onora invitația voastră – efectiv a voastră, a tuturor – ca și capacitatea voastră de a fi deschiși la prezența noastră. Provocăm anumite viziuni la anumite momente, așa cum ne îndeamnă s-o facem tiparul de energie al unei anumite persoane din partea locului.

Acest lucru ar putea părea surprinzător, pentru că lipsa de conștiență are o latură care continuă să creadă că nu putem avea control asupra efectelor – dar nu este așa. Lucrăm în cea mai mare concordanță cu ideea voastră cea mai înaltă, iar aceasta se schimbă în funcție de punctul în care vă situați din punctul de vedere al evoluției culturii voastre, ca și pe plan emoțional, spiritual și mental. Când vizităm acel loc, în unele cazuri se manifestă o atracție puternică pentru realizarea contactului. Anumite locații fac acest contact mai promițător, deoarece există ideea colectivă că el este posibil – și chiar așa și este. Tot așa cum există alte locuri de pe planeta voastră unde indivizii sunt mai predispuși spre viziuni decât în alte locuri.

Asta numiți voi profeție care se auto-împlinește deoarece, cu cât ai o deschidere spirituală mai mare într-un anume amplasament, pentru a recepta știrile noastre (prin știri ne referim la dovezi ale existenței noastre), cu atât generezi acest lucru cu mai mare intensitate.

Contactele cu extratereștrii nu funcționează diferit de modul în care creați orice altceva. În plus, există anumite diferențe de vibrație, în ceea ce privește frecvența anumitor locuri de pe planeta voastră. Asta nu înseamnă că nu putem merge oriunde și în orice loc. Înseamnă doar că există anumite locuri în care populația are o mai mare deschidere pentru apariția unor asemenea evenimente – și de aceea ele chiar apar.

Și atunci, ce a fost mai întâi, contactul vostru care pare să ia naștere din vibrație, sau vibrația care a atras contactul vostru?

Răspunsul la acest aparent paradox se găsește în ideea

voastră că lucrurile trebuie să urmeze unul după celălalt, deși simultaneitatea reprezintă, de obicei, regula – și nu excepția. Noi venim pentru că suntem invitați – și suntem invitați, pentru că am sosit. Nu e vorba de o succesiune temporală, ca în cazul lui „asta-i prima și aia e a doua", cu toate că însăși explicația noastră anterioară pare să contrazică această afirmație, însă încercăm să explicăm niște idei pe care le veți înțelege. Printre voi există unii care s-au așezat în anumite locuri, cu mult înainte de nașterea ta, luând hotărârea de a fi conștienți de noi. Alți semeni de-ai voștri au luat decizia de a se găsi în aceste zone și de a lua parte la contacte, sau de a se implica în observarea navelor, cu mult înainte ca tu să te fi născut. Asta îți reamintește de desfășurarea grandioasă a celor ce se petrec. Și mai dă de înțeles că nu e vorba de accidente.

Există un plan superior, deși în cadrul acestui plan grandios se regăsește și capacitatea pentru spontaneitatea de moment, pentru decizia de a vă trezi și pentru voința de a participa împreună cu noi – decizie care poate fi luată oricând. Astfel începe să se desfășoare o serie complet nouă de evenimente și experiențe. Așa că, răspunsul cel mai bun este că e vorba de ambele. Unele evenimente par să creeze posibilitatea pentru apariția altora și, de asemenea, unele evenimente se petrec cu precizia aparentă a simultaneității.

Au apărut o mulțime de materiale scrise despre accidentul din 1947 de la Roswell, în New Mexico. Ați avut vreo legătură cu acel accident – și chiar s-a prăbușit o navă spațială acolo?

Da, s-a prăbușit o navă, dar nu a fost un accident, după cum nici un alt accident nu este, de fapt, întâmplător. Vorbind din poziția superioară, acest eveniment a făcut posibil un nou nivel de discuție și dezbateri între voi și le-a permis altora să hotărască să păstreze secrete anumite documente și evenimente. Unii dintre voi au decis să suprime însăși cunoașterea asupra acestor evenimente, sau să permită ca tăcerea să le fie „cumpărată".

Toate aceste acțiuni nu au fost decât niște roluri pe care ați decis să le jucați, ca parte a recunoașterii tot mai ample a altor specii.

Cât despre implicarea noastră specifică, trebuie să-ți spun că aici a fost o colonie înrudită cu noi, așa că nu ne-a implicat pe noi anume, însă poți să consideri că astfel de evenimente sunt un cadou. Când, pe parcursul veacurilor, cei mai iluminați maeștri ai voștri au venit pe planeta voastră, ei au ales circumstanțe și evenimente de viață care să corespundă cel mai bine ideii sufletului lor asupra propriei lor esențe, asupra modului în care doreau să-și dezvolte propriul proiect sufletesc, iar asta era în concordanță cu planul sufletesc al tuturor celorlalți cu care intra în contact acel suflet. Experiența lui Iisus cu romanii nu a fost întâmplătoare, ci întocmită de acele suflete, pentru a permite trăirea unei anumite experiențe.

În același mod, având în ve-dere același principiu universal, legea spirituală afirmă că orice experiență este generată de sine, la un anumit nivel. Și acel incident a fost generat de toate sufletele implicate. În dicționarul divin nu există cuvântul *accident*. Sigur că înțelegem contextul întrebării tale, însă privim acum la scene care se desfășoară dincolo de vălul normal al capacității voastre de observație. Noi privim prin acest văl, care vouă vă blochează de obicei vizibilitatea, în timp ce începeți să contemplați posibilitatea că se petrec mult mai multe lucruri decât cele pe care le vedeți, chiar acum, în fața ochilor.

Anumite suflete practică virtutea curajului, altele trăiesc experiența lipsei de libertate a exprimării. Anumite suflete aleg să resimtă conflicte în care decizia de a accepta ordine de la cadre militare intră în conflict cu propriile lor idei asupra modului în care trebuie răspândite informațiile, atunci când acestea sunt realmente „proprietatea" tuturor. Aceste evenimente se manifestă periodic, ceea ce îi permite speciei voastre să integreze informațiile într-un anume mod în care le pot asimila, căpătând capacitatea de a percepe anumite fenomene.

Propria voastră reacție la acest gen de „zvonuri", ca indivizi și grup cultural, este o decizie personală. De aceea ne este atât de dificil să vă spunem ce urmează să se întâmple – pen-

tru că ar putea exista vreo cincisprezece mii de variante a ceea ce se va întâmpla, în funcție de decizia voastră imediată despre felul în care veți privi un astfel de eveniment.

Din asemenea evenimente se nasc eroii, sunt cumpărați conducători și alții ca ei, se declanșează tulburări sufletești – și toate astea vă creează vouă, cei din acest loc geografic, posibilitatea de a ne vedea, în timp ce, concomitent, în altă parte pe harta Angliei, de exemplu, va avea loc o altă întâmplare cu noi și va apărea un cerc într-un lan de grâu. Iar în altă parte, în Buffalo, New York, o femeie pretinde că a trăit experiența unei întâlniri cu extratereștrii; dincolo, tocmai în Republica Cehă, în copaci sunt descoperite rămășițele unei nave interstelare. Vezi?

Este o întreagă gamă de evenimente, care toate oferă șansa ca modul în care reacționați la ele să vă dea imboldul și să vă încurajeze să întreprindeți și alte acțiuni. Felul în care procedați este determinat de liberul arbitru.

Guvernul nostru chiar a recuperat niște trupuri? Prăbușirea navei a dus, într-adevăr, la moartea unor ființe?

Ființele care au participat la acea experiență au făcut-o ca urmare a planului lor sufletesc și a planului sufletesc al celor cu care s-au întâlnit. Acele ființe fizice au încheiat o anume formă de manifestare fizică. Alții, care le cunoșteau, nu au acceptat ritualul a ceea ce voi numiți moarte, așa cum o faceți voi. Da, acele trupuri au fost schimbate, așa cum îți schimbi un rând de haine și au fost lăsate pe loc, pentru ca voi să le observați.

Nu cunoaștem decât puține cazuri în care să se fi manifestat mai mult interes și un sentiment de bunăvoință mai intens decât în acea misiune anume, pentru că, la fel ca atunci când Iisus a permis ca trupul său să fie folosit într-un anume fel, în ciuda suferinței de moment, în culise exista un plan mult mai grandios.

CAPITOLUL 7

Magie și miracole

Lucrurile au devenit cu adevărat stranii de când și-au făcut apariția extratereștrii. A trecut peste un deceniu de la acea primă noapte în care o rafală de vânt ca un ciclon mi-a răscolit părul, încurcându-l, iar lumini fugare, orbitoare, m-au făcut să am senzația că ochii mi-au luat foc și m-am simțit de parcă toate aceste înțepături și furnicături mi-ar fi transformat pielea într-un soi de șorici gelatinos. După aceea, unul dintre primele lucruri care s-au schimbat, în afara atitudinii mele, a fost capacitatea mea subită și surprinzătoare de vedea și de a auzi ca o persoană dotată cu clarvedere și claraudiție.

Uneori, imaginile și sunetele păreau banale, ca atunci când, în timp ce eram la volan, mi-au apărut o voce și o imagine, dându-mi instrucțiuni să urmez o variantă de traseu mai bună decât aceea la care mă gândisem eu. În alte cazuri, mi-au venit mesaje profund semnificative sau personale, ca atunci când, doar cu câteva săptămâni înainte de ziua în care m-am căsătorit cu cel de-al doilea soț al meu, am fost uluită să aflu că minunatul meu proaspăt logodnic și cu mine nu vom avea de fapt decât „foarte puțin timp de stat împreună".

Pe lângă claraudiția și clarviziunea absolut spectaculoase, adevărul dur este că orice alt gen de fenomene misterioase și inexplicabile se petrece cu o frecvență aproape regulată – indiferent dacă este vorba de o sursă de lumină ciudată care răsare dintr-un tufiș, sau dintr-un traseu îndepărtat, sau de un corb care trece la câțiva centimetri pe lângă geamul mașinii „spunându-mi" că ar fi mai bine să pun piciorul pe frână, înainte să intru în intersecție.

Odată, cu zece ani înainte de publicarea viitoarei mele

cărți, un bătrân despre care bănuiesc că era un fel de spirit, și-a făcut apariția lângă patul meu, ținând cartea în mână. Mi-a spus că este venit din „viitor" și mi-a arătat că paginile cărții erau îngălbenite și zdrențuite, de parcă aveau o sută de ani. Spre uluirea mea și mai mare, bătrânul era însoțit de o fată cu părul roșu, în care m-am recunoscut imediat pe mine însămi ca adolescentă. Era de-a dreptul derutant să mă văd pe mine însămi, fără riduri, așezată în fața mea – și am chicotit, pentru că uitasem deja de pistruii pe care îi aveam pe-atunci. Înainte să apuc să fac vreun comentariu, amândoi au dispărut. Cu altă ocazie, m-am trezit la auzul unui mesaj despre cineva pe nume Arthur Buckley.

„Cine e Arthur Buckley?", am spus cu glas tare, în liniștea dormitorului.

Nici un răspuns.

„Ce trebuie să știu despre Arthur Buckley?", am repetat, deja obișnuită cu obiceiul lor iritant de a mă trezi cu vreun mărunțiș interesant, după care, de îndată ce reușeau să-mi capteze atenția, se închideau într-o mutenie totală.

Câinele meu, Jessy, mi-a aruncat o privire, trezit dintr-un somn adânc, a mârâit o dată, după care s-a culcat la loc.

„O.K., foarte bine", am zis în pernă, pe când mă instalam ca să adorm din nou.

A doua zi dimineață m-am dus până la librărie și am întrebat dacă se publicase ceva de un anume Arthur Buckley. După ce vânzătoarea a răscolit puțin prin raft, mi-a întins cartea acestuia. După toate aparențele, Arthur Buckley, care murise cu mulți ani în urmă, era un magician renumit în timpul lui, specializat în prestidigitație, mai ales în trucuri cu cărți de joc. Întoarsă acasă cu cartea lui în mână, am abordat din nou subiectul.

Ce legătura are Arthur Buckley cu mine?

Există o idee universală că putem să transcendem limitele aparente ale spațiului și timpului, așa că magia nu mai este o simplă șmecherie, sau doar un truc al iuțelii de mână, ci, de fapt, înflorește într-o stare a realității transformate.

Arthur Buckley, când a fost în trup, a avut profesia de magician, iar în trucurile cu cărți de joc și alte manevre, mișcarea mâinilor sale părea să-i dea viață magicului. El, spiritul lui, te încurajează pe tine – dar și pe alții ca tine – pentru că, în diferite moduri, și voi păreți să construiți o punte între aceste două realități, aparent diametral opuse: realitatea și magia în care magicianul este acela care creează iluzia prin trucuri.

Să apropii cele două lumi ale noastre, pare a ține de magie. Pentru multă lume, această treabă face să se nască întrebări. Pentru unii, ea poate părea ireală. Pentru alții, ea pare incredibilă și, în anumite moduri, voi manifestați dibăcia magicianului – nu aceea de a crea iluzii, ci, mai curând, de a atrage atenția asupra locului unde iluzia există cu adevărat și care este realitatea voastră aparentă. Iar asta este cheia – momentul în care scoateți la iveală ideea că lucrurile care par imposibile sunt, de fapt, perfect reale, deci sunt adevărata magie. Începuturile activității lui Arthur Buckley au promovat practica simplistă de a lucra cu iluzia, iar asta este ceea ce distrugeți voi, atunci când combateți mitul că extratereștrii nu sunt reali și că încă nu au avut contacte cu oamenii. Contribuiți astfel la distrugerea iluziei că ființele multidimensionale nu pot comunica cu voi, că ființele extraterestre, care merg de la o planetă la alta în navele lor, nu ar fi în stare să stea de vorbă cu oamenii.

La fel ca și alții înaintea voastră, lucrați în beneficiul semenilor voștri, pentru depășirea unui gol în înțelegere. Aceeași caracteristică este valabilă și pentru cititorii voștri și pentru publicul unui spectacol de magie. Pe de o parte, ei se bucură de amuzamentul oferit de magician, iar pe de altă parte caută să descopere dacă a fost doar o iluzie, sau dacă a fost vorba de vreo abilitate specială a magicianului, care i-a permis să sfideze realitatea. Artistul expert în spectacole magice tentează publicul să se întrebe dacă magicianul a fost capabil să se conecteze la vreo frecvență cosmică, prin care să-i devină posibil să ocolească limitele timpului și spațiului, care, în rest, sunt absolut „normale" și pe care majoritatea dintre voi le ia ca atare. Cultura voastră are o caracteristică asemănătoare cu acest fenomen. Prin acțiunea magică, asistenta magicianului poate pluti în aer, iepurii pot să

dispară, iar obiectele gospodărești obișnuite pot căpăta calități care sfidează logica. Toate acestea îmboldesc memoria celulară a speciei voastre să creadă că asemenea lucruri sunt într-adevăr posibile, atunci când pășești în spațiul „magic" al fenomenelor multidimensionale.

În mod inconștient, oamenii au nevoia disperată de a crede că asemenea magie este posibilă, pentru că, la un anumit nivel, înțelegeți că fenomenele divine neexplicate ar putea fi singura cale de ieșire din încurcătura în care sunteți și, pe plan cultural, nutriți speranța secretă că o astfel de „magie" v-ar putea salva de inconștiența voastră spirituală. În timp ce urmăriți actul magic, vă întrebați dacă este o demonstrație a capacității de racordare la alcătuirea invizibilă a divinului, care poate sfărâma iluzia de timp și spațiu. Reprezentația magicianului vă inspiră să rechemați amintirea latentă a vremurilor în care vă aduceați aminte că miracolele sunt posibile – și că, prin urmare, orice este posibil. Credeați că magia nu face decât să ofere o distracție.

De fapt, ea aduce un strop de speranță pentru un suflet însetat, permițându-vă să căutați și să regăsiți amintirea adevăratei naturi nelimitate a universului vostru.

Houdini a reprezentat, pentru multă lume, dorința arzătoare a sufletului de a se conecta la câmpul potențialității pure. La un anumit nivel, vă dați seama că o asemenea măiestrie în reprezentația „magică" se întrepătrunde și cu fenomenele paranormale. Pare că aceste fenomene au o anumită caracteristică asemănătoare cu magia. Într-un fel, o percepeți ca fiind din aceeași familie. Astfel, ajungeți să întrupați calitățile magicianului, ca și Houdini, pentru că puneți magia în practică, prin demonstrarea comunicărilor voastre cu extratereștrii.

Luați niște idei aparent magice și le transpuneți în realitate. Aveți câțiva îndrumători care lucrează cu voi, unii șamani din rândul primilor locuitori ai Americii, iar acest aspect extrem de interesant al îndrumării spiritului prin intermediul lui Arthur Buckley, vă atinge înțelegerea tot mai cuprinzătoare a ceea ce oferă maestrul magician: nu mai este vorba de iluzii, ci, mai curând, de manifestarea a ceea ce pare să se opună legilor voastre științifice.

Există unii care vor încerca să deprecieze și discrediteze această acțiune, ca pe un truc ieftin cu cărți de joc. Să-i binecuvântăm, pe ei și pe aceia care ne furnizează această idee, pentru că vorbesc din proprie experiență, care este experiența pe care au făcut-o cu voi și cu această lucrare. Alții vor trăi un altfel de experiență. Nu vă lăsați copleșiți de criticile aduse acestui proces, pentru că, în adâncul inimii și al sufletului, știți care este experiența pe care o trăiți.

Adevărata magie încorporează amintirea celulară că ființele creatoare sunt în stare să fluture o baghetă magică și că creeze ceva doar din aer, că, din perspectiva creației divine, poți ridica jobenul și să scoți ceva din nimic. Așa că, jobenul și bagheta magicianului simbolizează memoria voastră celulară, care este exact ceea ce deveniți. Voi toți sunteți niște magicieni, pentru că, din aer, sunteți capabili să materializați atât viața viselor voastre, cât și iepurașii albi, care simbolizează creația pură.

În momentul de față, sunteți ca niște copii așezați în primul rând al magnificului spectacol de magie, cu ochii larg deschiși, vrăjiți de reprezentația magicianului. Însă, mai puțin reprezentativ pentru voi este cinicul, care spune: „Ei na, nu e decât un spectacol de iluzionism, care, pe deasupra, mai este și o reprezentație de bâlci de doi bani!" Ne referim la perspectiva culturii voastre asupra unei experiențe trăite în stare de trezire, în care ceea ce pare a fi magie ajunge să se întrețească prin toate acțiunile voastre, în timp ce avansați spre următoarea experiență grandioasă.

Însă cinicul începe să se înmoaie, pentru că începeți să recunoașteți că perpetuarea cinismului vostru nu vă duce nicăieri, ci doar vă face viața mai tristă. Până la urmă, observați că această perspectivă nu vă servește, așa că acum reveniți la minunata percepție pe care o au copiii, reînviind amintirea copilăriei când urmăreați minunata reprezentație a magicianului. Însă, de această dată, lăsați loc și posibilității ca „magia" – ori miracolele – să traverseze toate aspectele Divinității. Fiți, deci, ca niște copii uluiți, când sunteți dispuși să vă gândiți că acum a venit vremea de a demonstra cum e posibil ca magia să devină o parte componentă a trăirilor voastre cotidiene.

Prin această nouă perspectivă, veți găsi scăparea din disperarea voastră că viața este doar o serie neîntreruptă de evenimente distrugătoare. Dați-i voie eu-lui vostru superior să demonstreze ce este posibil, atunci când miracolele devin parte a trăirilor voastre cotidiene. În acest mod vă veți conecta la dimensiunile mai înalte și veți începe să fiți martori la spectacolul magic ce se desfășoară în întregul univers. Este într-adevăr o demonstrație mirifică. Apropie-te cu încredere și nu pierde ce te așteaptă în viitorul imediat.

Bine, dar asta ridică o întrebare. La ce anume se poate aștepta omenirea? Ne vom extermina singuri, sau ne vom putea remodela defectele prin ceva de genul clonării, de exemplu?

Prin clonare genetică, lumea voastră încearcă să producă o ființă fizică dotată cu o capacitate superioară de funcționare – deși, dacă v-ați concentra capacitățile și atenția asupra producerii unei asemenea ființe fizice cu funcționare superioară ca rezultat al conștienței, ați ajunge mult mai departe. Cauza este că, prin manipulare genetică, nu puteți avansa decât până la un punct, rămânând, în același timp, adormiți spiritual.

În unele privințe, este un semn bun faptul că, pe plan global, voi toți acceptați ideea că sunt mult mai multe lucruri de care sunteți capabili din punct de vedere fizic. Și totuși, în multiple feluri, voi tratați acest aspect într-un mod limitat, pentru că dezvoltați ideea din perspectiva unei specii care caută să-și rezolve problemele pe baza aceleiași gândiri care le-a generat. În schimb, rezolvați-vă problemele în plan fizic, pe baza unei conștiențe mai extinse.

Atunci când veți atinge trezirea spirituală, veți începe să vă modificați și să vă vindecați ființa fizică. Atunci când vă veți trezi conștiența de grup, veți începe să observați că, prin unificarea aspectelor voastre mentale, trupești și spirituale, provocați o influență absolută asupra trupului vostru fizic, emoțional și mental. Deși vă puteți manipula și dezvolta „vasele" fizice, pe cale genetică, nu puteți depăși o anumită limită de dezvoltare,

în măsura în care aceasta nu se adresează statutului locuinței voastre biologice, în care urmează să trăiască acest vas fizic „perfecționat". Iarăși v-ați orientat greșit, atât atenția, cât și finanțele. Ceea ce a fost benefic este modul în care asta a permis discuții de grup pe tot globul – discuții care, la rândul lor, au descătușat dorința de dezvoltare, pentru a deveni o specie fizică mai evoluată. Dar voi încercați să operați schimbările în cadrul contextului simptomelor, în loc să vă ocupați de rădăcina problemei. Când vă veți trezi și veți găsiți căi mai bune de a cheltui banii și vă veți îndrepta atenția asupra căilor cele mai benefice pentru a vă trezi, atunci evoluțiile voastre fizice, spirituale și intelectuale vor fi de lungă durată și nu se vor limita la unul sau două vase; în schimb, întregul glob va trăi experiența unei înălțări a energiei vibrațiilor și, de aici, va urma vindecarea totală.

Ca să-ți dau un exemplu: ceea ce încercați voi să realizați pe plan genetic, seamănă cu situația în care ai avea un grajd în care dorești să produci, prin manipularea științifică, un „model" de cal de curse mai rapid, mai suplu, cu capacitate superioară de funcționare. Și apoi produci acest armăsar impresionant, dar, când îi dai drumul pe hipodrom, el se împiedică și se prăbușește în mâzga de pe traseul de alergare, pentru că mlaștina se formează din apele poluate de sub hipodrom. Nici acest armăsar perfecționat nu poate face față traseului de curse, care nu a fost îmbunătățit ori perfecționat, la rândul său. Toate cârpăcelile voastre produc doar ceea ce trebuie transferat în seama unei conștiențe și unei ambianțe planetare, care încearcă să facă schimbări pe un plan care nu abordează nivelul la care schimbările pot crea avantaje și durată maxime.

Acesta este un alt mod de a evita să remarcați zonele cărora e nevoie să li se acorde atenție maximă. Și în acest caz vă abateți de la posibilitatea de a observa unde ar putea fi operate schimbările cele mai simple și cel mai ușor de remediat, cu grad maxim de impact. Dacă veți cheltui milioane cu asemenea experimente, nu veți reuși să remarcați în ce alte direcții v-ați mai putea cheltui dolarii. În schimb, ați putea găsi un mod de a opri distrugerea copacilor de pe planeta voastră, care ajută la menținerea echilibrului fragil al oxigenării ei.

V-ați putea îngriji de sărmanii voștri fără acoperiș deasupra capului, care se ghemuiesc în stații de metrou, ca să nu înghețe. Copiii voștri – fiii și fiicele voastre – plâng pentru că n-au mai mâncat ca lumea, de săptămâni întregi.

Dacă lucrezi într-o seră pentru a produce cel mai frumos trandafir roșu și după aceea iei semințele obținute și le arunci în deșert, așteptând să crească și să înflorească, poți spune că ai de-a face cu o situație analogă cu dilema voastră actuală, pentru că te concentrezi asupra simptomelor și nu asupra cauzei. Ai face mai bine să-ți fertilizezi solul conștienței. Adu-ți „pH"-ul la un nivel care să permită înțelegerea acțiunilor pe care le întreprinzi, ca și a deciziilor pe care le iau guvernele voastre. Aceste decizii nu sunt adecvate pentru supraviețuirea voastră, după cum nici alegerile nu sunt reprezentative pentru o cultură caracterizată de empatie. Atunci când descoperi calea de a crea un nou soi perfecționat de trandafir roșu, dar apoi îl exilezi în pustiu, te întrebi de ce nu crește la fel ca în seră. Concentrându-te pe această idee, îți abați atenția de la necesitatea de a îmbunătăți mai întâi terenul arid și nu-ți dai seama că, pe vremuri, acesta era înfloritor. Așa că ai face mai bine să-ți îndrepți resursele și atenția asupra acestui gând și atunci e sigur că semințele care reprezintă recipientul tău fizic se vor trezi și ele, fiindcă acum ființa fizică va fi îndrumată de o spiritualitate trezită din adormire. În acest caz, toate deciziile – și, prin urmare, și acțiunile – devin diferite. Atunci mediul ambiant va fi diferit, după cum se va schimba și societatea voastră, iar experiența pe care o trăiește ființa fizică va fi complet diferită.

Dar cum anume să facem să trezim omenirea?

Începeți prin a observa, pur și simplu, faptul că sunteți adormiți – și urmăriți și ceea ce faceți în timpul somnului. Continuați să vă intensificați propria conștiență și găsiți calea de a atrage atenția lumii asupra acțiunilor voastre efective, care vor contribui la perpetuarea lipsei de speranță și la iminența distrugerii voastre, în caz că veți rămâne neschimbați. Voi, cei care lucrați în mass-media – fie angajați de posturi de radio, de ziare

sau la emisiuni de televiziune – atunci când aveți senzația că ideile voastre cele mai înalte sunt cenzurate pentru că sunt prea avansate, trebuie să vă luați de mână cu alții din același domeniul și, împreună, să boicotați obstacolele invizibile puse în calea trezirii tuturor. Dați-vă mâna și cu aparenții voștri „concurenți" – iată că un moderator de talk-show se alătură altui moderator, un reporter se asociază cu altul, un prezentator de emisiune cu altul și, împreună, veți găsi forță în această colaborare, astfel încât firmele uriașe care sunt proprietarele mijloacelor de informare în masă și prin intermediul cărora lucrați, să nu mai poată opri valul interesului colectiv. De la New York până la Los Angeles, lăsați personalitățile din televiziune, film și radio să înceapă să lucreze împreună, ca o grupare unită, întrucât e vorba de o asociație spirituală a culturii voastre, în cadrul căreia vă manifestați revolta și refuzul de a fi reduși la tăcere, prin cenzura impusă de obligația de a da seama la „nivel superior". Atrageți atenția lumii asupra situațiilor care sunt cele mai flagrante și amenințătoare, începeți să exercitați presiuni asupra sistemului și nu mai permiteți corporațiilor multinaționale să controleze mass-media, continuând să ignore problemele globale.

Te-ai întrebat cum ați putea face o schimbare – și iată cum se poate. Motivarea pentru conștientizare poate fi impulsionată, atunci când sunteți capabili să priviți drept în față faptul că „sfârșitul" vostru este iminent, în cazul în care veți continua să alunecați pe aceeași pantă a autodistrugerii. Condiția de persoană celebră, care este în centrul atenției, aduce cu ea și multă responsabilitate. Unește-ți forțele cu alții care dețin același gen de poziție și astfel veți putea atrage, în mod semnificativ, atenția omenirii asupra acelor cauze care au o nevoie disperată să fie susținute. Este adevărat că, în calitate de personalități individuale, poate fi greu să învingeți cenzura – dar uniți, veți reuși. Trebuie să începeți să înțelegeți motivul pentru care ați ajuns în postul pe care îl dețineți și să recunoașteți cât este de imperativ pentru voi să vă uniți și cu alții, pentru a găsi calea de a scoate la lumină cele mai întunecate practici ale societății voastre – și care subminează cel mai mult viața.

Clonarea vulturului plesuv, pentru a-i permite să se înmulțească, reprezintă o utilizare rațională și utilă a clonării, din perspectiva unei societăți evoluate, dacă v-ați gândi să reconstruiți o cultură, un ecosistem și o planetă. Există însă o mare diferență între a da această tehnologie pe mâna copiilor, într-un laborator, și a încredința, cu toată încrederea, această răspundere unor adulți cu spiritul luminat. Oamenii care nu s-au trezit spiritual sunt ca niște copii lăsați nesupravegheați într-un laborator, deoarece țopăielile voastre nu pot aborda morala spirituală superioară, despre care e dificil de discutat, în hărmălaia produsă de grupurile de interese, pentru care sănătatea planetei nu reprezintă o prioritate. Atunci când astfel de grupuri își folosesc bănetul obținut din surse colaterale, ele te vor împinge spre aceeași arenă în care te-au mai dus deja. Utilizarea unei asemenea tehnologii în cazul embrionilor, pentru a repopula fauna amenințată de dispariție este una – dar, chiar și în acest caz, grupul care realizează această ispravă ar putea înțelege mai bine problemele respective, dacă operațiunile ar fi conduse din perspectiva conștienței și a iluminării totale. Din acest motiv, tehnologia respectivă, pusă la îndemâna unei populații egocentrice, care abia a atins pubertatea, va crea, cel mai probabil, mai mult haos decât vindecare.

În general, problema este că voi nu vă percepeți ca fiind inconștienți pe plan spiritual – ori simpli copii, în contextul evoluției spirituale – și de aceea nu recunoașteți ce provocare vă aduc lucrurile pe care vă faceți. Totuși, unii dintre voi înțeleg, dar tocmai grupurile de interese care doresc să utilizeze această tehnologie, sunt acelea care dau dovadă de cel mai mare grad de inconștiență.

O societate care s-a trezit își desfășoară treburile într-un anume fel. Însă, în cea mai mare parte, societatea voastră își rezolvă treburile într-un mod care nu e caracteristic pentru o societate care s-a trezit. De aceea, ca să dezvoltați acea tehnologie ce presupune un anume grad de iluminare pentru a-i folosi la maximum avantajele, trebuie să înțelegeți că voi nu aveți pregătirea spirituală adecvată pentru a o stăpâni. Simplul fapt că percepeți utilizarea acestei tehnologii pentru a crea o ființă mai

perfecționată, în contextul unui mediu poluat și muribund, ar trebui să servească drept exemplu pentru măsura în care ați ajuns să puneți carul înaintea boilor. Iluminarea spirituală nu se naște în eprubetă, iar voi sunteți atât de concentrați pe superficialitate, încât v-ați concentrat prea mult atenția pe domeniul care vi se pare că ar asigura rezultate tangibile pentru problema voastră. Dar astea nu sunt decât iluzii, căci, în cazul în care creația nu pornește din perspectiva unei societăți care s-a trezit, în plan colectiv, toți împreună, nu sunteți mânați de înțelepciune, ci de superficialitate.

În efortul vostru de a deveni mai buni, încercați să ocoliți ideea că lăcomia și puterea stau, adesea, la baza dezvoltării și a utilizării unor asemenea tehnologii, pe care le și motivează. Numai atunci când tehnologiile voastre sunt motivate de altruism și de ideile cele mai înalte ale grupului, atunci – și numai atunci – veți putea merge mai departe cu strădania de a descoperi căi în vederea utilizării lor superioare. Atunci când treburile voastre nu mai sunt dictate de lăcomie și de motive impuse de setea de putere a indivizilor și societăților, veți putea folosi aceste tehnologii – și multe altele, care vor duce la evoluția speciei și a mediului vostru înconjurător.

Ca o ironie, ființele iluminate vor înțelege atunci că, prin conștientizare, ființa fizică poate fi supusă la schimbări, doar prin creația orientată intenționat. Asta nu va părea un mister, pentru că atunci veți putea opera schimbări și adaptări, la fel de repede și de eficient pe cât vă închipuiți că le puteți face cu un mojar, sau cu o eprubetă de laborator. Faptul că nu recunoașteți acest lucru, constituie dovada că sunteți adormiți, că încercați să faceți acele schimbări și să vă îmbunătățiți situația, chiar și prin înțelegere parțială.

Iluminarea permite o înțelegere cu adevărat nelimitată și cu un potențial pur. Grupurile mai evoluate pot face schimbări extraordinare, în domenii care, înainte de iluminare, erau considerate imposibil de transformat. Când începeți să vă ocupați de problemele longevității și ale vieții fără boli și suferințe, vă mai rămâne, totuși, obligația de a înțelege că, prin conștiența individuală și de grup, se pot realiza atât aceste schimbări, cât

și multe altele. Numai actuala voastră conștiență de grup vă dictează convingerea că omul trebuie să îmbătrânească după un anumit număr de ani – și, în cazul celor mai mulți dintre voi, corpul omenesc chiar trece prin această transformare. Prin trezire se poate ajunge la un alt rezultat, însă ideea de a încerca realizarea unor astfel de schimbări într-un laborator plin de indivizi care sunt, probabil, mai mult adormiți, decât treziți din somn, vă face să vă concentrați din nou atenția asupra problemelor propriului vostru intelect, decât pe modul în care v-ați putea lărgi trezirea spirituală, la nivelul întregii planete.

Mai întâi, trebuie să vă dezvoltați și să manifestați capacitatea de a crea o cultură plină de iubire, compasiune și toleranță. Ființele dotate cu astfel de trăsături de caracter pun accentul principal pe alte domenii decât voi. Pornind de la această conștiență, veți putea realiza mult din ceea ce sperați să realizați prin clonare. În acest caz – și doar în acest fel – veți reuși să ajungeți la rezultate de durată. Transformarea poate fi atinsă prin simplitate, nu prin complexitate. De exemplu, să zicem că încercați să creați o bufniță biologic perfectă, dar apoi intenționați să o eliberați într-un mediu în care continuați să deversați în râuri apele menajere.

Crearea unei ființe umane perfecționate – în timp ce, la celălalt capăt al globului, alți semeni de-ai voștri se chinuiesc reciproc – este o acțiune nepotrivită. Ar fi mai bine să construiți, în schimb, fundamentul pentru trezirea spirituală și, pornind de aici, să începeți să înțelegeți și să dați dovadă de iubire și compasiune pentru toți și toate. Din această înțelegere veți dezvolta noi tehnologii și abilități și veți căpăta o capacitate sporită de a vă tămădui planeta.

Ocupați-vă de acele situații în care sunt oropsiți unii oameni – femei, sau persoane cu o anumită religie – și vindecați această ruptură. Descoperiți unde există copii care mor de sete și foame și nu au nici măcar condițiile elementare de supraviețuire. Spre aceste situații trebuie să vă îndreptați atenția. Concentrați experiența, învățătura și geniul oamenilor de știință, pentru descoperirea unei soluții la aceste dileme. Ieșiți din laborator și duceți-vă înapoi în câmpiile și deșerturile din Africa și

ocupați-vă de mulțimea de oameni care suferă și mor acolo.

Puneți halatul alb în cui, îmbrăcați, în schimb, roba albă a Divinității și întindeți mâinile, ținând în ele nu eprubeta, ci o cană cu apă, pe care s-o oferiți celui însetat. Astfel veți ajunge să vă transformați lumea. Astfel veți reuși să vă tămăduiți planeta.

Comportați-vă ca persoane sensibile, miloase, care nu ignoră nici un individ sau grup ce suferă, în timp ce vă jucați de-a experimentele chimice, în camera din spatele casei. Ar trebui, mai curând, să concentrați sprijinul financiar și atenția omenirii asupra problemelor voastre mondiale – cum sunt foametea, despăduririle și încălzirea globală. Acolo unde există specialiști străluciți în fizică, aduceți-i în mijlocul oamenilor care suferă de inaniție și începeți cu dilemele voastre cele mai importante.

Ocupați-vă de rezolvarea problemelor voastre cele mai simple, dar cele mai distrugătoare – și nu vă lăsați intelectul să se abată de la această misiune, pentru că n-ați face decât să amânați inevitabilul. Până la urmă, veți fi obligați să observați cum cresc apele, din cauza încălzirii globale. Va trebui să vă dați seama că e cazul să luați decizii asupra modului în care vă mobilați casa, renunțând la preferința pentru frumusețea lemnului – lăsând astfel pomii să rămână în picioare. Transformarea va apărea prin simplitate, nu prin complexitate.

Clonarea nu este decât o încercare de a îndrepta un sistem instabil, prin manipularea simptomelor acestuia. Atâta timp cât nu reușiți să observați deteriorarea tot mai mare al mediului ambiant în care vă plasați proaspetele odrasle produse prin inginerie genetică, nu veți face altceva decât să perpetuați greșeala. Și aici avem de-a face cu un exemplu al modului în care mintea evită provocarea mai serioasă care vă așteaptă. Conștiența are ca rezultat produși superiori din punct de vedere genetic. Conștiența menține un recipient superior sub aspect genetic. Iluminarea transformă toate aspectele omenirii. Atunci când vă apucați să cârpăciți simptomele, nu reușiți decât să continuați să ocoliți ceea ce este realmente necesar pentru a „repara" lucrurile – și sfârșiți prin a vă felicita pentru minunile științei, ignorând concomitent modul în care aceeași comunitate științifică ar putea avea un impact mai mare, dacă va crea schimbarea.

Un trandafir perfect din punct de vedere genetic, cultivat într-o seră și apoi transplantat în deșert, nu va rezista. O grădină de trandafiri transplantată într-un pustiu, nu va face pustiul să se schimbe. Atunci când transformați câmpurile aride, cele mai frumoase și mai perfecte flori vor răsări de la sine.

Dar există și dintre cei care spun că aceste lucruri sunt făcute de extratereștrii care se combină cu oameni pentru reproducere, pentru a crea un făt care să fie pe jumătate om, pe jumătate „extraterestru".

Această idee greșită a apărut, în parte, ca urmare a experiențelor trăite de unii dintre cei care au avut întâlniri cu ET, care și-au cunoscut urmașii ca urmare a aventurii acestor întâlniri și care au observat că există o asemănare fizică între cele două specii – a noastră și a voastră. Anumite caracteristici fizice ale speciei noastre ajung să fie realmente încorporate în acești copii mici, datorită naturii transformării complexe la care sunt supuși în cursul trecerii de la Pământul vostru, la noul lor domiciliu. Atunci când ceri să dezlegi unele dintre misterele contactelor dintre speciile noastre, presupui că, la un anumit nivel, poți face față răspunsului.

Nu avem nevoie să ne amestecăm cu specia voastră și să producem un soi de hibrid, cu toate că nu sugerăm că așa ceva nu s-ar fi petrecut niciodată în istoria planetei voastre. În spatele vălului de mister se găsește o explicație relativ simplă. Nu există nimic complicat în natura universului, cu toate că, probabil, cele mai complexe idei sunt cele care, aparent, sugerează două contradicții la un loc. Imaginează-ți momentul în care familiile, rudele noastre, se vor întâlni și se vor simți unite.

Suntem la fel de înrudiți ca orice familie cu alta, pentru că suntem doar niște frați, printre mulți alți frați. Nu trebuie să vă sperie aspectul nostru diferit. Trebuie să ajungeți să înțelegeți cu adevărat cine suntem noi. Vă cerem să ne permiteți această dezbatere și să ne dați posibilitatea de a vorbi către inima voastră. Când ne întâlnim, când ne apropiem în acest fel, este o clipă sfântă, pentru că, de multă, multă vreme, a fost scris să fie așa.

Nu subestimați sufletul universului. Acestuia i-ar plăcea să ne înțelegem bine, nu-i așa? Trebuie să ajungeți să ne puteți păstra în gândul vostru și să nu vă feriți de noi, ca de un fenomen din gama OZN – ci să vă gândiți la întâlnirea cu noi ca la o întâmplare banală, în cursul căreia faceți cunoștință cu vecinii de alături – dar care sunt, poate, ceva mai departe decât ați putea înțelege. Însă distanța nu ne separă. Inima și sufletul nostru sunt unite, în mod intrinsec.

Aspectul cel mai controversat al fenomenului întâlnirilor cu extratereștrii este, după cum au relatat cei care au trăit o asemenea experiență, că au văzut recipiente ca niște borcane, în care se dezvoltă fetuși de om ce plutesc într-un lichid. Mulți susțin că asta e o dovadă a faptului că suntem niște cercetători dușmănoși, insensibili, care intenționează să contribuie la progresul speciei noastre, folosindu-se de capacitatea voastră de reproducere. Diferite femei spun că sunt însărcinate și apoi, în mod misterios, embrionii pe care îi poartă, dispar. Această afirmație că noi am extrage materialul de reproducere, stă la baza ideii că ne zbatem să ne redresăm specia muribundă, cu ajutorul organelor reproducătoare ale femeilor din specia voastră. Hai să vorbim puțin despre aceste idei.

Atunci când omenirea s-a hotărât să pună accentul pe folosirea substanțelor chimice – așa cum a scos în evidență propaganda intensă făcută de marile voastre companii din industria chimică – ați pornit pe o pantă periculoasă pentru direcția în care se îndreaptă evoluția voastră, prin poluarea apelor, ca și a planetei voastre, per total. Ați pregătit descătușarea treptată a propriilor voastre posibilități de reproducere, deși nu există nici o îndoială că treceți printr-o explozie de înmulțire a populației. În multe cazuri, această populație nou apărută a fost contaminată de anumite reacții chimice, care vă afectează adesea integritatea biologică. Încetul cu încetul, a fost stabilită o direcție de evoluție – deși, uneori, în mod foarte subtil – în cadrul căreia celulele reproducătoare ale speciei voastre produc un embrion modificat. Asta nu înseamnă că specia voastră nu mai are nici o speranță. Punerea în evidență a acestei situații poate fi tolerată de sufletul de mare complexitate psihologică și spirituală.

Noi chiar am susținut prelevarea de mostre din fondul vostru de embrioni. Oricât ar putea părea că este o acțiune de victimizare, nu a fost, de fapt, decât un lucru asupra căruia am convenit cu voi, pentru cazul în care, în mod inconștient, specia voastră avea să evolueze în direcția în care a pornit. Cu alte cuvinte, exista o oarecare posibilitate ca deciziile voastre cu privire la mediu să se bazeze pe principiile marii industrii. Dacă această posibilitate ar fi fost descoperită de suflete, înaintea unei anumite încarnări, s-ar fi convenit să se întocmească un plan pentru contracararea acestei posibilități. Pentru voi era important ca, după experiența cu Atlantida, să salvați ceva din sămânța voastră, ca să nu fiți șterși complet de pe fața Pământului – așa cum vi s-a mai întâmplat o dată. Pentru mulți dintre voi, era important să vă protejați un anumit număr de urmași, pentru a asigura supraviețuirea speciei, dar și pentru a servi drept model de comparație pentru evaluarea stării voastre fiziologice, care involuează ca urmare a expunerii repetate la poluare.

Nu vrem să spunem categoric că minunata voastră planetă este terminată și că nu ar mai exista o speranță. Vrem doar să explicăm că, în decursul evoluției voastre, se remarcaseră diferite variante, dintre care una era și anihilarea – cu toate că există multiple moduri și căi prin care ne putem anihila unii pe alții. În cazul expunerii repetate la agenți poluanți, organismul răspunde fizic prin deteriorarea sistemului imunitar. Mecanismul prin care am extras embrionii voștri a fost elaborat după interminabile discuții și acorduri privind cea mai bună metodă – care să fie și cea mai puțin traumatizantă – prin care să poată fi pus în practică acest program. Ați putea obiecta la ideea ca un fetus să fie crescut în interiorul unui obiect neînsuflețit, dar ne permitem totuși să remarcăm că, actualmente, voi vă creșteți copiii în uter, într-un mediu în care există stres emoțional, substanțe de poluare fizică, lipsă de sănătate și sărăcie.

Am inițiat un program de adopții, cam la fel cu acela instituit de voi pe planeta voastră, unde copiii acelora care își demonstrează incapacitatea de a avea grijă de ei, sunt luați și plasați altundeva, într-un mediu care este optim pentru dezvoltarea lor. Însă, în cazul vostru, întreaga voastră specie dă dovadă

de incapacitate de a avea grijă de propriile odrasle, *pe termen lung*. Drept urmare, unii dintre voi au acceptat ca, fiind într-o stare întrupată de conștiența voastră superioară, să participe la un program prin care, în cazul în care planeta ar deveni de nelocuit, ne încredințează nouă spre îngrijire, un anumit număr dintre copii. Vă asigurăm că acestor copii le va merge bine în casele lor de adopție și că nu vor fi plasați decât acolo unde specia-gazdă este iluminată și va dovedi că nu are prejudecăți față de specii diferite de a lor – spre deosebire de comportarea manifestată adesea de voi. În felul acesta, copiii speciei umane au fost adoptați prin programul nostru, care ne ajută să vă asigurăm dezvoltarea, în ciuda posibilelor amenințări la adresa moștenirii voastre genetice. Aceste programe nu încalcă nicidecum acordul și participarea propriului vostru suflet. Noi nu le-am stabilit singuri. Programul a rezultat din efortul comun între unii dintre voi și noi – cu toate că se prea poate ca voi să nu vă amintiți de această înțelegere.

După cum vă puteți imagina, pot exista multe diferențe semnificative în condițiile atmosferice și în multe alte privințe, între mediul vostru și al nostru – ceea ce implică o anumită adaptare din partea copilului, care capătă o condiție fizică mai adecvată, posibilă în această tranziție către un alt plan al existenței. Ca urmare, prin procese, procedee și metode specifice, copiii mici ai speciei umane preiau anumite caracteristici fizice ale familiei adoptive. Există numeroase cauze și motive pentru această modificare a aspectului fizic și a alcătuirii biologice. Modificarea nu este nocivă pentru acești copii și creează un organism fizic cu funcționare superioară – și, uneori, caracteristicile exterioare pot fi ajustate, ca urmare a schimbărilor și adaptărilor interioare.

Asta explică unele dintre motivele pentru care acești copii pot prezenta diferențieri în aspectul fizic. Nu e cazul să vă temeți. Nu li se face nici un rău. Însă, tot așa cum propriii voștri copii pot să capete un aspect exterior diferit, în funcție de școala pe care o urmează – cum ar fi părul tuns scurt și o anumită uniformă, sau un aspect exterior diferit, mai potrivit pentru o anumită locație geografică – tot așa, acești copii ai universului

îmbracă adesea diferite caracteristici fizice, în funcție de locul în care sunt plasați. Nu e nici un motiv de îngrijorare. După cum spuneam, nu li se întâmplă nimic rău.

Amintește-ți că, așa cum am mai discutat, aceste suflete dragi au atras chiar ele aceste experiențe în viața lor. Ei nu sunt victimele noastre. Acest subiect a fost considerat atât de tabu, încât majoritatea dintre voi vă opuneți foarte tare, când e vorba să ascultați, în mod obiectiv, care sunt faptele legate de acest fenomen. Unicul mod extrem de eficient pentru a începe schimbarea este să observați, mai întâi, unde se poate manifesta refuzul și să vedeți de unde strălucește lumina adevărului.

Asta înseamnă că mulți dintre cei care au trăit experiența întâlnirilor cu extratereștrii au, într-adevăr, copii care trăiesc pe alte tărâmuri, fiind crescuți de extratereștri?

Da. Ei sunt odraslele a mulți semeni de-ai voștri, iar aceste odrasle au ales ele însele, prin decizii luate cu mult înainte de a se încarna, unde anume îi interesează să aibă loc evoluția lor sufletească. Atunci când te distanțezi de ideea că locul și împrejurările nașterii cuiva sunt aleatorii, vei începe să dezlegi misterele universului. Vei căpăta mai multă încredere, atunci când îți vei da seama în ce măsură ne ocupăm de voi în mod apropiat. V-am crescut copiii și, în prezent, suntem mentori pentru câțiva dintre semenii voștri – fie separat, fie împreună. Pe diversele tărâmuri ale existenței se găsesc posibilități infinite. Ideea că împărțim cu voi sarcina de a vă educa urmașii este o legătură minunată și poate fi un gând îmbucurător, având în vedere că această legătură cu noi începe să se întărească. Interesant e faptul că, prin toleranță, fiecare dintre noi poate cunoaște și înțelege sufletul celuilalt.

Există ideea că, undeva, s-a produs ceva malefic, atunci când, datorită iluminării spirituale, tehnologice și intelectuale trezite, asupra corpului omenesc se produc, în mod proactiv, efecte care îl fac mai funcțional decât ar fi fost posibil, fără o astfel de intervenție.

Dar spuneai mai devreme că oamenii nu ar trebui să manipuleze corpul omenesc prin clonare, pentru a-l face să funcționeze mai bine – iar acum afirmi că extratereștrii intervin cu cârpăceli asupra corpului omenesc. Mi se pare o contradicție flagrantă.

Cultura voastră a prevăzut unele excepții, care le permit anumitor membri ai breslei voastre medicale să deschidă corpul uman, atunci când se consideră necesar – lucru pe care voi îl numiți „chirurgie". Cultura voastră acceptă și permite asemenea intervenții, după ce acești membri ai societății voastre au fost educați și instruiți îndelung în acest sens. De aceea, educatorii de la grădiniță nu efectuează operații de chirurgie cerebrală asupra elevilor lor, pentru că le lipsește pregătirea necesară. Dacă li s-ar asigura această pregătire, le-ați da bucuroși permisiunea să facă astfel de operații. Sunteți de acord că așa e logic să fie. Nu aveți obiecțiuni față de această „regulă standard", care recunoaște „pregătirea profesională" la un anume individ, dar nu și la altul.

Vrem să spunem, de fapt, că „pregătirea" voastră *spirituală* colectivă – care v-ar da priceperea de a face față programului de clonare despre care vorbiți, de a-l superviza și conduce – nici măcar n-a început ca lumea. Și, ceea ce este mai important, însuși faptul că nu vă dați seama de lipsa voastră de „pregătire" spirituală și că nu considerați că ar fi nevoie să creați avantajele pe care le urmăriți, e o dovadă în plus de cât sunteți de naivi. Este o nebunie să vă lansați în aceste proiecte, având un asemenea grad de naivitate – dacă luați în considerare rezultatele pe care vreți să le atingeți.

V-am urmărit cum coborâți vertiginos pe o spirală descendentă în privința numărului crescut de îmbolnăviri de cancer ce par misterioase și de maladii inexplicabile. Aceste cazuri de îmbolnăvire și neadaptare a condiției fizice a omului, provocate adesea de factori de mediu și de inconștiența spirituală, pot fi influențate prin simpla îndepărtare a ființei fizice din pustietatea în care trăiți.

Ar putea părea o expresie dură pentru a descrie superba

voastră planetă, însă o subliniem, pentru a vă capta atenția.

Cuibul pe care voi îl denumiți „acasă" este poluat genetic și expus impactului cotidian al marii industrii, a cărei preocupare principală constă adesea doar în a mări cifrele înscrise în bilanțul de profit. Faptul că acest gen de miopie nu numai că a fost lăsată de guvernele voastre să ia avânt, ba chiar a fost încurajată, e un argument pentru lipsa de trezire, în general, a oamenilor de pe planeta voastră. Când veți începe să vă simțiți forța din vocea care se trezește, vă veți da mâna și veți găsi o cale de aplicare a legislației care împiedică marile conglomerate multinaționale să vă mai distrugă căminul – casa voastră – ca să-și depună profitul în conturile bancare. Atunci când noi, ceilalți din zona mai largă a cvadrantului vostru de univers, am descoperit rezultatele posibile, am observat că unul dintre ele poate duce la dispariția speciei voastre. Ceea ce nu este neapărat și o probabilitate – cel puțin nu era cu cincizeci de ani în urmă – dar rămâne totuși o posibilitate. Au fost luate măsuri pentru a se asigura păstrarea unor înregistrări ale speciei voastre fizice.

Când privim la această planetă minunată și vedem cum dispar unele dintre elementele ei – cum ar fi stratul de ozon și componentele solului – continuăm să luăm în serios acele proiecte care asigură capacitatea de supraviețuire a speciei voastre. S-ar putea să ne contraziceți, spunând că specia voastră este cea mai bine adaptată la propria-i planetă, iar noi suntem întru totul de acord. Și, cu toate astea, ce-ați face voi? Ați rămâne ca niște martori neputincioși, care urmăresc cum o națiune de pe propria voastră planetă îi amenință pe alți semeni de-ai voștri – într-atât, încât să se nască îndoiala dacă copiii grupului amenințat vor mai apuca să ajungă la maturitate? Există grupuri de semeni de-ai voștri care periclitează dezvoltarea fericită a femeilor și copiilor lor, iar majoritatea locuitorilor planetei asistă neajutorați, nesiguri asupra modului de răspuns și reacție.

Cu ani în urmă, prin înțelegerea dintre voi și noi, am pus în funcțiune un plan prin care să asigurăm determinarea științifică a codului vostru genetic, pentru cazul că ați fi loviți de o catastrofă pe scară mare.

Astfel, stirpea voastră va supraviețui intactă – deși, tre-

buie să recunoaștem, nu pe planeta voastră. Ironia este că și voi apelați la această practică pentru anumite specii de animale, ceea ce denumiți ecologie și protecția mediului.

Gândiți-vă că este vorba de unul dintre proiectele noastre altruiste, în cadrul căruia dăm dovadă de multă empatie în cercetările pe care le facem asupra tineretului vostru, atunci când îi monitorizăm, îndeaproape, evoluția. În general, copiii voștri sunt remarcabil de sănătoși – atât spiritual, cât și fizic și mental. Ei nu se nasc prin gestație normală, așa cum ai presupus tu, pe baza amintirilor tale fragmentare.

De multe ori, ei se dezvoltă în utere simulate și sunt apoi adoptați în cadrul unor programe în care li se asigură suficient de multă dragoste. Apoi se hotărăște mutarea dirijată și li se oferă cât mai multă iubire și încurajare. Acești copii sunt priviți ca un dar excepțional și ne amintesc de propria noastră ascendență. Și noi ne-am distrus de câteva ori.

Astfel, voi ne oferiți un reper care să ne amintească mereu de ce se poate întâmpla cu o specie, dacă este lăsată doar în voia propriilor ei căutări intelectuale. În ciuda discuțiilor noastre sincere despre acest subiect, mulți dintre voi vor considera această idee ca fiind respingătoare. Totuși, dacă sesizați cu adevărat cât de fragil atârnă în balanță soarta speciei voastre – și voi, la fel ca noi, veți ajunge să considerați că acest program este plin de altruism.

Să nu vă îndoiți niciodată de dragostea noastră pentru omenire. Acum vă puteți da seama că, în această aventură, suntem cu toții împreună.

CAPITOLUL 8

Bani și materializare

Pe parcursul ultimelor patru luni, am plecat și am aterizat de pe aeroportul local de aici, de mai mult de zece ori. Fiecare zbor l-am făcut cu aceeași companie aeriană, ceea ce mi-a dat motiv să vizitez, de fiecare dată, același terminal.

La prima călătorie, l-am văzut șezând singur, având la picioare o geantă de voiaj uzată, în care se găseau toate lucru-rile lui. Pentru că afară era foarte ger și ningea, sigur că își căutase un loc în care să se adăpostească de frig și găsise un colțișor unde să poată dormi, măcar pentru câteva ore. În timp ce mă instalam comod în așteptarea anunțului că ne putem urca în avion, am simțit o durere în inimă, la vederea acestui suflet fără un acoperiș deasupra capului, care încerca să doarmă în poziție verticală, ca să nu atragă atenția asupra sa. Câteva minute mai târziu, unul dintre agenții de pază l-a gonit, tocmai când începusem să-mi bat capul cum aș putea să-l ajut.

L-am mai văzut de câteva ori și în următoarele luni și, invariabil, i-am dat de fiecare câte o hârtie de douăzeci de dolari, pe care o primea timid, fără să scoată vreodată un cuvânt. Abia atunci am observat că el *era, de fapt, o femeie, cam de vârsta mamei mele, îmbrăcată în haine bărbătești. M-am uitat în portofel, întrebându-mă de câți bani mă puteam dispensa.*

N-am putut să nu mă gândesc la ea pe toată durata drumului, reflectând din nou cum se face că societatea noastră tot nu e în stare să abordeze asemenea probleme arzătoare.

Cum am putea noi, ca persoane individuale, să îi ajutăm pe toți nevoiașii, dar să ne rămână, în același timp, mijloace suficiente pentru a avea grijă de propria

noastră familie? În întreaga lume există atâția oameni și atâtea proiecte care necesită sprijinul nostru financiar – și nu numai. Este vorba de copii care suferă de foame, de animale chinuite, de specii pe cale de dispariție și de zone distruse în mediului înconjurător. Totul pare atât de descurajant.

Ar trebui să începi prin a-ți imagina o lume în care sunt satisfăcute nevoile tuturor și unde domnesc pacea și liniștea. De aici trebuie să începi, pentru că, în clipa de față, cu mare greutate ți-ai putea imagina o asemenea lume și, cu atât mai puțin, s-o și creezi. Este nevoie de *antrenament* pentru a-ți exersa capacitatea vizionară. Nu-ți imagina că nu trebuie să o faci. Fiecăruia dintre voi, locuitorii aceste planete, v-ar fi de mare folos dacă ați începe să vă antrenați această capacitate, pentru că de acolo vă veți lua speranța pentru un viitor nou. În prezent, vă îngrădește senzația că sunteți copleșiți de modul în care lucrurile se pot schimba în timp, de eventualele modificări ale planetei, ale unui sistem politic, de cum se poate trezi conștiența unui grup, sau al unui popor. Este vorba doar de lipsa voastră de capacitate vizionară, care vă ține închiși în starea de lipsă de speranță, ori de indiferență – care este, de fapt, doar disperare mascată. Așa că, nu subevaluați mesajul nostru către voi, reducându-l la ideea banală că vă încurajăm să faceți mai mult decât puteți. Este vorba doar de a începe să aplicați în practică principiile despre care tot vorbiți, despre care citiți într-una, despre care nu mai încetați să dați lecții.

Este momentul să renunțați la intelectualizarea acestor idei. Cine ar putea fi mai potrivit să vindece lumea, decât o persoană care începe să demonstreze cum se procedează, în chiar propriul său cămin? Credeți că ar fi nevoie de o gândire grandioasă, pentru a vă reface pădurile tropicale? Sau de o perspectivă vizionară nelimitată, pentru a vă curăța oceanele și a le readuce la culoarea lor de un albastru ca cerul? Cât de multă capacitate de iertare și prețuire reciprocă ar fi necesară, pentru a face ca neamul vostru să se reunească în spiritul iubirii și să înceteze dușmănia și lupta – și astfel să vă puteți tămădui casa,

care este planeta pe care trăiți? E vorba de foarte multă iubire și prețuire – de asta vă putem asigura!

Numai gândirea voastră limitată vă împiedică să transpuneți în practică ideea că aveți capacitatea de a realiza toate acestea. Ar fi bine să începeți cu propria viață. Puneți în practică aceste idei pe plan personal – fiecare dintre voi.

Atunci când mintea și intelectul se opun, spunându-vă că ați pierdut contactul cu realitatea, amintiți-vă de oceanele voastre, pentru că ele vă cheamă.

Amintiți-vă de tigrii albi de pe planeta voastră și amintiți-vă de viața din mări și oceane, pentru că ele toate vă șoptesc numele. Amintiți-vă că noi vă propunem să începeți chiar acum, folosind drept teren de antrenament curtea propriei voastre case. Creați-vă voi înșivă o viață așa cum o visați, astfel încât să vă dați mâna, plini de încredere, cu ceilalți care au făcut același lucru – și creați *planeta* din visele voastre.

Voi sunteți conducătorii din zorii zilei de mâine. Acești conducători nu-i vor mai permite intelectului să le dicteze. Intelectul poate discredita, poate sufoca și poate intelectualiza tot ce este spirit plin de bucurie, înlăturându-l chiar din cele mai grandioase proiecte. Asta este ceea ce combatem la voi, pentru că ați declarat că aveți dorința profundă de a face parte din Lumea Nouă. Lumea Nouă așteaptă să o creați. Considerați spiritul interior ca pe Noul Creator. Ca și universul, el nu are limite.

Dar cum să atingem aceste obiective nelimitate pe planeta noastră? Nimic nu pare să se schimbe vreodată.

Am observat că vă este teamă să visați la scară mare, deși nivelele de măreție nu pot fi încadrate într-o gradație a dificultății, atunci când sunt ajutate de întregul univers.

Acesta este unul dintre marile mituri ale omenirii – și anume, că un lucru este mai tangibil decât altul – când, de fapt, nu există nici o diferență, dacă lucrurile sunt privite dintr-o perspectivă pur cauzală.

Când sufletul nutrește ideea pasionată a unui rezultat anume, toate evenimentele din univers conspiră pentru a spriji-

ni acel rezultat, indiferent dacă este vorba să vă sprijine la cumpărarea unei case, sau la răscumpărarea planetei voastre de la cei care par să o aibă în proprietate. În această lumină, comentariului tău pare să-i lipsească ceva. Uiți – după cum, de altfel, uitați cu toții – că nu este nevoie să cunoști mecanismul exact pe care universul vi l-ar putea pune la îndemână, pentru a-ți sprijini viziunea.

Asta este rostul, sensul învățăturii. Intelectul cere ca detaliile să fie cunoscute. Mintea cere ca piesele componente ale enigmei să fie la vedere și să poată fi observate, atunci când, în inima și sufletul tău, te decizi asupra unui anume rezultat – adică atunci când te lași în seama universului și când permiți ca piesele să fie adunate de oriunde este nevoie pentru a sprijini acea viziune.

Cum să procedeze o specie ca a noastră să-și facă viața să redevină iar una binecuvântată, să depolueze, concomitent, și lacurile și râurile și să-i hrănească și să-i adăpostească pe cei săraci?

Vă rugăm să încetați să mai creați din poziția în care vă simțiți cel mai confortabil. Vă rugăm și să vă debarasați de nevoia de a *înțelege* cum poate fi creat ceva. Oare înțelegeți cum plutesc planetele în univers? Înțelegeți mecanismul prin care funcționează, în detaliu, corpul vostru material? Vă întrebați cum se face că o persoană poate crea un lucru – și o alta creează altceva? O persoană nu cumpără o casă de un milion de dolari, doar pentru că are un milion de dolari, deși așa s-ar zice în aparență. În fundal se ascunde o altă poveste și asta este ce vă cerem noi să remarcați. În spatele acelei povești stă faptul că, într-un fel sau altul, se preconizase viziunea acelei case. Acel stil de viață anume fusese preconizat, înainte ca banii să fie disponibili. Apoi și-au făcut apariția banii, iar după aceea a fost achiziționată și casa.

Dar să nu-ți închipui că susținem că ar trebui să vă risipiți resursele naturale. Vă cerem doar să observați că vă stă în putință să vă transformați efectiv situația financiară și sănătatea,

pentru a vă pregăti să transformați starea financiară și de sănătate a întregului glob.

De altfel, același principiu poate fi aplicat în căutările privind modul în care ați putea să vă hrăniți masele de oameni. Cunoașterea acelui eveniment este punctul din care să începeți. Mecanismul lui „în ce mod" este treaba Divinității. Voi nu trebuie să cunoașteți detaliile legate de „în ce mod"; de fapt, însăși preocuparea voastră pentru asemenea detalii este cea care vă menține, pe veci, în faza de planificare și proiectare – și niciodată în cea de manifestare. Aceasta este mediocritatea din care tânjiți să ieșiți. Atunci când veți decide definitiv, cu toții împreună, că v-ați săturat de toxinele din apele voastre și de copiii care suferă de inaniție – când veți fi luat cu adevărat această hotărâre – vă va ajunge în fața ochilor și mecanismul privind modul în care se poate petrece schimbarea.

Nu caracterizăm viața voastră ca fiind mediocră, ci, mai curând, ca alergarea continuă a unui hamster, în cursa circulară a dorințelor frustrate. Ne referim doar la ceea ce spuneți voi că ați vrea să creați în practică. Așa că, hai s-o luăm treptat. În exemplul cu casa de un milion de dolari, ai deja o oarecare idee despre tipul de casă, despre tipul de locuință – ceea ce înseamnă cea mai bună versiune și viziune a unei case pentru tine. Atunci când te poți imagina cu bucurie pe tine însăți ca trăind *chiar în clipa de față* în acea casă – sau în acel cămin planetar – atunci vei declanșa din partea universului sprijinul pentru ca tu să și materializezi în acest fel. Presupunerea greșită, permanentă și continuă, e că fenomenul creației este exact invers – că vei crede că este posibil, abia când va avea loc.

Există nenumărate „miracole" care pot avea loc în sprijinul ideilor voastre prolifice. Dacă simți din toată inima și din tot sufletul că ai dori să zbori la Roma, și dacă ai senzația și convingerea profundă că ești realmente acolo, dacă simți bucuria de a vedea și de a trăi splendoarea Catedralei Sfântul Petru, chiar în locul unde se află, nu se poate să nu contribui la crearea exact a acestui rezultat.

Să vezi ce repede se materializează călătoria ta la Roma, atunci când poți simți mirosul uleiului de măsline din restau-

rantul italienesc aflat în imaginația ta. Există o sută de moduri, ori de o sută de ori o sută, și încă o dată o sută de feluri în care se poate materializa această călătorie. Ce spun acum pare a fi o învățătură ridicol de simplă. Mulți dintre voi e posibil să o cunoască; citiți despre această materializare, dar prea puțini dintre voi o practică dincolo de și în afara zonei voastre normale de confort.

Așa că, avansează și hai să vedem cum reușești să joci pe tabla de Monopoly a vieții – și te rog să nu crezi că e vorba doar de o simplă achiziție materială. Este vorba de materializarea individuală a dorințelor voastre, astfel încât să puteți strânge cu încredere mâna fraților voștri, spunând: „Am început să pricep cum se poate face. Știu cum putem face acest lucru numit ‚schimbarea experienței noastre' – așa că, urmați-mă și hai s-o facem împreună".

Crearea Miracolelor

Miracolele, în sine, nu sunt considerate ieșite din comun pentru frații voștri din spațiu, așa cum îi numiți voi, pentru că suntem conștienți de capacitățile noastre de materializare. În acest fel, evenimentele cu rezultat aparent imposibil sunt numite miracole și totuși, atunci când începeți să vă vedeți potențialul ca pe o tăbliță încă neatinsă, pe care vă puteți crea dorințele cele mai arzătoare, veți avea o înțelegere mai funcțională a creației și a modului în care are loc creația. Prin pasiunea voastră veți ajunge să creați cu bucurie și în mod conștient.

Acum puteți renunța la presupuneri, pentru că direcția în care vă veți îndrepta în continuare impune o deplasare de perspectivă, în care veți înfrunta sistemul de gândire actual și preponderent, care spune: „Asta nu se poate, pentru că ..." sau „Așa ceva este puțin probabil, din următoarele motive ...". Îți imaginezi cumva că vei aștepta să fii în stare să creezi ceva grandios, doar în momentul în care toți semenii tăi vor deveni, simultan, la fel de capabili în acest sens? Poate va trebui să le arăți fraților și surorilor tale cum se procedează. Fie în sălile de consiliu de direcție, fie la întâlnirile voastre comerciale, vei

avea ocazia de a demonstra un model și de a spune: „Urmați-mă și vă voi arăta, prin propriul meu exemplu, cum puteți crea, pornind de la zero". Spui că și tu vrei să ai șansa de a practica, în mod magnific, capacitatea de creație? Spui că vrei să ai șansa de a fi în frunte – și, cu toate astea, ideile noi sunt sugrumate în permanență?

Oricum, e bine să perseverezi. Poftește-ți colegii: „Urmați-mă – și eu vă voi conduce la acest țel. Urmați-mă – și vă voi arăta cum fac eu față îndoielilor, atunci când mă copleșesc. Urmăriți-mă – și vă voi modela, *prin propriul meu comportament*, credința că toate lucrurile sunt posibile, că nu avem nevoie să apelăm la ce s-a făcut și s-a mai încercat anterior."

Creează-ți o mantră nouă. Înțelege că *poți* crea pe o foaie albă, intactă. Practic, chiar trebuie s-o faci. Dacă trebuie să faci lucrurile altfel, chiar trebuie s-o faci. Știi ce a creat până acum gândirea ta, pentru tine, pentru că bilanțul tău este depășit – bilanțul resurselor tale naturale este depășit. Aceia dintre voi care se găsesc în situația de a conduce – foarte bine, chiar să conduceți, dar să o faceți prin propriul exemplu, nu doar prin cuvinte. Conduceți cu pasiunea inimii și a sufletului. Prin exemplul vostru, îmbiați-i pe ceilalți să remarce cât sunteți de dispuși să riscați, pentru că, a vă menține în aceeași poziție nu garantează decât că situația voastră va rămâne neschimbată, chiar și peste încă un an. Nu vă doriți șansa de a schimba structura companiilor voastre? Nu vreți să faceți o breșă în rutina voastră cotidiană? Iată că aveți o șansă. Începeți cu „compania" propriei voastre familii. Nu e vorba de ceva care să vă depășească. Refaceți în minte contextul obiectivelor pe care le urmăriți. țineți cont de faptul că nu forțați pe nimeni să facă ceva. Sunteți într-o situație de conducere și administrare, iar tu și cu alții v-ați propulsat singuri până aici și, dacă aveți destul curaj, veți păși cu încredere în acest rol mult mai dinamic, pentru binele propriului vostru suflet. Dacă și ceilalți s-ar fi îndepărtat cu lejeritate de ideile predominante în societatea voastră, ar fi făcut-o efectiv, nu-i așa? Vom repeta acest lucru. Dacă amicii, colegii tăi, s-ar fi simțit bine întrevăzând o nouă paradigmă, ei ar și face-o. Așa că, încetează să mai aștepți să se man-

ifeste consensul cu privire la vindecarea omenirii de către actualii voștri conducători politici. Intră în ring în apărarea ideilor voastre magnifice, atâta vreme cât sunt impregnate de iubire și grijă față de toți.

Acum vă propunem să distingeți maestrul din voi-înșivă. Nu uitați, însă, că maestrul este motivat de iubirea supremă pentru frați și de vindecarea universală. Asta nu înseamnă că, printr-o astfel de cale, ar fi imposibil să atingeți o stare de belșug personal. Înseamnă că mulți dintre voi v-ați suprapus obiectivele personale, peste cele ale ideilor supreme care vă sunt de cel mai mare folos.

Cei care au emis ideile pentru inventarea telegrafului, sau a aeroplanului, sau pentru o planetă lipsită de poluare, au susținut – și vor susține în continuare – idei care erau considerate ca imposibile, sau chiar depășind limita ridicolului. E bine de știut acest lucru, deși atât de multe dintre cărțile voastre repetă și vă amintesc tot timpul că gânditorii cei mai îndrăzneți și liberi sunt batjocoriți și, adesea, chiar dați de-o parte. Da, sigur, nu vă dați seama de asta, pentru că totul se petrece în perioada orelor voastre de serviciu, dintre 9 dimineața și 5 după amiaza. Nu-ți dai seama nici de faptul că, zilnic, desconsiderați ideile vizionare ale celorlalți, dar poți privi în urmă, ca să observi cât de ridicole li se păreau ideile noi, celor care le auzeau – ideile despre zbor, de exemplu.

Voi, vizionarii, nu aveți nevoie să le susțineți cu argumente, atunci când vă vin ideile noi, novatoare. Nici nu e vorba de vreo înfruntare sau ceartă. Ceea ce vezi și simți în sufletul tău este nuanța, diferența interioară; observă că ceea ce simți e posibil. Dacă te cheamă Divinitatea – iar ăsta este proiectul tău propriu, pe care ți l-a adus chiar sufletul tău – nu-i lăsa pe ceilalți să-ți înăbușe entuziasmul. Universul contează pe tine. Dacă nu vei putea găsi o ureche prietenoasă, atunci mergi mai departe, până găsești pe cineva care să te asculte. Dar, pentru tine, a te depărta de vocea Divinității, nu este chiar cea mai înaltă idee. De fapt, nici măcar nu cauți neapărat confirmarea – nu ceri decât luxul de a lăsa loc pentru puțin risc în prezentarea unor idei noi. Acceptarea factorului de risc, în contextul

în care toți gândesc la fel, este, de fapt, esența conducerii. Cineva trebuie să fie gata să ajungă în situația neplăcută în care există mai puține persoane care îți împărtășesc modul de a gândi, decât persoane care îl aclamă.

Există o vibrație palpabilă care emite din sufletul acelui individ ce avansează absolut convins că o persoană poate schimba lumea; acea unică persoană poate avea o influență imensă asupra modului în care omenirea percepe un anume fenomen. De ce să nu fii tu acea unică persoană.

Noi suntem viitorul vostru: o stare de iluminare în care vă așteaptă toate darurile și binefacerile unei societăți evoluate. Acesta este stimulentul pentru tine. Fă-o de dragul copiilor tăi. Fii curajos, de dragul copiilor copiilor tăi. Acceptă rolul unui personaj încrezător, vizionar, în care ideea de risc nu este refuzată de minte, căci ideile noi sunt exprimate în ciuda „riscului".

S-ar părea că acum este necesar ca voi toți să creați ceva diferit de ceea ce ați creat deja. Știți unde veți fi în viitorul apropiat, dacă veți rămâne neschimbați, luând aceleași hotărâri, bazate pe aceleași criterii. Dacă, însă, veți alege o cale mai evoluată, universul va conspira ca să vă ofere sprijinul de care aveți nevoie pentru ca să o urmați.

Ție ți-e ușor să vorbești. Probabil că tu nu trebuie să lucrezi la o benzinărie, ca să-ți câștigi existența, având în vedere cât de scumpă este nava cu care zbori prin cosmos. Ce folosește cultura voastră, ca bani?

Se presupune că toată lumea este de acord că un anumit lucru va fi utilizat pentru a facilita trocul de bunuri și servicii. Asta se bazează pe o înțelegere generală, care face posibilă acceptarea și folosirea, pe scară largă, a acestui mod de schimb în natură.

În cultura noastră, noi nu avem nevoie de un element anume – cum ar fi piatra, foarfeca sau hârtia – care să fie utilizat ca instrument în operațiunea de troc. Noi stocăm tot ce e necesar, printr-un sistem în care avem grijă se ne furnizăm reciproc ce ne trebuie, în așa fel încât toți să dispună de ceea ce

le trebuie. Aveți o poveste în care e vorba de cum aruncați o privire în iad, unde vedeți oameni care mor de foame, în ciuda faptului că toți șed în jurul unui castron uriaș cu supă, pentru că lingurile sunt prea lungi ca să poată cineva să mănânce cu ele. Mai târziu, vizitați raiul și vedeți un grup la fel de numeros, cu aceleași linguri și aceeași supă, dar care sunt cu toții bine hrăniți, pentru că au descoperit că, dacă se hrănesc reciproc, toată lumea poate mânca pe săturate.

Această poveste este simbolică pentru modul în care oferim și primim bunuri și servicii. Noi suntem oricând gata să asigurăm ce le trebuie celorlalți, iar ei ne aprovizionează pe noi, deoarece ne-am însușit profund înțelegerea faptului că, atunci când un semen de-al nostru prosperă, același lucru este valabil și pentru noi înșine. Nu e necesar să ne ciorovăim și să ne tocmim pentru a avea proprietatea asupra unor parcele de piatră și pământ, pe care voi le numiți bunuri imobiliare. Noi nu încercăm să ne segmentăm spațiul de locuit în cuburi, prin delimitări arbitrare. Am descoperit că, atunci când ne apucăm de activitatea noastră cea mai plăcută și pornim de la punctul de vedere că suntem cu toții membri ai aceleiași familii strâns unite, asigurăm cu ușurință cele necesare atât nouă, cât și celorlalți – știind că alții fac același lucru pentru noi. Există aici o sincronizare perfectă și toată lumea este bine hrănită, bine îngrijită și toți dispun de tot ce trebuie pentru o existență fericită.

Această paradigmă este atât de diferită de ceea ce trăiți voi, încât probabil că nici măcar nu puteți să vă imaginați cum ar fi, sau cum ar putea cineva să supraviețuiască, fără a se concura reciproc pentru pradă. Încearcă să-ți imaginezi că ai face parte din familia Robinson din poveste, abandonată pe o insulă îndepărtată, împreună cu câțiva prieteni și câteva rude apropiate. Ce-ai face în acest caz – ai cultiva legume și i-ai cere surorii tale să-ți plătească pentru ca să-i dai o sfeclă? În acest exemplu, ideea pare ridicolă, nu-i așa? Unii dintre voi ar cultiva sfeclă, alții ar culege fructe de papaya, alții ar pescui, iar alții ar repara căsuța din copac. Iar la sfârșitul zilei, v-ați aduna cu toții într-o ceremonie pentru a sărbători și a împărți ce aveți, aducându-și fiecare contribuția după cum se pricepe.

Dacă-ți poți să vezi acest scenariu – ceea cu siguranță poți – nu trebuie decât să amplifici această idee, imaginându-ți că trăiești într-un sat mondial, în care fiecare dintre voi îi percepe pe ceilalți locuitori ca fiind membri ai propriei voastre familii divine – ceea ce, de altfel, chiar și sunteți. Se pare că voi sunteți capabili să vă imaginați așa ceva pentru un grup mic, dar vă este greu să vă închipuiți că puteți avea aceste sentimente cu privire la mii sau milioane de alți semeni.

Va exista o mare armonie, căci veți observa și veți acționa conform percepției pe care o aveți despre nevoia celorlalți, înainte chiar de a apuca să acționați conform propriilor voastre nevoi – iar ceilalți vor face același lucru pentru voi. Această îmbinare a iubirii în cadrul întregii voastre comunități, este ceea ce înseamnă să creezi raiul pe Pământ – sau raiul în chiar locul în care te găsești, pentru că există, cu certitudine, și alte întrupări în forme materiale pe alte planete în afara Pământului.

Din punctul în care te afli în clipa de față, nivelul de pace și seninătate care caracterizează o civilizație ca cea pe care o descriem, poate părea improbabil și exagerat. Dar vei fi surprinsă de rapiditatea cu care vă veți îndrepta spre aceste idealuri, căci ele alcătuiesc componenta voastră superioară, în ciuda observațiilor pe care le faceți, acum, despre existența voastră planetară. Știi că acesta este adevărul, pentru că, atunci când unii membri ai comunității voastre au trecut prin chin și suferință din cauza unui cutremur, al unor inundații catastrofale, a unui uragan, sau al unui incendiu devastator, unii dintre voi și-au riscat chiar viața fără a ezita o clipă. Și tu și alții, v-ați demonstrat capacitatea de a stabili rapid și de a scoate în evidență exact ce trebuie și ce îi este necesar unei alte persoane, în momentul respectiv.

Se cunosc povești despre oameni perfect necunoscuți, care și-au dat viața pentru un semen de-al lor, printr-o simplă decizie de moment. Asta vă este firea, în ciuda experienței pe care o ai despre tine și ceilalți. Prin urmare, când simți că pare imposibil să ajungeți la fel cu cei din comunitatea pe care am descris-o, nu te lăsa păcălită, pentru că voi nu sunteți animale care își așteaptă evoluția. Voi sunteți ființe divine, numai că

sunteți încă adormiți. Iar acum se petrece o adevărată mutație în modul vostru de înțelegere, dar și o schimbare a percepției pe care o aveți despre vecinul vostru – căci, atunci când înțelegeți că așa sunteți, vă puteți permite să-i recunoașteți și pe ceilalți ca atare. Astfel, veți avea o creștere spirituală rapidă, pentru că dați dovadă că înțelegerea voastră s-a trezit.

Nu există o corvoadă mai mare în comunitățile voastre, decât experiența pe care o trăiți. Noi trăim cu bucurie plăcerea, de dragul plăcerii. În plus, fiecare dintre noi a stabilit încotro suntem interesați să ne îndreptăm – fie să ne oferim să preluăm rolul de mentori pentru o comunitate învecinată, așa ca a voastră, fie să ajutăm la refacerea unei planete distruse, fie să contribuim la crearea unei stele. Există diferite niveluri de a crea. Și voi veți reuși să înțelegeți că vă puteți crea propria voastră experiență.

Atunci când ajungeți experți în acest domeniu, puteți avansa spre alte întrupări, în care să continuați să vă perfecționați experiența și să exersați realizarea acelor lucruri pe care le face și Dumnezeu – fiindcă și voi faceți parte din Dumnezeu și, prin urmare, întrupați acele trăsături care Îi plac lui Dumnezeu. Unii dintre voi se poate asocia ca să creeze un mediu ecologic pe o anumită planetă, alegând flora și creând flori – cam la fel cum fac și copiii din clasele primare, care pleacă la țară cu educatoarele lor, pentru a învăța cum să cultive mazăre. Ei plantează semințele, iar educatoarea îi învață cum cresc plantele și cum sunt îngrijite. Și noi facem același lucru, dar pe o scară mult mai mare – ceea ce înseamnă că putem merge pe o planetă care este ca o foaie nescrisă și o populăm. Ce părere aveți despre o astfel de excursie în natură?

Cum ți se pare o asemenea teză sau dizertație de absolvire? Învățământul nostru nu constă în îndosarierea filelor unei lucrări de control, pe care i-o predai apoi profesorului, ca să-ți dea o notă pe ea. Noi demonstrăm, prin creație, cât de bine înțelegem moștenirea noastră divină de a fi creatori.

Iar apoi, în cazul în care cineva înțelege că și-a recuperat amintirea integrală legată de asemenea capacități divine, nu etichetăm asta drept blasfemie. Pentru a te trezi complet și a-ți

reaminti că, pentru a deveni Una, pentru a deveni o parte din întregul divin, este obligatoriu ca Divinitatea să poată fi exprimată conștient și puternic, prin fiecare componentă a acelui întreg. Dacă Divinitatea face miracole, iar noi toți facem parte din Divinitate, atunci în calitate de ființă Divină, creăm miracole. Asta va include, din perspectiva voastră, capacitatea de a participa în altă parte la creația unui mediu care să poată fi un cămin. Nu-i așa că nu te revolți la gândul de a construi ceva în spatele casei? Nu vedeți faptul că sunteți ființe creatoare care se joacă afară, în curticică – ceea ce este exact ce facem noi pe scară mult mai mare ... dar, de fapt, chiar asta sunteți.

Noi operăm la unison cu alte ființe. Există o multitudine de făpturi, dar noi nu ne prefacem că n-ar exista și nici nu pretindem că alții, care știu de existența lor, sau care au fost martori ai existenței lor, nu sunt întregi la minte. Nici nu considerăm că, a accepta existența lor, înseamnă a avea o imaginație infantilă. Este foarte posibil să avem grădini cu flori în care există ființe de o delicatețe extremă, nu mai mari decât un degetar și fluturi care au aripi mari, cam cât este câinele tău de acasă și culori care seamănă cu un vitraliu. Dacă totul sună încântător, imaginează-ți grupa de grădiniță în care îți înscrii băiețelul de cinci ani. Ai vrea să aibă contact cu splendorile naturii și ale universului. Noi nu ne limităm cultura la perioada când aveam doar cinci ani, iar apoi să cădem în lumea plictisitoare a adulților. Viața noastră e ca o grupă de grădiniță, plină de voioșie, dar la scară mare, cu culori și muzică, cu animale și cu brațe protectoare, în care copiii își desfășoară, plini de încântare, activitățile preferate, toate sincronizate perfect și îmbinate în așa fel încât să le poată purta de grijă altora – la fel cum ceilalți ne poartă nouă de grijă.

Când îți este greu să pricepi cum poți atinge un asemenea grad de înțelegere, amintește-ți cum era mediul vostru înconjurător, înainte de a-l fi stricat voi. Stați cu gura căscată de admirație la orele de științe naturale, când vă dați seama de perfecțiunea sublimă a mediului vostru, întrucât o specie asigură tot ce îi trebuie alteia, iar ciclul vieții pare organizat în mod strălucit, fiind clar că nimeni nu are capacitatea de a-l fi aranjat ast-

fel. Plantele și animalele din lumea voastră au o existență aflată într-o armonie perfectă. Ce crezi că ar mai fi putut crea Dumnezeu în plus pentru o comunitate mică de ființe ale universului, decât ce a asigurat aici, pe Pământ, asemenea unei țesături împletite cu strălucire, într-un model complicat? Aceste inter-relații complicate sunt uluitoare, dacă stai puțin să reflectezi la modul în care Maica Natură pare să orchestreze formele de viață de pe Pământ – dar, când vei sta să te gândești la tot ce e cu putință pe acest tărâm, mărește această imagine și închipuie-ți apoi tot ce are universul la dispoziție, pentru o ființă universală care tocmai se trezește. Această țesătură alcătuită în mod sincron, pusă în evidență oriunde în întregul univers, este la dispoziția voastră, a tuturor, în viitorul vostru.

V-ați imaginat vreodată că planeta s-ar lovi de soare, dacă ar fi lăsată în voia ei? Această perfecțiune a cosmosului, ca și modul în care pare a fi capabil să funcționeze și să acționeze fără ajutorul matematicienilor și al fizicienilor speciei voastre, lasă eul uman incapabil să înțeleagă cum de se pot petrece toate astea, fără ajutorul său. Aceeași strălucire divină străbate, în mod constant, toate comunitățile iluminate din cosmos. Și, dacă te gândești ce minunat e că planeta voastră se poate roti în jurul propriei axe, să-ți imaginezi că există comunități care s-au reîntors la moștenirea lor Divină și au pătruns în acest flux Divin – și că toate astea funcționează fără probleme nici măcar nu mai pare o idee atât de stranie. Piesele jocului de puzzle se îmbină perfect. Cum de se poate așa ceva? Cine a știut ce piesă este necesară și unde anu-me? Cine a stabilit marginile și colțurile desenului din puzzle? Toate sunt aici, toate există, pur și simplu, într-o desfășurare perfectă. Acestea sunt calitățile Divinității.

Așa că, dacă stelele voastre au fost deja create, soarele vostru vă încălzește planeta, iar oceanele își tălăzuiesc mareele, fără ca vreun omuleț să stea într-un turn, apăsând tot felul de butoane pentru a face ca toate astea să se întâmple, atunci îți poți imagina, cu siguranță, o comunitate de ființe care trăiesc împreună în armonie, întrucât s-au racordat și s-au alimentat din aceeași esență divină ce face ca o asemenea minunăție să fie posibilă și să domnească asupra întregii galaxii. Când te

revolți împotriva ideilor pe care sugerăm că le întrupăm, este suficient să te duci să urmărești unul dintre apusurile voastre de soare, să vezi nuanțele de portocaliu și trandafiriu – și să te minunezi cum or fi ajuns ele acolo. Cum au ajuns norii acolo sus? Cum reușesc culorile să existe acolo, în apusul de soare, întinse de-a curmezișul cerului, exact în clipa în care simți nevoia să le vezi? Cine a orchestrat risipa de picături de ploaie de pe firele de iarbă din câmpie? Dacă un asemenea aranjament este posibil, ce anume crezi că ar mai fi posibil și ce ar mai putea acționa prin ființele vii?

Înțelegem că din realitatea voastră actuală nu a făcut parte ideea de a te încrede în posibilitatea practică de a exista o conviețuire armonioasă în cadrul unei comunități. Puteți vedea perfecțiunea în creaturile lui Dumnezeu, sau în cer, sau într-o cascadă, dar încă nu v-ați adus aminte că aceeași perfecțiune vă străbate profund pe fiecare dintre voi – dar, în curând, vă veți aminti că și voi întrupați această splendoare. Atunci veți începe să vă imaginați și să creați cu încredere satele universale în care veți conviețui în mod pașnic, fără a mai fi măcinați de îndoiala că acest lucru este posibil. Înseamnă că, atunci, veți fi reușit să înțelegeți că sunteți parte din această minune, în loc de a vă opune acestei apartenențe.

De unde știe găina să se așeze pe ouă și să le clocească? Cine i-a spus cât timp trebuie să șadă pe ouă, până să iasă puii? Când întrebi: „Cum de știe o ființă iluminată care este cel mai bun lucru de făcut, cea mai bună acțiune de care să se apuce?" Noi îți răspundem, prin întrebarea: „Cum de știe găina că trebuie să stea cloșcă pe ouă?" Pe ea nu o încurcă, nici nu o conduce vreun program anume. Ea este, pur și simplu, în contact cu o cunoaștere mai profundă, pe care o pune în practică, fără nici o clipă de ezitare. Această legătură divină este locul la care vă întoarceți. Puteți învăța multe de la găina din ogradă.

Mintea centrată pe propriul *eu* este cea care insistă că, pentru împlinirea personală, este neapărat necesară o complexitate sofisticată. Mintea egoistă creează tot felul de complicații, drame și scrâșnete de dinți nemărturisite, pentru a-și justifica existența. Dar societățile iluminate sunt încântător de simple

– la fel de divin de simple ca și imaginea pe care ți-ai făcut-o despre familia Robinson, uitată pe o insulă ca ruptă din rai. Asta nu înseamnă că simplitatea trebuie să fie lipsită de tehnologie, pentru că putem considera că existența noastră este minunat de simplă, fără să renunțăm la a ne bucura de tehnologia superioară. Deci, nu sugerăm că, pentru a fi evoluați, ar trebui să vă mulțumiți să beți apă din coji de nucă de cocos cât e ziua de lungă. În timp ce alergați de zor încolo și încoace, mânați de programul vostru agitat, de ceasul deșteptător și de kilometri acordați ca bonus de fidelitate de companiile aeriene, mulți dintre voi se pot gândi la așa ceva – și anume, la ideea că există o parte din voi care tânjește după un număr mai mare de ore pe zi petrecute în tihnă, mulțumindu-vă, pur și simplu, să fiți cine vă doriți să fiți. Aceasta este încercarea noastră, de a vă reaminti că o parte din trezire înseamnă să îi dați voie eu-lui să revină la această viață. Ironia este că cei mai mulți dintre voi au descoperit că, pe măsură ce munciți mai mult și aveți un venit mai mare, cu atât vă petreceți mai puțin timp urmându-vă, plini de bucurie, cele mai înalte idealuri: să vă petreceți timpul cu cei dragi; să faceți călătorii în locuri de pe glob pe care v-ați dorit din totdeauna să le vedeți; să vă puteți muta într-un loc de pe planetă unde v-ați dorit mereu să trăiți; să puteți renunța la profesioniștii, politicienii sau educatorii pe care îi consultați și care nu se mai potrivesc ideilor voastre despre cine sunteți de fapt. La un moment dat, veți ajunge să vă împăcați cu gândul că viața v-a devenit extrem de haotică și nesatisfăcătoare.

Când veți descoperi că vă e greu să pășiți în viața pe care o visați, veți lua o pauză și veți admite că există ceva în neregulă într-o existență petrecută doar pentru îndeplinirea obligațiilor.

Nouă ne face plăcere să vă trimitem un semn care să vă reamintească faptul că e posibil ca viitorul vostru să conțină mai puțină existență de rutină de genul acesta, pentru că veți ajunge la un punct în care nu veți mai fi dispuși să vă sacrificați calitatea propriei vieți, pentru ceea ce așteaptă alții de la voi, sau pentru ce vrea mintea voastră orgolioasă.

Atunci, întreaga voastră personalitate va suferi o mutație și aceasta va fi, cu adevărat, o zi binecuvântată.

CAPITOLUL 9

Cercuri din lanuri și alte contacte

Anul trecut am ținut, în fiecare joi seara, întâlniri cu un grup la care invitam pe toată lumea ca să discute propriile lor experiențe trăite în cadrul unor întâlniri cu ET, ca și modul în care aceste experiențe le schimbaseră viața. Într-o seară a sosit o familie germană, formată din patru persoane, mama, tatăl și cei doi fii adolescenți. Ei păreau suficient de „normali" și au ascultat ce se vorbea. Grupul a început să devină tot mai tăcut, când una dintre femei a început să plângă încet din cauza sentimentului permanent de rușine pentru că avea senzația că-și pierde mințile, după ce văzuse niște „omuleți" care dansau în casa ei, în orele târzii ale serii. Pe lângă asta, avusese și experiența unor întâlniri cu extratereștri. După ce a aruncat o privire soțului ei și celor doi fii, nemțoaica s-a încumetat să-și spună propria ei poveste.

„Avem o casă în Germania și, cu câțiva ani în urmă, am avut unele întâlniri extraordinare cu OZN-uri. La ceva vreme după aceste întâlniri, fiind în curte, am văzut niște pitici care ieșiseră pe iarbă, dar care trăiesc, de fapt, în copaci." Cei doi fii și soțul femeii au dat din cap a aprobare, evident recunoscători că se găsise cineva din familia lor care să vorbească, până la urmă, despre acest lucru.

„Sunt niște omuleți mititei", a continuat unul dintre băieți, cu un accent puternic, „dar există cu adevărat. Noi i-am văzut și sunt foarte timizi". Cei patru s-au oprit din vorbă, după care încercară să vadă câtă crezare le dădeau cei din jurul lor.

Povestea lor nu este una neobișnuită. Ceva uluitor se întâmplă, atunci când oamenii intră în contact cu fenomene din alte lumi, mai ales când au parte de experiența întâlnirilor cu

extratereștrii. Din propria mea experiență – și după ce am auzit povestea multor altora, a căror viață s-a schimbat drastic după propriile lor întâlniri de gradul trei – mi se pare că în jurul nostru se desfășoară mai multă existență „paranormală" decât își dă seama majoritatea dintre noi. Dar, lucru și mai important, ceea ce începem să înțelegem este că nu e vorba deloc de evenimente „paranormale" ci, mai curând, de întâmplări care au loc în mod firesc și de ființe de a căror prezență vom deveni conștienți, odată ce ne vom debarasa de încăpățânarea de a crede că astfel de lucruri nu sunt decât rodul imaginației. Putem accepta că pe planeta noastră trăiesc, chiar acum, ființe care au doar pe jumătate înălțimea noastră și pe care le numim pitici, sau „omuleți". De ce să fie atât de greu de crezut că există și ființe care, la rândul lor, au mărimea doar pe jumătate, sau chiar mai puțin din dimensiunea „omuleților"?

Nu-mi trecuse niciodată cu adevărat prin cap să îi întreb pe extratereștri dacă știau cumva de niște pitici care să existe pe Pământ, până în după amiaza în care Bob le-a pus întrebarea următoare.

Poți să ne spui ceva despre cercurile din lanuri și despre cum sunt făcute? De ce au apărut?

Modul nostru de exprimare se face prin intermediul naturii, pentru că ea nu protestează, așa ca voi, atunci când îi oferim dovezi despre noi înșine.

De ce, când vorbești despre natură, viață și Divinitate, spui mereu „ea"? Credeam că asemenea lucruri nu se încadrează într-un gen anume.

Nici nu sunt. De aceea am ales un cuvânt care include ambele genuri – ea – deși nu îl folosiți de obicei în acest mod. „El" este cuprins în noțiunea „ea". Astfel, ambele genuri sunt reprezentate ca unul singur.

Natura ne deschide cu plăcere ușa și colaborează cu noi la creația acestor opere artistice. Atunci când Biblia vorbește

despre leul care va dormi alături de miel, ea se referă la un timp în care conștiința va fi astfel încât se va realiza armonia deplină între toate creațiile universului.

Vă gândeați cumva că sunteți despărțiți de bogăția naturii? Ce-ar fi dacă v-am spune că aceste plante vii, din care fac parte *cercurile din lanuri*, participă la crearea acestei minunate manifestări de artă, în beneficiul vostru modificând starea particulelor de energie? Însă aceste lanuri nu sunt victima noastră, după cum nu sunt nici cei care trăiesc experiența întâlnirilor cu ET. Există o creație comună a sufletului, iar plantele și ierburile de pe frumoasa voastră planetă au și ele un suflet și participă, împreună cu noi, la crearea acestei vești magnifice că, pe lume, există mult mai mult decât să semnezi condica la timp și să-ți plătești facturile.

Imaginați-vă vocea Maicii Pământ care participă împreună cu conștiința voastră, prin intermediul copiilor ei, la ceea ce crește din sânul ei. Ne ținem cu toții de mână și facem comunicări clare – deși aparent foarte complexe – ce sărbătoresc și anunță cele mai înalte posibilități. Aceste desene, numite *cercuri în lanuri*, reprezintă marile semne din moștenirea voastră comună care, atunci când sunt contemplate, v-ar putea răscoli foarte profund sufletul. Această moștenire precede viața voastră de aici, iar sufletul plantelor verzi și al celor aurii se alătură la unison chemării de trezire. După cum puteți intui, natura are un interes direct ca voi să vă treziți.

V-ați rupt atât de mult legătura cu viața din jurul vostru, încât abia dacă mai observați sufletul animalelor, darămite sufletul plantelor – și, oricât ar părea de surprinzător, aceste lanuri vă comunică ceva. Acceptați să vă lăsați mintea să se odihnească un moment, cât timp contemplați ce alte minuni v-ar mai putea aștepta. Este aproape de neconceput ca aceste minunății să existe în curtea casei voastre – și totuși să vă fi atras atât de puțin atenția. Lucrurile care atrag aplauze și reacții fantastice sunt cele mai trecătoare pentru voi. Și totuși, chiar alături de voi, există plante care fac muzică în ele însele, din propria lor ființă. Iar aproape nimeni dintre voi nu se oprește să le asculte. Nu vă spunem asta ca să vă certăm, ci ca să vă facem să reveniți la în-

trebarea anterioară, despre cum se face că încă nu am aterizat aici. Dacă mai mulți dintre voi ar fi pregătiți pentru situațiile care inspiră admirație și venerație – existente chiar la voi acasă, pe Pământ și în galaxie – negarea ar fi dispărut pe o scară ceva mai mare. Mari mulțimi dintre voi și-ar transporta deja copiii spre aceste locuri, pentru a reflecta asupra minunilor care v-au fost oferite până acum. Câți dintre voi au arătat copiilor lor aceste splendori? Poate că acum înțelegeți mai bine lucrările minții și de ce este mult mai ușor să se continue starea de fapt.

Acestea sunt minuni care sunt deja prezente, fără să beneficieze de observațiile și discuțiile voastre colective. Și cum ați reacționat voi, până acum? Crezi că ar fi vreo diferență, dacă am ateriza chiar în această clipă? Îți poți imagina niște copii aduși în excursie cu școala și înșirați la locul aterizării alături de adulți – și cum am duce cu toții o discuție despre miracolul și natura extraordinară a vieții din univers? Ca să nu mai punem nici o clipă în discuție posibilitatea respingerii culturale și a urmărilor acesteia, atunci când educația pe care le-o dați copiilor voștri se bazează pe chiar această respingere culturală!

Mii și mii de indivizi parcurg distanțe de mulți kilometri ca să asiste la un meci de baseball sau fotbal, iar această fascinație și chiar dovada unei asemenea manifestări grandioase este practic trecută cu vederea, nefiind nici dezbătută, nici remarcată. Opere ca ale lui Renoir sau Picasso stau întinse pe câmpiile voastre, ca niște repere superbe, care să vă reamintească de intervenția celestă și de co-creație. Nu îi judecați pe alții care dorm, ci lăsați acest exemplu să vă arate fiecăruia dintre voi în ce loc, în ce privință, sunteți la fel de adormiți. Stonehenge îi reamintește sufletului despre ce a fost și ce ar putea fi. Trezește-i și pe alții și vorbește-le despre toate astea!

Plantele intonează un cântec vibrant atât de special, în timpul acestor episoade de transmutare, încât până și semenii voștri să poată detecta aceste schimbări, cu instrumentele primitive pe care le au. Schimbările moleculare sunt atât de importante și reprezintă niște posibilități atât de magnifice, încât e ciudat că nu au fost mai mulți semeni de-ai voștri care să se folosească măcar de această singură ocazie pentru a se deștepta.

Este o onoare să participi la trezirea omenirii, iar aici există dovezile despre modul în care însăși Maica Pământ și-a programat perfect momentul în care să se implice. Nu vă temeți de apariția acestei transformări. Dacă firele voastre de grâu se descurcă cu atâta înțelepciune, ce crezi că e în stare să facă sufletul vostru? Și norii care plutesc deasupra voastră își schimbă forma. Privește în înalt, în ziua în care ești necăjită, și îi vei auzi și îi vedea pe îngerii din nori, sau sub o altă formă care va apărea și care-i va vorbi nemijlocit inimii tale. Firele de grâu de pe pământ și norii din cer – toate în armonie unele cu celelalte. Îngenunchează în fața cortinei care se deschide și actorii vor păși la rampă îmbrăcați în costume atât de minunate, încât să-l uluiască pe orice privitor. Dar, mai întâi, trebuie să te instalezi într-un punct de observație situat la depărtare de locurile de mare agitație. Acest du-te-vino ne zădărnicește aproape complet încercarea de a observa. Pe măsură ce tot mai mulți oameni vor începe să remarce contururile desenate de galaxii în propriul vostru sol, vom avea parte de tot mai multe surprize.

Unii fermieri bănuiesc de multă vreme că înseși plantele par să se contopească. Nu par să existe nici un fel de semne de distrugere. Ca niște note muzicale care sunt emise de un instrument, undele de vibrații electrice sunt emise de elementele naturii. Învățați-vă copiii despre măreția posibilităților. Asta vă propunem să faceți – pentru că este rațiunea de a fi a speciei noastre. Noi întrupăm potențialul din voi. Iată direcția în care vă îndreptați. Când veți da semne de înțelegere, ele vor fi recepționate. Când veți solicita această înțelegere din străfundul sufletului vostru, veți înțelege. Noi vom ști de la cine vine rugămintea. Spre aceia vom veni.

Lujerul înalt de floarea-soarelui cunoaște momentul în care este cel mai bine să se răsădească. În același fel, specia voastră își poate anunța singură clipa în care să răsădească un nou val de gândire.

Primăvara noilor voastre gânduri se revarsă peste voi. Exact asta este ce fac, în mod potențial, *cercurile din lanuri*. Formele vă pot înconjura gândurile, conducându-vă îna-poi în interiorul propriei voastre ființe. Chiar și copiii mici pot intui sem-

nificația acestor evenimente. Refaceți cercul înapoi spre timpul marilor miracole, ca în lucrările voastre de science-fiction, în care totul este posibil. Reîntoarceți-vă în gândurile voastre, revenind în punctul cercului temporal, în care nu mai este periculos să percepi o lume magică, acolo unde mai există alții care locuiesc prin preajmă și care nu sunt o amenințare, ci sunt frații și surorile voastre. Noi credem în posibilități.

Vă poftim să le observați și voi.

A venit vremea s-o faceți.

Sufletul lumii bate, în mod simbolic, darabana cu degetele pe masă, așteptând să fiți pregătiți.

Pot să te întreb ceva?

Sigur că da.

Pentru cei care studiază cercurile din lanuri, ar fi de cel mai mare interes să afle în ce fel sunt realizate, prin ce mijloace tehnice. Poți să vorbești despre acest lucru?

Am vorbit despre asta. Voi nu înțelegeți acest răspuns; noi îl înțelegem.

Ați explicat deja acest lucru?

Noi și plantele vii comunicăm. ți se pare prea simplu?

Prin urmare, nu este ceva ce se face dintr-o navă, cu ajutorul unor mijloace tehnologice ca, de exemplu, vreun fel de raze de energie?

Atunci când vă așezați la masă ca să mâncați, se des-fășoară concomitent o mulțime de funcții. Se prea poate ca la prepararea hranei să se fi folosit mijloace tehnologice și se poa-te să fie nevoie de efort fizic pentru a parcurge bucătăria și a ajunge până la urmă să te așezi pe scaun, la masă, iar în această acțiune mai este implicată și digestia. Așa că, și în cazul acestui

proces, nu e vorba exclusiv de tehnologie, nici nu este numai comunicare. Mai avem de-a face și cu digestia, dacă vrei.

Permite-mi următoarea metaforă: Digeră ideea unui fenomen multiplu. Noțiunea de *fenomen multiplu* înseamnă că mintea protestează că trebuie să fie ba una, ba alta – dar, cu toate acestea, atunci când intrăm în raport cu sufletul universului, tehnologia nu e folosită niciodată singură. Nu este necesar, decât atunci când te împotrivești dorinței sufletului colectiv – iar asta este exact ceea ce faceți voi. Prin urmare, iată că aveți de-a face cu o situație pe care am descris-o aici în mod extrem de simplist și care implică fenomene multiple – ori, cel puțin, ceea ce înseamnă fenomene pentru modul vostru de gândire. Adevăratele miracole includ un amestec de variabile. Nu putem defini acest proces ca pe o acțiune în care apăsăm un buton și, hop, obținem un rezultat.

Această descriere este nu numai simplistă, dar nici măcar nu e corectă. Așa că, aici este vorba de un parteneriat – și acesta e miracolul. Nu înțelegi? Parteneriatul organismelor vii cu alte organisme vii reprezintă miracolul cel simplu. Voi v-ați imaginat că noi am apăsat pe un buton și v-am influențat, într-un anume fel, plantele, pentru că nu vă puteți imagina că există co-creația cu plantele. Specia voastră ar face bine să observe exemplul nostru în această privință. Acest parteneriat permite apariția unor asemenea miracole, iar mintea voastră nu poate decât să tragă învățăminte din exemplele primite din cultura noastră.

Pentru o mai mare corectitudine, *cercurile din lanuri* pot fi asemuite cu muzica pe care o creează o orchestră de-a noastră. Instrumentiștii din câteva tărâmuri diferite se întâlnesc pentru a produce o simfonie încântătoare, o manifestare care surprinde mintea omului de știință.

Dacă v-am spune că spiridușii și zânele și înseși plantele sunt implicate în asta, că noi cântăm la trombon, iar firele de iarbă ciupesc strunele viorii, atunci ați căpăta eventual o înțelegere mai bună despre felul în care iau naștere asemenea lucruri. Ele nu sunt produse într-o fabrică. Nu sunt produsul unui cofetar. Fenomenele multiple sunt create dintr-o multitudine de dimensiuni. Întrebarea pe care o pui pornește dintr-o per-

spectivă extrem de liniară. Iar noi încercăm să răspundem și nu, așa cum zici, să vă zăpăcim mintea, sugerând că, în acest exemplu, este implicat cu mult mai mult decât ați fi voi vreodată capabili să pricepeți.

Mulțumiți-vă doar să știți că lucrurile trebuie să stea așa, dacă ne gândim că manifestați o respingere totală cu privire la acest fenomen. Iată indiciul subtil că ceea ce se întâmplă este ceva magnific. Acum ești mulțumită de răspuns?

Nu complet.

Ce nu-ți place?

Mă rog, mi se pare că ne luați cam de sus, când spuneți că nu vreți să ne povestiți cum se petrec aceste lucruri, pentru că n-am fi în stare să înțelegem – deci, văd ce rost mai are să ne vorbiți, dacă tot nu putem înțelege?

Înțelegi greșit modul în care nu puteți înțelege.

Atunci, te rog lămurește-mă.

Dacă v-am spune „Iată, punem mâna pe aparatele noastre walkie-talkie galactice, apăsăm pe butonul *apel* și vorbim cu lanurile de grâu, cărora le spunem: „La noapte, la ora 2.00, vă rugăm să procedați așa și așa", și atunci din trunchiurile copacilor își fac apariția piticii și zânele cu aripi de argint, zboară până la locul prevăzut și, astfel, împreună, creăm muzică în plante. Asta puteți înțelege?

Ca trompetistul dintr-o mare simfonie, noi trâmbițăm începutul unei noi etape de viață pentru voi, care este anunțată de *cercurile din lanuri.* Ele sunt un mesaj către voi – în aceeași măsură în care și aceasta este o comunicare către voi. Vă îndreptați cu toții spre o viață în care nu mai aveți convingerea că sunteți absolut singuri pe această planetă. Sigur că mulți dintre voi au bănuit că mai există și alții, dar acum ne veți întâlni, ne veți cunoaște, pe noi și pe alții.

Ați refuzat acest tip de comunicare, considerând că nu ar fi un exemplu pentru faptul că ne-ați întâlnit și totuși, când vorbiți la telefon și faceți pentru prima dată cunoștință cu cineva, asta înseamnă că ați făcut prezentările, că v-ați cunoscut. În cea mai mare parte, cultura întregii voastre planete neagă că aceste *cercuri din lanuri* ar fi mărturii ale comunicării. Puteți face față propriilor voastre „miracole" tehnologice atunci când este vorba să dezvoltați mijloace de comunicare. Până și cei care nu vorbesc aceeași limbă pot participa la o convorbire în sistem teleconferință, în care un translator vă ajută să depășiți prăpastia formată de diferențele voastre de limbă.

Și semenii voștri cu deficiențe de auz se folosesc de diferite dispozitive și instrumente pentru a putea utiliza telefonul. În acest caz, *cercurile din lanuri* simbolizează o punte între diferențele de energie și distanță. Nu e nici o nenorocire dacă negați acest lucru, spunând că nu e adevărat, dar noi suntem aici, suntem prezenți, suntem în continuare gata să facem cunoștință cu voi.

Pe măsură ce tot mai mulți dintre voi încep să poată accepta aceste moduri de comunicare – ca și altele care urmează a fi dezvoltate în curând – vă pregătiți mai mult pentru saltul cuantic în capacitatea de a accepta mâna pe care atât noi, cât și alții, v-o întindem cu prietenie.

Ideea că voi sunteți singurii locuitori ai cuadrantului vostru n-are nici un sens. Și atunci când vom fi invitați de aceia dintre voi care sunt capabili de asemenea genuri de întâlniri, ne vom prezenta la rampă, după cum spuneți voi, și vom fi reprezentanții multora dintre cei din tărâmurile din spațiu care doresc să participe la reînnoirea cunoștinței dintre speciile universului.

Închipuie-ți cum ar fi dacă, prin capacitățile voastre tehnologice, ați constata că există, pe o insulă izolată, un anume trib care habar nu are de existența nici unui alt trib de pe planeta voastră. Pentru că ați reușit să vă dezvoltați anumite capacități din tehnica video, ați stabilit, prin intermediul sateliților, că pe planeta voastră locuiește o astfel de specie. Și, pentru că ați fi capabili să le înțelegeți și să le auziți conversațiile, le-ați înțelege și procesul de gândire. Ați înțelege perfect că acei oameni sunt

complet izolați și nu cunosc evoluția celorlalți, aflați în proxima lor vecinătate.

Punctul nostru de vedere este că noi suntem cei care ne găsim în vecinătatea voastră apropiată. Și, dat fiind că îi iubiți foarte mult, deși v-ați dori să vă prezentați membrilor acelui trib, ați avea grijă să nu apăreți așa, deodată, pentru că, fiind convinși că sunt singuri pe Pământ, ar fi extrem de teribil de șocați dacă v-ați face apariția așa, din senin. Deoarece este posibil să aveți pielea de altă culoare, sau, eventual, un alt număr de membre, sau un alt număr de ochi, sau păr pe alte părți ale corpului, sau n-ați avea păr deloc, vă dați seama că aspectul vostru, ca și prezența voastră ar putea fi atât de șocante, încât veți prefera s-o luați cu binișorul. Vă veți prezenta mai întâi celor pe care îi considerați pregătiți să facă cunoștință cu voi. Și pentru noi, situația este aceeași. Ne găsim calea către sufletul unora ca tine, ca voi, cei deschiși emoțional, fizic și spiritual.

Vrei să mă întrebi ceva?

Ce informații ați dori să transmiteți în primele capitole ale acestei cărți, sau pe pagina de web?

Există un grup deja gata să participe la această comunicare a informațiilor. Aceste suflete s-au pregătit să ne cunoască mai profund, pentru propriul lor interes. Prin urmare, colegii tăi de echipă sunt pregătiți și te așteaptă pe tine. Acest fenomen este extrem de diferit de toate celelalte fenomene. Cât privește tema care este important de prezentat de la bun început, problema principală a fost deja amintită și anume faptul că noi suntem prietenul din vecini, care e gata să vă salute cu drag și să vorbească și cu alții, răspunzând întrebărilor pe care ei ni le pun prin voi. Multora li se va părea că asta sună adevărat. Pentru mulți alții nu va fi așa. Dar există mulți care vor crede că ceea ce aud este, practic, adevărat. Prezentarea unei alte idei – respectiv că întâlnirea dintre noi nu trebuie etichetată drept „răpire" – va fi pentru multă lume o ușurare profundă. Conflictul pe care aceasta îl generează în psihicul uman ar putea fi asemănător cu a le da explicații copiilor, atunci când pornesc spre școală, că lu-

crurile care se petrec în clasă fac parte din procesul de răpiri aleatorii și că ei, copiii, nu le pot stăpâni – că este posibil să sufere și să fie supuși unor operații chirurgicale care să le facă rău.

Acest gen de mesaj ar avea un impact teribil. Mulți dintre voi ați avut contacte, iar aceste experiențe în care ați fost răpiți, sunt definite prin cuvântul *răpire*. Ele au un efect rezidual asupra personalității – și asta descoperiți prin intermediul cărții de față, atunci când începeți să investigați acest mit și să permiteți să se nască o altă concepție despre el. Se poate resimți o ușurare profundă, atunci când tot mai multe persoane care au trăit experiența contactului cu extratereștrii ajung să înțeleagă nu doar ideea că nu au fost „răpiți", ci că, de fapt, chiar participă în mod activ la marele eveniment al vizitelor ce se petrec între două specii și că această participare este ea însăși un semn al unei anume disponibilități spirituale.

Dacă te gândești la acest fenomen în termenii universului întreg, el se dezvăluie ca un moment istoric excepțional. Vorbim despre acest fenomen ca despre un moment, pentru că, de fapt, asta este el, indiferent de încetineala cu care vi se pare vouă că trec deceniile. Este doar o clipă, dacă ne gândim la locul pe care îl ocupați, în pre-zent, în evoluția voastră.

Și ne aflăm nu doar în fața unei șanse profunde pentru voi doi, Lisette și Bob, ci este o șansă excepțională pe curba timpului omenirii. Reflectează puțin la acest fapt. Voi, și alții ca voi, v-ați propulsat până la acest moment cu niște idei extraordinar de îndrăznețe și cu mare stăpânire de sine – acum, când pășiți pe acest teritoriu încă neexplorat. În ciuda scepticismului și a ironiilor, continuați să avansați cu pași vioi și vă veți alătura celorlalți oameni, tuturor celorlalți care au trăit această experiență și care vor fi dispuși să le arate și să le demonstreze altora că nu este vorba de bâlbâielile ridicole ale unor țicniți ai epocii New Age. Voi toți – tu și cei care îți citesc cartea – puneți în mișcare un nou val, deschideți o noua tendință. Iată ce am dori să vă spunem: Fiți bineveniți la acest moment din parcursul timpului!

Ai cumva idee cam câți oameni care au trăit experiența întâlnirii cu extratereștrii există pe planetă?

După cum spuneam, noi nu suntem singurul grup care a fost chemat și creează o experiență de întâlnire unii cu alții. Mai există și alte grupuri și, dacă încercați să le descoperiți numărul, vă putem ajuta astfel: în cadrul populației de pe planeta voastră, există anumite grupuri și comunități culturale, formate în funcție de trecutul și istoria sufletelor care au invocat aceste moduri de comunicare și vizitare, – și, dat fiind că noi nu suntem singurii vizitatori, nu reprezentăm decât una dintre specii. Dacă ar fi să facem o estimare aproximativă a celor care au trăit experiența comunicării – fie una prin contact și experiența întâlnirilor față-n față, ori un derivat al acesteia – numărul lor ar reprezenta 20% din populație. Din aceste 20%, unii dintre voi a trebuit să treceți, sau va trebui să treceți printr-un proces destul de complicat, în care să vă confruntați cu realitatea acelor experiențe.

Toate acestea fac parte din fenomenele prin care personalitatea umană se adaptează la evenimentele și sentimentele induse de convingerea insistentă a civilizației voastre, cum că asemenea experiențe sunt absurde și imposibile. Este un proces nobil pe care îl întreprinde sufletul. Din perspectiva voastră, probabil că înțelegeți destul de puțin gravitatea acestui fapt, dar, din punctul în care ne situăm noi, dispunem de o capacitate extraordinară de apreciere a dimensiunilor acestui gen de tranziție, pentru că rezistența devine extrem de intensă, exact înainte să pocnească dopul sticlei de șampanie. Și tocmai de aceea, chiar atunci când se pare că încep să se croiască unele cărări interioare, anumite elemente conservatoare par să exercite o asemenea constrângere, încât ideile care ar putea fi considerate ca fiind marginale, să fie veșnic privite în acest fel.

Dar ceea ce s-a pus în mișcare este imposibil de oprit.

Cele 20 de procente reprezintă un glas puternic și formidabil. Nu e vorba de o proporție aleatorie de 20%, pentru că sufletele voastre nu fac nimic „la întâmplare". Iar asta nici măcar nu îi include pe aceia dintre voi care spun că nu ați avut nici un fel de contacte. Tu și Bob – voi sunteți un asemenea exemplu. Ați putea crede că nu ați avut nici un fel de contacte cu ET, dar, în acest caz, cum ai putea numi ce se întâmplă acum?

20% înseamnă un număr imens de oameni, cam un miliard. Pare de neconceput să poată fi atât de mulți.

De ce să pară de neconceput?

Sunt atât de mulți oameni, un număr atât de mare ...

În raport cu amprenta culturală și de civilizație, sau cu modul de înțelegere?

Nu – dar în raport cu posibilitatea de a avea asemenea experiențe, ținând cont de navele de care este nevoie, de putința de a aduce oameni la bordul navelor, pare să fie un număr imens.

Acest număr nu este reprezentat doar de cei care au avut parte de experiența întâlnirii directe pe o navă intergalactică.

Adică include și alte comunicări sau viziuni?

Oricum ai vrea să numești acest fenomen, unora dintre voi le-au fost oferite dovezi care includ o întâlnire semnificativă a sufletului, în cadrul căreia acel suflet, acea ființă omenească, a avut parte de un moment de trezire, care nu poate fi negat pe un anume plan și care se referă la experiența directă despre existența vieții extraterestre.

Unii oameni au trăit experiențe importante ale unor întâlniri directe, față-n față, dar suferă că își reprimă amintirea lor. Alții au trăit experiențe ale unor viziuni sau visuri – ce pare a fi un gen de contact mai puțin dramatic sau mai puțin intens – sau ale unor experiențe de genul meditației, care pot avea un impact mai mare asupra omului, pentru că amintirea lor există în concordanță cu conștiența și disponibilitatea respectivului suflet. Astfel, nu este suficient să fi avut, pur și simplu, experiența unei întâlniri directe ca să conchidem, în mod obligatoriu, că persoana în cauză ar fi măcar pe departe gata să-și asume, pe plan psihologic, emoțional și spiritual, acea experiență – iar asta

ești pe cale să faci tu și ăsta este scopul acestui proiect.

Atunci când redeșteptați aceste amintiri și în alții care ar putea purta amintiri latente, fragmentare, îi aduceți la trezie pe cei 20% care dorm. Așa că treziți acest grup de oameni la recunoașterea experiențelor pe care le-au trăit ei înșiși. Acum poți înțelege forța și caracterul dinamic al acestei acțiuni. Este posibil să generezi o vindecare intensă, atunci când le permiți și le dai posibilitatea celor din acest grup adormit nu doar să se trezească la propriile lor experiențe și să înceapă să se vindece de orice influențe reziduale ar mai avea, dar și să se alăture acelei voci unice; este vorba de acea fracțiune a populației de pe întreg cuprinsul globului pământesc care spune: „și eu îmi cunosc vecinii", de acea parte din populația mondială – de la fermieri la profesori, de la medici la gospodine, copii și adolescenți – și care nu se va mai lăsa redusă la tăcere, de o cultură care neagă aceste experiențe. Tu, voi, participați la această trezire. Participați la acest imbold. Sunteți frații și surorile lor și le spuneți: „Noi vă dăm crezare. Trebuie să vă întăriți pe plan emoțional, pe plan fiziologic și spiritual, căci prin aceasta ne veți ajuta pe toți să ne pregătim pentru noi contacte".

Cam câte persoane au avut, efectiv, experiențe ca acelea pe care le-a trăit Lisette?

Te referi la experiențele de la bordul unei nave, sau în cadrul cărora ați fost invitați într-un loc din afara planetei voastre, în cursul cărora vă întâlniți, în carne și oase, cu ființe din alte lumi? Despre asta vorbești?

Da.

Asta ar însemna aproximativ 4 – 5 % din acest număr, adică vreo 40-50 de milioane de oameni.

Și, din acest număr, cam câți sunt conștienți de aceste experiențe – conștienți, fără a le nega?

Atunci ar mai trebui să înjumătățești încă o dată acest număr, ajungând cam la 20-25 de milioane de oameni.

Rămâne un număr imens de persoane.

Da. Ai dori să faci cunoștință cu ei?

Da, cred că da. Toate astea fac parte din pregătirea pentru contactele mai extinse de mai târziu?

Sigur că da.

Te referi la ideea de sat universal?

Da, sigur că da, de aceea spunem că trăim în vremuri spectaculoase. Vouă vă este greu să cuprindeți ce se petrece, pentru că sunteți prea aproape de evenimente. Vă este greu să înțelegeți măreția acestui moment și de aceea ne întrebați, pe plan intelectual, de ce, în momentul de față, sunteți observați de atâtea alte specii extraterestre. Trăim timpuri istorice pentru noi toți, nu numai pentru specia umană – fiindcă, atunci când ajungeți să ne cunoașteți, se schimbă întreaga voastră experiență de viață.

Una dintre întrebările puse de Lisette face referire la capacitatea voastră de a o face să treacă prin ziduri sau să plutească prin spațiu, chiar în formă fizică.

Experiența de a pluti prin spațiu – așa cum a trăit-o Lisette, atunci când a fost transportată – nu diferă prea mult de modul în care avioanele voastre plutesc prin spațiu, deși există unele deosebiri, însă trebuie să observi cât de incredibilă pare prima varianta, iar cealaltă atât de plauzibilă. Prin urmare, în sistemul vostru de convingeri, un aeroplan poate pluti, dar un om nu. Pe baza propriului vostru gen de argumente, un avion Boeing cu reacție are o greutate considerabil mai mare dar, cu toate acestea, cu toții acceptați acest fapt drept posibil. În schimb, mulți

dintre cei care au trăit în epoca premergătoare acelei prime experiențe de zbor, au considerat că este ridicol să sugerezi măcar că niște bucăți de oțel îmbinate prin șuruburi, cu o formă anume, s-ar putea desprinde de pământ, fără a fi trase de sfori.

Cât despre ideea că trupul, care are un conținut însuflețit și căruia îi dau viață diverse energii importante, poate să fie înălțat de pe o suprafața materială, nu reprezintă, din punctul nostru de vedere, un fapt miraculos. Într-o după amiază de sâmbătă, în parc, până și jucăriile copiilor voștri, acele obiecte neînsuflețite, se pot ridica de la pământ. Neîncrederea voastră nu este decât un alt simptom al ideii că există atât de puțină recunoaștere a ceea ce sunteți și a lucrurilor de care sunteți capabili. Dacă ar fi să vă spunem că, prin simplul vostru câmp electromagnetic și prin propriile voastre impulsuri energetice, vă puteți activa asemenea experiențe atât pentru voi înșivă, cât și pentru ceilalți, ați fi dispuși să negați fără ezitare această afirmație. Atunci când ne dirijăm gândurile – în cazul acestei experiențe la care se referă Lisette, când ea s-a deplasat de la o navă spațială la alta, prin simplă levitație, ca să zicem așa – există un câmp de forță electrică combinată, din care ne alimentăm pur și simplu și cu care cooperăm, în loc de a-l ignora, de a-l nega și de a-l trece cu vederea.

Atunci când afirmăm că noi comunicăm chiar cu plantele pe care le cultivați, prin acțiunea de a forma ceea ce voi numiți *cercuri din lanuri*, și apoi, când spunem că putem comunica și coopera cu impulsuri electrice și cu energia care ne înconjoară, este vorba de același fenomen – adică înseamnă că e vorba doar de comuniunea și folosirea a ceea ce este deja prezent și face deja parte din experiența noastră. Nu creăm neapărat ceva nou; n-am făcut decât să redefinim propria noastră înțelegere a lucrurilor cu care ne putem juca.

Chiar și aici, pe planeta voastră, câțiva dintre voi – nu foarte mulți – au auzit povești despre cum cineva a fost făcut să leviteze. Nu e un joc de societate. Nu este decât un potențial pur, pus în practică.

Particulele în mișcare care vă înconjoară sunt purtătoare ale unui puternic câmp de forță – iar atunci când acest câmp

de forță este îndreptat într-o anumită direcție, are loc mișcarea, ceva asemănător cu telekineza.

Cât privește traversarea prin anumite obiecte aparent solide, în unele cazuri, nu chiar în toate, această experiență are loc atunci când, practic, corpul fizic se găsește într-un anume loc, iar corpul astral trece prin zid. Experiența este trăită ca atare, pentru că persoana își recunoaște sinele ca fiind Sinele adevărat și simte că trupul fizic a trecut prin zid.

Așadar nu trupul fizic este cel care trece, de fapt, prin zid?

Aici avem două întrebări diferite în cazul lui Lisette, pentru că a fost vorba de două experiențe diferite. Experiența astrală este așa cum am descris-o, aceea în care corpul astral e cel care face traversarea; în schimb, cealaltă experiență este mult mai ușor de descris.

Nu e vorba despre ceva care trece prin altceva, ci fenomenul poate fi înțeles mai ușor așa cum se demonstrează în serialul *Star Trek*, în care moleculele corpului uman sunt transmutate și „teleportate" printr-o modificare a structurii moleculare. În acest caz special, nu se va vorbi neapărat de trecerea corpului printr-un zid, ci, mai curând, de o modificare a structurii corpului fizic, care este făcut să devină translucid și poate apoi călători în orice mod are nevoie, din punctul A la punctul B, pentru că și-a schimbat structura, iar acest lucru îi permite această deplasare. Poți înțelege logica acestei explicații?

Da.

Materia fizică nu este atât de imposibil de modificat, pe cât ți-ai putea imagina. Poți să iei un pahar cu apă, să-l congelezi, să-l scoți apoi din congelator în formă solidă, să-l bagi în cuptorul cu microunde și să-l faci să se topească în câteva minute și apoi să îl lași să se încălzească suficient de mult timp ca apa să se transforme în vapori, după care poți să iei întregul procesul de la început.

Acest lucru nu vă inspiră nici unuia dintre voi uluire și admirație, ba chiar gândiți: „bine, dar aceste legi ale universului nu se aplică și la materia din care este făcut trupul omenesc", însă noi am vrea să vă atragem atenția că sunt la fel de valabile.

Nu avem de-a face decât cu înțelegerea pe care o aveți asupra a ceea ce este și a ceea ce nu este posibil și care vă împiedică să admiteți că nu există limite.

Sunteți în stare să credeți că universul nu i-a permis decât cubului de gheață să se bucure de acest gen de transformări, fără a vedea, totuși, cât de minunați sunteți voi, în comparație cu cubul de gheață!

CAPITOLUL 10

„Perdele de fum"

De-a lungul traseului urmat, în trecut, de coloniștii teritoriilor Vestului American, cunoscut sub numele de Oregon Trail, drum pe care îl parcurgeau familii curajoase care traversau întinderi uriașe pentru a ajunge la terenuri mai rodnice, ce asigurau condiții bune pentru culturi și ofereau speranța unui viitor mai bun pentru toți, oamenii s-au lovit de obstacole extraordinare. Era ceva obișnuit ca o mamă să-și îngroape unul dintre copii, ridicându-se apoi de lângă mormântul pe care-l săpase cu mâna ei, pentru a-și continua drumul. Pentru asta avea nevoie de o capacitate nemaipomenită de a se descurca doar cu ce se găsea la îndemână; de a fi în stare să vadă binele mai mare ce rezulta din pierderea copilului ei, fără a uita nici o clipă faptul că avea viitorul înainte, nu în urmă.

Cei care trăiesc experiența întâlnirilor cu extratereștrii, ca și ceilalți pasionați de OZN-uri, sunt și ei pe calea unui fel de Oregon Trail, îndreptându-se către noi granițe, noi orizonturi, îmbrățișând idei cu care restul omenirii încă nu a făcut cunoștință. Dar, spre deosebire de familiile de pe Oregon Trail, noi suntem adesea blocați de mărunțișuri. Spunem că vrem să-i auzim, să-i vedem și să-i cunoaștem pe ET, dar ne-am risipit energia emoțională fiindcă nu ne-am îndreptat către acest țel ci am mers, mai degrabă, într-un ciclu fără sfârșit de învinovățiri împotriva celor despre care spunem că ne împiedică să avem astfel de experiențe.

Multă lume crede că perdelele de fum lansate de guverne, pentru a ascunde cunoștințele asupra activității extratereștrilor și asupra descoperirilor științifice legate de contactele cu aceștia, ne împiedică să promovăm contactele individuale – ca

și toate avantajele pe care le-am putea obține, ca urmare a aces tor contacte.

Dar, să presupunem că reușim efectiv să ne creăm singuri propriile experiențe pe care le trăim. Atunci, ce ar putea să-l oprească pe oricare dintre noi să-și creeze relațiile pe care dorește să le aibă – mergând până la relațiile cu ființe din afara lumii noastre, care, la fel ca orice relații, nu trebuie să fie structurate sau aprobate de guvernul Unchiului Sam, sau de altcineva? Doar ni se pare că guvernul ar avea oarecum capacitatea de a face ceva ce nouă nu ne stă în putință – sau, mai mult de atât, de a ne împiedica să facem ceea ce decidem noi!*

Sigur că avem motive să fim supărați, dar furia este inutilă, pentru că singurul lucru pe care-l face este să ne distragă atenția de la înțelegerea faptului că suntem capabili de acțiune, noi înșine. Sună aproape ridicol, însă de ce oare ne-am consumat atâta energie, în încercarea de a smulge de la agențiile guvernului documentația despre întâlnirile cu OZN-urile și despre perdele de fum lansate pentru a le ascunde? Oricare ar fi informațiile pe care credem că ni le ascund guvernul sau „grupările întunecate", haideți să le obținem noi înșine, chiar de la sursă. Doar dacă, bine înțeles, nu credeți că extratereștrii intră în contact numai cu guvernele și grupările întunecate!

Aveți vreun mesaj pentru acei ambasadori neobosiți care au muncit ani la rând, în particular și în public, încercând să oblige guvernul să scoată la iveală lucrurile pe care le știe?

V-am auzit pledoaria intensă, făcută în numele populației voastre, cu privire la răspândirea informațiilor de către câțiva dintre voi în rândul marii mase de oameni, astfel ca toți să puteți avansa în direcția în care doriți să mergeți. Însă, oricât de mult am aplauda eforturile pe care le faceți de a căpăta puterea de a obține acces la aceste informații, am dori să vă sugerăm o altă cale prin care să realizați același lucru.

Această propunere apare la un moment în care se manifestă îndoieli serioase asupra naturii contactelor directe, față-n

față, între extratereștri și unii reprezentanți ai rasei umane. Chiar și printre cei care depun mărturie la comitetele voastre de investigare, există unii care au avut dificultăți în încercarea de a înțelege că diferiți oameni din categoria „medie" de pe întreg cuprinsul planetei au deja, cu regularitate, comunicări cu ființe luminate din alte zone ale universului.

Gândiți-vă la faptul că informațiile pe care le căutați pot fi puse la dispoziția unui număr de sute, apoi de mii, apoi de zeci de mii de semeni de-ai voștri, de-a lungul și de-a latul globului – și că aceste informații sunt *deja* de domeniul public. Însă ceea ce trebuie e un vehicul prin care să furnizăm informațiile pe care să le punem la dispoziția surselor corespunzătoare. Atunci când voi, și grupul din care faceți parte, veți putea accepta faptul că, în chiar momentul în care stăm de vorbă, alte persoane de pe planetă sunt implicate, în mod activ, în întâlniri directe cu unii extratereștri evoluați, atunci veți fi capabili să înțelegeți cât de înțeleaptă este propunerea noastră. Dar vă rugăm să remarcați că până și unele persoane din rândul vostru au anumite dubii cu privire la posibilitatea unor astfel de contacte.

Ce-ar însemna pentru voi dacă v-am spune că informațiile pe care le căutați sunt mult mai ușor de obținut, accesându-le, pur și simplu, de la cei care comunică și sunt deja uniți cu noi? Se poate ca acest lucru să necesite oarece „iluminare" din partea voastră, dar puteți începe să căpătați o perspectivă care permite o desfășurare perfectă a evoluției, chiar în contextul acestor fenomene.

Pe întreg teritoriul planetei voastre există deja persoane care au discuții și contacte importante și semnificative cu ființe evoluate. Poate că ți se pare amenințător să te gândești că nu veți avea neapărat nevoie de indivizi cu costum și cravată pentru coordonarea comunicării între specii. Aceste comunicări au deja loc cu oameni obișnuiți și sunt reprezentate de aproape orice grup de populație de pe planeta voastră. Nu trebuie decât să găsiți o cale care să le permită acestor oameni să vă relateze informațiile pe care le solicitați și vă veți pomeni cu o avalanșă de date, atât tehnologice cât și spirituale, care vă vor da posibilitatea imediată de a avea acces la tot ce căutați.

Dacă vei observa că, la auzul acestor cuvinte, simți o oarecare ezitare, îți vei da seama că până și tu ai îndoieli, când vine vorba de acest gen de fenomene. Fă o pauză de reflecție și gândește-te că informațiile tehnologice complexe pot fi prezentate grupurilor voastre și de alții, din alte surse. Asemenea informații există deja, sunt disponibile, deși sursele acestor contacte cu noi nu dispun de căile prin care să le împărtășească. Bineînțeles că nu sunteți voi de vină pentru această situație. Este vorba de subminarea globală a acestei posibilități – atât pe plan intelectual, cât și spiritual – deoarece se referă la ideea că noi existăm cu adevărat. Persistă o sfială și o jenă generală, atunci când e vorba ca o persoană să recunoască faptul că a avut întâlniri sau comunicări nemijlocite cu noi și, de aceea, cel care a trăit o asemenea experiență nu știe cum să procedeze, chiar și atunci când dispune de informații evidente și convingătoare. Iată, deci, care este unul dintre obiectivele cărții de față – și anume, de a găsi o cale prin care ceilalți să se poată dezvălui. Când se va ridica acest văl de negare, veți găsi tot ce căutați.

Nu fiți surprinși dacă veți descoperi că sistemul vostru militar-industrial nu este unicul moștenitor al ideilor universale. Suntem ființe dintr-o galaxie îndepărtată. Am evoluat, în ciuda faptului că voi înțelegeți lucrurile altfel – și, cu toate că este evident ce se întâmplă efectiv la nivel de sistem, nu trebuie să credeți că n-am reușit să observăm că cei mai mulți dintre voi tânjesc după contacte pașnice cu reprezentanții noștri. În calitate de ființe cu gândire superioară, am venit să vă îndrumăm – dacă ne poftiți s-o facem – iar mulți dintre voi ne-au făcut deja, în mod individual, o asemenea invitație. De aceea am venit către voi. Provocarea constă în încercarea de a găsi o cale pentru a încuraja aceste persoane să-și prezinte comunicările în mod exhaustiv și să contribuie la vindecarea planetei. Toate aceste idei le-ați exprimat deja și voi.

Atunci când vă îndoiți că astfel de lucruri sunt posibile, vă limitați propria înțelegere a Divinității care se exprimă prin diverse persoane de pe întreg cuprinsul Pământului.

Ar trebui să credeți în marile capacități ale universului și să vă dați seama că și noi am găsit o cale de a străpunge sis-

temul care încearcă să ne împiedice comunicarea. Am fost chemați și îndemnați din suflet de mulți dintre voi, iar aceste relații există, indiferent dacă vreți sau nu să credeți în ele. Există persoane care au trăit asemenea experiențe, care au o aplecare spre tehnică și care țin în mână planuri, scheme, dar nu au către cine să transmită aceste informații. Cui să se adreseze? Către cine să-și trimită aceste desene? Însă când începeți să înțelegeți că mai există mulți alții care au contacte cu ființe extraterestre, atunci puteți începe să vă concentrați în acest sens – ceea ce le oferă celor ce au astfel de experiențe, o capacitate incredibilă de revelație și putere. Atunci când le conferi altora putere, acceptând să iei în considerație gândul că oamenii au contacte de la individ la individ, conferi acestor idei o credibilitate considerabilă și tot mai mulți dintre cei care au trăit o asemenea experiență vor ieși la vedere, pentru a spune: „Și eu i-am văzut și i-am auzit – și iată ce anume ne-au oferit."

Ce-ar fi dacă ați putea găsi un mod de a afla ce știu și ceilalți – nu numai profanii, ci și oamenii de știință, care s-au trezit în miez de noapte, gândindu-se și întrebându-se de unde anume au venit, sau din partea altora care ne-au văzut în cadrul unor întâlniri nemijlocite și s-au întors cu un mesaj, cu o revelație, sau cu un plan? Atunci când veți înceta să nesocotiți aceste idei, veți începe să vedeți dovezile, așa cum sunt scoase în evidență de ceea ce va începe să iasă la iveală. Însă căutați, mai întâi, să descoperiți diferența dată de gradul lor de importanță. Încercați să realizați că, de fiecare dată, o conștiință își modifică revelațiile în alt fel. Când un număr tot mai mare dintre voi vor ajunge să accepte acest gen de experiențe trăite de semenii voștri, veți profita cu toții de pe urma lor. Începeți, însă, prin chemarea și îndemnul adresat imposibilului. Chemați-i și încurajați-i pe cei care au căpătat deja acest gen de informații. Se poate ca ei să iasă la iveală, chiar dacă rămân anonimi, pentru că fiecare manifestă o preocupare intensă pentru propria siguranță și reputație.

Noi vă încredințăm o sarcină de mare importanță, atunci când vă propunem să reflectați la ideea că țelul vostru este mai aproape decât vă imaginați. Veniți acum spre locul în care ne

găsim noi și permiteți-ne să vă dăm sugestii despre modul în care veți putea obține ceea ce căutați. Fiți binecuvântați pentru grija pe care i-o purtați omenirii!

Dar ce se întâmplă cu lucrurile care sunt ținute ascunse la Roswell, în New Mexico?

Roswell este un conclav perfect potrivit pentru experiențele care să asigure dovezi și de aceea a fost folosit pe baza unei înțelegeri reciproce. Până și ofițerii din armată, care lucrează acolo și care au participat, de bună voie, la desfășurarea acestor evenimente dramatice, au hotărât în ce mod să reacționeze. N-ar trebui să desconsideri efectul acestui incident, doar pentru că un grup îl refuză, negându-l complet.

Atunci când o sămânță stă în pământ și este udată înainte de a răsări, în sol se petrece ceva. Este o mișcare a planului său sufletesc, pentru că sămânța poartă în ea cunoașterea direcției în care crește. Nu crește în jos, înspre interiorul Pământului, deși într-acolo i se îndreaptă rădăcinile, ci își începe creșterea cu mult timp înainte ca firul de răsad să apară la vedere. Acest incident – adică Roswell, ca și altele, de altfel – a constituit începutul trezirii civilizației voastre spre prezența noastră, cu multă vreme înainte să fi apărut dovezi ale existenței noastre. Refuzul și negarea manifestate de anumite grupuri față de aceste evenimente, vă furnizează tuturor o demonstrație vizibilă a lucrurilor prin care trece propriul vostru eu și propria voastră minte, clipă de clipă. Nu-i judecați pentru că în adâncul ființei lor există laturi ce neagă și refuză, cu regularitate, glasul Divinității. Criticii voștri cei mai vehemenți, care se pronunță împotriva comportării guvernului și a armatei, ar face mai bine să ia aminte la acele manifestări ale subconștientului, care apar pe parcursul vieții. Trezirea înseamnă să observi, cu dragoste, unde se ascunde inconștientul – atât în ceilalți, *cât și în propria noastră ființă.*

Această renunțare pașnică la a-i judeca pe ceilalți vă permite să vă treziți pe voi înșivă și pe ceilalți. Însă, dacă îi lipsește această perspectivă, maestrul devine la fel de încrezut, de ipocrit și la fel de revoltat ca și învățăcelul.

Mai sunt păstrate, pe undeva, trupuri ale unor asemenea ființe?

Da, se fac încercări de păstrare a unor asemenea învelișuri fizice, iar acest secret îi servește unei forme de putere care se simte mai în siguranță, dacă ține informațiile ascunse de populație. Circulă ideea că deținerea cunoașterii înseamnă putere, iar păstrarea cunoașterii doar într-un cerc restrâns, menține puterea centralizată. Acesta este unul dintre motivele pentru care există contacte cu mulți alții – ca și răspuns la contacte – deoarece acțiunile unui număr mic de persoane nu pot amâna, la nesfârșit, înțelegerea existenței noastre. Nu vă lăsați perturbați de acțiunile celor mai temători dintre voi – care, de altfel, sunt acei conducători ai voștri ce par să dețină puterea cea mai mare. Ei sunt cei mai speriați dintre voi. Atunci când veți realiza acest lucru, veți reuși să aveți un alt fel de conducere.

Dar pare atât de zadarnic să faci schimbări. Pare atât de greu. Cu ce să începem? Uneori, o astfel de încercare pare copleșitor de descurajantă.

Descurajarea și senzația de disperare și neputință sunt sentimentele cele mai potrivite pentru un sistem mental și de convingeri care e copleșit de evenimente asupra cărora omul pare a nu avea nici o influență sau control. Dar nu este așa. Nu e decât o iluzie. Sunt mult mai numeroși cei **asemenea vouă,** decât cei puțini, care încearcă să ia decizii pentru toți semenii voștri. Trebuie doar să vedeți acest lucru și atunci vă veți schimba genul de experiență pe care o trăiți. Vă puteți manifesta protestul și în alt fel decât printr-o revoluție sângeroasă pe propriul vostru teritoriu. Vă opuneți prin puterea de cumpărare, prin capacitatea de a-i determina pe semenii voștri să facă observații despre starea lucrurilor. Pe măsură ce înșiși „liderii voștri spirituali" actuali renunță la interesul pe care-l au în promovarea propriilor lor obiective, ei pot contribui să creeze armonie printre activiști – astfel încât să se inițieze schimbări concrete, nu doar discuții despre schimbare. Căci până și pe acest teren

poate exista lipsă de unitate și cooperare. Voi toți încercați să descoperiți acea voce unică. Până la urmă veți reuși.

„Perdele de fum" pentru iertare, sau „Proiecte Întunecate"

Ar fi bine să-ți dai seama că viața nu e o imensă tablă de șah, pe care se înfruntă binele și răul, ci constă, mai degrabă, din suma tuturor experiențelor pe care le trăim și care evoluează, în final, până la expresia superioară a ființei noastre. Însă, până atunci, e posibil ca modul în care mă manifest eu să nu fie același cu modul tău de exprimare, iar acesta să nu fie identic cu al altcuiva, dar că – la nivelul cel mai înalt – suntem *cu toții* de acord, ne înțelegem *cu toții.*

Când începem să realizăm că suntem cu toții parte a sufletului unic al universului, atunci ne abandonăm jucăriile copilăriei, care reprezintă un anume mod de gândire și începem să înțelegem, pe de o parte, că nu noi suntem dușmanul, dar și că *nimeni altul nu este dușman.* Prin urmare, dacă bănuiești existența unei conspirații, omiți să observi faptul că și asta face parte din calea superioară de percepție a altuia. Este calea aleasă de acea persoană, având în vedere adevărul care îi este propriu. Așa că, nu vă vom încuraja să vă simțiți, în continuare, separați de ceilalți – oricare ar fi ei. Nu de aceea v-ați simțit chemați spre această comunicare, ci, mai curând, pentru a vă da seama cum se face că noi am evoluat până la starea de înțelegere iluminată și că n-am atins acest nivel, aducându-ne învinovățiri reciproce.

Ceea ce vrem să spunem este că nu contează cine ce a ascuns, ori cine a acționat și din ce perspectivă indusă de teamă. Nu contează decât modul în care veți proceda de acum încolo. Uneori, intensitatea dramatică a luptei ne menține conectați la o anumită parte din noi înșine care este plină de pasiune – însă fără a reuși să observăm că evităm, în mod inconștient, calea păcii, deoarece suntem dependenți de ceea ce numim pasiune, dar care este, de fapt, doar tragedie.

Prin urmare, ce sfaturi ți-ar putea da înțeleptul, atâta timp cât tu te întrebi ce conspirații există în rândurile armatei, sau al

oficialităților guvernamentale? Cum ți-ar sugera înțeleptul să procedezi mai departe?

Maestrul ți-ar cere să aduci o inimă plină de iertare față de toți semenii tăi – oricare ar fi stăpânul pentru care muncesc, oricare ar fi slujba pe care o fac, oricare ar fi motivația din care acționează. Poate că a venit vremea să vă debarasați de furia pe care mulți dintre voi o nutriți pentru propriul guvern, ca și pentru societatea voastră, care pare să fi împiedicat trezirea planetei. Dar vă cerem să va dați seama care sunt punctele în care sunteți și voi blocați, nu pentru a vă face să vă rușinați ci, mai curând, să vă facem să realizați punctele în care și voi ați putea fi considerați „vinovați", pe aceeași linie pe care și voi i-ați judecat pe alții. Această judecată nu vă va duce către locul în care cu toții afirmați că vreți să mergeți, chiar dacă „ei" sunt exact cei despre care spuneți că împiedică evoluția planetei voastre.

În schimb, ar trebui să reflectați asupra modului în care puteți acționa cu iubire și în care puteți crea, de aici încolo, planeta pe care v-ați dorit-o. Antrenați-i și pe cei care doresc să vă însoțească pe această cale și înaintați cu ei, exact cu ce și cât aveți. Are vreo însemnătate de ce un grup din specia voastră s-a ciocnit – dacă așa ceva s-a întâmplat cu adevărat, cu un alt grup, cu o altă specie pe plan inter-galactic? Are vreo importanță cine sunt toți acești actori de pe scena universului? Are vreo importanță reală? Permanenta nevoie de a analiza și diseca desfășurarea acestei drame vă ține legați de ea. Când porniți de la o premisă spirituală neinflențată de nimic, declarați că doriți să alegeți o altă cale decât până acum. Această cale nu conduce, în nici un caz, spre porțile confruntărilor și ale tragediei.

La prima vedere se pare că lupta, zbuciumul și căutatul de nod în papură reprezintă unica poartă, singura cale ce ne duce de aici spre dincolo – dar avem de-a face doar cu o percepție greșită, care nu vă permite să vedeți Divinitatea care este prezentă pretutindeni în jurul vostru. Dacă v-ați dat seama că e greu să înaintezi dacă nu-ți este alături ideea de Divinitate, să știți că aveți dreptate.

Spre asta ne cheamă procesul meditației. El ne reamintește – cel puțin o dată, dimineața – să ne conectăm la Divini-

tatea care este pretutindeni. Există har în orice plan, chiar și în cel așa-zis ultra-malefic, deoarece Dumnezeu există în toate.

Dacă această idee pare greu de acceptat, atunci poate că ar fi bine să reveniți la unele dintre lucrările și cărțile voastre spirituale și să recitiți ce au cerut maeștri de la voi.

Când ne dăruim unii altora iertarea, îi iertăm și pe militari. Când ne iertăm reciproc, îi iertăm și pe cei care perpetuează „perdelele de fum".

Dar voi înșivă sunteți cei care au scos în evidență distrugerea provocată de grupurile noastre de interes.

Ai perfectă dreptate. Să observi un anume lucru, este primul pas spre a schimba acel lucru. Totuși, poți să ai sentimentul de pace și camaraderie, în vreme cât faci observațiile și apoi schimbările. Aveți un mit care spune că voi nu sunteți încă izvorul propriei voastre creții viitoare, că altcineva vă împiedică să deveniți acest izvor. Aceasta este o gândire greșită și nu vă e deloc de folos, pentru că v-ați anulat singuri capacitatea de creatori, prin mitul și convingerea că nu puteți avea o viață așa cum vă doriți.

Adunați-vă amicii, chemați-i și pe alții, nu doar pe cei mai apropiați și, împreună, amintiți-vă că viitorul vă aparține. Nu trebuie să-i aparțină altcuiva. Însă, atâta timp cât asta credeți, așa va fi! Nu vă dați seama că ați avea mult mai multă forță, dacă ați acționa pornind de la gândurile care vă permit potențialul maxim în tot ceea ce întreprindeți? Așa vi se vor putea deschide o mulțime de uși, pentru că nu vă veți mai încăpățâna în ideea că rezolvarea dilemei voastre poate fi accesată printr-o singură ușă. Atunci când realizați că Divinitatea vă este alături, că este asemenea vouă, veți înceta să fiți neîncrezători și veți începe să reflectați și la poveștile lor și, prin extensie, veți începe să vă gândiți și la posibilitatea unei alte modalități de a vă îndrepta spre ținta la care spuneți că vreți să ajungeți.

Dar dacă veți rămâne blocați, captivi în lupta pe care o duceți cu semenii voștri – în care, desigur, nu vedeți niște semeni, ci adversari – veți perpetua existența luptelor efective, iar

în acest zbucium nu veți observa prezența Divinității, nici a vreunei alte opțiuni posibile.

N-am venit aici ca să vă arătăm cine vă este dușman sau prieten. Ceea ce sugerăm e că noi toți împreună – toate speciile laolaltă – facem parte din aceeași pulsație a unei inimi universale. Când renunți la sabie și iei în considerare ce alte alternative mai ai, prin însăși această încercare se creează noi opțiuni. Nu vă lăsați ispitiți să credeți ceea ce susține mintea – și anume, că trebuie să vă ucideți adversarul numit agroindustrie, armată, guvern, extrema dreaptă, extratereștri, evrei, pakistanezi sau baptiști, ori Al Queda, ori grupările „întunecate". Când depuneți sabia, vă părăsiți și viața de acum, pentru a începe un nou drum. Porniți împreună pe acest nou drum, căci energia investită în ideea că ați fost nedreptățiți nu vă va elibera din starea de captivitate pe care o resimțiți. Dar, dacă vă treziți spre recunoașterea fațetei sacre din dușmanul vostru, veți începe să lepădați straturile de armură cu care sunteți împovărați. Nu se mai poate să vă opuneți acestor idei, zicând că sunt prea mărețe pentru a fi adoptate, spunând că sunt prea idealiste spre a fi îmbrățișate. Căci voi, toți laolaltă, vă tot întrebați: „Cum să ajungem până acolo; cum să facem să ne mutăm planeta și specia într-un loc al păcii?" Răspunsul există, dar, cu toate astea, mintea și eul vostru spun: „Nu. Calea aceasta este mult prea nerealistă. Mai întâi, trebuie să-l găsim *vinovat* pe unul dintre noi".

Maeștrii nu au subscris niciodată la această idee. Atunci când îți iubești dușmanii, nu ai dușmani. Asta nu înseamnă să nu mai faceți lumea să observe unde se manifestă nedreptatea. Înseamnă doar să adoptați acum o poziție diferită și să vă consumați o parte din energia emoțională, intelectuală și psihologică, pentru a accepta ideea că există o cale spre o existență pașnică. Calea existenței pașnice a ființe, este o călătorie care vă duce spre un alt drum.

Atunci când găsești modul de a culege informațiile care îți sunt deja accesibile, începi să pășești pe existenței pașnice. Așa că, atunci când vă puneți întrebarea: „Care specie din univers se încumetă să facă o înțelegere cu armata noastră?", răspunsul nostru va fi că nu e în interesul nostru să favorizăm

motivațiile voastre de a mai găsi încă o categorie pe care s-o considerați vinovată. Aveți destulă bătaie de cap cu câte aveți în prezent. În schimb, vă cerem să deveniți conștienți de modul în care vă puteți da seama de toate modalitățile de exprimare ale Divinității în jurul vostru.

Folosiți-vă o parte din energia emoțională pentru a vedea aceste exprimări ale Divinității care vă înconjoară. Aveți încredere în ideea că acesta este rezultatul perfect al tuturor acestor lucruri – și că asta include și modul în care fiecare dintre voi alege să dea expresie propriei sale Divinități.

Deși vă situați pe poziții diferite pe parcursul evoluției voastre individuale, ați decis, în mod colectiv, să trăiți împreună acest moment – și astfel, să interpretați acest concert colectiv, care își are rădăcinile în cea mai înaltă idee pe care o aveți despre voi și despre ceilalți.

Înainte de a decide să respingeți cuvintele noastre, ar trebui să remarcați că orice reacție inferioară acestui concept, ar face ca identitatea noastră să pară mai puțin evoluată.

Ne-ați chemat la voi pentru că ați întrebat cum să faceți să ajungeți de aici, dincolo. Ne-ați chemat pentru că noi am parcurs deja această distanță; am făcut acest salt; am depășit această etapă. În conștiința voastră superioară cunoașteți aceste lucruri despre noi – pentru că știți cine suntem. Atunci când vă surprindeți gândind că veți reuși să vă tămăduiți planeta prin mânie, răzbunare, resentimente și duritate, demonstrați limpede că nu ați înțeles ideea. Este vremea să le faceți o surpriză fraților și dușmanilor voștri; vindecați-vă de nevoia voastră inconștientă de a avea dreptate și dați-vă seama că există o altă cale – cea care vă va conduce la aceleași rezultate. Pentru asta, s-ar putea să fie nevoie să vă deschideți inima pentru a crede și a realiza că, într-adevăr, mai există și o altă cale.

Omenirea așteaptă trezirea voastră personală, pentru ca să puteți contribui la adunarea celorlalți, cărora să le arătați calea. Mulți dintre cei mai buni conducători au dat, cândva, dovadă de anumite comportări ce ar putea fi considerate drept neevoluate sau inconștiente – dar, pentru ca să se trezească, au dovedit că au o forță considerabilă, dat fiind că era vorba

despre o ființă care a fost, odată, adormită. Pentru fiecare dintre noi a existat o cale. Noi am fost cu toții adormiți sau inconștienți, într-un moment sau altul, într-o măsură mai mică sau mai mare – așa că maestrul spiritual ne spune: „Urmați-mă. Haideți să ne tămăduim planeta prin iertare, iubire, empatie și prin disponibilitatea de a încerca să mergem pe altă cale, să procedăm altfel."

Asta nu vrea să spună că nimeni nu trebuie să-l mai considere răspunzător pe un altul. Asta nu înseamnă că nici un cetățean nu mai trebuie să înfrunte o poziție consolidată, deținută de guvern, în privința difuzării adevărului. Înseamnă doar că acesta este unul dintre pașii spre tămăduirea planetei voastre. Ignorați toate celelalte căi.

Fiți prezenți acum. Trebuie să credeți că aveți îndrumarea divină și simțiți iubirea care se revarsă asupra voastră, ex-primând apoi această iubire către ceilalți din jurul vostru. Trimiteți o rugăciune de iertare către cei despre care considerați că v-au făcut rău – vouă și planetei voastre. Prin aceasta vă veți vindeca și voi – la fel ca și ei – și veți reuși să înțelegeți felul în care v-ați împiedicat singuri să mai răspândiți iertarea pe întreg cu-prinsul planetei și să-i conduceți și pe alții către această cale. Fiți un exemplu al exprimării iubirii. Fiți un exemplu de îndrumător către calea pașnică. Iubirea aduce cu sine disponibilitatea de a nu mai simți nevoia de a avea neapărat dreptate, nici nevoia de a da vina pe cineva – ci, mai curând, de a înțelege în ce fel, noi toți, purtăm o mică parte de vină.

De aici încolo, puteți fi profund conștienți de faptul că, la un nivel anume, fiecare dintre voi este răspunzător pentru negarea care s-a instalat cu privire la aproape orice. Dacă ar fi să vă gândiți serios la aceste idei, ați dezlănțui un potențial creativ încă neatins până acum. Creați din această perspectivă și veți vedea cum rezultatele apar cu repeziciune, pentru că atunci afirmați că maestrul naște creații mărețe prin iubire, iertare și simpla intenție creatoare. Ar trebui să vedeți în asta deschiderea pe care o aveți spre posibilitățile de a avansa spre următoarea etapă, prin căile voastre creatoare și să înțelegeți în ce alte moduri puteți obține ceea ce căutați.

CAPITOLUL 11

Iubire și sex

Există anumite provocări deosebite, legate de fenomenele paranormale și modul în care ele influențează și modelează relațiile personale, mai ales atunci când unul dintre partenerii dintr-un cuplu de semeni de-ai noștri trăiește experiența unor astfel de fenomene. Sigur că, dacă unul sau ambii parteneri devin brusc deschiși spre evenimentele extraterestre, acest fapt nu ar trebui să ajungă să creeze probleme – cu condiția să existe un grad suficient de înalt de motivație, pentru ca ei să-și respecte reciproc ideile cele mai înalte asupra unui lucru sau altul.

O persoană care a trăit experiența întâlnirii cu extratereștrii, pare să fie înclinată spre capacitatea de a recepționa mai clar datele transmise din alte tărâmuri – inclusiv din cel al propriului eu superior – și uneori se întâmplă ca această direcție să intre în conflict cu „standardele" impuse în acea relație. În mod ideal, s-ar părea că este spre avantajul nostru să ne păstrăm contactul cu dorințele sufletului. Totuși, are loc o schimbare, atunci când înțelegerea incipientă legată de propriul Sine începe să intre în conflict cu cea a partenerului. Deși ar putea părea că acele lucruri care sunt binele nostru suprem, reprezintă și binele suprem al celuilalt, nu percepem totdeauna ca neapărat benefice, circumstanțele și evenimentele care ne provoacă suferință sau tulburare; nu avem imediat această percepție, ci abia după trecerea unui anume timp.

De-a lungul primei mele căsnicii, extratereștrii așteptau ca soțul meu să fie plecat în vreo deplasare de afaceri, înainte de a veni să mă viziteze. La întoarcere, soțul meu nu reușea niciodată să priceapă de ce aveam ochii atât de umflați și obosiți din cauza epuizării emoționale. Nu reușea să înțeleagă,

deși încercam să-i povestesc că îmi petrecusem câteva nopți în dulapul din dormitor, îngrozită pentru propria mea siguranță, gândindu-mă ce anume intra prin acoperiș ca să mă înșface. În plus, o parte a suferinței mele era cauzată de însăși natura sentimentului pe care-l aveam – acela că trebuia să ascund lucrurile ce se petreceau cu mine. Cred că pe parcursul acelor ani, sufletul mi-a cerut să fiu sinceră, să povestesc lumii întregi experiența pe care o trăiam, în ciuda reacției celorlalți. Poate că, într-o măsură oarecare, suntem cu toții preocupați de acest lucru, exersând neîntrerupt posibilitatea de a ajunge în contact cu propriul nostru adevăr – și apoi, de a ne iubi suficient de mult pe noi înșine, pentru a respecta acel adevăr, indiferent care ar fi rezultatul.

A doua mea căsnicie pare să fi fost umbrită de faptul că eul meu superior intenționase, în aparență, ca această căsătorie să nu dureze decât un timp limitat. Privind înapoi, îmi dau seama că, din cauza propriilor mele temeri și defecte, am convenit cu logodnicul meu că singura variantă acceptabilă părea să fie căsătoria. Însă, la vederea și la auzul imaginilor dintr-un mesaj care-mi era adresat și care sugera că ar fi fost preferabil ca uniunea noastră să se rezume, mai curând, la o perioadă scurtă, decât la căsnicia propriu-zisă, informațiile „extraterestre" au produs o nouă provocare. Spre deosebire de prima mea căsnicie, de data aceasta am fost brutal de sinceră asupra a tot ceea ce vedeam, auzeam și trăiam, pentru că acest partener îmi stimula sinceritatea; cu toate acestea, el nu a fost de acord cu concluziile mele. După cum s-a văzut mai apoi, căsnicia mea s-a sfârșit doi ani mai târziu. Există unele provocări legate de asimilarea în viața cotidiană a experiențelor trăite cu întâlnirile cu ET și cu fenomenele corelate cu acestea, mai ales atunci când ele sunt trăite doar de unul dintre partenerii din cuplu. De altfel, chiar aceasta a fost tema de discuție la întrunirea de joi seara, a grupului meu de lucru.

Și totuși, în ciuda provocărilor uneori incitante, am senzația că asemenea fenomene pot intensifica iubirea, și nu să-l facă pe unul dintre parteneri s-o ia la goană de-acasă, țipând de spaimă.

Ființele evoluate trăiesc și ele sentimentul de iubire, la fel ca și oamenii?

Printre voi circulă ideea că, din când în când, o ființă iluminată vine și se instalează pe un vârf de munte, ca să trăiască în izolare. Aceasta este una dintre ideile voastre greșite, prin care considerați că există întregi civilizații ale unor ființe iluminate, care trăiesc laolaltă în armonie. Poate că e un lucru pe care vă este greu să vi-l imaginați, întrucât vă e foarte dificil să vă înțelegeți unii cu alții, pe plan individual. Am venit aici ca să vă spunem că noi provenim dintr-un asemenea grup – un grup de ființe evoluate, care trăiesc, muncesc și se joacă împreună, în perfectă armonie.

Viața noastră comună diferă, în multe moduri, de existența voastră și, totuși, există și unele asemănări. Și nouă ne place să iubim. Într-un anume fel, și noi formăm perechi, la fel ca voi, pentru că adesea preferăm să ne cuplăm cu o singură ființă, pe o anume perioadă, deși nu este rușinos să explorezi și cu altcineva iubirea, în oricare dintre formele și înfățișările ei. Noi nu ne pedepsim iubitul sau iubita pentru dorința de a explora orice fel de lucru, în orice mod ar face-o. Nu manifestăm reacții personale față de aspirațiile celorlalți. Înțelegem că motivația este un imbold individual și nu interpretăm dorințele pentru orice-ar fi ale celorlalți, drept respingere a persoanei noastre.

Aici este prezent un grup care vă vorbește și, deși auzul tău ne percepe ca pe un singur glas, această voce vorbește pentru un întreg grup de ființe. Când veți începe să vă imaginați – prin intermediul cărților, al emisiunilor voastre de televiziune și al mass-media – cum ar putea arăta o lume plină de ființe evoluate, atunci veți începe să și integrați mai mult aceste gânduri și idei în conștiința voastră, iar atunci nu va mai fi atât de greu să vă imaginați o existență în care aparțineți unei societăți iluminate.

Dacă recunoașteți că voi creați cu gândurile voastre și că foarte puține dintre ele se referă la cum ar putea arăta viața într-o civilizație evoluată, atunci probabil că nu veți fi surprinși că nu ați avut încă parte de această experiență. Au existat câte-

va cărți care au descris viața așa cum ar arată ea într-o cultură superioară, foarte iluminată. Vor mai urma și altele, pentru a vă aprinde imaginația și creativitatea, așa că începeți să aveți o asemenea viziune și să vă îndreptați cu gândul în această direcție. Unele dintre comunitățile voastre mai hotărâte au încercat să adopte aceste idei, într-un mediu de viață de grup.

Atunci când iubim, nu trebuie să ne facem griji pentru durata respectivei relații. Încarnarea noastră ca ființe iluminate durează mii de ani, oricum nu mai puțin de o sută de ani – și, chiar și în acest caz, cel puțin o treime din această perioadă se desfășoară în condiții de sănătate tot mai precară, la fel ca încarnarea voastră de oameni. Ne trăim cu bucurie, în mii de moduri diferite, scopul pe care-l urmărim în viață, în funcție de interesul pe care-l are sufletul. După cum vă puteți imagina, am abandonat de mult ideea că munca și joaca sunt două lucruri diferite. Munca noastră este joacă pentru noi, iar jocul nostru este și munca noastră. Nu avem senzația de disperare legată de modul în care trebuie să ne umplem zilele, pentru că ne permitem să avem încredere atât în noi înșine, cât și în ceilalți, pentru a urmări obiectivele inimii și ale sufletului nostru. Vă puteți imagina ce influență pozitivă poate avea acest lucru asupra unei relații de iubire, dacă ne gândim că nu ne simțim nici deprimați, nici epuizați de oboseală, nici nu ne interiorizăm mânia asupra circumstanțelor cotidiene ale vieții noastre. În plus, transpunem în practică aceste idei, în beneficiul tuturor membrilor grupului nostru, inclusiv pentru cei mai bătrâni și cei mai tineri dintre noi, așa că nici un grup nu decide pentru altul.

Astfel am reușit să eradicăm depresia și bolile mintale, pentru că nu mai suntem despărțiți de eul nostru adevărat. Ne-am încorporat eul adevărat, ca parte a propriei noastre identități. Deși acest lucru pare destul de simplist, el este, de fapt, o realizare măreață și o depărtare de modul vostru de viață, deoarece aproape tot ceea ce sunteți este, în multe cazuri, rezultatul a orice altceva *decât* cine doriți să fiți pe plan sufletesc. Noi nu luăm hotărâri pe baza situației sau poziției, pentru că poziția noastră este la libera noastră alegere.

Cu alte cuvinte, lucrurile ne sunt atât de limpezi când

este vorba de funcționarea sufletului, încât nu încercăm să fim cine nu suntem de fapt, nici nu încercăm să propagăm această învățătură, nici nu insistăm ca tineretul nostru, ori partenerii noștri, ori bătrânii noștri, să-și petreacă timpul, sau să se manifeste altfel decât felul în care sunt definiți de cele mai înalte dintre propriile lor obiective. În loc să generăm anarhie, am creat pacea și o mare bucurie în rândurile civilizației noastre.

Trezirea înseamnă să nu mai trăim într-un mod considerat amorțit. Noi suntem în contact strâns cu tot ce considerăm adevărat despre lucruri și astfel, creăm doar din bucurie, din plăcere. Nu, nu am fost întotdeauna așa – și tocmai de aceea putem înțelege foarte bine stadiul în care vă găsiți voi acum.

Ne dezvoltăm propriile puncte de interes creator, care se schimbă de-a lungul timpului. Având în vedere că durata noastră de viață este mult mai lungă decât a voastră, nu avem nevoie de schimbarea trupului, nici nu urmărim să facem schimb de suflete. Ne contopim unii cu ceilalți, pentru că acest lucru stă în puterea noastră. Durata voastră de viață este scurtată considerabil, dintr-o diversitate de motive, și ni se pare ironic faptul că vă petreceți cea mai mare parte a scurtei voastre vieți sub dictatura unei alte autorități – a părinților voștri, a școlii, a culturii, civilizației, sau a guvernului vostru. Nu e de mirare că există atâta tristețe, deprimare și mânie. Este interesant cât de radicală pare ideea că, atunci când ți se permite să-ți urmărești cel mai înalt deziderat – permițându-i, concomitent și altuia același lucru – societatea pare a se repara, în mod spontan, ca prin minune. Atunci când există motivația de a-i permite și altuia fericirea supremă, ca și cum a fi a ta proprie, conflictele se împuținează, deoarece noi suntem învățați de mici să lăsăm sufletul să se asculte pe sine. În acest mod, nu ne petrecem toată viața trăind în afara propriilor noastre interese.

Pentru a trece la acest tip de civilizație, este necesar să fii integral conectat la ideea că sufletul este autoritatea supremă. Doar astfel puteți pune în practică un mod de viață în care să le acordați celorlalți, indiferent de vârsta lor, dreptul de a decide și de a crea în mod autonom. Asta nu înseamnă că nu se mai acordă ajutor, ci doar că acest ajutor nu este impus de

cel care ajută, ci este dictat de cel care solicită ajutor.

Cât despre iubire, am renunțat de mult la ideea că o altă ființă ne-ar putea aparține; în realitate, în unele situații, pornim chiar de la ideea contrară: că noi îi aparținem celuilalt. Cu alte cuvinte, căutăm să descoperim în cel fel îi putem sluji pe ceilalți, știind că, pe cât reușim să fim de mai mare ajutor, cu atât putem funcționa mai bine. În societatea voastră, acest model este definit drept co-dependență și disfuncție – ceea ce este uneori derutant, atunci când provii, în mod neîndoielnic, din zona iubirii și îți proiectezi propriile nevoi asupra altcuiva. Este necesară o anume limpezime, însă nu suntem nevoiți să „reparăm" pe nimeni altcineva. Pentru a resimți suprema fericire, ne ajunge că ne face plăcere ideea de a-i ajuta pe ceilalți.

Atunci când am încetat să mai punem accentul principal pe propriile noastre obiective, minimalizând interesul celorlalți, am descoperit că avem parte de mai multă fericire și încântare decât oricând. Prin simpla noastră existență, fără gândul de a ne impune puterea asupra altei ființe, sau de a dobândi vreun titlu care să ne aducă niște privilegii speciale, ne bucurăm de un alt gen de apropiere reciprocă. Ne construim prieteniile și legăturile de familie nu ca rezultat al modului în care ceilalți ne aprobă, ci, mai degrabă, ca urmare a unui grad tot mai mare de conștiință că toți suntem profund legați unii de ceilalți. Este posibil să avem un partener cu care să locuim împreună, fără a exista, însă, acea caracteristică posesivă, care adesea împovărează propriile voastre relații.

Și copiii ne vin dintr-o legătură de iubire și, înainte de a crea un urmaș, avem discuții îndelungate, în care se implică și mulți alții. Chiar și societatea consideră copilul ca fiind al ei și ia parte la aceste discuții, pentru că, practic, este nevoie de un sat întreg pentru creșterea unui copil, dacă ținem cont de faptul că experiența iubirii contribuie la modelarea iubirii, care va fi apoi întrupată de copil. Așa că producerea unui copil nu este considerată ca fiind dreptul unui individ, sau al unui cuplu – ci, mai curând, că este, pe multiple planuri, o întreprindere de grup, fiindcă grupul simte atât de multă responsabilitate pentru bunăstarea fiecărui copil. De aceea nu există nașteri spon-

tane, bazate pe motive emoționale sau financiare, ci avem de-a face, mai degrabă, cu un proces de gândire, cam tot astfel cum ați raționa și ați discuta voi planurile pentru a vă construi o casă. Iar cei considerați de grup ca fiind cei mai potriviți, sunt înzestrați cu șansa de a produce un urmaș genetic. Din aceleași considerente, cuplul respectiv nu-și vede odrasla ca aparținându-i. Așa că nici nu-și imprimă propria disfuncție asupra copiilor lor, pentru că, faptul că au fost dăruiți cu șansa de a fi părinți, înseamnă că, adesea, ei sunt cei mai înțelepți dintre noi. Chiar și atunci când domnește iluminarea superioară, există grade diferite de înțelepciune.

Atunci când doi dintre semenii noștri se alătură pentru a crea un copil, o fac printr-un proces care, în anumite moduri, seamănă cu ce se întâmplă la voi, cu deosebirea că noi nu avem nevoie să facem schimbul de secreții ale corpului. Între cei doi parteneri ai cuplului se petrece o ceremonie, care cuprinde un ritual și împreunarea. Însă procrearea pornește, la noi, dintr-o zonă mai conștientă, astfel că acest proces nu este unul biologic, la care participă sperma și ovulul. În cultura voastră, acest proces nu depinde de iluminare. La noi, da. Cuplul produce un urmaș pe baza unei ceremonii comune, cam ca la voi, cu excepția faptului că noi nu înregistrăm accidente și că numai nivelul cel mai înalt de creație poate genera urmași prin iubire.

Întâlnirile noastre sexuale se axează mai puțin pe senzații fizice, concentrându-se mai mult pe o profundă contopire a trupurilor, a minții și a spiritului. Fără toate acestea, reproducerea este imposibilă. Nici nu am vrea să fie altfel. Plăcerea fizică este o revărsare din preaplinul stării noastre de fericire emoțională și spirituală. Copilul este creat astfel, iar apoi se dezvoltă in vitro, printr-un sistem care vouă v-ar putea părea deconectat de trupul vostru – dar care, de fapt, permite înțelegerea faptului că fiecare copil este, mai curând, un „produs" al culturii neamului, decât al uneia sau a două persoane. În unele cazuri, voi ați putea numi acest proces drept „copii făcuți în eprubetă", care sunt menținuți în eprubetă mai mult timp decât copiii voștri, dar este vorba de o realizare cu totul diferită, prin aceea că, deși la noi nu se desfășoară un proces de gestație individuală, aceasta are

totuși loc, însă se petrece spre plăcerea și cu participarea întregului grup. Asta este una dintre diferențele noastre majore. În acest mod, pentru fiecare odraslă creată, există o cantitate enormă de iubire și sprijin și, în plus, trebuie să subliniem faptul că nici un copil nu e „proprietatea" unei ființe sau a două ființe, ci este o prelungire a întregii comunități.

Întrucât dispunem de foarte multă experiență – pentru că ne-am distrus singuri de câteva ori, ca urmare a procesului nostru de evoluție – am dobândit o înțelegere clară a acelor idei care produc cele mai bune rezultate. Am observat că expresia cea mai deplină a iubirii, a respectului și a libertății, produce cele mai bune rezultate pentru copiii noștri. Pentru asta, e nevoie de un anume grad de iluminare. De atunci, am reușit să ne tratăm propriile probleme de personalitate și emoționale și încercăm să nu mai proiectăm aceste probleme nerezolvate asupra copiilor noștri. În plus, prin acest gen de educație, copiii noștri dau dovadă de înțelepciune de la o vârstă foarte fragedă, pentru că sunt încurajați să o facă.

În centrul acestei încurajări stă modul în care sprijinim, oricum putem, fiecare suflet tânăr să-și identifice dorințele *propriului* suflet – nu ale altcuiva. Am învățat din experiență că, atunci când sufletului i se interzice cea mai înaltă exprimare, suferă toți membrii grupului. Din această cauză, cultura noastră nu produce copii și adolescenți plini de mânie și deprimați, care, mai devreme sau mai târziu, înclină spre un comportament „deviat". Așa că, avem cu toții interesul vădit de a-i asigura fiecărui suflet șansele de a-și găsi expresia totală. Drept urmare, noi nu cunoaștem manifestări rezultate din mânie – cum ar fi crima sau boala. Pe acestea le-am lăsat în urmă de mult, mult timp, cu toate că menținem vie amintirea genului de viață pe care le produc, pe baza observațiilor pe care le facem asupra voastră. Iată încă un mod în care și voi ne oferiți un dar. Prin observațiile pe care le facem asupra voastră, ne putem reaminti propriul nostru trecut și modul în care asemenea acțiuni și comportări generează anumite tipuri de societate.

Nu afirmăm aceste lucruri cu superioritate, pentru că înțelegem perfect că și voi vă găsiți pe propriul drum al evoluției,

așa că nu vă judecăm nicicum; nu facem decât să observăm lucrurile, așa cum sunt. Și noi am parcurs același traseu ca și voi. Cultura noastră a trăit și ea vremea crimei, a tristeții, a chinului și a anihilării, în orice mod imaginabil, așa că vorbim pe baza propriei noastre experiențe, atunci când spunem că am venit să descoperim ce anume produce strălucirea, lumina – și ce nu.

Cum se petrece, la voi, procreația pe cale sexuală? Mi se pare că nu reușesc să te aud. Întrebam cum se face că specia voastră este capabilă de a procrea?

Vă e greu să accesați anumite informații, pentru că voi aveți idei preconcepute asupra unor anumite probleme, iar acolo unde reacția noastră este diferită de ideile voastre, glasul nostru și gândirea voastră se contrazic și nu se întâmplă nimic – ceea ce este în regulă. Remarcați doar contradicția – și nu-i dați atenție. Senzația pe care o trăiți în acest caz este un soi de remiză, care e legată de unele dintre problemele voastre anterioare privind capacitatea voastră și dilema dacă veți avea suficientă pricepere pentru a continua acest proces. Practic, vă puteți folosi de această observație, ca indiciu al momentului în care mintea vă este în funcțiune; faceți, pur și simplu, pașii necesari pentru a vă decupla mintea, așa cum faci tu chiar în această clipă.

Cât privește problema organelor noastre sexuale și modul în care procreăm, hai să mai încercăm o dată, vrei? Și la noi există ființe de sex masculin și feminin. Ne cuplăm fizic într-o unire a iubirii, dar această unire nu implică acuplarea organelor genitale ale masculului cu organele de reproducere ale femelei. Felul în care această „sămânță" generează o odraslă este destul de complex, dar iată cam în ce fel l-am putea explica. Printr-un schimb a ceea ce ar putea fi descris ca o energie de voltaj mare, între partenerii din cuplu se produce o undă de șoc electromagnetică. Această undă de șoc – varianta noastră pentru sămânță – împreună cu unirea prin conectare spirituală, conectare emoțională și prin acest schimb fizic de energie, generează apariția copilului, prin chiar această energie – cam la fel cu energia care izbucnește din torpila pornită dintr-un submarin, deși pentru

această analogie facem uz de simțul umorului. Din îmbinarea energiilor rezultă o manifestare materială. Aceste reziduuri („sămânța" din energie), rezultate din combinații magnetice și electrochimice, duc la o reacție chimică. Această reacție chimică produce un embrion. Există și plăcere fizică în acest schimb, iar materia rezultantă, care este generată de această izbucnire de energie, reprezintă stadiile timpurii ale embrionului. Apoi, această materie este plasată într-un mediu in vitro, de unde ea își stabilește o legătură cu colectivitatea și, pentru o anumită perioadă, stă acolo, până ce s-a dezvoltat suficient.

Motivul pentru care noi nu mai avem organe genitale este că am evoluat până la un stadiu în care am decis să ne creăm urmașii dintr-o unire mai strânsă a trupului, minții și spiritului, și nu doar din trup, pur și simplu, cu toate că și în cazurile relațiilor fizice intime poate exista o legătură de iubire. Totuși, de-a lungul timpului, am preferat să creăm în alt mod. Această diferență este rezultatul a eoni de disfuncții sexuale și accente deviante, puse pe latura fizică. Când am ajuns la punctul în care am hotărât să stabilim o nouă bază pentru crearea puilor noștri, am decis să organizăm un sistem de co-creație realizată de două ființe, prin intermediul legăturii lor spirituale, prin unirea lor emoțională și mentală, și prin încărcătura electrică pe care ei o generează, ca rezultat al energiilor lor fizice. Aceste energii fizice devin posibile prin legătura lor spirituală și emoțională – așa că toți trei sunt corelați, în mod interdependent.

Copilașii noștri nu sunt alăptați ca și ai voștri. Și ei, la fel ca noi, se hrănesc din energia luminii. Așa cum am mai spus anterior, ochii noștri, la fel ca și pielea noastră, asigură o cale pentru absorbția nutrițională. Am stabilit o legătură solidă cu copiii noștri și întreaga comunitate participă cu plăcere la creșterea și educarea lor. Nu avem problema exploziei demografice, nici nu avem un număr mai mare de copii, decât acela pentru care putem oferi, în mod adecvat, iubire și încurajare.

Acest lucru nu ni se pare limitativ, ori restrictiv, pentru că am trăit experiența directă a conviețuirii cu o populație care nu poate fi susținută, în mod satisfăcător, de planeta-gazdă. Ca și voi, dezvoltăm legături strânse între noi și, acolo unde, în tre-

cut, am exersat toleranța reciprocă, am ajuns acum să avem experiența a sute de ani trăiți în comun, într-un parteneriat în cadrul căruia să putem crea intimitatea.

Ne bucurăm de o sănătate relativ perfectă, printr-o combinație de metode aplicate, elaborate prin faptul că am înțeles bine biochimia și frecvențele electromagnetice, iar acolo unde nu există poluare – nici a mediului, nici emoțională, nici mentală și nici spirituală – sănătatea este un rezultat firesc, vine de la sine. De aceea, la noi s-a născut ideea că nu e nevoie să limitezi încarnarea ființei la 80, 90 sau 100 de ani, descoperind, în schimb, că noi înșine ne aflăm la rădăcina lucrurilor. Ele pot fi hotărâte de suflet, iar atunci când am decis să alegem varianta longevității, am constatat că am și generat longevitate. Uneori, se poate întâmpla ca unii dintre noi să mai aibă vreo altercație cu propria noastră ființă materială, care manifestă o deteriorare a armoniei – și, în asemenea cazuri, nu retezăm organul respectiv, nici nu tratăm simptomele, ci preferăm să investigăm, fără întârziere, cauza posibilă și o vindecăm chiar de la acel nivel.

Boala și suferința sunt fenomene foarte rare, cu toate că unii inițiați, de exemplu cei mai tineri dintre noi, au posibilitatea de a explora stări de sănătate mai puțin perfecte, fiind provocați să observe modalitățile în care ar alege să progreseze. Sănătatea este, aproape totdeauna, o stare la libera alegere, iar factorii care generează și creează starea de sănătate sunt studiați și adoptați, în loc să fie refuzați și ignorați. Nu ne confruntăm cu glasuri contradictorii din partea unor corporații, sau a altor factori cu interese directe, care își vând programe educaționale, ori idei generatoare de sănătate – chiar dacă acestea aduc, ori nu, sănătate. De fapt, ele generează mai frecvent dezastre, decât stare de bine. Avem libertatea de a crea un mediu local, prin care locuitorii sunt administratorii mediului în care trăiesc. Nici un factor direct interesat nu va fi lăsat să genereze vreo restricție asupra unui grup de-al nostru – mai ales asupra tineretului nostru.

Foarte puțini dintre voi trăiesc, complet, experiența propriei persoane. Dacă ați putea să vă integrați și să vă vindecați acele părți ale ființei care sunt rupte și separate de conștiința

voastră, ați fi mult mai plini de viață – până la a nu mai ști pentru câte alte lucruri să vă bucurați! Vrei să mă întrebi ceva?

Cum putem să ne recuperăm acele părți care sunt despărțite de noi?

Exact invers decât o face, acum, majoritatea dintre voi. În prezent, cei mai mulți dintre voi se confruntă cu dificultatea de a reține acele părți, așa că există sentimente de vinovăție, negare, rușine, mânie, enervare și regret. Când asemenea sentimente sunt prezente, vă contemplați propriul eu. Prin urmare, cheia constă în îmbrățișarea respectivei părți a eului, fără prejudecăți, manifestând simpla dorință de a privi în acea direcție. În acel moment, ar trebui să fiți în stare să o observați mai întâi, fără urmă de vinovăție ori rușine, după care să manifestați disponibilitatea afectuoasă de a vă abandona către acea parte. Expresia „abandonare" vă este adesea greu de înțeles, pentru că include conotația că trebuie să o acceptați și să nu încercați niciodată să o schimbați. În realitate, atunci când vă abandonați, nu faceți decât să lăsați ca ceea ce este, să existe în prezent.

Curajul suprem intră în acțiune, înainte de toate, atunci când deveniți dispuși să observați că există componente rupte și detașate de propriul eu. Cei mai mulți dintre voi le observați la ceilalți, dar nu și la voi înșivă. Mai ales când este vorba de probleme de sexualitate, sau de intimitate, veți observa această ruptură la ceilalți, dar nu și la voi. Iubirea și relațiile pot duce la vindecare, atunci când, în loc să vă folosiți de ele pentru a vă învinui reciproc de greșeli, fiecare dintre voi va contribui, cu afecțiune, la menținerea acelor aspecte ale celuilalt – pentru a reuși ca, împreună, să le vindece. Însă de obicei se întâmplă exact contrariul: după ce o relație a durat o anumită perioadă de timp – având în vedere că două persoane remarcă în mod evident aspectele reciproce încă nevindecate, le scot în evidență, într-un mod care capătă un aspect punitiv. Este clar că o asemenea comportare nu numai că nu duce la vindecare, ci face ca aspectele nevindecate să fie ascunse și mai mult.

Gândește-te la aceste aspecte nevindecate, ca la niște co-

pii înspăimântați, pe care încerci să-i convingi să iasă din ascunzătoare și să vină în siguranța îmbrățișării, asigurând aceste părți că nu li se întâmplă nici un rău. În mod obișnuit, nu ai răbdare și te porți cu asprime cu aspectele nevindecate – atât ale tale, cât și ale altora. Ar trebui ca, dimpotrivă, să începi să percepi acele aspecte nevindecate, ca pe niște copii rătăciți. Nu-ți va da prin cap să pedepsești ori să certi un copil rătăcit, care a fost adunat de pe stradă, cerându-i să ia aminte cât de murdar e.

Când îți reconstruiești imaginea despre acele aspecte ale eului care sunt distruse, rănite și nevindecate, ademenește-le cu blândețe, iubire și siguranță să iasă la iveală. Iar apoi, când pot fi observate și poți vedea toate elementele, fii bun, fii blând, cam tot atât cât ai fi față de un copil rătăcit și rănit.

Circulă printre voi o legendă care spune că, atunci când vezi vreun aspect nevindecat al altcuiva, îl poți corecta prin dojeni sau pedepse – însă respectiva parte a eului se va refugia, pur și simplu, ascunzându-se și mai adânc. De fapt, această metaforă despre alte aspecte ale „eului" nu este prea departe de sensul literal, dacă ne gândim că încarnările anterioare sunt menținute la nivel celular. Așa că, în extrem de mare măsură, aveți efectiv aspecte ale acelor euri alături de voi. Știți că sunt acolo, deoarece există resturi de sentimente care se ivesc aparent de nicăieri, iar prezența acestor sentimente este primul pas spre remarcarea lor.

Când ești amorțit, așa cum se întâmplă în caz de deprimare, nu ai ajuns încă la faza în care *simți*. Prin urmare, ar trebui să te simți recunoscător dacă reușești măcar să simți ceva, chiar dacă acel sentiment este tristețea. Asta, deoarece nu mai ești amorțit, ci simți, ai sentimente.

În schimb, aceia dintre voi care nu simt nimic, vor simți în mod inconștient și ar putea face față acelor sentimente, prin diferite substanțe sau metode artificiale. Acordă-ți iertare și permite ca, într-o bună zi, să te simți gata să privești la ceea ce te doare atât de mult, încât nu mai poți simți nimic.

Acesta este scopul divin al unei relații, căci împreună puteți vindeca unele aspecte pe care nu ai șansa să le vindeci singur.

Sexualitatea între cei din specia voastră care se iubesc, preia adesea sentimentul contrar, pentru însuși motivul pentru care, de la bun început, formați un cuplu. Așa cum am mai spus, în unele cazuri, de-a lungul timpului există șanse mai mari de vindecare, de tandrețe, de a te simți în siguranță și posibilități de exprimare de sine.

Dar foarte des se întâmplă și contrariul. Vă puteți oare imagina că pe tărâmul nostru e posibil să ne bucurăm unii de alții, timp de mii de ani? În paradigma voastră, punctul critic acceptat se situează după șapte ani – ceea ce numiți „pasiunea de la șapte ani", după care atracția sexuală dintre voi „se dezumflă", cel mai adesea. Pentru noi, șapte ani trec mai repede decât ai clipi din ochi; sunt ca o secundă, în raport cu durata întrupării și a relațiilor noastre.

Există atât de multe domenii diverse asupra cărora acționăm. Dorim iubire, fericire și sănătate perfectă și, că veni vorba, nu n-ai putea da un leac pentru cancer, te rog?

Răspunsul la această întrebare este atât de simplu, că va fi respins imediat – chiar și de tine.

Bine, dar spune-mi oricum care este răspunsul.

Cancerul se vindecă prin starea de conștiență. Doar câteva cuvinte.

Sună cam simplist.

Asta nu înseamnă că nu se poate elabora acest răspuns, pentru că o explicație mai detaliată poate, cu siguranță, stimula gândirea și reflexia, iar noi am furniza o asemenea explicație – dar îți dai seama ce dihotomie există între a pune întrebări care par atât de complexe și a încerca să obții răspunsuri la nivelul de la care formulezi respectivele întrebări?

Majoritatea oamenilor ar cere o formulă chimică,

sau un hap magic care să ofere tratamentul, fără a se gândi să ceară starea de conștientă.

Cu toate acestea, dacă în întrebare ar fi cumulate capacitatea intelectuală, investițiile financiare și emisiile de energie, iar ea ar porni din perspectiva: „Cum am putea proceda să ridicăm gradul de conștientă, atât la nivelul individului, cât și pe plan colectiv?", dilema s-ar rezolva de la sine. Și astfel, e o ironie faptul că, oarecum, acea conștientă din care se formulează întrebarea, nu este capabilă să audă adevăratul răspuns. Este totuși evident că unii pot auzi – și tocmai de aceea, mulți dintre voi au avut cancer și l-au învins. Uneori, se pare că o procedură oarecare a „vindecat" cancerul.

Crezi că există vreo metodă care să vindece ceva? Până și vitaminele „funcționează" pentru că, în adâncul sufletului, credeți că vor reuși. Foarte adesea, desigur, o asemenea revelație cum este diagnosticul de cancer, inițiază călătoria sufletului de-a lungul unui cu totul alt drum. Urmează introspecția și reflecția profunde. Se operează schimbări în modul de viață.

Pentru prima dată, sunt luate în considerație alte opțiuni și – iată și ia aminte – este trăită experiența unui alt rezultat posibil. Există metode biochimice și electromagnetice care amplifică, în mod considerabil, anumite funții biologice și biochimice, însă până și urmărirea unor asemenea tratamente impune un anumit grad de conștientă, dincolo de ceea ce masele acceptă, de obicei, ca nivel primar.

Se prea poate ca aceste tratamente să nu fie neapărat întâlnite printre metodele aplicate de medici cu reputație convențională. Disponibilitatea persoanei de a opera schimbări în obiceiurile sale alimentare poate fi, deși nu totdeauna, un indiciu al unei grad mai mare de conștientă – spre deosebire de inconștientă. Sigur că astea sunt lucruri deja cunoscute de mult, însă tratamentul pentru cancer este același cu tratamentul pentru adormire.

Treziți-vă, și veți fi vindecați!

CAPITOLUL 12

Mutilarea animalelor și a vitelor

Mulți ani la rând, exact atunci când începea una dintre experiențele de întâlnire cu ET, în dormitorul meu se porneau deodată toate fenomenele despre care se povestește, de parcă cineva ar fi învârtit un buton de contact într-un studio de efecte speciale cinematografice. Lucrul care urma în mod inevitabil după aceea, era acea senzație caracteristică de somnolență, în ciuda unui adevărat tumult de activitate care se producea în jurul meu. Într-o seară de vară, tocmai când începuseră luminile, sunetele și vibrațiile, am fost în stare să arunc o privire spre fiul meu cel mic, care dormea în patul de alături. La vremea aceea, locuiam într-un apartament cu o singură încăpere mare, așa că am putut să-l privesc, chiar în clipa în care începea desfășurarea întâlnirii. Băiețelul se jucase cu motănelul lui, care îl trăgea în joacă de mâneca pijamalei, – când, cu doar câteva secunde înainte de declanșarea propriei mele reacții, atât el, cât și pisoiul căzuseră, subit, în ceea ce părea să fie un somn sănătos. Pentru că am fost adesea în apropierea unor animale, mai ales câini și pisici, am observat că la momentul de început al unei întâlniri, și ele reacționează prin aceeași manifestare de somnolență și adorm instantaneu.

Unul dintre „efectele secundare" surprinzătoare, apărut ca urmare a întâlnirilor, pare a fi o capacitate pronunțată de a mă apropia de animale și de a mă identifica cu ele. Ca mulți alți oameni, și eu am simțit adesea o puternică legătură cu animalele, în special cu propriile mele animale de casă, însă, dincolo de asta, mi s-a întâmplat uneori să „aud" cu intermitență „gândurile" animalelor – cel puțin acesta este singurul mod în care aș putea descrie această senzație.

Odată, m-am întâlnit cu un câine care părea vagabond și

nu avea zgardă, și tocmai mă gândeam să-l iau cu mine ca să nu fie lovit de vreo mașină. Am „auzit", deodată, cum câinele îmi spunea că, de fapt, are atât un stăpân, cât și o casă.

Se pare că întâlnirile cu extratereștrii îl deschid pe cel care le trăiește spre tot soiul de capacități profunde, cu toate că unele dintre aceste aptitudini se estompează cu timpul. Poate că nu este deloc vorba de capacități speciale ci, mai curând, contactul cu fenomenele inițiale nu face decât să ne întoarcă, pur și simplu, la natura noastră cea mai adevărată, de membri ai pulsului inimii universului. În orice caz, se pare că datorită expunerii la energiile universal e aparent magice, prin intermediul experiențelor de întâlnire cu extratereștrii, omul se apropie mai intens de comuniunea cu animalele. Mă întrebam în ce fel resimte Grupul experiența și relația cu lumea animalelor.

Voi aveți animale de casă?

Împărțim mediul în care existăm și cu alte ființe vii, dintre care pe unele voi le-ați putea categorisi drept animale de casă, însă noi nu ne lovim de miile de probleme pe care le aveți voi în legătură cu asemenea alte ființe – în primul rând pentru că noi le privim într-un alt mod. Ele au mai mult în comun cu ideea pe care v-o faceți voi despre tovarăși de viață, amici, cu excepția faptului că noi le considerăm mai apropiate de noi, decât o faceți voi. De exemplu, așa cum am mai vorbit și mai înainte, noi le vedem ca având mai curând calitatea de frați, aproape de semeni, datorită faptului că ei împart cu noi mediul nostru de viață și putem comunica cu ele prin telepatie. De altfel, toate astea au început ca urmare a înțelegerii noastre că ele nu sunt nici mai prejos, nici mai presus decât noi, ci că și ele sunt creația lui Dumnezeu. Sigur că noi nu le ucidem, nici nu le mâncăm – iar ele, la rândul lor, nu ne omoară, nici nu ne mănâncă. Coexistăm în armonie și ele ne oferă multă bucurie, prin diversitatea aspectului și a caracteristicilor lor.

Pentru voi este dificil să înțelegeți exact cât de minunat este Pământul, datorită extraordinarei diversități a plantelor și animalelor voastre. Ți-ai putea petrece toată viața colindând

globul vostru pământesc și admirând minunățiile lui Dumnezeu. Este ceea ce facem noi oarecum, deși nu ne limităm la planeta voastră. Ca antropologi, noi călătorim foarte mult și apreciem diversitatea creată de Dumnezeu pe tot cuprinsul galaxiei. Dar nu toate mediile de viață au aceeași diversitate extraordinară ca și căminul vostru.

Desigur că tinerii apreciază totdeauna popoarele și ființele diferite, iar copiii noștri nu fac nici ei excepție. Unele dintre animalele noastre au caracteristici pe care voi le-ați atribui, în mod normal, doar unei anume specii. De exemplu, păsările voastre obișnuiesc să zboare, dar mai există și alte feluri de animale care pot zbura, ori se pot deplasa prin aer, dar nu sunt limitate la necesitatea de a avea aripi, pentru a face acest lucru.

Între planurile de existență, există călători interdimensionali. Nu toți sunt ceea ce voi ați numi ființe umane, ci seamănă mai curând cu ceea ce ați numi animale. Există, de exemplu, o ființă blănoasă, albă, care seamănă oarecum cu o lama de la voi, care zboară între diverse tărâmuri și aduce alinare și încurajare anumitor ființe care au o legătură cu ea. Legăturile dintre fiecare dintre voi și anumite animale sau ființe pot fi foarte personale, în funcție de locul în care s-au situat viețile voastre și de ce alte creaturi au făcut parte din acele vieți.

Adesea, acest contact și această comunicare continue pot avea loc între tărâmuri, în timpul somnului, sau între vieți. Asta explică o parte din raportul pe care îl aveți cu diferite specii chiar aici, pe planeta voastră. Unii dintre voi se simt atrași de șerpi și îi colecționează. Alții cresc câini și alții au o legătură strânsă cu caii. Unii sunt pasionați să urmărească păsările, iar alții lucrează la un acvariu sau delfinariu. Fiecare suflet atrage către sine acele specii care întrupează caracteristicile care îi sunt de ajutor su-fletului, în evoluția sa.

În plus, în acest „timp" pe care îl petreceți de cealaltă parte, între dimensiuni, are loc o comunicare intensă, o coabitare, ba uneori chiar și călătorii cu mii de ființe diferite, în funcție de interesele sufletului. Unii dintre voi sunt extrem de interesați de animale, chiar mai mult decât alții – și puteți fi siguri că, la trecerea voastră de la o întrupare spre alta, în acea viață

intermediară, există mult „timp" pe care îl petreceți (dacă îmi veți permite folosirea acestui cuvânt) intrând în legătură și colaborând cu tărâmul animal, ca și cu tărâmul zânelor. Și aceasta este o idee pe care conștiința voastră o ține la distanță, pentru că, dacă ar fi să recunoașteți gradul ridicat al legăturilor reciproce pe care le au toate ființele, e foarte posibil să nu mai tratați alte ființe, mai ales animalele voastre, așa cum o faceți acum. Pentru a proteja acest refuz, adesea vă opuneți să examinați mai îndeaproape această zonă, pentru că, altfel, nu ați fi în stare să tolerați condițiile de viață ale vitelor și păsărilor din fermele voastre industriale, nici propriile voastre obiceiuri alimentare. Dacă ați putea să recunoașteți aceste lucruri pe plan energetic și sufletesc, ați vedea că animalele sunt frații și surorile voastre, într-o măsură mult mai mare decât credeți.

Cei mai mulți dintre copiii voștri au o legătură imediată – prin imaginația lor și prin poveștile despre animale vrăjite – cu puterile speciale. Aceasta nu este o lume fantastică, inventată, ci reprezintă experiența universului, iar copiii voștri își amintesc de legăturile cu foști prieteni-animale, din alte vieți pe care le-au trăit. Pe vremuri, pe planeta voastră, trăiați și voi această experiență. A fost o vreme când animalele voastre erau într-o consonanță mai strânsă cu voi și puteau să comunice cu voi. Unii dintre voi își mai păstrează această capacitate, chiar și în prezent. În sufletul vostru a existat înțelegerea de a vă reîntoarce la acea stare de comuniune – iar ea există undeva, în anumite locuri din univers, așa cum a fost, în trecut, pe planeta voastră.

Nu este nici accidental, nici vreo coincidență că micuții voștri sunt atrași de animalele de jucărie cu blană, pe care adulții le dăruiesc cu atâta larghețe. Ceva din sufletul adultului își amintește foarte bine de această legătură și de cât de alinătoare și pline de voioșie erau legăturile dintre voi și aceste ființe. Așa că, animalele de pluș dăruite copiilor vă impresionează, din cauza dorului și a amintirii camaraderiei care exista odinioară. Prin urmare, deși majoritatea adulților s-au despărțit deja de acea fațetă a eului care rezonează profund cu această legătură cu împărăția animalelor, vă permiteți totuși o întoarcere prin intermediul copiilor voștri – și astfel ați descoperit o cale de a vă păstra

în contact cu cele mai dragi amintiri și cea mai profundă înțelegere pe care le aveți.

Majoritatea dintre voi resimte tristețe, când își dă seama ce depărtare există acum între acea stare de camaraderie, iubire și respect și starea voastră de acum, în care un grup este ținut ostatic de celălalt grup, pe care-l menține în stare de sclavie – căci asta se întâmplă de fapt acum, când ați făcut din animale sclavii voștri, pe care îi creșteți ca să-i folosiți ca hrană. Parte dintre voi trăiește un sentiment de tristețe profundă, pentru că în voi mai zăbovește o amintire a felului în care erau lucrurile odinioară și a modului în care v-ați depărtat de acea legătură binecuvântată.

Dar ar trebui să știți că este în regulă așa. Veți tămădui și această stare. Maica Pământ este întruparea lipsei depline de prejudecăți, pentru că și Pământul are un suflet și așteaptă răbdător ziua în care armonia se va reîntoarce pe tărâmurile lui. Pământul a trăit timpurile în care speciile se iubeau și se jucau împreună și nimeni nu se considera stăpânul celuilalt și nu-l ucidea. Pământul știe că, în timp, toate se vor vindeca.

Imaginați-vă un mediu care este dotat cu culorile și diversitatea ființelor voastre vii, fără să simtă vreodată gândul sau nevoia de a le exploata în vreun fel – fie pe ele, fie părți ale corpului lor și nici să le folosească ca un mod de distracție, ucigându-le doar din plăcere, sau folosindu-le doar ca obiecte pentru exersarea trasului la țintă. Gândiți-vă o clipă la toate astea și veți înțelege cât de mult v-ați depărtat de starea relațiilor voastre inițiale cu aceste ființe.

Imaginați-vă vremurile în care veți putea trăi plăcerea viscerală de a fi, pur și simplu, în viață, fără a mai fi atât de afundați în lumea voastră, axată pe muncă zilnică – și când vă veți bucura de toate câte există pentru plăcerea voastră, fără a impune distrugerea ori exploatarea vreunuia dintre aceste lucruri. Imaginați-vă că ați reușit să vă faceți timp pentru a trăi simpla bucurie a minunii care este puiul de elefant, în loc de a vă petrece aproape toată viața făcând orice altceva. În loc de a vă petrece majoritatea timpului pe autostrăzi, vă veți redobândi calitatea vieții. Vă veți reîntoarce la timpul în care marea voastră

bucurie era, la fel ca odinioară, aceea de a urmări cu degetele desenul dungilor de pe pielea zebrei (iar zebra să fie fericită la această atingere), pentru a vedea dacă puteți simți diferența între textura diferitelor culori. Să știți ca și zebrei îi este dor de această atingere.

Sunt locuri în care există o calitate a vieții pe care nu v-o puteți imagina, în care nici o ființă nu o consideră pe alta ca fiind inferioară. Va veni o vreme când nu vă veți zori copiii să ajungă la maturitate, să treacă de la momentele lenețe ale dimineții unui copil, la viața agitată a concurenței și a nevoii de a ține pasul cu vecinii; când vă veți putea petrece timpul cât mai simplu și încântător, bucurându-vă unii de prezența celorlalți și observând minunile delicioase care vă înconjoară.

Există locuri în univers în care sufletele lucrează cu energii ale tuturor speciilor. Există ființe și creaturi absolut încântătoare, până în cele mai mici amănunte. Imaginați-vă aripa unui fluture, cu un desen atât de complicat, încât frumusețea ei depășește oricare dintre picturile înrămate ale marilor pictori, iar această aripă să fie adorată tot atât de mult, pe cât admirați voi o lucrare de Picasso. Câți dintre voi au privit aripa de fluture ca pe o operă de Matisse? Există locuri pe care sufletele care au trăit dureri sau suferințe profunde le vizitează și în care locuiesc. Ele se duc în asemenea locuri în timpul unor anumite încarnări, în cursul cărora energiile vindecătoare sunt furnizate de anumite specii, așa că le-ați putea considera ca pe un fel de sălaș de vindecare.

Același lucru se poate întâmpla și ca parte a vieții voastre dintre celelalte vieți.

De exemplu, unii dintre voi au simțit experiența energiilor tămăduitoare și încântarea de a urmări zburdălnicia delfinilor care se joacă în apa mării, iar pentru unii dintre voi, vindecarea ar putea însemna să vă petreceți o anume perioadă de timp în simplă comunicare strânsă cu aceste ființe. Nu depinde decât de voi. Nimeni nu vă spune unde trebuie să vă duceți. Veți descoperi acest lucru, pe când veți trece din recipientul vostru fizic, atunci când vă veți da seama că vă puteți simți ca un puștan într-un magazin cu acadele, pentru că puteți crea orice doriți, în orice mediu preferați. Singurele limite le impune propria voas-

tră imaginație și ce consideră ea că este posibil. Așa că, în ce fel ați dori să vă petreceți timpul? Folosim expresia de „timp", pentru că este un cuvânt pe care-l înțelegeți. Dar când, între vieți, vă amintiți cum este când vă permiteți libertatea totală de a exista în starea voastră de extaz. Dacă puteți păstra mai mult această amintire, atunci veți tolera mai puțin sistemul haotic pe care l-ați creat voi înșivă. Cine va fi primul care va spune: „Nu mai vreau să fiu implicat în această nebunie generală"?

Soarta mult-iubitului Max

Am ca animal de casă un purceluș rotofei pe care-l ador, dar care suferă de atâtea probleme de sănătate, încât mă întreb dacă n-ar fi mai uman să-l eutanasiez. Dar dacă asta ar însemna să sfârșească în chip de suflet într-un porc din vreo crescătorie industrială, urmând să trăiască o viață chinuită până va fi sacrificat ca să ajungă șuncă și slănină, atunci nu știu dacă este mai bine așa – căci atunci n-aș face decât să-l împing mai repede spre acest sfârșit. Ce se întâmplă cu animalele când mor? Dar cu sufletul lor? Oare Max se va reîncarna tot ca porc?

Ce vă putem spune este că nu există suferință de cealaltă parte – nici pentru Max al tău, nici pentru alte animale.

Ei bine, știu că nu există suferință pe lumea cealaltă. Întrebarea mea era: se va încarna într-o viață mai rea decât cea pe care o are acum?

Întrebarea ta nu lasă loc pentru mozaicul mai vast al dezvoltării fiecărui suflet – ori a universului, dacă e să vorbim drept. Tu îți faci griji doar pentru animăluțul tău de casă, pe care-l iubești. Însă ai uitat că până și sufletele animalelor fac parte dintr-un plan măreț. Nu le poți „proteja" pe ele, după cum nu poți „proteja" sufletul propriului tău copil, față de încercarea de a-și spune sieși ceea ce ar dori să-și spună.

Tu ești cea care inventează ce este considerat „bun" sau

„rău" – ca și ce este privit drept „suferință" sau „extaz". În aceeași ordine de idei, „starea" de sănătate de care spui tu că suferă actualmente purcelușul tău, este mai bună decât cea a unora dintre nenumăratii copii și adulți care vă populează lumea.

Animalul tău de ca-să este mai bine hrănit și mai bine îngrijit decât mulți oameni de pe planetă. Și atunci, ce e suferința? Nu este decât o definiție creată artificial.

Este admirabil când sunteți miloși și sensibili la nevoile celorlalți și la nevoile animalelor voastre de casă, care, în multe cazuri, sunt dependente pentru binele lor, de bunătatea și compasiunea voastră. Și, că veni vorba, chiar și în cazul stării de sănătate a animăluțului tău, aceste condiții au fost stabilite așa de însuși Dumnezeu – și de animalul tău de casă – așa că nu trebuie să ai impresia că există vreun lucru de care să te protejezi, în oricare dintre manifestările viitoare ale sufletului animalului tău.

Bine, bine, în ce se va reîncarna – într-un alt purcel, ori într-un cal, ori în altceva? Unde se va duce când moare?

Va merge în locul în care se duc toate sufletele, ceea ce înseamnă să te îndrepți către sufletul unic, care este lumina, și după cum prea bine știi, îl vei revedea atunci când și tu vei transcende această întrupare. Îl vei vedea într-o clipită.

Deja îmi este dor de el. Nu știu de ce am o legătură atât de strânsă cu animalele mele de casă. Îl iubesc.

Este un animăluț atât de blând, iar tu l-ai crescut de când era un purceluș micuț, când a fost maltratat, iar copilăria lui s-a întrețesut cu copilăria fiului tău, pentru că i-ai crescut pe amândoi, purcelul și băiatul, la ferma ta îndrăgită, într-o vreme în care erai la fel de îndrăgostită și de pământul tău. Era o viață despre care, la acea vreme, speraseși că va dura la nesfârșit.

Prin urmare, micuțul tău animal a avut atât de multe în comun cu creșterea propriului tău fiu, pentru că ai făcut ca animalele tale de casă să devină o parte foarte importantă a familiei tale.

Deci, bunăstarea lui este foarte importantă pentru tine. Însă, în ceea ce-l privește, știi doar unde îi va merge trupul. Răspunsul la această întrebare îl cunoști deja. Răspunsul la întrebarea referitoare la locul în care se va duce sufletul lui, este că se reîntoarce la Dumnezeu – iar Dumnezeu are un loc special, un ritm, un model și un „program" special pentru animale. Ele nu trebuie să se întoarcă pe Pământ. Și ele pot crea diferite experiențe în diferite dimensiuni și locuri din univers, în funcție de o mulțime de criterii diferite.

Animalele voastre de casă fac parte din familia lui Dumnezeu. Este ușor de înțeles că mulți dintre voi au o asemenea legătură strânsă cu animalele de casă – mai ales că vă aduc atâta fericire și bucurie și că le dăruiesc atâta bucurie și fericire copiilor voștri, care par să aibă și ei o rezonanță intensă cu aceste animale.

Animalele, așa cum ți-am mai spus, erau foarte legate de voi pe vremuri, pe când trăiați în timpul Atlantidei. Ele nu erau surghiunite și aduse la situația „inferioară" de hrană, așa cum se întâmplă acum, în multe cazuri. Ele erau co-locatarele mediului vostru de viață, iar voi le prețuiați într-un mod care slăvea forma specială în care se întrupaseră.

Admirați darurile pe care ele le oferă copiilor și planetei voastre și pe care le considerați similare marilor opere de artă, pentru că vă „luminează" planeta și mediul în care trăiți! Imaginați-vă globul pământesc fără nici un animal și veți înțelege ce perspectivă aveați atunci, când le prețuiați mai mult decât o faceți acum. În prezent, ele sunt văzute, în multe cazuri, doar ca sursă de hrană.

Cât despre decizia ta dacă să-i ceri sau nu unui veterinar să-ți eutanasieze animăluțul iubit, pentru că te întrebi dacă nu cumva suferă în mod inutil, îți putem spune că vei ști când va fi momentul să faci un asemenea lucru. Trebuie să ai încredere că dispui de sensibilitatea de a-ți păstra contactul cu scopul și menirea sa – la fel ca și cu ale tale – și, dacă asta înseamnă că el va mai sta cu tine ani mulți de-acum înainte, nu trebuie decât să-L rogi pe Dumnezeu să te îndrume, așa cum face în toate celelalte lucruri și să ai încredere că răspunsul există și te așteaptă.

Mutilări ale animalelor

Ce legătură aveți cu mutilarea vitelor și oilor? Le-am văzut în timpul întâlnirii din 1992 cu ET. Am văzut vite și oi atârnate cu un soi de funii ca din nylon. Este o legătură între ele – și la ce se referă expresia „mutilarea vitelor"?

Vacile și oile pe care le-ai văzut în timpul întâlnirii tale, erau atârnate acolo ca urmare a unor studii de mediu asupra stării lor tot mai precare, în sens general. Cu alte cuvine, am catalogat rezultatele schimbărilor din fiziologia unora dintre animalele voastre. Cele pe care le-ai văzut nu mai erau în viață, dar, cu ajutorul unui procedeu prin care nu se mai deteriorau fizic, am putut continua să studiem efectele pe care mediul vostru îl avusese asupra lor. Aici sunt incluse hrana și modul în care aceasta a fost cultivată și prelucrată, ca și efectele asupra alimentelor – dacă ele au existat – precum și ce efecte au rezultat asupra oamenilor care consumă respectivele animale.

Noi suntem antropologi. Studiem culturi și suntem extrem de interesați de științele sociale. Ne interesează să știm în ce fel cultura voastră a influențat și este influențată de anumiți stimuli. Oile și vacile reprezintă unele dintre produsele regimului vostru alimentar, le folosiți pentru a produce îmbrăcăminte, iar pe noi ne-a interesat să aflăm cum le merge animalelor, precum și cum se simt oamenii, ca urmare a atâtor ani și ani de consum a produselor animale. Motivul pentru care ai văzut animalele, a fost pentru că și tu ai participat la munca noastră de laborator și spital. Nu li s-a făcut nici un rău și nu au avut de suferit. Le-am preluat fără să sufere de pe pășuni din întreaga lume, uneori din cauza îmbolnăvirii ori sacrificării lor iminente sau certe – sau, în alte situații, deși se simțeau bine, pe baza unei înțelegeri reciproce cu ele. S-ar putea să fiți surprinși dacă veți afla că animalele au și ele suflet și iau parte la propria lor evoluție, la fel ca și voi. Este o onoare să ai posibilitatea de a avea acces la formele lor materiale, și toate animalele care se simțeau suficient de bine ca să ne permită să studiem un corp sănătos au fost duse înapoi nevătămate, iar în alte cazuri, au

fost pur și simplu de acord să-și schimbe recipientul.

Atunci când veniți la noi și ne cereți detalii despre lucruri de genul așa-numitelor „mutilări ale vacilor", vă vom răspunde la întrebare, dar în același timp vă vom cere să vă dați seama că aceasta este o modalitate pentru mintea voastră de a vă spori teama. Este pentru voi o posibilitate de a uita că există perfecțiunea divină care se desfășoară în fața ochilor voștri, că acesta este universul lui Dumnezeu și că, în jurul vostru, există ființe binevoitoare. Vă povestim toate astea, pentru că, tot așa cum mulți urmăriți filme de groază, ascultați știrile de dimineața – ceea ce este cam același lucru – și citiți ziarul, care e plin de relatări cu „lucrurile care merg prost", există la voi o tendință de a decide, inconștient, că sunteți în pericol, că există ceva de care să vă temeți, sau că există ceva care e oricum, doar perfect nu.

Mutilările de vite sunt exact acest lucru. Este vorba de animale pe care le-au urmărit anumiți indivizi, sau anumite grupuri din galaxie pentru propriile lor scopuri. În plus, mai există și indivizi sau grupuri.care urmăresc animalele în scopul unor ritualuri. Oricum, nici una dintre variante nu ar trebui să inducă ideea că acest univers nu este sigur. Vei cere mai multe detalii în această privință, exact ca șoferul de pe autostradă care, trecând pe lângă o grămadă de fiare, nu se poate abține să privească la resturile mașinii accidentate, chiar dacă știe ca va vedea sânge, mădulare rupte, ori oameni răniți. Așadar, nu vom da curs acestei tendințe, deși voi ați putea s-o definiți drept curiozitate. Noi răspundem la această întrebare, doar ca să lămurim misterul, cu toate că, la fel ca și la cercurile din lanuri, se pare că voi aveți deja un răspuns gata pregătit, care însă nu vă ajută neapărat să aveți o disponibilitate mai mare de a ne accepta.

Sunteți în siguranță. Poate că s-a petrecut vreo crimă la nici o milă distanță de voi, ori la celălalt colț de stradă, dar asta nu înseamnă neapărat că lumea voastră este nesigură. Chiar și atunci când are loc trecerea din corpul vostru, tot ați rămas „în siguranță". Vă cerem să remarcați insistența minții de a califica universul ca fiind un mediu nesigur, de a descoperi și de a se agăța apoi de o frântură de dovadă că spațiul exterior este barbar. Vă reamintim din nou ipocrizia de care dați dovadă când vă

instalați animalele pe câmp și le creșteți cu scopul precis de a le duce, mai târziu, la abator, după ce le-ați supus la cele mai îngrozitoare condiții de viață, la condiții de sacrificare în torturi teribile, decretând toate astea ca fiind perfect în regulă. În unele cazuri, sunt parțial jupuite de piele, cât mai sunt încă vii. Și apoi, de parcă asta n-ar fi fost de ajuns, tăiați bucăți din ele, le băgați în gură și le mâncați. Și, cu toate acestea, nu considerați că e un lucru barbar, nici o dovadă a faptului că prezența VOASTRA este un factor de nesiguranță. Așa funcționează mintea, dar ea preferă să se concentreze asupra unui grup, sau asupra unei activități din galaxie, care alege să dea dovadă de o comportare similară – iar asta vă îngrozește. Așa că nu vom mai zăbovi asupra acestui aspect, ci, chiar dacă vi se pare cumplit, vom privi mai atent la propriile voastre obiceiuri, propria voastră cultură, propriile voastre practici, în care observăm același grad de barbarie.

Nu vom pactiza cu voi, pentru a găsi defecte la alte specii. Aceasta este o învățătură importantă, pentru că e doar unul dintre domeniile în care sunteți atât de rupți de propriile comportări, încât îi analizați cu insistență pe alții, ale căror obiceiuri sunt oarecum asemănătoare, le etichetați drept barbare, dar nu observați propria voastră contribuție la cruzimea față de animale.

Avem intenția de a vă oferi un alt mod de a privi anumite fenomene. Deși poate că nu pare, acesta este doar un alt mod de a spune că doar cel care se simte fără de păcat, poate să arunce primul cu piatra. Iar învățătura noastră în acest caz este că vă invităm să alegeți altceva decât prejudecata și că, dacă nu vă place felul în care ceilalți tratează animalele, inclusiv vacile, atunci faceți ce vă stă în putință pentru a vă schimba propriile voastre obiceiuri în această privință.

Dar noi măcar nu ne furișăm în casele altora, ca să furăm formele de viață ale celorlalți.

Oare? Ați pătruns în împărăția plantelor, a animalelor și a oceanelor și ați jefuit tot ce v-a căzut în mână – iar noi spunem asta fără prejudecată. Voi sunteți cei care au vorbit, iar noi ne simțim obligați să dăm un răspuns venit de la o sursă superioară.

CAPITOLUL 13

Omul nou

Ați auzit de proverbialul cizmar, ai cărui copii poartă încălțăminte scâlciată, sau de preotul care laudă valorile familiei, având în același timp o aventură, sau de guvernul federal care cere plata cinstită a impozitelor și te pedepsește dacă minți, dar se eschivează cu regularitate să manifeste transparență în propriile sale afaceri și scheme ascunse.

De îndată ce ajung să-i judec pe alții pentru că sunt ipocriți, ascund adevărul, ori nu se poartă conform propriilor lor spuse, îmi amintesc de propria mea incapacitate de a-mi pune sfaturile în practică atunci când este vorba de fenomenele de întâlniri cu extratereștrii și de a crește un copil.

Am senzația că a venit vremea ca toți cei care au trăit experiența întâlnirii cu ET, oriunde s-ar găsi ei, să iasă în față ca să fie numărați, să aibă curaj și să inițieze o mișcare culturală, în care tot mai mulți dintre noi să se recunoască în experiențele pe care le-au avut, astfel încât să putem începe să demontăm sentimentele de jenă și ridicol, asociate cu o asemenea sinceritate. Dar, iar și iar, mă lupt cu felul în care să-mi rostesc propriul adevăr, cum să transpun acest adevăr în practică, pentru ca să nu aibă o influență adversă asupra fiului meu.

Știu totul despre modul în care fiecare dintre sufletele noastre cheamă spre el oamenii și întâmplările perfecte, care îi vor favoriza cel mai bine proiectele sufletului, știu că nu există, de fapt, nici un fel de coincidențe etc. și că băiatul meu m-a „ales" el însuși să-i fiu mamă. Oricum, Doamne-ajută, instinctele materne izbucnesc la momentul oportun, atunci când e vorba de atribuțiile mele de părinte. Așa că, deși este ușor de sesizat cât de inconsecvent a fost Thomas Jefferson, atunci când a scris

Declarația de Independență – fiind, concomitent, proprietarul a sute de alți oameni, care erau sclavii lui – presupun că și eu am moștenit înfumurarea culturii mele și ideile ei preconcepute despre anumite lucruri. Cu toate acestea, s-ar părea că se cere un anumit curaj, dar de multe ori îmi lipsește coloana vertebrală și devin foarte moale și prudentă în legătură cu adevărul meu, atunci când el se referă la copii. Cântăresc în mod repetat problemele, verificând la nesfârșit corectitudinea socială cu privire la faptul că a spune prea multe, în anumite circumstanțe, poate însemna prea multă sinceritate, prea mult adevăr.

Atunci când editorul meu, Hampton Roads, mi-a găzduit prima carte, inserând câteva dintre primele ei capitole pe paginile sale de website, www.hrpub.com, mă jenez să spun că l-am rugat practic pe fiul meu să nu pomenească nimic colegilor săi de școală. Mi-l și imaginam cum îi piere glasul în sala calculatoarelor, atunci când colegii lui aveau să dea peste site-ul meu pe monitoarele lor. Nu aveam nevoie de acest gen de publicitate, lucru pe care i l-am și spus. Era o încălcare a încrederii mele nou câștigate, dar asta nu m-a făcut să-mi schimb instrucțiunile. Presupun că, atunci când s-au spus și s-au făcut toate, singurul lucru pe care nu mi-l doresc este să fiu obligată să mă confrunt la ședințele dintre părinți și copii, cu și mai multe chipuri ce exprimă îndoială. Într-o dimineață la Los Angeles, am avut primul meu in-terviu radiofonic în direct. În timpul cât am fost în emisie directă, m-am rugat în tăcere ca nimeni dintre cunoștințele mele să nu-mi recunoască glasul sau numele. Îmi era groază ca patronul meu de atunci să nu dea cumva drumul la radio pe postul cu interviul, ori ca mama să caute diferite posturi radio. Acest interviu a avut loc într-o perioadă în care trăiam încă o stare conflictuală, legată de ieșirea mea în public.

Odată, pe când băiatul meu era în clasa întâia, învățătoarea m-a luat deoparte în timpul serii „porților deschise" de la școală și mi-a arătat cele mai recente lucrări de artă ale fiului meu. Ceilalți copii expuseseră desene adorabile făcute cu creioane colorate, reprezentând cai și balauri, însă băiatul meu venise cu portretul unui „extraterestru". Asta nu-i venise din povestirile mele. Eu am fost foarte discretă, pe perioada copilăriei

lui și nu l-am copleșit cu detalii despre întâlnirile mele cu ET. Dar chiar el văzuse și trăise diferite lucruri, iar unele dintre ele, care se petrecuseră pe când era foarte mic, le dăduse la o parte, clasificându-le drept „cosmaruri", pentru că era limpede că nu era încă pregătit să se confrunte sau să accepte unele aspecte la care fusese martor. În exemplul de la școală, era firesc ca învățătoarea lui să dea din umeri la portretul făcut de copil, privindu-l ca pe o toană inspirată din filme, dar ea n-a făcut acest lucru, ci s-a întrebat ce se petrece la copil acasă.

Deci, la fel ca alții înaintea mea, încerc să-mi modelez copilul pentru a-și trăi propriul adevăr, pentru a-și urma calea în propriul său ritm și, mai presus de orice, să stea drept, mândru și să păsească îndrăznet, având propriul său cod moral – atâta vreme cât asta nu-l agită prea mult, cât e încă la vârsta copilăriei.

Am descoperit că este important să urmezi indicațiile unui copil sau adolescent, atunci când vine vorba să dezbatem asemenea fenomene. Nu mi-am împovărat fiul cu propriile mele probleme emoționale, nici nu am discutat cu el despre întâlnirile mele cu ET, atunci când au avut loc. Însă vorbesc frecvent despre aceste fenomene, în general, spunând că ar putea părea înspăimântătoare, dar că nu sunt un lucru rău. Vreau să sper că băiatul a crescut cu înțelegerea faptului că a fi martor la fenomene extraordinare nu e un blestem, ci poate fi, mai degrabă, o binecuvântare și un dar. Am încercat să abordez, în mod general, importanța sentimentului de libertate, pentru ca să se poată împăca cu experiențele paranormale proprii, sau ale altora. Însă, dacă nu mă întreabă despre propriile mele întâlniri cu extratereștrii, prefer să aștept să ajungă la vârsta maturității, înainte de a-l pune în contact cu experiența călătoriilor mele nebunești.

Uneori, însă, mă întreb cât va dura până ca discutarea fenomenelor paranormale să fie inclusă în programa școlii primare, la capitolul „arată și povestește". Copiii de pretutindeni trăiesc, cu certitudine, asemenea experiențe, la fel ca și părinții lor. Însă, acum, în cele mai multe dintre cazuri, nu prea este sigur nici pentru copii, nici pentru alții, să pomenească asemenea evenimente în biroul unui consilier școlar – și cu atât mai puțin,

pe terenul de joacă. Ar fi cu adevărat o zi extraordinară, aceea în care civilizația noastră va ajunge la o înnoire spirituală și va fi capabilă să accepte toate experiențele, ca parte a vieții zilnice.

Cum se va trezi întreaga omenire, dat fiind că nu pare că toată lumea ***dorește*** *trezirea spirituală? Mulți oameni se străduiesc, în continuare, să găsească modalități pentru a se distruge unii pe ceilalți.*

Există un fenomen care are loc în timpul unei treziri pe planul evoluției, care, de altfel, este exact situația în mijlocul căreia vă găsiți voi acum. Mulți dintre voi sunteți în poziția din care vă pregătiți să vă propulsați pe drumul către propria voastră iluminare și să-i inspirați și pe alții să facă același lucru. Uneori nu pare că lucrurile stau chiar așa, pentru că, în vreme ce unii încearcă să se trezească, mulți dintre voi continuă să construiască bombe. Cu toate acestea, cei care s-au trezit, îi vor purta pe constructorii de bombe spre trezirea în masă. Îi veți susține pe ei, așa cum noi vă sprijinim pe voi.

Este ușor să te simți descurajat, când crezi că în esența lucrurilor se găsește o mașină robotizată – când, de fapt, esența voastră, a tuturor, este iubirea și lumina. Așa că, nu vă îndoiți că veți evolua vreodată pe plan spiritual, ori că vecinii voștri vor evolua și ei, chiar dacă par să se îndrepte în direcția opusă. Veți evolua. Noi am evoluat – și tot așa veți face și voi.

Atunci când o specie ajunge până la prăpastia dinaintea trezirii, apare o conștiință de grup ce pune întrebări și caută răspunsuri. Multora dintre voi le sunt oferite anumite cărți, tocmai în acest scop. Apar anumite filme, exact la momentul potrivit. Deși, în ceea ce privește populația totală de pe glob, nu pare că majoritatea dintre voi cumpără cărți sau văd filme care să vă ilumineze. Dar susținătorii voștri cumpără aceste cărți. Iar susținătorii voștri vă vor conduce și pe restul dintre voi. Nu e o corvoadă. Voi ați ales ca lucrurile să se petreacă astfel, căci dragostea pe care i-o purtați omenirii, ca și iubirea voastră pentru actualul vostru cămin de pe Pământ, a atras această chemare spre voi – și pe voi spre ea.

Aceasta este calea voastră. Nu puteți fi foarte surprinși la auzul acestor lucruri.

Acționăm sub auspiciile Divinității și tot așa fac și îngerii voștri, spiritele călăuzitoare – pentru că Dumnezeu există pentru voi toți. Nici măcar la întrebările voastre despre experiența întâlnirilor cu extratereștrii, Dumnezeu nu are prea mari dificultăți să răspundă – iar Dumnezeu oferă răspunsuri într-o mulțime de moduri diferite: prin vise, prin meditații, printr-un articol pe care-l citiți întâmplător, sau printr-o întâlnire cu un prieten de încredere. Sursa unică – ori Dumnezeu, dacă preferi să folosești acest nume – îți va vorbi, îi va glas inimii tale.

Așa că, să nu vă temeți că întrebarea ar putea rămâne fără răspuns. Dacă sunteți în căutarea unui răspuns, îl veți și primi. Asta este, de altfel, o lege universală. Dacă ai o intenție, vei trăi respectiva experiență. Asta este valabil pentru crearea genului de viață care-ți face plăcere, dar și pentru a primi răspunsul la o întrebare, care pare să-ți scape.

Noi aducem vestea că „extratereștrii" fac parte din sursa lui Dumnezeu, iar asta este probabil, cu adevărat, o știre nouă. Când sufletul este pregătit pentru răspunsuri, vindecare și înțelegere, sufletul creează acea vindecare. Veți atrage spre voi toată experiența, tot ce este necesar să vă ducă până la următorul popas din evoluția voastră. Poate că memoria v-a fost cuprinsă de uitare sau negare, dar dacă veți invoca o linie de comunicare neperturbată către izvorul lui Dumnezeu, veți aduce către voi toate uneltele necesare pentru a vă genera propria vindecare. Priviți înăuntru vostru, pentru că nu dorim să vă trimitem un mesaj care să spună: „Noi suntem unica sursă care există în univers", dat fiind că apelăm la aceeași sursă care vă stă la dispoziție și vouă.

Toată cunoașterea este la îndemâna tuturor sufletelor de pretutindeni. Această sursă este același izvor la care sunteți poftiți și voi să aveți acces. Deci, nu vă lăsați ispitiți de sentimentul că impasul vostru ar putea să rămână încă nerezolvat. Purtați în voi înșivă resursele pentru a vă aduce vindecarea și pacea.

Când veți dezvolta tot mai multă înțelegere despre modul în care ați atras către voi experiențele întâlnirilor cu extratereș-

trii, sau alte fenomene, veți începe să jucați un rol tot mai important în participarea la experiența trezirii omului. Omul care se trezește devine parte a familiei universale, deși, în realitate, făceați deja parte din ea; acum, însă, această experiență va deveni parte a propriei voastre înțelegeri – dar, până veți ajunge să înțelegeți propria voastră măreție, s-ar putea ca experiența voastră să rămână limitată.

De câte ori vă vine vreo idee, înseamnă ca ați recunoscut faptul că e posibil ca Divinitatea să vă fi inspirat acea idee. Astfel, dezvoltați înțelegerea faptului că există răspunsuri la toate întrebările pe care le aveți. Întreaga voastră creativitate poate fi exprimată, odată ce vă angajați pe această cale și, în adâncul inimii, știți și simțiți mulțumirea de a reuși să vă exprimați complet. Aceasta va fi următoarea voastră experiență.

Ca indivizi care au trăit experiența întâlnirilor cu ET, este posibil să aveți probleme care să prezinte o multitudine de emoții suprapuse, ceea ce vă obligă să vindecați acele probleme cu care alții nu se confruntă actualmente. Dacă vă însușiți, în adâncul ființei voastre, înțelegerea că nici o experiență – mai ales fenomenele paranormale – nu a ajuns la sufletele voastre în mod accidental, ori prin coincidență, ori ca întâmplare aleatoare, veți putea începe să recunoașteți ce rol măreț aveți pe planetă, în momentul de față.

Vă puteți imagina că priviți înapoi spre o planetă care, odinioară, era atât de izolată, încât locuitorii ei nu știau de alte ființe, decât ei înșiși? Aceasta este experiența pe care o trăiți ca grup pe globul vostru. Vă asigurăm că această experiență se va schimba. Cum ar putea să nu se schimbe? Cum ar putea să nu evolueze împreună cu toate celelalte?

Dar, să presupunem că ne autodistrugem, încă înainte să aibă loc toate astea?

Trebuie să creați împreună cu ceilalți un viitor magnific, chiar acum – și începeți cu proprii voștri vecini, unul câte unul. Abordați problemele celor fără adăpost, ocupați-vă de sărăcie, așa cum există ele chiar lângă voi. Începeți în mintea, în gându-

rile voastre, continuați prin cuvinte și încorporați pace în acțiunile pe care le întreprindeți. Atunci, veți începe să înțelegeți că, trezindu-vă voi înșivă, găsiți modul în care îl puteți sprijini pe tovarășul vostru de viață, pe colegul vostru de apartament, vă puteți sprijini vecinul de alături, prin propria voastră idee că acest lucru este posibil. Oferiți conducerea unui grup care este însetat de dorința de a fi întâmpinat de un chip voios, pașnic. Observați cine sunt cei atrași spre voi și spre prezența voastră.

Ce valori sunt admirate de ființele iluminate, ce valori le oferă ele copiilor lor?

Valori întrupate și expuse în urmărirea unei dăruiri aparent altruiste pentru întreg. Spunem „aparent", pentru că, la un anumit nivel de conștiență, înțelegem într-un mod foarte real că starea și sănătatea întregului este starea și sănătatea individului – și invers.

La un moment dat, este adevărat că ajungem, pur și simplu, să depășim, prin evoluție, unele încercări ce nu reușesc să ducă la înălțarea spirituală a individului și a colectivității. Modul în care se desfășoară și se încheie toate astea, este determinat de gradul de evoluție a individului și a culturii sale. Există mii și mii de exemple contrarii în civilizația voastră.

De exemplu, dăruirea neobosită, individuală sau în grup, față de domenii care aduc cea mai importantă vindecare, primește adesea puțină atenție și puțină apreciere – pentru că, pentru a vă menține în starea de negare și pentru a vă rupe de ceea ce merită, cu adevărat, atenție, e necesar să vi se refuze sprijinul dat de societatea voastră, fie prin recompense financiare, fie prin implicarea mass-media.

Hai să folosim următoarea exemplificare: Acolo unde, pe trupul material al unei ființe, există o rană adâncă, există și tendința firească de a proteja porțiunea cu bandaje și de a evita atingerea directă, care ar duce la dureri și mai mari. În această metaforă, tendința protectoare poate simboliza rănile profunde ale colectivității popoarelor voastre și ale culturii și civilizației voastre. Există răni profunde, sensibile, legate de cunoașterea

pe care o aveți despre ce rău vă faceți atât unii celorlalți, cât și căminului vostru planetar, în timp ce sunteți ocupați să alergați după niște mingi de golf. Aceste activități maschează adesea disperarea din individul care nu știe cum e posibil să rezolve problemele vârstnicilor care suferă de lipsuri, sau nevoile semenilor voștri lipsiți de adăpost, sau foametea de care suferă copiii de pe întreg globul pământesc. Și astfel, mintea se separă printr-un mecanism de protecție și descoperă un refugiu în distracție și în trăiri care permit, în cel mai eficient mod, abaterea atenției de la acea rană și, prin urmare, evitarea senzației de durere și infectarea locului respectiv. Acest lucru mai este ilustrat și pe timp de război, când publicul se simte atras către comedii ușoare și povestiri cu subiecte lipsite de profunzime, deoarece conștiința caută cu disperare ușurare pentru anxietatea sa subterană. Această ușurare se regăsește adesea în activități simpliste, lipsite de reflecție spirituală profundă, pentru a abate mustrările de conștiință ale societății.

Spre exemplificare, foarte mulți dintre semenii voștri sunt hipnotizați de evenimente ce ridică în slăvi momentul în care sare sau se rostogolește o minge. Acest fapt poate fi un indiciu al încercării subconștiente a societății de a anestezia o rană crescândă, prin inducerea, cu ușurință și repeziciune, a unui interes de masă în cursa pe care o face o minge mică și verde, sau alta mai mare și cafenie. Prin urmare, voi le acordați poziția de celebritate celor care sunt cel mai bine în stare să dea cu piciorul, cu bâta, cu crosa ori cu mâna, în una dintre aceste mingi.

Asta nu diminuează cu nimic realizările individuale ale atleților voștri profesioniști, însă simbolizează tendința voastră generală de a le refuza adesea fondurile, atenția și recompensa chiar acelor persoane și grupuri care înregistrează cele mai mari progrese în direcția vindecării planetei voastre. Din contra, vă revărsați laudele, atenția și bogăția asupra unor activități și obsesii care vă țin la distanță de cele mai urgente răni mondiale. Avem de-a face cu o sabie cu două tăișuri, pe care o pot confirma mulți dintre ecologiștii voștri, pentru că, atunci când se lansează apelul la trezire, există o tendință a societății voastre nu numai de a-l ignora, ci chiar de a-l pedepsi de-a dreptul

pe mesagerul care-l aduce, prin canalizarea unei furii inconștiente spre propria persoană și spre societate și de a proiecta, în mod inconștient, această furie asupra celor care vă reamintesc de tendința de moment de a vă distruge – atât pe voi, cât și casa voastră pământească. Aceștia sunt indivizii care reușesc, cu maxima eficiență, să transpună în practică idealurile superioare – și tot ei sunt cei mai negați și mai respinși de societate. În schimb, voi vă treziți ca să vă citiți ziarul de dimineață, nerăbdători să aflați și să urmăriți ce se mai întâmplă cu o minge săltăreață. Nu vrem să spunem prin asta că ar fi ceva în neregulă cu sportul, în general. Nu vă cerem decât să observați câtă atenție se concentrează asupra unor asemenea lucruri, *în raport cu dilemele voastre globale*.

Există o contrapondere a societății, care echilibrează balanța în privința tendinței de a evita să vă observați rănile – și ea apare în contextul prezentării unor indivizi și activități lipsite de profunzime, care vă feresc de remușcări profunde cu privire la realitatea situației voastre. Nu este un scenariu lipsit de speranță; nu este decât exact punctul în care vă găsiți voi acum, la o răscruce. Înainte de trezire există, în mod firesc, o tendință de a căuta, cât mai zgomotos, o gaură în nisip, ca struțul care caută să-și ascundă capul – imagine care simbolizează refuzul de a păstra prezentă în conștiința omului, natura lumii voastre. În momentul de față, nu e o coincidență faptul că veniturile sportivilor sunt cele mai mari din câte au fost vreodată, în timp ce, concomitent, sunt deturnate fonduri de la proiectele voastre ecologice și sociale cele mai urgente. Mulți dintre voi sunt dispuși să plătească pentru luxul de a nu simți, sau de a nu deveni conștienți de situația și întâmplările altor oameni, care declanșează sentimente de disperare și neputință extremă. De aceea, participarea ca spectatori la meciurile în care mingea sare, se rostogolește, este aruncată ori lovită, generează venituri uriașe.

Când un narcoman, sau un alcoolic, se trezește și conștientizează comportările care distruge ființa, eul, chiar înaintea acestei treziri poate exista un moment în care personalitatea caută, cu maximă disperare, cea mai superficială dintre preocupări. Adesea, în perioadele care preced trezirea, fenomenul

trăirii în stare de adormire se manifestă la intensitate maximă. Preocupările cele mai plăcute pentru o anumită cultură care este disperat de adormită, vor avea un anumit aspect. Acesta tinde să aibă caracteristici care vă permit, inițial, să continuați, cu cel mai mare succes, să trăiți în somn.

În vechime se întâmpla ca, într-o duminică după-amiază, afară, dincolo de ferestre, să aibă loc o decapitare, în timp ce în clădire continua să se desfășoare activitatea normală, pentru că priveliștea de afară putea cauza un disconfort major legat de natura propriei civilizații și de aparenta incapacitate personală de a interveni în această nebunie fără rost. Unii jucau bile în sala de la intrare, trăncănind veseli, în timp ce semenii lor erau torturați dincolo de ziduri. Este important să începem să identificăm și să luăm aminte la suferința psihică a fiecăruia dintre voi, când vedeți zilnic distrugerea continuă a planetei voastre – dar și modul în care voi înșivă contribuiți, individual și laolaltă, la această distrugere, în ciuda intențiilor voastre celor mai bune.

Cu cât este mai mare suferința colectivă, cu atât cresc posibilitățile ca, prin diferite mijloace, să fie încurajate modalitățile de distracție, pentru a găsi o aparentă liniște, oferită de negarea intensității catastrofei care se desfășoară pe diferite planuri: ecologic, social, politic, material și spiritual.

Asta nu înseamnă că ființele superioare, iluminate, nu se ocupă și ele de activități de relaxare, care implică preocupări de tip hobby. Însă ființele iluminate vor avea mai întâi grijă să panseze o rană deschisă, făcută de glonț în trupul unui semen, sau al lor înșiși, înainte de a se duce să joace ping-pong. Mai întâi și mai întâi va fi tratată rana, pentru că ea poate cangrena imediat, căci negarea urgenței rănii, prin mărirea mizei la meciul de ping-pong nu reprezintă altceva decât o formă de refuz.

Prin urmare, nu este ceva greșit, nici ceva „rău", este doar un exemplu al unei culturi care, în momentul de față, pare să nu poată concentra atenția societății asupra rănii, deoarece, dacă ar proceda așa, ar însemna să dea alarma în inima omenirii. Pentru a trata o rană ca pe ceva ce prezintă un pericol vital, este nevoie, în primul rând, să o remarcăm ca atare și să nu ne prefacem că ar fi doar o ușoară zgârietură.

Ființele iluminate se vor bucura, cu siguranță, de o partidă plăcută de ping-pong, dar *abia după* ce vor fi alocat fondurile și atenția necesare vindecării rănii, în aceeași măsură în care respectivele fonduri și atenție ar fi îndreptate spre partida de ping-pong și jucătorii ei. A face lucrurile în ordine inversă, este echivalent cu a trăi în stare de adormire.

Cu titlu informativ, dacă vi se pare că actualmente există încântare și bucurie în interacțiunea socială din timpul unor astfel de meciuri, imaginați-vă ușurarea și fericirea deplină cu care cultura voastră se va ocupa de întrunirile ei sociale, după ce vor fi tratate rănile deschise. Așa cum stau lucrurile în prezent, deciziile voastre financiare și din mass-media înclină, în mod disproporționat preponderent, în favoarea partidelor de fotbal.

Binecuvântați să fiți jucători profesioniști de fotbal, ca și cei care folosiți poziția de campioni pentru a îndrepta atenția socială către această dinamică socială! Folosiți-vă notorietatea în direcția vindecării omenirii și pentru a orienta mass-media spre a trata evenimentele care sunt urgente, dar care sunt evitate de obicei – mai ales spre acele evenimente care nu se bucură de „popularitatea" necesară pentru a fi susținute.

Se pare că noi, în civilizația și cultura noastră, atribuim într-adevăr un anume „prestigiu" anumitor suferințe, în comparație cu alte suferințe. De exemplu, oricât de oribile ar fi fost atacurile teroriste de la New York, pe plan mondial este un lucru curent, cotidian, să existe copii lăsați orfani, ori să existe familii care să nu-și poată permite să îngroape pe cineva drag, ori ca un copil să rămână fără asigurare de sănătate, ori să se înregistreze mii de morți, din cauză de inaniție sau violență.

Da, de aceea este atât de folositor să continuăm să vă prezentăm pe voi vouă înșivă, arătând lumii ce se întâmplă cu voi toți în momentul actual – și de ce. Îndreptați-vă spre acele zone ale planetei voastre unde domnește cel mai adânc întuneric – nu din cauza maleficului, pentru că noi nu înțelegem lucrurile în acest fel – ci acolo unde lumina Divinității este cea mai

palidă. Dacă vă bucurați de notorietate, arătați-i semenului vostru ce se petrece în timp ce dormiți cu toții. Îndreptați atenția către acele zone ale planetei care au cea mai mare nevoie de vindecare. Încercați să deveniți purtători de cuvânt pentru produsele care au potențialul maxim pentru a aduce o modificare de paradigmă. Susțineți produsele care vă pot schimba lumea, dar care nu au primit, practic, nici un pic de atenție din partea mass-media, pentru că aceste produse sunt o amenințare pentru corporațiile voastre multinaționale.

Acesta este un mod senzațional de utilizare a celebrității. Dacă te însoțesc și camerele TV, găsește acele domenii și ia cameramanii cu tine, până ce vei auzi manifestarea puternică a cetățenilor – care nu se va potoli, pentru că personajele reprezentative ale culturii voastre îi vor îmboldi pe tineri și pe micii comercianți către o răscoală pornită de jos. Planeta voastră este în pragul unei treziri pornite de jos, condusă de oricare dintre voi care poate găsi o cale creatoare pentru a contribui la sărbătorirea acelor idei, produse, proiecte și strădanii ce înfruntă normele înrădăcinate care vă amenință planeta. Dacă ești o ființă înzestrată cu poziție socială și personalitate, folosește-te în mod magnific de ele, pentru atrage atenția asupra acelor practici care vă amenință supraviețuirea, ca indivizi și colectivitate. În modul acesta poți contribui la motivarea corporațiilor multinaționale să înceapă să ia decizii bazate pe înțelegerea faptului că populația voastră le consideră răspunzătoare și că va urmări nivelul lor de responsabilitate socială.

Aceasta se poate petrece doar dacă se găsește o cale de a scoate acele practici la lumină, spre a fi urmărite de întreaga lume. Iată o șansă minunată pentru persoanele situate în poziția care le permite să se întrunească și cu alți „vindecători", atunci când începeți să vă încurajați reciproc, întărindu-vă în ideea că voi și alții ca voi sunteți capabili să schimbați omenirea. Consiliu director ale celor mai insensibile conglomerate de afaceri va începe să ia aminte, pentru că sunteți mai mulți – voi, masa celor care își ridică glasul de cumpărător – decât sunt ei. Găsiți-vă unii pe ceilalți și descoperiți căi creatoare, pline de bucurie, pentru a îndrepta reflectorul camerelor de luat vederi asupra acelor

indivizi, grupuri și organizații care produc cele mai mari distrugeri în mediul ambiant și în cultura voastră și care ignoră, în cel mai înalt grad, problemele sociale ale celorlalți care suferă. Nu e vorba aici de pedepse. Este vorba de a vă determina semenii să observe realitatea situației voastre în chiar momentul actual și să vă treziți din starea colectivă de negare. Scopul nu este să vă jeliți cât de proști sunteți cu toții, ci doar să anunțați: „hai să nu mai facem, de-acum încolo, așa ceva".

Puteți aduce la trezire masele de votanți care simt, cu disperare, că nu au nici glas, nici speranță de a genera schimbarea. Există nenumărate căi pe care le poate urma geniul creator în acest domeniu – căi care vor contribui la trezirea entuziasmului în voi, atunci când veți păși pe ele, deoarece l-ați trezit pe tămăduitorul din voi, iar aceasta va alina sentimentul intens de vinovăție al fiecăruia în parte. Ca să folosim o expresie simbolică, fiecare dintre voi va vărsa lacrimi de ușurare când vă veți angaja pe acest drum și vă veți felicita că v-ați oblojit, în sfârșit, rănile. Vă veți acorda iertare, pentru că ura voastră este îndreptată, de voi înșivă, către propriile voastre negări – întrucât știți că viitorul căminului planetar al copiilor voștri este îndoielnic. Este un lucru pe care-l știți, dar totuși simțiți că nu aveți speranța de a-l schimba și sunteți neajutorați când e vorba să faceți ceva în acest sens. Dați-vă mâna prin eforturile voastre creatoare – iar pentru voi, cei care dețineți poziții de „putere" prin celebritatea sau notorietatea voastră personală, aceasta este posibilitatea de a le oferi semenilor voștri șansa de vindecare.

Nu vă lăsați să recădeți în atipeală și să continuați drumul de distrugere a culturii, a civilizației voastre, ci plecați-vă urechea, mai degrabă, la șoapta sufletului vostru, care vă amintește de motivele pentru care ați atras către voi această șansă, chiar în clipele de acum, în care Maica voastră,

Pământul, așteaptă să preluați conducerea.

Ai spus că nu există, de fapt, decât foarte puțini „băieți răi" – atât aici, pe Pământ, cât și acolo, în galaxie. Automat, mintea dorește să afle mai multe despre asta. Un criminal singur este suficient pentru a face, cum să

zic, suficiente lucruri malefice sau rele. Voi spuneți să nu ne facem griji despre așa-numitul spirit malefic, ci doar să-l schimbăm – și atât. Însă oamenii vor să știe totul despre extratereștrii „răi". Spuneți-ne cine sunt aceștia și ce fel de „rău" fac. Noi nu am atins nivelul vostru de iluminare, așa că, spuneți-ne, cum am putea să nu ne facem griji legate de ceea ce ar putea ei să ne facă?

Binecuvântați sunt cei care vin în fața adevărului și încearcă să simtă, pentru o clipă, ce senzație le-ar da acest adevăr, dacă l-ar adopta ca propriul lor adevăr. Noi înțelegem cu ușurință că, în multe cazuri, voi existați, practic, într-un loc al fricii. Însă, ceea ce nu recunoașteți, este faptul că vă pregătiți pentru un salt în evoluția voastră, drept care vă aducem aceste idei, pentru ca să le puteți ține în podul palmei, în clipa în care faceți acest salt.

Este ca și cum, atunci când faceți saltul, veți avea deja avantajul că ați apucat să reflectați la unele dintre aceste idei. Deci, când vă sugerăm că, dacă cineva ar încerca să ne asasineze ca să obțină ceea ce posedăm noi, reacția noastră ar fi să-i dăm ceea ce dorește, această atitudine vă pare, din locul în care vă găsiți acum, ca un mod de gândire imposibil de adoptat. Iar din poziția în care vă aflați în momentul de față, așa și este. Ar fi bine, însă, ca aceia care au urechi de auzit, să audă. Pentru că noi vă transmitem vestea nemaipomenită că sunteți pe muchia unui hău, pe punctul de a face saltul în noul vostru viitor, în calitate de oameni universali. Nu numai că această ființă universală își va cunoaște vecinii, dar veți începe chiar să adoptați, voi înșivă, unele dintre aceste idei evoluate.

Când Iisus mergea din casă-n casă și din sat în sat, și-a avertizat El, oare, concetățenii împotriva „relelor" Imperiului Roman? Ori ceea ce a făcut a fost să le sugereze că nu este nevoie de frică, dar că cel mai mare dar pe care cineva și-l poate face sieși, sau altora, este acela al acceptării pline de iubire? Nu numai că schimbarea este posibilă în contextul „acceptării", ci este chiar mai eficientă. Acceptarea înseamnă că, atunci când încercați să faceți schimbări, nu dați dovadă nici de mânie, nici de dispreț, ci vă hotărâți, pur și simplu, să porniți pe o altă cale. Vă

dați seama care este diferența de nuanță? Și, cu toate acestea, veniți la noi și vreți ca noi să vi-l arătăm pe cel care se abate de la drum. Din ce motiv? Pentru ca să puteți apoi să vă încărcați gândurile cu îngrijorare și să desemnați un alt dușman, pe care să-l aduceți în realitatea voastră? Când – și dacă – pentru sufletul vostru este important să capete informații, aveți încredere că veți atrage spre voi orice informație vă trebuie.

Însă rațiunea superioară din spatele întrebării tale este cea a unei tendințe generale ce se vădește printre voi, către ideea că acasă ori în lume – în spațiu – nu domnește siguranța. Mai ales în cosmos. Cum ați putea adopta ideea că aveți de-a face cu un univers pașnic, afectuos? Dată fiind mentalitatea voastră actuală, lucrul de care trebuie să vă fie cel mai mult „teamă", dacă este cazul, sunt semenii voștri, cei de alături, dar nici măcar de ei nu este justificat să vă temeți. Și totuși, priviți spre imensitatea universului, care nu vă dă senzația de siguranță, pentru că nu l-ați inclus în definiția pe care o dați noțiunii de „casă".

Când priviți dincolo de modul vostru normal de gândire, vă lărgiți mintea. Asta vă cerem, dar voi perseverați în încercarea de a readuce conversația noastră la nivelul la care domnește frica. Aparent, încercați să duceți o conversație, rămânând însă în siguranța mentalității voastre dominate de egocentrism. Părerea noastră este că însuși faptul că duceți această conversație sugerează că începeți să deveniți altcineva – iar acel altcineva este, de fapt, cine sunteți cu adevărat. Vă amintiți cine sunteți și, atunci când o faceți, veți extrage o parte dintre aceste tipare de gândire ce simbolizează ființa omenească înfricoșată. Acest om înfricoșat evoluează. Este perfect corect să vă hotărâți să gândiți altfel. Este în ordine să vă pomeniți că protestați și să ziceți: „Dar cu siguranță există acolo, afară, cineva de care să ne temem. Povestiți-ne despre acest cineva, ca să știm la ce să ne așteptăm", dar această solicitare este lipsită de înțelegerea fundamentală a faptului că exact acele lucruri asupra cărora vă concentrați, chiar pe acelea le atrageți spre voi.

Există atât de multe idei care mai trebuie discutate. Au mai rămas atâtea direcții de explorat. Teama că acolo, undeva, există un grup de bandiți și că trebuie să aflați mai multe despre

ei, ne readuce la presupunerea voastră de mai înainte, că nu sunteți în siguranță și că, fie și în eventualitatea că ați fi siguri, siguranța voastră ar fi numai temporară. Vă poftim să vă schimbați acest mod de gândire și să începeți să preluați ideea că există pace din belșug; domnia supremă este cea a păcii.

Profitați și lansați-vă în această experiență – și alegeți s-o trăiți voi înșivă. Nevoia permanentă de a vă concentra asupra eventualelor lipsuri și asupra posibilelor eșecuri sau capcane, asupra eventualelor probleme, asupra eventualului criminal, nu este genul de gândire reprezentativă a unui maestru.

Maestrul știe că totul merge bine, orice-ar fi. Și, înarmați cu această atitudine pașnică, puteți schimba acele evenimente și practici care nu corespund supraviețuirii voastre.

Nu puteți să gândiți astfel? Nu există nici un mod în care să depășiți această îngrijorare? N-ați putea măcar să recunoașteți că mintea vă împiedică să vă bucurați de realitate, în încercarea de a vă face să vă concentrați asupra a „tot-ce-ar-putea-merge-prost"? Mintea justifică această comportare prin insinuarea că trebuie să fie vigilentă spre binele vostru – dacă nu, veți fi copleșiți de rele, pentru că dacă nu sunteți vigilenți vă veți confrunta, cu siguranță, cu toate capcanele și nenorocirile posibile din viață. Dar, oare, experiența de viață v-a demonstrat că acesta este adevărul? Nu vă ajunge să știți că, undeva acolo, în depărtări, există toate cele reprezentate simbolic prin contrastul între deal și vale, ocean și deșert, furtună și calm? Și pe baza tuturor experiențelor și rezultatelor, încercați să exersați mecanismul prin care alegeți rezultatul pe care-l *preferați* – în timp ce, concomitent, cu calm și afecțiune, observați ce nu merge cum trebuie. Mintea vă strigă că așa ceva este imposibil, că asta înseamnă negare. Dacă este așa, atunci și Iisus a dat dovadă de foarte multă negare!

Există ființe, după cum există și oameni, care vor profita de aceia dintre voi care atrag asemenea experiențe. Modul de a atrage o experiență negativă – care este „negativă" după propria voastră definiție – constă în a rămâne concentrat asupra acelei energii și veți atrage spre voi un mulțime de experiențe de acest gen, căci ele împărtășesc vibrațiile voastre energetice.

Când vă înălțați gândurile și ajungeți în armonie cu starea voastră de extaz, atunci trăiți viața de maestru. Atunci și numai atunci, puteți începe să înțelegeți cum este când încetezi să mai fii dependent de existența unor posibile nisipuri mișcătoare.

Peste toate, suprapuneți o idee nouă despre ce îi este posibil Omului Nou.

Motivația Omului Nou este pacea, pe care le-o asigură tuturor membrilor societății. Omul Nou nu este limitat de obligația de a muri la o vârstă sub o sută de ani, după cum Omul Nou nu este nici exilat la cheremul presupunerilor culturale din prezent. Omul Nou nu doar călătorește netulburat spre alte continente, ci călătorește și în afara planetei, și s-ar putea să-i viziteze și pe locuitorii unor nave lansate în adâncul universului.

Omul Nou nu se mai așteaptă să sufere anumite transformări biologice, care se aseamănă cu ceea ce voi numiți „îmbătrânire", astfel că această deteriorare progresivă nu mai are loc. Voi v-ați imaginat că, întrucât deteriorarea are loc, înseamnă că așa trebuie să fie – dar adevărul este că lucrurile stau exact invers. Deteriorarea intervine, pentru că presupuneți că ea va avea loc.

Omul Nou începe să-și remodeleze întreg sistemul de înțelegere a ceea ce poate fi omenirea. Suferința și boala devin de domeniul trecutului, pentru că, atunci când vă coordonați cu alte idei despre modul de existență, dispar anumite simptome ale conștienței limitate.

Când Omul Nou va începe să trăiască mai mult de o sută de ani, sau poate chiar mii de ani, veți începe să spargeți tiparul și veți înceta să vă programați pentru a continua ce făceați până atunci, numai pentru că v-ați asumat aceste treburi ca obligație biologică. Pentru a da doar un mic exemplu, gândiți-vă la subiectul alimentației, având în vedere că majoritatea „experților" voștri au făcut propagandă cu privire la esența ei. Nu veți mai crede că anumite alimente sunt necesare pentru sănătate. Asta, deoarece, atunci când unii dintre voi renunță la aceste presupuneri și poartă în minte o altă idee despre existență, acest lucru vă va dovedi ceea ce nu puteți crede în clipa de față.

Dacă există ființe iluminate care nu ingerează hrană, ci își

extrag tot ce le trebuie pentru a se întreține și hrăni din lumină, e la fel de posibil ca întreaga specie umană să se dezvolte până la acest stadiu de evoluție. În mod surprinzător, nu este neapărat nevoie să se petreacă o adaptare biologică uriașă, ci doar înțelegerea că acest lucru este posibilă. Întreaga voastră cultură se bazează pe mai multe presupuneri decât vă dați seama. Încă nu realizați cât de complet se îndeplinesc presupunerile voastre, doar pentru simplul motiv că voi le considerați adevărate. Iar experiența de viață se conformează convingerilor voastre. Unii dintre voi trăiesc o experiență care este în contradicție cu înțelegerea voastră culturală și de aceea ajungeți să înțelegeți ca anumite lucruri sunt posibile.

Pe planeta voastră există ființe – ființe umane – care trăiesc numai cu lumină. Ți se pare că ei cred că vor muri dacă nu înghit alimente? Dacă ar crede așa ceva, chiar ar muri. Când susții că bolnavii de anorexie mor după o perioadă în care nu au mâncat, ce convingere îți imaginezi că nutresc ei în străfundul sufletului? În adâncul conștiinței, ei împărtășesc convingerea pe care o are majoritatea dintre voi, că anumite alimente și substanțe nutritive *sunt necesare* pentru menținerea unui trup sănătos, dar că, atunci când încetează să absoarbă acele substanțe, corpul lor va evolua în direcția convingerilor lor. Nu susținem ideea să nu mai mâncați. Nu facem decât să subliniem că părerile voastre despre orice lucru, din orice domeniu – de la fiziologie până la natura universului – stabilesc ce anume va deveni experiența voastră de viață.

Dar a mânca este și una dintre modalitățile de a obține o plăcere socială.

Noi am evoluat dincolo de nevoia de a dobândi plăcere din mișcarea gurii, într-un anume fel, în jurul unei anume substanțe – și, în plus, să facem acest lucru într-un anume grup de semeni. Nu mai avem nevoie de această activitate, ca mijloc de recreere socială, sau de folos biologic. Drept urmare, căutăm alte căi de exprimare pentru a ne simți bine, ceea ce ne-a permis să creăm un cu totul alt mod de viață.

Participăm la cultivarea de flori și plante, doar din plăcerea pe care ne-o dă această activitate, urmărind ce culori se ivesc. Copiii noștri experimentează bucuria creației în colaborare cu florile, dar nu încercăm să obținem ceva de la ele, după cum nici nu încercăm să obținem ceva unii de la ceilalți. Așa că, vezi, iubirea noastră pentru plante și animale a suferit o mutație, la fel ca și iubirea pe care o avem unii pentru ceilalți – și la fel se va întâmpla și cu voi. Când paradigma voastră va trece prin acea mutație, nu vă veți mai exploata unii pe alții, nici pe toate celelalte ființe vii, și astfel gusturile, preferințele voastre vor evolua – în sens literal.

În general, o colectivitate atrage spre ea acel vehicul care îi aduce solia unor idei noi, atunci când consideră că este pregătită să fie expusă la idei noi. Deși se prea poate să nu vă mai amintiți de asta, din perspectiva evoluției, noi am venit exact la timp, așa cum ni s-a cerut. Vă aducem un buletin de știri și vă oferim idei la care poate că nu v-ați gândit niciodată mai înainte. Nici nu vă puteți imagina cum ar arăta planeta voastră, dacă nici unul dintre voi nu ar mai mânca alimente pentru a supraviețui. V-ați crește florile și plantele pentru simpla bucurie de a le vedea crescând. V-ați îngriji de animalele voastre, nu pentru a le ucide până la urmă, ci pentru a vă bucura de existența lor, așa că nu le veți mai înmulți și chinui în crescătorii industriale.

Prin simpla încetare a acestei practici, s-ar reduce considerabil și poluarea. Pe măsură ce vi se amplifică nivelul de conștiență și veți fi capabili să considerați drept posibile asemenea idei, veți reuși să declanșați, în mod colectiv, o nouă mutație, care începe acum. Trezirea vă aduce mai multe posibilități.

Astfel, deși poate că nu vă veți repezi să faceți schimbări radicale, de îndată ce veți auzi unele idei, nu veți mai fi niciodată la fel ca înainte. Asta, deoarece, odată ce ați fost îmboldiți să vă treziți și odată ce ați văzut ori auzit idei care vă ajută să vă debarasați definitiv de un grad de inconștiență, nu puteți reveni la adormirea totală.

CAPITOLUL 14

Noua Revoluție

Într-o noapte m-am trezit cu senzația unei experiențe în afara trupului, care începea în forță. Înainte de întâlnirile mele cu ET, nu mi se întâmplase niciodată ceva asemănător – cel puțin, nu ceva de care să fi fost conștientă – însă, de când cu întâlnirile mele cu ET, au devenit tot mai frecvente experiențele și episoadele trăite în afara trupului, cu viziune de la distanță. Ca de obicei, și în timpul acestei experiențe s-a manifestat obișnuitul zgomot ~~de zgomote~~ și pocnituri, care a însemnat începutul unei separări a ceea ce presupun că este corpul meu astral, de corpul meu material. Eu nu prea înțeleg, din punct de vedere științific, cum și de ce se petrec aceste lucruri. Știu doar că se petrec – iar totul a pornit după ce eu începusem să am experiențe de întâlnire cu ET.

Adesea am „călătorit" prin tuneluri albe de energie, foarte asemănătoare cu ceea ce relatează supraviețuitorii unor experiențe de moarte aparentă. Nu știu încotro merg și, uneori, nu înțeleg ce am văzut. Odată, după o scurtă călătorie printr-un fel de tunel, am nimerit în cel mai minunat oraș de aur. Era de o complexitate și frumusețe de nedescris și am zăbovit deasupra orașului, plutind în corpul meu astral, într-un punct care îmi oferea o perspectivă bună.

Altă dată, am dat peste niște locuitori care arătau ciudat, care păreau să fie mai înalți de doi metri – dar, altfel, semănau cu Grupul, prin aspectul feței. Și ei erau de culoare cenușie. La întoarcerea acasă, în patul meu, m-am simțit din nou frustrată din cauza limitelor memoriei mele, pentru că nu reținusem decât frânturi de imagini care rămân, și mai departe, un mister.

Deși îmi lipsește o explicație completă, odată cu trecerea

anilor, am rămas cu o apreciere deosebită pentru cât de complexă și diversă poate fi experiența universală. Imaginați-vă ce ne așteaptă pe toți, când ne vom abandona ideile noastre limitate despre ce se întâmplă acolo, în depărtare. N-ar fi amuzant să petreci o duminică de lenevie, într-o altă dimensiune?

Este Pământul cea mai frumoasă planetă pe care grupul vostru a văzut-o vreodată? Sunt sigură că există o multitudine de planete, dar nu-mi pot imagina câte dintre ele ar putea fi mai diferite decât aceasta.

Există câteva planete care concurează cu cel mai albastru albastru și cel mai verde verde al planetei voastre, ba unele au chiar culori pe care planeta voastră nu le cunoaște. Imaginează-ți, dacă poți, un loc unde nu numai că poți vedea curcubeul, ci îl poți efectiv atinge și gusta. Îți poți imagina așa ceva? Chiar există o asemenea planetă, pe care pot fi sărbătorite bucuriile simțurilor. E o încântare să o privești și îți dă impresia că pășești într-una din cărțile cu poze ale copilăriei, care prinde viață cu strălucirea culorilor, a gustului și a senzațiilor. Aceste „centre ale curcubeului", după cum li se spune, sunt centre de vindecare, datorită naturii lor vibrante. Așa cum îți poți închipui, o asemenea experiență poate fi extraordinar de reconfortantă.

Spune-mi mai multe.

Există animale de care te-ai minuna.

Mi-ar plăcea tare mult să-mi povestești despre animale. Spune-mi despre ele.

Imaginează-ți cei mai pufoși pui de urs, cu blănița la fel de mătăsoasă ca urechile labradorului tău auriu, iar acești ursuleți nu sunt ținuți într-o grădină zoologică, nici nu trăiesc undeva, în sălbăticie, ci zburdă în număr mare în locurile de joacă ale copiilor. Copiii noștri nu au nevoie să facă apel la imaginație, jucându-se cu animale de pluș, pentru că ei au animalele în

carne și oase. Aceste ființe aduc bucurie în jocul și imaginația copiilor și există multe feluri de asemenea creaturi micuțe, care se apropie de copiii noștri și, desigur, și ei de ele. Din asemenea întâlniri și jocuri emană vibrații foarte puternice de iubire – cea mai curată și adevărată bucurie și mulțumire. Majoritatea părinților nu-și pot închipui astfel de evenimente, decât în imaginația lor cea mai bogată. Gândiți-vă cum ar fi să priviți la locurile în care copilul vostru se joacă și să-l vedeți implicat în cele mai încântătoare jocuri împreună cu alți copii și cu aceste amimăluțe care se bucură și ele să se joace cu copiii și să-i iubească. ți se pare o simplă fantezie, nu-i așa?

Sigur că da, dar cât e de fermecător! În locul copiilor ce mor de foame pe străzile din Calcutta, îi descrieți pe cei care se bucură de cea mai minunată dintre existențe.

Imaginează-ți un loc în care se întâlnesc mamele pentru a-și reînnoi legătura cu copiii lor, la anumite intervale fixe, cum ar fi la voi aniversarea copilului, când și voi vă întâlniți – cu excepția că, în acest caz, evenimentul este aranjat pentru ca familia să petreacă împreună un timp deosebit, pentru a sărbători motivele lor speciale de reîncarnare. Copiii își pot recapitula experiențele și le pot sărbători cu tot grupul și își pot imagina apoi ce altceva – sau ceva în plus – ar dori să creeze pentru ei înșiși. Desigur că au înțeles și și-au însușit de mult ideea că orice creație omenească începe cu imaginația, iar imaginația este cheia în discuțiile de pe toată durata copilăriei – și chiar mai târziu.

Este o planetă care reprezintă un cămin pentru acele suflete care tânjesc după plăcerea de a avea experiența prezenței animalelor pe Pământ. Ai zăbovit vreodată să urmărești un șoim, cu aripile larg întinse, plutind pe curenții calzi, și ți-ai dorit să poți fi și tu acolo, sus, zburând liberă ca păsările?

Cam în fiecare zi; este un lucru pe care mi-l imaginez în fiecare zi.

Da, așa fac mulți dintre voi și, pe această planetă, ați

putea trăi o asemenea experiență – sau bucuria vitezei, a mișcării și a forței calului care galopează liber. Ați putea să trăiți această senzație – a capacității de a alerga cu iuțeală extraordinară, ca armăsarul pe câmpie.

Oho ...

Te-ai întrebat vreodată ce senzație ai avea dacă ai înota în cel mai albastru și cald ocean din visele tale, înconjurată de pești strălucitori și de culorile superbe ale coralilor și ale altor viețuitoare marine?

Fără îndoială că mulți scufundători pot da mărturie despre astfel de senzații.

Da, dar imaginează-ți că faci asta fără butelii de oxigen legate în spate, fără să-ți pese cum vei respira sub apă. De ce crezi că filmele de desene animate cu sirene îi atrag atât de mult pe copiii voștri? Pentru că, în sinea voastră, mai păstrați amintirea a tot ce este posibil și tânjiți să trăiți din nou această experiență. Să puteți gusta libertatea vulturilor și să zburați, să stați de vorbă cu câmpiile când vă simțiți picioarele puternice zburând peste ele, în timp ce vântul vă șuieră pe lângă obraji, acesta este parcul Disneyland de la voi, în versiunea sufletului.

Și eu care credeam că aventura unui safari prin ținuturi sălbatice este o chestie nemaipomenită!

Veniți cu noi! Vă vom lua într-o călătorie și vă vom descrie minunățiile universului. De pe planeta voastră puteți scruta cerul nopții, văzând stelele care sclipesc în depărtare, dar asta nu vă trezește nici un sentiment personal. Nu vă dă sentimentul că acolo, în depărtare, locuiește verișoara voastră Bertha, cu care împărtășiți mai multe asemănări, decât deosebiri. Dacă, data viitoare, veți sta, pur și simplu, cu privirea ațintită în imensitatea nopții și vă veți imagina că, undeva, cineva face același lucru din capătul său de univers, atunci veți ști cât de multe

lucruri aveți în comun. imaginează-ți că te-ai putea sui într-o navetă spațială, ca să te duci, într-o seară, în vizită la Bertha. Ce zici, te-ai duce? Adesea, copiii nu se încumetă să iasă din curtea casei noaptea, pe întuneric. Dacă i-ai întreba de ce, ți-ar răspunde: „pentru că n-avem voie". Dar, ca părinte, dacă i-ai pofti să se aventureze afară pentru că totul este sigur dincolo de pragul casei voastre, ar face-o, oare? Sunteți ca niște copii, pentru că vă este, în continuare, frică de ce ați putea descoperi.

Nu, doar tehnologia noastră limitată este piedica pentru o mai mare libertate.

Chiar așa? Vă este destul de greu să vă înțelegeți unii cu alții și să îi acceptați pe cei de același fel cu voi, atunci când trăiesc în celălalt capăt al globului vostru. Dacă, în seara asta, ai putea urca într-o navetă, pe care v-am putea pune-o la dispoziție, și dacă ai putea porni în noaptea întunecoasă pentru a te întâlni cu unul dintre vecinii tăi din depărtare, ce temeri ai duce cu tine? Ce idei preconcepute ai avea?

Unii dintre voi fac deja acest lucru, într-o anume măsură, așa că nu-ți imagina că este vorba de o experiență de care vă mai despart încă vreo 200 de ani. Acei oameni care au plecat de pe planeta lor natală și s-au aventurat departe, dincolo de siguranța propriei lor camere de zi, au trecut prin niște procese emoționale incredibile. De fiecare dată când Lisette a ieșit din pat, s-a întrebat dacă-și va mai revedea vreodată fiul, pentru că necunoscutul nu poate fi decât derutant. Însă cineva trebuie să fie pionierul experienței universale. Toți aceia dintre voi care au ales să fie în avangardă, trăiesc această experiență.

Îmi place ideea de a ne lărgi experiența colectivă, pentru a ne cunoaște vecinii galactici. Sper doar că nu vom fi nevoiți să părăsim Pământul din alte cauze. Și cât este această planetă de aproape de punctul din care nu mai există cale de întoarcere de la distrugerea vieții, prin epuizarea resurselor ei?

Ați ajuns deja în punctul în care viața nu este sprijinită suficient, după cum se dovedește prin dispariția speciilor voastre de animale. Ce dovadă în plus mai vrei?

Cât timp veți mai aștepta – și tu, și tu, și tu? Cât timp veți mai amâna momentul în care veți recunoaște că a sosit clipa pentru răsturnarea sistemului vostru bine înrădăcinat? Învățați din evenimentele care s-au petrecut înainte de vremurile voastre, prin colonizarea care a avut loc aici, în această țară, și folosiți-le ca model pentru ceea ce veți face în continuare. „Grupul vostru de prieteni", care tocmai se formează, își poate sărbători noua modalitate de a vă dirija afacerile, prin încercarea de a-i demonstra întregului univers simțul propriei voastre personalități, pe care tocmai l-ați descoperit. Veți avea parte de mai mult sprijin decât vă puteți imagina, pentru că sunt mulți care abia așteaptă trezirea voastră. Ați purtat, din totdeauna, în interiorul vostru acest eu, acest suflet iluminat – dar acum vă amintiți și vă dați seama cine există, de fapt, în voi.

Te năucește acest răspuns?

Nu, doar că nu înțeleg cum de nu-și dau seama conducătorii noștri înspre ce ne poartă. În definitiv, și ei își distrug propria planetă.

Așa e, iar asta este definiția stării de adormire, căci ei nu știu ce influență exercită asupra lor înșiși și asupra celor dragi lor. Însă, întrebarea mai importantă este: ce-ați putea face mai mult, aceia dintre voi care *chiar* realizează direcția în care vă îndreptați? Cât de puternic v-ați mai putea organiza? De câtă eficiență în plus ați putea da dovadă și ce ați putea recrea? Aceasta este întrebarea. Pentru că voi, cei care v-ați trezit *deja* și observați totul, sunteți viitorii conducători, dar nu vă dați seama? Așteptați într-una trezirea politicienilor voștri, ca să vă poată conduce spre vindecare – dar dacă ar fi capabili s-o facă în clipa de față, v-ar fi condus deja într-acolo.

Aceasta face parte din refuzul de a accepta întreaga putere și responsabilitate în sinea voastră, pentru că voi continuați să așteptați ca alții s-o facă pentru voi. V-ați transformat din nou

așa-numiții conducători politici într-un soi de tătuci, pentru că ei vă conduc – dar nu în direcția în care ați vrea voi să mergeți. Le-ați acordat acest rol, pentru că și acum continuă să vi se pară atotputernici și drumul potrivit spre viitorul vostru strălucit. Așa că, renunțați la toate astea. Abandonarea acestei imagini fanteziste implică o anumită doză de furie și emoție, pentru că va trebui să vă dați seama că n-o va face nimeni altcineva în locul vostru. Trebuie să vă asumați, voi înșivă, această răspundere.

Ironia este că va fi nevoie de o mutație în gândirea voastră, pentru a începe să-i percepeți ca ineficienți chiar pe acei oameni pe care, actualmente, îi resimțiți drept puternici și eficienți. În mare majoritate, ei sunt adormiți față de ideile spirituale și universale mai grandioase. Trebuie să vă debarasați de noțiunea că ei întrupează noul glas, pentru că sunt ca niște copii deghizați, instalați acolo de alți copii deghizați. Folosim analogia cu copiii, pentru că ei nu au renunțat încă la efortul lor infantil de a colecționa jucăriile unei puteri aparente.

Voi, cei care luați seama și care aveți, în ființa voastră, o frământare profundă a sufletului, un regret care nu vrea să dispară, pornit din ceea ce observați că se petrece în jurul vostru – voi sunteți răspunzători, dacă decideți să vă conduceți semenii la o înnoire spirituală.

Ați fost oarecum surprinși, în anii '60, când a existat o opoziție atât de puternică împotriva mișcării hippie și a protestelor din acea vreme, deoarece acea idee molipsitoare a schimbării are foarte, foarte multă forță și poate dărâma sistemele de guvernare, acolo unde ele nu funcționează.

Încercați să deveniți din nou acei tineri cu ochii strălucitori. Ieșiți afară cu aceleași speranțe. Mulți dintre voi, din acea epocă, ați devenit lipsiți de orice speranță, totul vi se pare imposibil, acele idealuri vi se par atât de ridicole – dar exact aceasta este mișcarea care va provoca răsturnarea situației și va genera schimbarea. Nu este accidental că printre voi sunt atât de mulți care existau din acea perioadă și care au atins acum un grad de maturitate la care aveți o mai mare putere de organizare. Deținеți poziții de autoritate. Aveți înțelepciunea de a orchestra demonstrații și schimbări. Aveți capacitatea și încrederea de a le

arăta copiilor voștri că, dat fiind unde spuneți voi că ați dori să vă găsiți în următorii douăzeci de ani, nu este în regulă să permiți ca un număr mic dintre semenii voștri să exercite represiune și dominare asupra celor mulți.

Nu vă întristați când mergeți cu copiii la un lac de munte, iar copilul vă întreabă: „De ce au lăsat apa asta să devină poluată?", sau vă duceți pe coasta de vest a Californiei de Sud, unde pe plajă sunt înfipte panouri cu anunțul: „Azi se interzice înotul, nivelul de poluare este prea crescut?" Vă paralizează obligația de a-i face pe cei mici să înțeleagă de ce s-a permis așa ceva. Știi că este așa, fiindcă e greu de explicat cum se face că atâtea milioane de oameni au stat deoparte și au permis ca semenii voștri lipsiți de adăpost să rămână în această situație, iar copiii voștri să moară de inaniție și copacii voștri să fie tăiați în numele unor grupuri cu interese speciale, deși se găsesc alte produse. Sunt locuri în care oceanele voastre sunt atât de poluate, încât v-ați îmbolnăvi dacă v-ați scufunda în apa lor. Atunci când trebuie să-ți ții copiii departe de apă, e greu să le explici cum și de ce milioane de oameni sunt influențați de alegerile făcute de o mână de alți oameni.

Iată ce ai de schimbat. Gradul de ușurare pe care-l vei simți când începi această mutație, este imens. Pune în aplicare aceste proiecte și așa vei apuca să vezi schimbări semnificative, încă în timpul vieții tale și nu vei regreta să fi pierdut această șansă strălucită de a face parte din noua voastră revoluție.

Încă din timpurile Revoluției Americane, Thomas Jefferson și toți cei implicați în căutările părinților Fondatori, i-au inspirat pe oameni să creadă că schimbările nu numai că pot fi făcute, dar chiar au fost făcute, indiferent dacă erați sau nu pregătiți. Iar acesta este următorul vostru pas, chiar în clipa de față.

A doua Generație

A doua Generație de viață omenească pe planeta Pământ a fost prevestită de la începutul timpurilor. Este măreața trezire la care veți participa cu toții. Faceți parte din această deșteptare, dar ați făcut parte și din marele plan de la începutul începutu-

lui, „planificându-vă" starea dinainte de trezire și plănuind apoi și procesul vostru de trezire, ca și starea voastră după ce v-ați trezit. Ați dorit cu toții să trăiți această experiență – voi, cei de aici, prezenți în zilele astea. Aceasta este o parte din marele scenariu. Fiecare dintre voi are propriul său rol. Vi s-a părut amuzant să auziți zgomotul surd al inconștienței, an după an, mii de ani după alte mii de ani; iar acum, să vă plănuiți evadarea din inconștiență, este o etapă a drumului. Noi toți ne-am făcut planurile în acest mod – noi toți care suntem participanți, împreună, în orice rol. Nu este, în nici un caz, o pierdere de timp dacă te întrupezi, trăiești și simți apoi experiența profundei bucurii de a te trezi și de a cuprinde în tine propria Divinitate – când, doar cu puține clipe înainte, mai erai adormit, prins în gheara aproape letală a stării de comă.

Haide, ia-ți locul. Abia ai început primul act. Înainte de asta, au avut loc pregătiri îndelungi, timp de milenii, care s-au intensificat în ultimii 30 de ani. Iar acum, mulți își așteaptă rândul să participe la acest spectacol. Până acum, în întreaga omenire nu a mai fost un asemenea timp de prevestiri minunate, care să amplifice înțelegerea a cine sunteți cu adevărat.

Acest timp va fi marcat de intensificarea recunoașterii pe care o aveți asupra identității voastre interioare și veți începe să și realizați cine sunt ceilalți. Este o evoluție benefică, pentru că, pe măsură ce vă amintiți, pe un plan mai profund, cine este fiecare dintre actorii din această viață și din celelalte vieți, veți fi înclinați să deveniți mai iertători, mai răbdători, dar și mai hotărâți în urmărirea ideii voastre asupra a ce ați dori să realizați în această perioadă a prezenței voastre în lume.

Înainte de a vă trezi toți, pe întreg globul, vă treziți pe rând, unul câte unul, luând aminte la lucruri mărunte care se schimbă în sinea voastră. Poate că regimul vostru alimentar se schimbă cu încetul. Poate că este mai puțin probabil să generați conflicte individuale cu familia sau colegii de muncă, ori sunteți mai puțin predispuși să considerați justificat să o faceți.

Poate că ați renunțat la goana disperată după țeluri materiale, ori poate v-ați atenuat tendințele de concurență cu ceilalți și vă mulțumiți cu simpla bucurie pe care v-o dă ritmul vieții și

libertatea pe care le-o acordați celorlalți să trăiască și ei.

O altă caracteristică a celei de-a Doua Generații este că membrii ei se copleșesc reciproc cu bunătate. Aceasta va fi motivația voastră principală, nu să acumulați idei, bogăție, reputație, ci, mai degrabă, să vă dovediți amabilitatea oriunde veți putea. Iisus și-a ales apostolii dintre pescarii sărmani, dar și dintre oameni cu educație înaltă, pentru că nu situația socială are valoare în fața Divinului, ci hotărârea de a da dovadă de bunătate, de a exprima iubirea reciprocă și de a vă privi unii pe ceilalți ca pe ființele iluminate care sunteți în adâncul sufletului. Premisele pentru asemenea comportare nu rezidă în titluri, în grade academice, ori în conturi în bancă, ci se găsesc în dorințele simple ale inimii. Acestea reprezintă calitățile care sunt slăvite în univers: bunătate, răbdare, spirit de întrajutorare, ca și capacitatea de a nu arunca primul cu piatra prejudecății. Lăsați trompetele să vestească fiecare dintre cuvintelor voastre bune. Lăsați strunele viorilor să vă aline și să vă însoțească gândurile și rugăciunile și dorința de a-i ajuta pe ceilalți. Asta, deoarece din marele plan face parte și a culege recolta a ceea ce ați semănat prin reîntrupare, dar și consimțământul de a vă ajuta unii pe ceilalți în acele încercări, pe măsură ce se desfășoară acest proces.

Puteți trăi într-un mod care permite plăcerile simple, puteți să vă întoarceți la modul de viață simbolizat de grădina Raiului, în care să nu vă plângeți de nepriceperea voastră de a vă achiziționa mai multe lucruri, ci, în schimb, să simplificați lucrurile cu bucurie, dând ajutor acolo unde puteți înălța conștiența, jucând rolul pe care vi l-ați ales singuri, atunci când Pământul se trezește.

Îndrăznim să vă întrebăm dacă ați putea fi ceva mai mult decât sunteți, prin gândurile și faptele voastre, pentru a produce rezultatele dorite, cele asupra cărora v-ați înțeles cu mult timp în urmă, pentru această zi, acest timp și această epocă. Nu vă lăsați înșelați. Deșteptarea este mai simplă decât v-ați imaginat, pentru că vă treziți la iubire, nu la tristețe. Vă treziți înspre Divinitate. Nu mai trebuie să vă închideți în voi.

Omenirea va ajunge la înțelegerea modului în care viața se desfășoară de aici încolo, dictat de felul în care vă manifes-

tați voi în prezent. Aici este cuprins și pasul următor pe care l-ați putea face cu entități din afara lumii voastre, ca noi, de exemplu – noi, *extratereștrii*. Unii dintre voi au avut deja, și au și acum, contacte zilnice, în timp ce alți semeni de-ai voștri se minunează de ce nu aveți astfel de întâlniri.

De ce vorbiți, însă, de „A doua Generație"? Dă impresia că există doar două generații, când ele sunt, de fapt, sute și mii, dacă ne gândim la câți ani au trecut de la începuturile omenirii.

Da, sigur că da, practic au fost mai mult de două generații, de la începuturile neamului vostru, dar a venit vremea în care se vor petrece atâtea schimbări semnificative, că tot ce a existat înaintea acestei generații va fi considerat ca cel dintâi – iar totul de aici încolo, drept al doilea. Nu vor fi doar schimbări intelectuale, ci și fizice, emoționale și, desigur, schimbări spirituale. Toate se vor contopi într-o unitate. Problemele voastre de mai înainte se manifestau când încercați să perfecționați, sau să modificați doar aspectele unui corp, adică a unuia sau două dintre corpurile emoțional, fizic, spiritual sau intelectual, dar acum începeți să înțelegeți că o ființă umană integrată corelează toate aceste aspecte și le înalță simultan, la o vibrație superioară.

Ați putea compara sfârșitul grupării dominante care vă guvernează, cu acela al dominației Coroanei Britanice asupra locuitorilor din America. Există asemănări cu democrația voastră de astăzi, deși nu vreți să priviți lucrurile în acest fel. V-ați îndepărtat foarte mult de ceea ce ați creat după colonizare și toate astea s-au realizat prin Declarația voastră de Independență. A avut loc o erodare lentă, dar constantă, a libertăților voastre, așa că unii dintre voi ar recunoaște cu greu cât de departe ați ajuns față de Părinții Fondatori a țării voastre. Când veți consimți doar să observați lucrurile așa cum sunt, veți putea fi mai dispuși și capabili de a hotărî să faceți schimbări, dacă doriți.

Voi, cei din America, sunteți pe multe planuri un exemplu pentru restul fraților și surorilor voastre de pe glob. În țara voastră, atunci când cetățenii se țin deoparte și acceptă con-

strângeri din partea bogaților, acceptă corupția și preluarea puterii de către grupurile de interese, asta creează un precedent important și nu oferă exemplul strălucit al libertății voastre și al acelor drepturi pe care le-ați mai instituit odinioară, în zilele revoluției. Dacă veți încerca să conchideți că mai este mult de făcut, dacă veți conchide că nu doriți să părăsiți o patrie în care copiii voștri vor crește în interiorul unui sistem de guvernare egoist, atunci luați o hotărâre colectivă de a vă uni forțele și nu mai stați deoparte.

Noul mileniu stimulează trezirea pe toate planurile. Scena voastră politică este ilustrarea simbolică pentru cât de mult v-ați distanțat de propria voastră putere. Însă asta se poate schimba, poate suferi o mutație. Atunci când vă îndoiți de capacitatea semenilor voștri de a crea o întreagă planetă care să vă convină atât vouă, cât și copiilor voștri, nu faceți decât să lăsați să se perpetueze sistemul actual. Îndoielile și aparentele obstacole, care se exprimă prin întrebarea „Cum putem oare face schimbări pe Pământ?", nu lasă loc posibilităților de a arăta cum anume puteți ajunge de la această situație, la cealaltă. Cei care vă țin cu mână de fier, ar prefera să rămâneți cu îndoiala. Unii preferă să păstreze sistemul așa cum este, neatacat, ceea ce poate dura atâta vreme cât continuați să vă simțiți lipsiți de speranțe cu privire la implicarea a milioane și milioane de oameni în realizarea schimbărilor în numele vostru.

Dezmembrarea unui sistem și înlocuirea sa cu un altul, care să întrupeze idei spirituale, este mai puțin dificilă decât credeți. Nu este nevoie decât de un efort concertat a unor indivizi cu gândire și simțire identică și care să decidă că lucrurile au ajuns prea departe și trebuie să se oprească aici. Dimpotrivă, voi ați permis ca ele să avanseze tot mai mult, înspre posibila dispariție a voastră, a tuturor, și singurul mod în care puteți să faceți față este speranța că, într-o bună zi, în viitor, vă veți ridica cu toții pentru a vă apăra libertățile.

Ei bine, această zi a sosit. Nu mai puteți aștepta.

Chiar putem face tot ce spui? Chiar putem deveni o societate evoluată?

Noi trimitem către voi o revărsare de iubire, pentru că orice este cu putință – deci și asta se poate întâmpla. Vă sprijinim cu aceeași iubire și speranță pe care ați putea-o avea când vă uitați la copiii voștri. Simțiți o enormă bucurie când îi priviți, iar de fericire, aproape că vă plesnește inima. Asta simțim noi acum pentru voi. Și asta, deoarece nici voi, nici ceilalți, nu realizați potențialul viitorului vostru apropiat și modul în care ați putea arunca o punte între prezent și evoluția voastră cea mai strălucită. Auzim și percepem expandarea identității voastre la aceea a noii ființe universale, fiecare dintre voi trezindu-se și recunoscând capacitatea de a crea orice-ar fi.

Veți începe să vă dați seama că avansați tot mai departe pe calea creativității pure, spre un loc ce nu cunoaște îngrădirea. Vreți să trăiți mai mult de 90 de ani? Atunci decideți să fie așa, intenționați să fie așa, faceți să fie așa și inițiați toate discuțiile cu privire la felul în care acest lucru se poate întâmpla. Asta faceți fiecare în parte – dar, tot mai mult, și în mod colectiv. Din această stare de „să nu ne asumăm nimic", treceți la aceea de a nu vă asuma nici o limitare. Nu vă asumați moștenirea în privința acestor idei – moștenirea însemnând pentru voi ceea ce se pare că oamenii pot, ori nu pot, face. Mii de semeni de-ai voștri s-au întâlnit cu extratereștrii. Cu foarte puțin timp în urmă, aceste idei ar fi putut părea nebunie curată.

Există planete pe care locuitorii se ocupă de cultivarea stelelor și de crearea unor organisme vii, cum sunt plantele – și asta doar în chip de exercițiu, pentru că ființele evoluate sunt în stare s-o facă. Ați putea spune că acest lucru e o reprezentare practică a Cărții Genezei din Biblie. Este creație integrată, pe plan sufletesc. Nu se pornește doar de la intelect; se parcurge un întreg proces, iar atunci când se procedează astfel, dar se face și legătura cu Divinitatea, apare și îndrumarea.

Nu vă temeți de urmări îngrozitoare. Aveți încredere că Divinitatea vă va conduce unii către ceilalți, dar și pe fiecare în parte, către propriul său eu.

Când vă smulgeți din strânsoarea tiparului vostru care vă îngrădește în ceea ce este acceptabil și ce nu, când întâmpinați rezistență în propria voastră ființă, aveți grijă să o examinați cu

atenție, spre binele vostru. Așa vi se va dezvălui un blocaj. Nu-i nevoie să-l judecați. Mulțumiți-vă să-l distingeți și să-l iubiți și, dacă îndrăzniți, să-l discutați, spunând: „Hm, am observat cutare lucru despre mine, iar această discuție îmi provoacă o oarecare sensibilitate legată de un lucru sau altul". Astfel descâlciți blocajele. Sufletul atrage spre el toate experiențele, inclusiv conversațiile, explorările prin dialoguri și experiențe trăite. Ca Om Universal, nu sunteți limitați la o singură modalitate de vindecare. Există un plan excepțional pe care-l folosește sufletul, pentru a produce operația de măturare a pânzelor de păianjen din colțuri, de realizare a limpezimii emoționale și a vindecării pe care v-o cere sufletul. Voi înșivă ați atras spre voi toate sincronizările care vă conduc spre o anumită experiență, chiar și spre aceasta. Iată un lucru la care trebuie să reflectați.

Starea de lucruri din relațiile voastre reciproce se va ameliora, cu siguranță, când vă veți permite și vouă, și partenerului, să revărsați tot ce țineați închis în voi. În paturile de spital din întreaga lume zac pacienți care îi destăinuie străinului din patul vecin cele mai profunde dorințe, cele mai nebunești vise de viitor, cele mai ascunse spaime, pentru că, într-un moment de vulnerabilitate, fiecare este disperat să intre în contact cu altcineva și să stea de vorbă cât pentru o viață întreagă. Atunci când începeți să introduceți un asemenea nivel de libertate în relațiile voastre, puneți sămânța creșterii și a vindecării într-un pământ roditor, fără a mai vorbi de legătura emoțională afectuoasă între doi oameni.

Sufletul vostru dorește să defuleze presiunea din blocajele și problemele de care s-ar putea să nu vă dați seama, în mod conștient. Acest fenomen seamănă mult cu o sticlă de apă minerală cu dop. Are loc o acumulare, iar pentru că sufletul vă aduce anumite convorbiri și experiențe, aveți, în sfârșit, posibilitatea de a scoate dopul. Și atunci, parcă are loc o explozie de emoție. Această explozie este semnul care arată că a existat un blocaj, care acum izbucnește pe gâtul îngust al sticlei. Sărbătoriți această senzație, căci ați reușit, în sfârșit, să chemați și să atrageți spre voi un moment, o șansă de vindecare și degajare a blocajului.

Asemenea clipe, șanse și sărbători ale vieții, apar pentru că le-ați chemat chiar voi, frânturi de timp și șansa unei manifestări splendide a legăturilor pline de afecțiune.

Noua Revoluție

Dincolo de timpul și spațiul vostru, noi am evoluat într-o rezonanță mai firească a unui potențial superior pentru o specie vie, ceea ce înseamnă că noi nu avem limitările pe care le aveți voi cu privire la ființa voastră materială și cu modul în care emoțiile ne impulsionează experiența. Asta nu ne împiedică, însă, să iubim profund, să simțim fericirea la fel ca voi, însă noi ne-am lansat în încercarea de a ne vindeca temerile și motivațiile provenite din frică și am decis să trăim în mod conștient. Atunci când trăiești conștient, comportamentul nu-ți izvorăște din motive care-ți sunt necunoscute ție însuți.

Orașul Charlottesville, Virginia, locul natal al lui Thomas Jefferson, este un loc care rezonează cu începuturile revoluționare ale țării voastre și o locație palpabilă, în care se poate intra în contact cu aceeași amintire legată de trezirea și de manifestarea Lumii voastre Noi. Este un lucru important, pentru că, din perspectiva intelectului, pare că a trecut atât de multă vreme de când au avut loc aceste evenimente – de la protestele legate de taxa pe ceai, în Boston,* până la guvern vostru actual.

Mergeți înainte și reintrați acum în aceleași roluri de odinioară. Foarte simplu. Nu este nevoie decât de amintirea modului în care o făceați pe vremuri. La momentul actual, întreg globul vostru se va aduna la „ceaiul" organizat în cinstea eforturilor populației de a se scutura de tirania elitei de la putere, care adesea are drept motivație orice altceva, în afară de interesul și beneficiul întregii voastre colectivități. Noua voastră lume poate să apară în același mod, cu vizionari inspirați la cârmă, ispitindu-vă să ieșiți de sub oprimare și să puteți „preamări" cum doriți, fără amenințarea de a fi pedepsiți.

* motivul de moment al izbucnirii războiului de independență al statelor americane, a fost o taxă impusă de englezi asupra importului de ceai. Mișcarea a început cu gestul de a arunca în ocean, lăzile cu ceai. N. T.

Însă, în acest caz, expresia preamăririi este anunțul că „preamăriți" nevoile voastre, ale tuturor, nu doar ale câtorva dintre voi. Noua voastră atitudine de venerație consideră importante problemele de mediu și sociale care vă preocupă, fără să le minimalizeze sau să le banalizeze. Această banalizare din partea marilor companii, a guvernului, ca și a celor care încă nu au înțeles starea jalnică a locuitorilor fără adăpost și înfometați ai lumii voastre, este forma voastră modernă de reprimare și de amenințare cu pedeapsa, așa cum se observă din reacția lor la orice formă de activism.

Actualmente, există câteva asemănări surprinzătoare între perioada Revoluției Americane și vremea contemporană, în măsura în care, în prezent, voi faceți eforturi să vă exprimați pe voi și să vă exprimați libertatea de adorație: libertatea de a alege ce vi se pare important, fără ca legiuitorii voștri să trebuiască să ia decizii bazate pe ce este important pentru cei care au adunat cea mai mare bogăție. În același timp, remarcați aceste asemănări; observați curajul și implicarea necesare în zilele lui Thomas Jefferson și ale lui John Adams*, în care adulții simpli refuzau să se mai lase „dădăciți" de Coroana Britanică, și refuzau să mai tolereze permanenta reprimare și influență exercitată de un grup restrâns. Ei erau gata să riște totul pentru a construi o Lume Nouă, ca și un nou mod de viață, pe baza unei filosofii care respecta libertatea.

Nu vă bucurați de libertate, atunci când nu aveți nici un cuvânt de spus în felul în care este tratată planeta voastră. Nu aveți nici un fel de libertate, atunci când, după cum se pare, nu dețineți controlul asupra distrugerii resurselor voastre naturale, sau asupra nepăsării la adresa celor neeliberați. Nu vă spunem lucruri necunoscute, dar ar trebui să vă dați seama în ce privințe tânjiți după libertate și unde poate începe această mișcare.

Politica Revoluției Americane a facilitat apariția unei voci noi. Această nouă voce a fost luată în derâdere de cei aflați în „slujba" Coroanei Britanice, la fel cum este tratat acum glasul noii epoci, de către elita din afaceri și de politicieni.

* conducători ai mișcării de eliberare a coloniilor americane și coautori ai declarației de Independență din 4 iulie 1776. N.T.

Vedem dovada acestei situații în mass-media, în ziarele și rapoartele de la voi, care se ocupă de munca pe care o desfășoară cei ce lucrează în domeniul social și spiritual.

Printr-o coincidență, orașul Charlottesville, Virginia, este sediul editurii Hampton Roads Publishing Company, iar în vecinătate se află Monticello, locul de origine al lui Thomas Jefferson. Așa că este straniu că pomenești de vremea Americii revoluționare alături de faptul că ne găsim din nou în epoca „revoluției". Cartea Întoarcerea Revoluționarilor, *pe care editura Hampton Roads intenționează să o publice în 2002, merge chiar până acolo încât sugerează că sunt chiar sufletele care i-au întrupat pe vizionarii Revoluției și care s-au reîncarnat și trăiesc astăzi printre noi.*

Autorul, Walter Semkiw, M.D., nu numai că stabilește cine sunt acum acești oameni, ci face și comparația între schița figurii lor de atunci și fotografiile lor actuale. Teoria lui este că trăsăturile fizice, în special structura feței, trăsăturile de personalitate, ba chiar și stilul scrisului, se păstrează efectiv de la o viață la alta, contribuind astfel la stabilirea unei corespondențe a identităților lor. Asemănările fizice sunt realmente stranii și este pasionant să te gândești că ne putem organiza din nou împreună și să facem schimbările la care visăm cu toții. Cele spuse de voi, împreună cu afirmațiile din cartea lui Semkiw, implică foarte multe. Ne găsim într-adevăr, în prezent, la acel nivel de „construire a istoriei", pregătiți să schimbăm cursul viitorului?

Chiar și atunci, în timpul în care a luat naștere noua voastră Declarație de Independență și Constituția, „Părinții voștri Fondatori" bănuiau că lucrul pe care ei încercau să-l realizeze va avea implicații de mare extindere, iar mulți dintre voi recunosc și ei că se întâmplă ceva. Fie veți continua în situația de acum și vă confruntați cu consecințele acestei atitudini, fie se va schimba ceva. Astfel, dacă vă veți schimba și vă veți angaja

pe calea spre o conștiență superioară, vă veți îmbiba viața cotidiană cu aplicații mai vaste ale spiritualității. Din perspectiva culturii voastre, ar trebui să fie considerat „revoluționar" chiar și faptul de a accepta că specia voastră este amenințată. Ce ar putea fi mai senzațional decât această înțelegere? Ce ar putea fi mai presus de această realizare, în cărțile voastre de istorie?

Ca o colectivitate, vă maturizați. Veți privi înapoi spre această perioadă și veți fi mândri de participarea voastră, a tuturora, pentru că, indiferent de rolul pe care-l jucați, v-ați lăsat sufletul aici, acum – așa că, indiferent în ce mod vă interpretați rolul, faceți parte din revoluție. Chiar și în timpul revoluției din 1776, în spatele scenei se desfășurau mari eforturi concertate. Fiecare participant avea rolul lui. Până și gospodinele și sclavii, toată lumea a participat la ceea ce urma să fie considerat ca noua deșteptare a țării voastre. În același fel vă porniți și voi toți acum, într-o nouă trezire a *speciei* voastre. Ce s-a petrecut atunci ar putea fi considerat doar ca „nesemnificativ", în comparație cu cele ce se întâmplă acum. Oare pentru ce crezi că v-ați pregătit? Veți reuși să înaintați acum dincolo de momentul unei revoluții pornite într-o țară – și veți revoluționa, pe plan global, întreaga voastră idee despre ce înseamnă să fii om.

Da, vă aflați cu toții în clipa revoluției voastre, pentru că nu veți mai rămâne în starea voastră permanentă de somnolență. Revoluționați ideea că trezirea nu este doar necesară, ci chiar trebuie să aibă loc, dacă alegerea voastră este să perpetuați această paradigmă. Oricine va dori să participe, poate s-o facă. Până și somnambulii participă, pentru că ei creează contextul pentru aceia dintre voi care doresc neapărat să aibă parte de experiența de a se simți ca lumină și ca un glas unitar, în larma de uitare și de zgomot lumesc.

Desprindeți-vă centura de siguranță. Ridicați-vă de la masa presupunerilor. Reglați-vă scaunul în poziție verticală, pentru că acum sunteți liberi să circulați prin galaxie. Spre asta țintește revoluția actuală, pentru că un om care s-a trezit, își reia mai întâi și mai întâi casa, înainte de a se avânta mai departe, în casa mai vastă a universului său. Iar noi, ca orice bun vecin, suntem prezenți aici, pentru a vă ajuta să treceți prin această tranziție.

CAPITOLUL 15

Comunicare prin videoconferințe

La un sfârșit de săptămână, la Chicago, la extravaganta expoziție de cărți Book Expo, unde editori, autori și alți profesioniști interesați participă la o convenție, Bob și cu mine stăm comod în niște fotolii, mulțumiți dar epuizați. Când m-au apucat furnicăturile în creștetul capului, am înhățat casetofonul și am băgat în el o casetă nouă. Curios, dar în fața mea a început să se formeze și o imagine. Era oare coperta de la Time Magazine? Avea o bordură roșie. Nu puteam distinge fotografia de pe copertă, nici titlul, dar mă interesa teribil să aflu ce legătură avea imaginea cu acea comunicare pe care urma să o am.

Pe parcursul comunicărilor precedente, se ivise și subiectul „comunicare prin videoconferințe"; nu cele între clienții și brokerii de pe Wall Street, ci între cei de pe Strada Principală, SUA și Oriunde Aiurea în Univers. Însă nu mă prea descurcam cu noțiunile. Ce vroiau să spună prin „comunicare prin videoconferință"? În ce priză, de pe care perete aveam să băgăm – noi ori ei – aparatul? Și, în plus, din punct de vedere electronic, ce ne trebuia? Un monitor video? Placă de sunet? Televizor? i-am dat casetofonul lui Bob, ca să poată supraveghea înregistrarea. După o scurtă probă a aparatului și după ce înregistrase luna, ziua și anul, Bob a apăsat pe butonul „înregistrare", iar transmisia a început să curgă.

Recunosc că toate astea mi se par chineză curată – deși, din punct de vedere științific, par extrem de simple. Și nici măcar nu pot fi sigură că le-am captat exact comunicarea. Însă, doar ca amuzament, am inclus-o aici, numai pentru a exersa viața pe muchie de cuțit și, de asemenea, dacă eventual este precisă și corectă – și, prin urmare, posibilă – ne-am gândit că

v-ar face plăcere să participați la următoarea noastră aventură, din călătoria continuă a conversațiilor cu ET.

Când spunem că vă putem contacta prin videoconferințe, vrem să spunem că vă putem integra printr-o metodă care permite o conexiune între mintea noastră și a voastră. Dar asta nu exclude probabilitatea materială care vă va da posibilitatea de a ne contacta într-un mod mai tangibil, prin sistemele voastre electronice, folosind un canal. Acest canal poate fi unul dintre cei care trăiesc experiența întâlnirilor cu extratereștrii, iar acesta transportă energiile de la un tărâm la celălalt – ceea ce este exact ce se petrece în timpul fenomenului de transmisie directă prin „channeling".

Transmisia prin videoconferințe a imaginii și a energiilor noastre, exprimate prin comunicări, nu este o idee mai complicată decât ceea ce se întâmplă, chiar acum, cu această comunicare. Dacă vi se pare că este, atunci nu înțelegeți acest proces de comunicare. A face „channeling" presupune foarte multă implicare. În uzanțele noastre lingvistice, „channeling" este un cuvânt obișnuit, iar mulți dintre voi îl recunoașteți imediat, însă doar un număr mic sesizează modalitățile complexe care sunt puse în mișcare, pentru a face ca, noi și alții, să pătrundem până la voi. Atunci când se pare că pasul următor ar fi uriaș, e doar pentru că voi nu vă dați seama de cât de complicat este ce se întâmplă aici.

Când stai pe un zgârie-nori și privești în jos, vezi mașinile la dimensiunea unei gămălii de ac. De la acea distanță, nu se poate înțelege complexitatea motorului cu injecție, nici a covorașului din mașină alcătuit din fibre, pentru că vă găsiți atât de departe de detalii. Deși acest proces de comunicare poate fi chiar „alături" de voi, există totuși un gol în înțelegerea pe care o aveți despre cele implicate.

Dacă ați înțelege toate astea mai complet, ați adopta cu mai mare ușurință – așa cum o facem noi – următorul program din comunicarea noastră. Nu l-ați refuza atât de ușor. Nu o faceți în mod explicit, dar ne dăm seama că, dacă ați anunța așa ceva, ați provoca oarece nedumerire. Explicați-le altora ideea

voastră trăsnită și invitați-i să vă însoțească în această călătorie.

Capacitatea unei persoane oarecare de a intra în contact cu noi este stimulată, cel mai bine, când sunt prezente anumite modificări – la fel cum un înotător de la jocurile olimpice face anumite schimbări asupra corpului material și a personalității sale. Adesea v-am încurajat să vestiți că această comunicare este la îndemâna oricui – după cum și este – iar motivul pentru această legătură puternică, intensă, cu noi aici se datorează prezenței anumitor variabile. Merită toate eforturile să urmărim această direcție de comunicare, în modul acesta, din motive de apartenență „trecută, prezentă și viitoare".

Bob, legătura și contribuția ta în această privință este importantă. Ceea ce reprezinți este simbolizat printr-un soi de adaptor electronic. Energia și prezența ta facilitează dinamica acestor comunicări – și chiar mai mult. Rolul tău seamănă cu cel al unui adaptor, ceea ce este însă o explicație simplistă. Dacă ați încerca să montați o piesă într-un aparat electrocasnic, montajul ar necesita o punte, iar această punte este adaptorul și definește funcția ta. În acțiunea de channeling tradițional, rolul tău ar putea fi descris ca acela de „conductor". Implicarea ta stimulează mai bine toate energiile, ca să se realizeze conexiunea la toate nivelurile și să se materializeze. Este, prin urmare, o combinație magică, reprezentată de voi doi și de alții, pentru că sunt prezente piesele jocului de puzzle. Vă întrebați de ce părem a încuraja această combinație. Cum am putea să nu încurajăm o asemenea sinergie minunată?

Motivul pentru succesul de până acum este, în foarte mare măsură, datorat participării voastre comune, pline de energie și organizării prin convorbiri telefonice și comunicări permanente. Încurajarea pe care o oferă Bob face parte din asta, dar Bob o poate oferi, tocmai pentru că, mental, el înțelege profund acest material, dintr-o mulțime de motive. De aceea, încurajarea pe care o asiguri tu, Bob, nu este zadarnică, așa cum se gândea Lisette la un moment dat, ci, dimpotrivă, o oferi pe baza unei înțelegeri din suflet a ceea ce alegem cu toții să facem, dar și a ceea ce este posibil. Așa că, pentru moment, participarea ta este esențială, iar forța ta e mereu prezentă, în ciuda distanței

dintre voi. În toată această muncă există o aură foarte intensă a prezenței tale – lucru pe care-l va confirma și ea.

Așadar, ce vor să zică toate astea despre comunicarea prin videoconferințe între oameni și extratereștri?

Prin anumite experimente și abandonare în joacă, printr-o creație pură, superbă, puteți merge înainte, *dacă vă ajută imaginația*. Este nevoie aici de aceia dintre voi care au cel mai marcat simț al jocului, pentru că ideile limitate despre ce e și ce nu e posibil, v-ar îngreuna progresele.

Dar n-ar fi mai întâi nevoie ca cineva să inventeze un fel de dispozitiv electronic pentru a facilita acest lucru?

Modelul de „tehnologie" a fost deja stabilit. Există deja premisa fundamentală. Trebuie să insistați pe această idee și să vă prefaceți că noi nu suntem acolo unde suntem – că ne găsim doar la o mică distanță, și atunci lucrurile nu vor mai părea atât de imposibile. Reflectați profund la ce se întâmplă în timpul procesului de channeling și al acestor comunicări, și observați asemănările extraordinare între comunicarea prin videoconferință și procesele de channeling, mai ales în acest caz, în care energia este extrasă din unitatea craniului. S-ar putea spune că, făcând câteva modificări aici, cu Lisette, tu, Bob, ca „exemplar", ești perfect potrivit pentru această funcție. Anumiți indivizi au în inimă dispozitive care îi fac să funcționeze mai bine. Ca urmare a unor astfel de intervenții, pacientul nu este supus unor constrângeri mai mari, ci dimpotrivă, tocmai pentru că știința a descoperit o cale de prelungire a vieții.

În acest mod, aici există mai multă libertate – și nu mai puțină. Primitorii de stimulatoare cardiace au decis că, prin amplasarea unui mecanism în corpul lor, vor fi mai bine adaptați și mai capabili să trăiască până la îndeplinirea completă a scopului lor declarat. Astfel, și Lisette și-a ales o cale ce include un mecanism ce îi permite să acționeze ca un canal de comunicare între lumile noastre. Cum se va desfășura asta până la urmă, cum

va continua, cum va evolua, veți vedea. Sunteți ca niște copiii care, în parc, țopăie de bucurie la gândul că îi așteaptă o zi întreagă fără școală – căci unele dintre aceste idei vă aduc aceeași senzație de abandon lipsit de griji, când vă minunați de câte posibilități creatoare aveți, pe plan sufletesc, de a trăi experiența splendorii pe care o reprezentăm noi toți. Minunea care se întâmplă cu noi toți, este aceea de a ne minuna fiecare de celălalt. Noi cu voi – și voi cu noi. E o șansă nemaipomenită!

Omenirea ajunge atât de repede la starea de teamă și la prejudecăți, doar la simpla idee a unei posibile „manipulări" a speciei umane de către extratereștri; cu toate acestea, oamenii se reped mereu să ajute alți oameni, în moduri considerate binevoitoare și evoluate, ceea ce nu etichetați drept „manipulare". Când protestați față de apropierea noastră de voi, vorbește doar frica voastră, care dă glas sentimentului că numai voi aveți dreptate, pentru că mintea spune: „A, faza următoare este controlul prin manipulare – și am știut asta din totdeauna. Dușmanul pândește acolo și așteaptă să ne poată controla. Am bănuit tot timpul că universul este lipsit de siguranță."

Cât de curând putem încerca această comunicare prin videoconferință?

N-o să vă placă răspunsul nostru. Timpul nu există pentru noi. Timpul este relativ pentru voi și tărâmul vostru, dar iată un lucru pe care trebuie să-l știți – după cum veți proceda, așa veți fi; așa că, dacă ar fi să spunem: „Se vor petrece anumite lucruri, peste cinci ani", rezultatul pe care îl poate avea această afirmație este că mintea va spune: „OK, peste patru ani și două luni vom începe să ne gândim la asta, și apoi, peste patru ani și nouă luni vom merge la un magazin cu produse electronice și vom cumpăra niște echipamente tehnice".

Vă dați seama că este complicat să vă răspundem, când e vorba de timp? Capacitatea voastră de a crea ceva din nimic vă va da răspunsul la întrebare. Noi putem doar să vă îndemnăm să creați orice veți hotărî, de îndată ce veți dori să trăiți acel lucru în realitatea existenței voastre. Unii dintre voi pot avea o idee,

pe care să o și trăiască la foarte scurt timp după aceea. Pentru alții, e nevoie de ceva mai mult timp. Esența este să nu mai amâni încercările creatoare. Dacă ai ales să mergi într-o anumită direcție, atunci chiar trebuie să mergi într-acolo. Extrage această experiență din realitatea potențială și atrage-o către tine.

Cine ar putea fi implicat în dezvoltarea acestui proces de comunicare prin videoconferințe?

Vă rugăm, aveți răbdare cu noi, când vă reamintim că tot cortegiul procesului creator, ca și coordonarea celor mai mici detalii, necesită o sincronizare uimitoare, în care totul se așează, pur și simplu, la locul lui, fără un efort mai mare decât îți trebuie să ridici un creion. Atunci când înaintezi cu hotărâre, totul este posibil. Numele actorilor există deja în gama voastră de opțiuni. Acest răspuns e valabil pentru orice. La fel ca la toate evenimentele, actorii sosesc conform programului lor precis convenit – și aici lucrurile stau exact la altfel.

Aceleași principii se aplică, fie că ești pornit să „inventezi" sistemul de comunicare prin videoconferințe între noi, ori să găsești conducătorul și echipa creatoare perfectă pentru un proiect editorial cum este acesta. Nu e mai complicat decât ce ați făcut până acum. Nu e mai dificil decât să ajungi de pe o parte a străzii pe cealaltă, dintr-o parte a orașului în cealaltă, dintr-o parte a globului în cealaltă, de la un univers la altul.

Totul începe cu manifestarea intenției. Atunci apar miracole. Mesajul din această carte e că toate lucrurile sunt posibile – inclusiv să ne cunoașteți pe noi. Iar relația dintre noi nu se limitează la un anume tip de contact sau comunicare, tot așa cum nici relațiile dintre oricare dintre voi, nu sunt limitate.

Dintre aceia care încep să reflecteze la aceste idei, inclusiv la ideea comunicării cu noi prin videoconferințe, cine poate avea mai multă experiență, tu sau cineva care nici nu s-a gândit vreodată la această idee? Numele jucătorilor sunt doar detalii.

Decizia de a crea ceva magnific este provocarea reală. Decizia necesită încredere, credință și hotărâre, iar asta ar impune o viziune cu adevărat măreață.

Există unii care insistă că „omuleții cenușii" sunt malefici, că ne manipulează – și nu vor să renunțe la aceste idei preconcepute despre voi.

Conchistadorii spanioli călăreau vijelios prin țară și îi jefuiau pe concetățenii lor, din cauză că nu înțelegeau faptul că toți oamenii sunt prin naștere liberi și sunt cu toții Una, în mod inerent. Există deci mulți dintre voi care ne percep indubitabil ca pe niște conchistadori galactici. Într-un anume fel, sunteți consultanți de imagine. Nu e o treabă ușoară. Pentru a schimba imaginea unui blocaj cultural cu privire la o anumită idee, este nevoie de capacitatea de a gândi creator asupra posibilităților.

În calitate de consilieri de imagine, voi abordați o premisă culturală și îi spuneți pe nume, ceea ce înseamnă prejudecată. Voi încercați, în numele nostru, să schimbați imaginea de conchistadori și jefuitori, în cea a unei specii iluminate, blânde. În cel mai bun caz, acesta este un salt pentru multe grupuri disparate ale populației voastre, însă e un prim pas necesar în încercarea de a aborda și a vindeca un nivel de frică predominantă. Pentru unii dintre voi, această convingere nici măcar nu este conștientă. Prezentarea noastră treptată, făcută prin intermediul acestor comunicări și videoconferințe, prezintă imaginea aparentă a conchistadorului și, privită de la distanță, îi va permite unei culturi, unei civilizații, să accepte ideea vecinătății noastre.

Este o abordare delicată, care la început prinde mai greu, dacă ar fi să privim lucrurile din perspectivă globală și dacă ținem cont de nivelul vostru actual de înțelegere raportat la numărul de semeni de-ai voștri care citesc și cumpără cărți, față de numărul întregii populații.

Dar nu vă bateți capul cu cifrele!

Cât despre fiecare dintre voi, observați amplasarea voastră strategică pe planetă, observați circumstanțele strategice ale nașterii voastre, pentru a putea participa la acest joc încântător și amuzant. Veți găsi modul perfect în care să vă îndepliniți rolul în acest joc de șah. Trebuie doar să vă facă plăcere ce se întâmplă, pentru că este o răsplată pe care v-ați atras-o, așa că bucurați-vă de diferitele voastre experiențe de pe parcurs.

Atât comunicările prin teleconferințe, cât și prin videoconferințe, permit apariția conectării frecvențelor energetice – una prin mijloace vizuale, iar cealaltă prin mijloace audio. Utilizând participarea energetică a capacităților de transmițător ale Lisettei, puteți face legătura cu noi, printr-un proces care vă permite să receptați un afișaj vizual al frecvențelor noastre vocale. Imaginea vizuală va fi și cea a rezonanței vocilor noastre. Sunt informații vizuale, nu doar auditive. Este un prim pas din ceea ce noi denumim videoconferință, pentru că voi puteți primi un indiciu vizual din comunicarea noastră. Poate fi transmisă și imaginea noastră vizuală – dar s-o luăm cu încetul, una câte una. Etapa inițială poate fi o citire vocală, ori o imagine a frecvențelor noastre, care sunt transmise din zona noastră până la voi. Dacă vă introduceți frecvențele energetice într-o componentă care le poate citi, atunci se obține o ieșire, care e citită și măsurată.

Desigur că există și unii care vor respinge această posibilitate și vor spune că este o șmecherie, dar nu aceștia sunt cei pe care îi contactați primii. Acolo unde există îndoială și negare, există uneori și „fixații", iar ideile unor persoane sunt cimentate, sunt fixate solid, până ce se schimbă din proprie inițiativă. Nu vă bateți capul cu aceste critici. Perseverați doar să faceți ce vreți și nu tărăgănați, pentru că nu știți la ce duce un lucru sau altul – nu vedeți ce procese și proceduri inițiale iscă sau conduce la etapa următoare.

Există aici și o componentă audio, care face legătura la un afișaj video. Sunt conectate. Faceți diferența între ceea ce știți, în inima și sufletul vostru, și ceea ce ar fi posibil, dar pe care mintea îl respinge ca ridicol.

Ascultați-vă sufletul. Nu vă sinchisiți de minte. Lăsați-o să respingă și să nege ce-o vrea ea, iar voi continuați cu eforturile, cu încercările. Noi suntem de părere că orice întreprindeți cu fervoare plină de energie, veți putea realiza – iar noi stăm pe-aproape, pentru a vă ajuta în ceea ce faceți. Trebuie să aveți convingerea că nimic nu vă este prea departe și nimic nu e imposibil. De ce trebuie să fie *așa*? Să crezi în lucrarea interioară a credinței și în ceilalți participanți din cosmos, și să știi că Divinitatea ne va da inspirația – și vouă, și nouă – ca să creăm între

noi o relație de camaraderie, poate fi considerat ca unul dintre scopurile universului.

Dacă, însă, preferați să nu țineți cont de această idee, pentru că vi se pare ridicolă și imposibilă, n-aveți decât să nu vă gândiți la ea. Nu veți fi pedepsiți în nici un fel. Nu e nevoie de persoane foarte învățate pentru a înțelege că este posibilă între noi o comunicare perceptibilă. N-ați observat că până și unii dintre specialiștii voștri în comportamentul animalelor au descoperit o modalitate de a interpreta semnalele și limbajul gorilelor?

Te referi la capacitățile uluitoare ale gorilei Koko, care folosește încă din anii '70 limbajul semnelor, pentru a comunica cu oamenii?

Este un fapt care a fost susținut prin documente și întregul limbaj a fost rafinat, pentru a-i da unei specii posibilitatea de a conversa cu alta. Și atunci, ce părere ai despre ce alte lucruri ar mai fi posibile între noi? În aparență, voi și gorilele sunteți separați printr-o diferență a speciilor și, oarecum, faceți parte din „lumi" diferite, nu-i așa? Dacă acum o sută de ani a fost lansată sugestia că va avea loc o comunicare între gorile și oameni, ce reacție ați fi avut? Așa că ar fi bine să te gândești la asta, înainte de a respinge potențialul și posibilitățile a ceea ce sugerăm că poate exista între noi.

Dacă e să dezvoltați ceva, ar fi bine să dezvoltați o acceptare mai cuprinzătoare a ideii de a vă concentra asupra rezultatului îmbucurător – și nu neapărat să înțelegeți datele problemei. Prin *problemă* înțelegem amănuntele și detaliile din jurul întrebărilor „cum și de ce" ar putea funcționa un lucru.

Pășește pe această cale, în această direcție și înarmează-te cu credință și încredere în toate capacitățile voastre ca echipă, pentru a transpune totul în realitate. În cazul în care cauți răspunsul din perspectiva științei perfecte, nu-l vei găsi, deoarece voi *creați* această „știință perfectă" la voi acasă.

Rescrieți definiția acestei științe. Așa că, nu căuta explicația în manualele voastre.

Privește la natura Divinității.

Privește la natura universului. Privește la cea mai măreață idee posibilă și atunci vei afla de unde vine tehnologia.

Apoi, urmează detalii și descriere a procesului prin care să mergeți mai departe. Susțineți călătoria prin documentare, pentru că nu înregistrați doar un proces mecanic, ci le amintiți camarazilor voștri cum să meargă mai departe, înarmați doar cu o idee năstrușnică. Nu aveți nevoie de NASA ca să ne găsiți.

Nu mai aveți nevoie să citiți tot ce ați citit până acum, tot ce s-a publicat pe tema creației din nimic, din aer. Acum veți demonstra acest lucru. Către ce credeți că v-au condus toate acele cărți?

Asta aveți de făcut, cu dăruire plină de veselie. Convocați tovarășii de joacă, pe cei care descoperă încântarea într-o astfel de întreprindere, și înaintați în aceste experimente, fără a căuta de la noi îndrumări prea specifice, astfel încât să vă simțiți incapabili și dependenți de noi – ci, mai degrabă, fiți doar convinși că suntem aici pentru a vă îndruma. Vă vom ajuta pe parcurs, însă și tu ești o ființă universală.

Te rugăm să demonstrezi acest lucru. Conectează-te la cunoașterea pe care o deținem și folosește-te de ea, așa cum te conectezi la noi. Suntem alături de voi, iar voi alături de noi, aici, în habitatul vostru, făcând prin cosmos conexiunea către alții. Aduceți dovezi ale procesului parcurs și ale descoperirilor voastre și nu veți fi surprinși că, atunci când veți privi în urmă, la începuturile voastre modeste din „cămăruța" din fundul curții, veți zâmbi uimiți.

Marile încercări au început adesea, tocmai cu o asemenea naivitate și uimire.

Pornind de la această gândire a nivelului de posibilități, „evenimentele curente" ale lumii voastre pot fi schimbate pentru totdeauna.

CAPITOLUL 16

Încotro ne îndreptăm, de aici încolo

Cu câteva săptămâni în urmă, o bună prietenă a venit la mine să-și verse iritarea pe care i-o producea o rudă, despre care spunea că este mult prea econoamă. Mi-a descris-o pe verișoara ei ca fiind atât de chibzuită, încât ajunsese la limita disfuncționalității. Prietena mea a continuat, spunându-mi cât de enervant era să fie în preajma acestei rude și că era oarecum derutată de modul în care simțea că-i fierbe sângele, de fiecare dată când se întâlnea cu ea. „Mă apucă nebunia, doar când sunt în apropierea ei", mi-a spus exasperată, prietena mea.

Ei bine, asta m-a făcut să reflectez la aceste lucruri, pentru că nu e prima dată când am observat că exact caracteristica pe care cineva o critică, este cea care îl definește perfect pe el însuși. În cazul prietenei mele, nu m-am îndurat să-i răspund că ea însăși putea să candideze la postul de președinte al Asociației Zgârciților și că își refolosise aceeași agendă timp de șapte ani la rând, ștergând numele zilelor săptămânii, pentru ca să corespundă cu datele anului curent.

În ciuda venitului pe care-l are, este de-a dreptul meschină – așa că, s-o aud plângându-se de altcineva, fără să observe că ea însăși avea aceeași trăsătură caracteristică, mi s-a părut straniu și chiar m-a făcut să mă gândesc că lucrurile care ne enervează au o anume semnificație. M-am întrebat, mai ales, cum anume s-ar putea reflecta această dinamică, în contextul legat de fenomenele întâlnirilor cu ET.

Am stat să mă gândesc că lucrurile care mă deranjează cel mai mult la altcineva, sunt, probabil, propriile mele defecte de caracter.

Cei care-ți provoacă iritarea și resentimentele cele mai puternice, sunt adesea cei care te reprezintă cel mai bine pe tine – ei întrupează chiar acea trăsătură de caracter pe care o ai, pe care ți se cere s-o observi, la care ți se cere să reflectezi, pe care trebuie, prin urmare, s-o vindeci.

Toate sufletele de pretutindeni au organizat lucrurile astfel. Acei „alții" pe care îi judeci și îi respingi cât se poate de zgomotos, îți zgândăresc cel mai mult propria rană dureroasă, recunoașterea ta defensivă că privești la părți din tine însăți, despre care îți dai seama, la un anumit nivel, să au foarte mare nevoie de ajustări. Când acele caracteristici își fac apariția în altă persoană, și declanșează în tine această reacție, mulțumește-i acelei persoane, pentru că îți oferă darul auto-examinării. Cum altfel s-ar putea trezi o persoană adormită, decât dacă primește un ghiont ca să se trezească din ațipeală – ghiontul fiind lucrurile pe care le resimțiți ca iritare, prejudeca-tă, critică și fățărnicie? Desigur, în mare parte a timpului, nu ești conștientă de darul pe care ți-l aduce altcineva și, în schimb, încerci să-i eviți pe cei despre care spui că-ți displac.

Atunci cum să rezolvăm acest paradox – faptul că îi evităm pe cei pe care îi atrag sufletele noastre?

Mai întâi, sufletul atrage spre tine, prin intermediul altcuiva, ceea ce îți seamănă – iar apoi, mintea supervizează respingerea, pentru că sufletul nu are dușmani, în schimb intelectul, da. Intelectul este cel care ține pe război socoteala celor despre care crezi că te-au nedreptățit, în timp ce latura ta superioară nu are nici o obiecțiune față de nimeni.

Așa că mintea judecă, apoi condamnă, descoperă prostia, găsește defecte și se opune, respinge, se ferește, disprețuiește – și face toate astea, în timp ce sufletul așteaptă cu răbdare și cheamă spre sine încă o persoană, din alt loc, la alt moment, pentru a te îmboldi din nou, până ce ajungi să observi celălalt eu din ființa ta.

Astfel te îndrepți spre acele laturi ale tale pe care nu le recunoști, pentru care ești pregătită.

Cu siguranță, însă, că nu toate trăsăturile de caracter pe care le considerăm neplăcute la alții, reflectă ori oglindesc același lucru în propria noastră persoană? Să luăm, de exemplu, trăsăturile unui alcoolic, căsătorit cu o femeie care se opune obiceiului său de a bea. Dacă ea nu bea de loc, cum să se reflecte asta asupra ei?

Pentru ca, în viața cuiva, să-și facă apariția unele trăsături de caracter „enervante", care să declanșeze astfel o reacție de judecată, critică, resentiment, ori automulțumire, înseamnă că se întâmplă ceva cu planurile sufletului. Trebuie să recunoaștem că aceste idei nu sunt pentru cei prea sensibili, dar dacă viața ta funcționează cum trebuie și crezi că ești pregătit pentru marea ligă spirituală, gândește-te că maestrul nu se enervează pe nimeni, în nici un fel de condiții și de aceea poate chema la el orice experiență, fără prejudecăți ori sentimente de superioritate.

Prin intermediul prietenilor, al colegilor, chiriașilor, patronilor, copiilor și vecinilor, sufletul atrage adesea către el trăsături și caracteristici comune – dar care par a fi disimulate în altcineva. S-ar putea ca particularitățile modului în care sunt împărtășite aceste caracteristici și trăsături să nu fie identice. Femeia din exemplul tău se poate întreba unde manifestă și ea comportamente specifice unei dependențe, pierderea stăpânirii de sine, sau manifestarea unei anumite slăbiciuni. Cercetând prin introspecție, va vedea în ce mod dă dovadă de dependență față de vreo substanță, de alimente sau sex, ori poate are obiceiul prost de a-i teroriza emoțional pe alții, sau de a-i judeca pe ceilalți.

Prin acest mesaj, încercăm o acțiune foarte personală, așa că fii atentă la el. În exemplul tău, sufletul întreabă de ce ar trebui cineva să-l judece atât de aspru pe un alcoolic, atunci când ai și tu aceeași caracteristică în comun cu el, doar cu detalii diferite. Invers, adesea întruchipezi chiar tu, măcar într-o anume măsură, acele trăsături pe care te simți îndemnată să le îndrăgești și să le admiri la ceilalți. Vezi, îți ajunge să privești în jur ca să vezi de cine ești înconjurată – iar dintre aceștia, cine îți stârnește vreo reacție – și vei descoperi zone ale propriei tale dezvoltări spirituale, care solicită să fie abordate și vindecate.

Ce spui, însă, de un om de afaceri posomorât, prost dispus, care este enervat și deranjat de giumbușlucurile adolescenților zgomotoși din apropiere? Vrei să spui că acești adolescenți au caracteristici comune cu ale omului de afaceri?

Când altcineva îți declanșează o reacție de furie sau iritare, de enervare, de judecată sau gelozie, este posibil să deții și tu, în personalitatea ta, caracteristici similare, care trebuie vindecate – sau poate că ai atras spre tine trăsături pe care eul tău superior îți cere să le dezvolți, trăsături pe care nu le arăți de obicei. În cazul omului de afaceri, sufletul lui poate că-i cere să „se lumineze", să regăsească bucuria, râsul și umorul, așa cum sunt întrupate de tinerii din jurul lui. Cu cât este mai rigid, cu atât va constata că este mai mult înconjurat de cei care reprezintă veselie și jovialitate. În cazul lui, caracteristicile din celălalt pot părea chiar că au aspectul de iresponsabilitate, pentru că sufletul îi cere ca tendințele sale rigide să se destindă și să fie echilibrate prin veselie. De aceea, cei care sunt de obicei punctuali, ajung până la urmă să se căsătorească cu cineva care este permanent în întârziere. Contrariile se atrag, dintr-o rațiune minunată, plină de suflet.

Foarte bine, dar revenind la exemplul tău cu alcoolicul care declanșează disprețul celui abstinent, cu siguranță că dependența față de mâncare nu e atât de dăunătoare pentru sine sau pentru ceilalți, cum e dependența de alcool. Așa că, de ce ar pune sufletul un accent atât de mare pe vindecarea ei?

Din punct de vedere spiritual, cine poate spune care dintre „preocupările pentru lucruri inutile" este „mai rea" decât alta? Oricare ar fi iluzia asupra căreia ești învățată să te concentrezi, ea te împiedică să te ocupi mai intens de momentul prezent. Numai intelectul, care este hotărât să evite recunoașterea faptului că și el caută o scăpare în lucruri inutile – numai intelectul, așadar, este în stare să atribuie diferite grade de vinovăție

semenilor săi, fiindcă aceștia preferă o altă iluzie decât a noastră. Inconștiența rămâne inconștiență, deși înțelegem că reacțiile voastre vin din perspectiva legilor și regulilor impuse de cultura voastră. Însă noi vă vorbim din punctul de vedere al atingerii stării de trezie – iar din această perspectivă nu există grade de vinovăție, așa cum sunt împărțite de voi. Practic, drumul care vă menține suficient de funcționali, dar încă fără legătură cu propriul vostru eu superior, vă face să fiți, probabil, mai puțin înclinați spre vindecare, în timp ce alcoolicul ori dependentul ar putea ajunge mai repede la „limita de jos", înaintând astfel mai repede către deșteptare. Desigur, la cel mai înalt nivel, nimic nu este inutil, lipsit de însemnătate, având în vedere că toate evenimentele și circumstanțele devin parte a înfloririi măreție a sufletului. Dar acum, noi vorbim despre felul în care fiecare dintre voi își condamnă propriul frate.

În cel mai rău caz, laturile nevindecate – tot felul de preocupări – provoacă lipsa de bucurie. Cine poate judeca, însă, care preocupare este „mai rea" decât celelalte? Există o mulțime de oameni furioși, deși nu sunt amețiți nici de băutură, nici de droguri, și care au instantaneu stări de mânie și revoltă și împrăștie nefericirea în toate direcțiile. Așadar, se prea poate să dai de vreo abstinentă plină de toane și furie, care atrage spre ea o relație cu un dependent sau alcoolic. Deși se scrie de rău în presa voastră despre șoferii beți, sufletul omenirii vă cere să luați aminte și să vindecați orice comportare sau trăsătură de caracter care împiedică personalitatea voastră să-și atingă nivelul cel mai complet, mai bun, mai milos, mai iubitor. Așadar, încetați să mai judecați dependențele altora, atâta vreme cât voi înșivă suferiți de o dependență. Dacă ați ajunge să înțelegeți toate astea în mod profund, atunci unde crezi că v-ar putea duce vindecarea rapidă a fiecărui individ?

Vindecare globală?

Da, deoarece aceste concepte se pot aplica și la nivel global, când fiecare cultură încetează să le mai judece pe celelalte pentru „ceea ce au făcut rău".

Dacă vă atacă cineva și familiile victimelor rămân fără adăpost, în doliu, sau lipsite de drepturi într-un fel sau altul, aceasta este pentru țara voastră șansa de a se întreba dacă ea, țara, s-a manifestat sau se manifestă într-un mod care contribuie direct, sau permite aceeași privare de drepturi a propriului său popor. Cine poate spune care „atac" reprezintă o exploatare sau o amenințare mai mare – fiind, prin urmare, letal: efortul constant, dar insidios, al unei supraputeri de a priva de drepturi și resurse naturale popoarele altor țări, până la privarea de drepturi a propriilor ei cetățeni vârstnici și pauperizați – sau un „atac" brusc, fățiș, condus de un număr mic de indivizi?

Unii oameni ar putea considera vorbele tale ca impertinente, având în vedere situația actuală a țării noastre în contextul războiului împotriva terorismului.

Fie în relațiile voastre interpersonale, fie în relațiile culturale, etnice și mondiale, intelectul vă joacă feste, pentru că nu-l identifică pe celălalt cu voi înșivă, ci o ține morțiș că nu aveți nici o legătură și, de aceea, nimic în comun cu caracteristicile nevindecate ale celuilalt. Și atunci, voi îl categorisiți pe acest altul drept dușman și încercați să-l pedepsiți.

Aceasta este o iluzie, pentru că, dacă nu ați avea nici o legătură cu el, celălalt n-ar face parte din experiența voastră de viață și nu v-ar provoca reacția explozivă. Acest lucru este valabil atât pe plan individual, cât și colectiv. Lasă intelectul deoparte, măcar pentru o clipă, și ține cont de acest lucru, prima dată când îți vei judeca un prieten sau o rudă – ori pune mână pe arme și pornește războiul. Ambele pot fi vindecate – făcând aceleași adaptări, ca perspectivă.

S-a proclamat faptul că vindecarea are loc atunci când ne iubim unii pe ceilalți, când îl îmbrățișăm pe cel de alături – nu atunci când îi considerăm vinovați pe alții și îi ucidem. Unul dintre obiectivele din programul sufletului este să descopere calea pentru a avea compasiune față de alții, care par categoric diferiți de propria noastră persoană. Astfel, sufletele noastre, ale tuturor, au găsit calea remarcabilă de a face exact asta – să aibă

compasiune pentru alții, care ar putea părea că nu au absolut nimic în comun cu noi. Noi suntem cu toții părți dintr-un plan măreț, care ne asigură calea de a ne înțelege reciproc și de a ne însuși cunoașterea faptului că suntem cu toții una.

Cum să ne însușim ideea că toți suntem una?
Pare o idee prea înaltă pentru a fi pusă în practică.

Se poate, trăind mai mult decât o singură viață simultan.

Vrei să spui concomitent?
Să fim și alți oameni, în același timp?

Nu există nimic de genul „timp", așa cum îl descrieți voi, însă sigur că da, aceasta este cea mai mare ironie. În orice moment dat, tu ești mai mult decât acel „tu" care citește aceste rânduri, în clipa de față. Pe planetă există mai mulți „tu" care își împart același suflet. Există mecanisme prin care sufletul ajunge să „înțeleagă" și să resimtă compasiune pentru oricine.

Dacă ai să constați că nu te poți apropia de cineva, că judeci acea persoană în permanență, înseamnă că, practic, ai anunțat întreg universul că nu o înțelegi și de aceea trebuie să te pui în locul ei, pentru a o putea înțelege. *Literalmente*. De aici reîncarnarea. De aici întrupări care, rând pe rând, cuprind totul. Astfel, până și unii dintre politicienii și șefii voștri din armată, care acum conduc asediul în Afganistan, trăiesc actualmente întrupări concomitente în chiar acea țară, posibil chiar ca parte a exact acelei rețele cu care suntem în război.

Această idee nu va fi considerată de o prea mare corectitudine politică.

Ar trebui să observi cât de ironic este că se consideră incorect politic, dacă dăm de înțeles că s-ar putea să aveți laturi și trăsături de caracter nevindecate, similare cu cele ale dușmanilor pe care îi urâți cel mai mult. Și totuși, într-o civilizație evoluată, însuși simbolul „politicii" – conducerea – personifică înțe-

lepciunea care se comportă într-un mod ce promovează pacea.

Dar nu noi am început. Noi am răspuns, pentru ca să putem avea pace, nu și mai multă violență.

Pe scurt, se pare că așa este, la fel ca atunci când îi dai o palmă unui copil obraznic, iar comportarea copilului pare să se corecteze pe loc. Însă culturile iluminate preferă să privească dincolo de rezultatul aparent imediat și să vadă cum sunt formate principiile superioare. Dacă vrei să-i faci pe copiii tăi să priceapă că violența fizică nu rezolvă lucrurile, atunci n-ar trebui să manifești nici tu asemenea comportamente. Dacă te consideri mai înțeleaptă, atunci mergi mai departe cu comportarea și acțiunile care înseamnă înțelepciune și care produc țelurile pe termen lung, pe care spui că le urmărești.

Până și Iisus a spus că ceea ce îi faci celuilalt, îți faci ție însuți. Acum vă vom ajuta să închideți complet cercul acestei învățături: nu ați înțeles că exact acesta este adevărul. Cei care v-au lezat cel mai mult sunteți, de fapt, chiar voi, pentru că îi atrageți spre voi și reacționați față de cei care au cel mai mult propriile voastre caracteristici.

Și iată și partea cea mai interesantă: În întruparea ta de acum, unele dintre emoțiile și temerile din întrupările tale simultane „transpiră" până la încarnarea ta prezentă și de aceea spui că „o parte" din tine vrea ceva, în timp ce „altă parte" din tine vrea altceva. Descrii acest lucru ca pe o stare conflictuală, pentru că ești conștientă de aspectele diferite ale eului. Nu ai înțeles că eul tău poate fi zeci de euri – și deseori simți că acele alte „tu" au propriile lor opinii despre tine, despre alte cunoștințe de-ale tale pe care le judeci – și despre ce faci. Uneori poți „simți" care sunt opiniile și obiecțiunile lor la orice-ar fi în curs de desfășurare. Treaba ta este să-ți „întâlnești" celelalte laturi, aspecte, ale tale, prin intermediul celorlalți, prin faptul că ești pusă în mișcare de alții – fie individual, fie global – și să simți compasiune adevărată, înțelegere și lipsă sinceră de judecăți, acolo unde, mai înainte, simțeai doar ură.

Astfel îți vei încorpora toate aspectele eului tău și vei crea

pacea *permanentă*. Asta, deoarece te pui în pielea dușmanilor tăi și vezi lucrurile din punctul lor de vedere. Din această poziție se inculcă spiritul pașnic, pentru că nu-l mai poți privi pe celălalt ca pe un dușman, întrucât îți „amintești" cum este „să fii" acel dușman. Poate că-ți amintești cum e când ești un copil sărac, care a crescut într-o țară din „lumea a treia" și a cărui familie și țară au fost exploatate de supraputeri străine. În cazul războiului vostru de acum, cealaltă întrupare de acolo, din Afganistan, are anumite sentimente față de Statele Unite, iar tu, care-ți „amintești" lucruri din toate părțile, ești motivată acum să „rezolvi" totul în mod pașnic. Prin înțelegerea și prin lipsa ta de indignare autosuficientă, devii capabilă să te raportezi, în sfârșit, la dușmanul tău – și astfel poți recunoaște propriile tale slăbiciuni și felul în care ele îl irită pe altul.

Te-ai maturizat. Întrupezi acum lucrurile de care este nevoie pentru a genera pacea – chiar atunci când alții încearcă să te doboare – pentru că finalmente pricepi toate astea, din perspectiva aceluia care încearcă să te ucidă.

Înțelegi, în sfârșit, că dacă în realitatea ta și-a făcut apariția o caracteristică sau o comportare „deviată" – și aceasta te deranjează profund, indiferent dacă în contextul relațiilor tale individuale, sau de grup – înseamnă că și tu reprezinți acea caracteristică, fie pe plan individual, fie pe plan colectiv.

Acesta este sensul proverbului: ce semeni, aceea culegi. După cum vezi, incapacitatea ta de a-l înțelege pe celălalt te va face să generezi o experiență și o întrupare similară pentru tine, astfel încât să-l *poți* înțelege pe acel celălalt. Ceea ce ai trimis în afară se va întoarce la tine, nu ca o pedeapsă, ci printr-un intermediar care-ți va da șansa de a dobândi empatie și compasiune pentru oricine, de oriunde, pentru că și tu vei fi fost oricine, de oriunde. Și asta, nu prin intermediul unei vieți care să urmeze după altă viață, ci simultan.

Acum vezi planul măreț care face posibilă acceptarea totală a tuturor ființelor.

Dacă nu-l poți iubi pe altul din cauza faptului că îl judeci, vei crea posibilitatea să fii tu însuți acel altul, astfel încât să ajungi să-l poți iubi.

De aceea, relațiile tale personale creează fundalul pentru starea de maestru. Sufletul știe ce se întâmplă și caută în permanență ca tu să observi și să vindeci părțile dezmoștenite ale Sinelui.

Poate fi util să te gândești că ești cu adevărat formată dintr-o întreaga echipă de „părți din tine" care există în culise, fiecare membru având propria sa părere, în timp ce anumite temeri sunt specifice pentru unul dintre membrii echipei, iar fiecare dintre ei „dă glas" informațiilor sale personale, care te „lovesc" sub formă de gânduri, păreri, griji și spaime contradictorii. Când încerci să iei o decizie importantă, vei spune: „O parte din mine se teme să meargă înainte, dar altă parte a mea se simte îndrăzneață și vrea să încerce".

Ai înțeles corect că supraconștientul, conștientul și subconștientul au avut fiecare ceva de „spus", ceea ce este corect. Dar povestea nu se oprește aici. Viața e mult mai complicată decât atât. Mai ai și alte întrupări, ale căror personalități conspiră în totalitatea ființei tale, într-o formă sau alta. Emoțiile și temerile acelor alte încarnări simultane trec adesea de la una dintre întruchipări la alta și de aceea, o parte din tine va alege și va spera la un anumit rezultat, în timp o altă fracțiune din „tine" dorește contrariul.

Dar cine câștigă?
Care parte din „mine" obține ce vrea?

Răspunsul va varia, în funcție de capacitatea ta de a-ți integra, sau de a face pace cu toate aspectele propriei tale ființe.

Înseamnă, deci, că ne putem întâlni efectiv sufletul „geamăn" – în asemenea situații?

De obicei, nu interacționezi direct cu alte „întrupări" ale propriului tău suflet, pentru că, dacă ar fi așa, ai avea prea multă putere. În schimb, întâlnești versiunea simbolică a sufletului tău, prin asocierea ta cu alții, ceea ce, în scopul evoluției conștiinței tale, *are același efect ca și cum te-ai întâlni pe tine însuți.*

Provocarea ia naștere atunci când intelectul tău respinge acest lucru și spune despre cealaltă versiune simbolică a ființei tale, că este „dușmanul" tău. Atunci, nu numai că ai ratat șansa de a-ți integra părțile neacceptate ale propriei tale persoane, dar, în plus, ai înstrăinat și mai mult aceste aspecte ale Sinelui și ai creat o schismă și mai mare între tine, ca întreg, și „echipa" ta. În esență, când îl judeci și îl blamezi pe altul care îți trezește cel mai mult nevoia de a critica, nu faci decât să dublezi dimensiunea transferului.

Nu uita că simplul act prin care sentimentele tale au indus furie, iritare, judecăți etc., înseamnă că *ești în curs de a te confrunta cu tine însăți.*

Astfel poți fi motivată să găsești o cale pentru ca judecățile tale să dispară ca prin vrajă; astfel îl poți vedea, deodată, pe celălalt cum reacționează într-un mod la care te poți „raporta". Dar, ceea ce este cel mai important, acum știi că, abținându-te de la a te lăsa ispitită spre judecăți și prejudecăți, eviți să mai atragi *din nou* spre tine exact acea experiență a celuilalt, în forma unei întrupări „viitoare", corespunzând celeia pe care o judeci și nu o poți înțelege.

Adică, devin cel pe care-l judec?

În esență, da – nu ca pedeapsă, ci ca un mijloc prin care să înțelegi și să încetezi, deci, să-l mai judeci pe celălalt.

Cât de splendid de simplu pare acest scenariu.

Fiecare dintre noi devine motivat să aibă compasiune pentru ceilalți, indiferent de circumstanțe, pentru că este foarte posibil ca mâine să ne trezim în pielea celuilalt, indiferent de locul unde ne găsim.

Iisus a spus că tu și fratele tău sunteți Una. N-a pomenit nimic de localizare geografică.

Oriunde ar fi – aici ori acolo, în America sau în Afganistan, pe planeta noastră sau pe alta – cum putem ști

dacă acei oameni, sau acei extratereștri pe care-i întâlnim sunt „băieți buni", sau „băieți răi"?

Când reușești să înțelegi natura baletului în care suntem angrenați cu toții, încetezi să mai etichetezi entitățile drept „bune" sau „rele", pentru că înțelegi că toate sufletele fac parte din experiența voastră de viață, dintr-un scop universal profund. Dacă decizi să transformi una dintre relațiile în care ești implicată, atunci folosește-te de mijloacele propuse, luând seama unde sunt punctele în care te poți vindeca. Atunci, iartă-l pe celălalt, dând atenție darului ce ți-a fost oferit și vei vedea că lucrurile despre care spui că te agasează, pot fi transformate în mod miraculos.

De aceea, răspunsul la întrebarea ta nu contează, pentru că un asemenea context nu-ți permite să beneficiezi de existența acelui suflet anume, în experiența ta de viață. Ceea ce contează este să încetezi să-l mai judeci pe celălalt ca pe „monstrul" din viața ta și, în primul rând, să începi să te împaci cu propria ta responsabilitate, în generarea totalității experienței tale de viață – oriunde ar fi această experiență, în viața ta „normală", sau în viața ta „paranormală". Nu pot exista separări între aplicarea principiilor spirituale la vindecarea relației tale cu colegii, cu cumnata, ori cu soțul – și aplicarea principiilor spirituale la vindecarea naturii întâlnirilor tale cu ET, sau la alte experiențe paranormale.

Procesul este același cu cel care presupune înțelegerea sau împăcarea cu o rudă, cu patronul, cu un vecin – căci, de cealaltă parte a galaxiei, trăiește un vecin cu pielea cenușie.

Bine, am înțeles cum se face că, prin relațiile noastre, atragem spre noi propria noastră versiune simbolică – astfel în-cât să putem vindeca acea relație și, astfel, pe noi înșine și pe celălalt.

Prin urmare, dacă o parte a planului în cadrul căruia a face acest lucru înseamnă să avem, simultan, și alte întrupări materiale – care nu sunt limitate de îngrădiri geografice – atunci înseamnă că aceia care trăiesc experiența

unor întâlniri cu extratereștrii, se întâlnesc, de fapt, cu ... ei înșiși?

Acum ești pregătită să accepți inacceptabilul.

Ai ajuns până la punctul în care vezi perfecțiunea, exact așa cum este.

Da, exact așa.

Când pricepi ideile care spun că, în același „timp", într-o locație generală, au loc mai multe întrupări, atunci poți trece la înțelegerea că întrupări simultane au loc și în alte locuri din univers. Pur și simplu, cei care trăiesc experiența întâlnirilor devin conștienți de prezența propriei lor ființe, în altă parte.

Nu numai că voi, ca ființe umane, deveniți conștienți de vecinii voștri universali, ci și de faptul că oamenii *sunt* vecini extratereștri – evoluați. Pentru că, în realitate, nu există „timp", așa cum l-ați înțeles voi.

Toate experiențele se petrec concomitent, așa că, în clipa asta, vă bucurați de plăcerea de a vă întâlni acum pe voi înșivă, într-unul din posibilele voastre „timpuri viitoare".

De aceea, chiar și acele experiențe care ar putea părea că vă plasează – după cum se vede prin ochii percepțiilor voastre greșite – în rolul de victimă sau de „răpit", sunt, în realitate, acele experiențe pe care le-a chemat spre sine sufletul vostru, pentru a „interacționa" cu versiunea simbolică a propriului vostru *eu*. Acum înțelegeți, în sfârșit, că noi toți împărțim, cu adevărat, un singur suflet universal.

Așadar, în întâlnirile noastre cu extratereștrii, ajungem, de fapt, față-n față cu noi înșine, care ne-am „întors" din viitorul nostru, pentru a ne întâlni pe noi?

Te va surprinde să afli cât de multe persoane care au parte de experiența întâlnirilor cu extratereștrii, bănuiesc deja că au unele legături foarte profunde cu ei.

Este uluitor! Ajungem, practic, să ne întâlnim cu cei care putem fi noi înșine.

Bun venit acasă, la noua ta înțelegere a cine sunteți – a cine suntem noi cu toții, de fapt – și a locului unde veți putea fi în curând, în magnifica experiență a viitoarei voastre evoluții.

În sfârșit, începeți să înțelegeți tot ce este posibil și tot ce se întâmplă, chiar și în timp ce dormiți. Însă voi, cei care îndrăzniți, nu mai dormiți și treziți-vă spre adevărata voastră descendență! În acest scop ne puteți cunoaște – pentru că nu suntem separați de voi, ci noi vă întrupăm pe voi, iar voi pe noi.

Mulți dintre cei care citiți această carte, v-ați luptat cu probleme legate de faptul că ne-ați întâlnit. Vouă vă este oferit acest material. Sperăm că v-a ajutat. Alții dintre voi, care încă nu ne-au întâlnit, *ne vor întâlni* într-o bună zi, căci cât credeți că va mai dura până să dați nas în nas cu vecinul vostru?

Pe toți vă așteptăm cu o mână întinsă, oricând se va întâmpla să fiți pregătiți să ne cunoașteți mai complet – și, prin urmare, să vă cunoașteți pe voi înșivă mai complet.

Acum poate începe ieșirea din coconul izolării voastre.

Întregul univers așteaptă invitația voastră.

Nota autoarei

Vă mulțumesc pentru că m-ați însoțit în această aventură extraordinară, în timp ce v-am împărtășit comunicările mele cu extratereștrii. Dorința mea cea mai dragă este să mai fi ajutat și pe altcineva să se simtă mai bine în privința încercărilor prin care trece în cursul întâlnirilor cu vecinii noștri din alte lumi, iar sprijinul pe care vi-l acord pentru a înțelege că această tranziție, deși uneori tulburătoare, poate fi percepută și resimțită ca experiența remarcabilei călătorii *spirituale* care este ea, de fapt.

Cât despre aceia dintre voi care fac și ei parte dintre cei care au trăit experiența întâlnirii cu extratereștrii, mi-aș dori să aud ce aveți de spus, deoarece sunt în curs de a aduna istorisiri despre alte întâlniri, pentru a le include într-o viitoare carte.

Haideți să ne dăm, în sfârșit, mâna și împreună să-i spunem lumii, cât de mulți dintre noi au acest gen de experiențe. Vă rog să vă limitați contribuția la câteva pagini, astfel încât să pot prelua cât de multe posibil. Povestiți-mi pe cine ați întâlnit, orice detaliu interesant despre ei, ce ați aflat și cum v-a afectat contactul sau comunicarea – pe voi sau pe alții din jurul vostru. Puteți să-mi trimiteți textele voastre și anonim, dar, dacă o faceți, spuneți-mi de ce trebuie să procedați astfel.

Pe cei care, actualmente, se găsesc într-o etapă de traumă sau tulburare emoțională, ca urmare a întâlnirilor voastre cu extratereștrii, sau a fenomenelor corelate, v-aș încuraja să găsiți pe cineva căruia să-i puteți împărtăși sentimentele. Din experiența personală știu cât poate fi de dificil, mai ales când te temi pentru propria ta sănătate mentală, ori a celor din jurul tău. De aceea, pentru mine a fost important să aduc aici încurajări din perspectiva sectorului „profesional", care analizează profilul meu în calitate de persoană ce trăiește experiența întâlnirilor cu extratereștrii.

Cele două anexe care urmează sunt scrise de Alan

Ludington, M.F.T., și de cercetătorul tematicii OZN, Joe Nyman. Deși, în aparență, ei se ocupă de „cazul" meu ca individ, vreau să sper că și voi veți găsi o încurajare în cuvintele lor.

Dacă v-a fost teamă să găsiți o cale de a începe să povestiți partenerului de viață, sau rudelor, despre propriile voastre experiențe cu extratereștrii și nu știți cum să începeți, ați putea-o face, punându-i să citească eseul lui Alan Ludington. Nu trebuie decât să deschideți această carte, la anexa scrisă de Ludington, să le-o dați celor apropiați și să-i rugați s-o citească. Puteți folosi apoi această lectură, ca punct de plecare pentru relatarea propriei voastre experiențe.

Intenționăm să constituim o fundație non-profit, pentru a continua să acordăm sprijin și pentru a da o formă practică ideilor și inspirației pe care am primit-o cu toții, de la contactele și comunicările noastre. Credem că această fundație va institui un mod de a deține patente etc., astfel încât ideile tehnice și de alt fel să poată fi supuse cercetării, dezvoltării, fiind apoi oferite spre utilizare, în scopul perfecționării omenirii – în loc să rămână proprietatea unui individ, sau a guvernului, din motive de profit sau control.

Nu uitați, aceste contacte sunt de natură spirituală. Din acest motiv, nu veți fi împovărați cu mai mult decât puteți duce. Îndreptați-vă spre spirit, pentru a găsi îndrumare și, mai presus de orice, considerați-vă ca deschizătorii de drum remarcabili, care sunteți de fapt. Împreună putem contribui masiv la schimbarea paradigmei noastre actuale.

Contactați-mă la adresa www.talkingtoETs.com, e-mail lisette@talkingtoets.com, sau prin intermediul editurii Hampton Roads Publishing Company (www.hrpub.com), sau scrieți-mi pe adresa Lisette Larkins, Lisette Larkins c/o Hampton Roads Publishing Co.1125 Stoney Ridge Road Charlottesville, VA 22902.

Până atunci, salutări călduroase pentru călătoria voastră binecuvântată.

ANEXA I

Perspectiva psihologică a unui medic, asupra unei persoane care a trăit experienta întâlnirilor cu OZN-uri

de Alan Ludington, M.Div., M.S., M.F.T.

Lucrez ca terapeut autorizat pentru consiliere maritală, de familie, nu ca expert care se specializează în probleme paranormale. Atât eu, cât și colegii mei, am evaluat-o pe Lisette Larkins doar pe baza unor teste, pentru a include observațiile și constatările asupra ei, în diferite condiții clinice, pe o perioadă de aproape șase ani. I-am verificat capacitatea de a realiza calitatea și bogăția vieții pe care o caută. Lisette îndeplinește toate criteriile – și a avut unele experiențe care sunt inexplicabile, în forma standard a diagnosticului psihologic. Dar, lucru și mai important, cazul lui Lisette oferă implicații cu valoare de jalon, referitoare la structura psihologică sănătoasă a altor persoane care trăiesc experiențe de întâlniri cu extratereștri, ce se pot manifesta în număr mai mare acum, când reprezentanții profesiei mele – ca și întreaga noastră cultură și civilizație – încep să considere că asemenea persoane nu sunt nebune.

În data de 9 martie 1990, am ieșit în antecameră, pentru a întâmpina o clientă nouă, cu care vorbisem la telefon. Ea mi-a spus că fusese îndrumată către mine de o prietenă și că dorea să intre și să stea de vorbă cu mine. Lisette era o femeie inteligentă, atrăgătoare, de înălțime și greutate medie. Am condus-o de-a lungul culoarului până în biroul meu, unde am început prima ședință de terapie individuală.

De la bun început, Lisette n-a fost prea sigură dacă poate să-mi povestească totul. Părea să aștepte diagnosticul iminent că este „nebună". Era îngrijorată, întrebându-se cât de mult se putea încrede în mine. Am simțit că dorea să se simtă mai bine,

să-și pună din nou viața pe linia de plutire, după divorț. Cu toate acestea, a pomenit de mai multe ori că, dacă ar fi fost să-mi povestească într-adevăr totul, aș crede cu siguranță că nu e în toate mințile. Îi era teamă că, dacă aș fi constatat că suferă de capacitate emoțională alterată, sau de tulburări mentale, și-ar fi pierdut unicul lucru de maximă importanță din viața ei – custodia pentru fiul ei iubit, atunci în vârstă de trei ani.

Când Lisette a început să aibă încredere în mine, m-a întrebat despre părerile mele personale cu privire la diferite fenomene „paranormale". Uneori, spusele ei erau destul de vagi, până ce, în sfârșit, m-a întrebat direct dacă credeam că există contacte cu ființe spirituale, viziuni paranormale, clarviziune și întâlniri cu extratereștri. Am înțeles, mai târziu, că încerca să descopere care era poziția mea, să vadă dacă, în calitatea mea de terapeut, aș putea suporta povestea propriilor ei experiențe. Se întreba dacă să îndrăznească să mă împovăreze cu tot felul de ciudățenii de neimaginat. În ciuda curiozității ei față de evaluarea clinică pe i-o făcusem, a părut că se resemnează la gândul că va fi o formă oarecare de judecată negativă, sau de diagnostic patologic, despre care presimțea că o așteaptă.

Încet, încet, a început să se desfășoare povestea vieții lui Lisette și detaliile experiențelor ei paranormale. Mi-a pus din nou aceeași întrebare: Credeam acum că suferă de tulburări?

Pe măsură ce ieșeau la iveală experiențele ei surprinzătoare, am fost obligat să cântăresc dacă Lisette n-ar fi putut fi diagnosticată cu vreo tulburare importantă, luând totuși în considerație diferite informații variabile din cadrul diagnosticului.

Pe tot parcursul tratamentului lui Lisette, au apărut mai multe tipuri diferite de tulburări patologice și diagnostice acute, pe care a trebuit să le „elimin" sau să le iau în considerație. De exemplu, unul dintre cei șapte indici cheie pentru tulburarea personalității multiple, este atunci când o persoană pretinde că are perioade de timp pentru care nu există justificare.

Unele dintre „întâlnirile" lui Lisette sunt marcate de asemenea episoade de „timp ... pierdut".

Pe parcursul ultimilor douăzeci și cinci de ani, am mai consiliat și alți clienți care erau clarvăzători, sau care au relatat

experiențe paranormale neobișnuite – și care nu sufereau nici de alienare, nici de psihoză. Lisette nu îndeplinea nici unul dintre criteriile care să sugereze un diagnostic patologic. La ea exista un criteriu al tulburărilor de personalitate multiplă – episoadele de timp lipsă – însă doar atât. Pentru a fi diagnosticat cu o asemenea tulburare gravă, un client ar fi trebuit să îndeplinească cinci dintre șapte criterii specifice, așa cum sunt menționate în *Manualul Statistic al Diagnosticelor*. Lisette nu corespundea nici unuia dintre celelalte criterii.

În cadrul programului meu obișnuit de administrare a cazurilor, am prezentat cazul lui Lisette echipei de clinicieni de la Conejo Counsling Center, un centru multidisciplinar de sănătate mentală, pe care l-am fondat și unde eram director executiv. La acea vreme, aveam un personal format din douăzeci și șase de profesioniști, incluzând psihologi, psihiatri și terapeuți pe probleme de căsătorie și de familie. Făceam în fiecare săptămână prezentări ale cazurilor și am continuat să discutăm despre Lisette în cadrul acestor ședințe de dezbateri.

În ciuda ciudatelor ei lapsusuri temporale, reacțiile colegilor mei au susținut că Lisette nu putea fi diagnosticată cu nici un fel de deficiențe sau tulburări, inclusiv tulburări de personalitate multiplă. Nu i s-au administrat niciodată nici un fel de medicamente. Pe parcursul câtorva ani, Lisette a prezentat, în mod consecvent, prea multe alte trăsături de personalitate sănătoasă. Deși, din punct de vedere clinic, un asemenea diagnostic putea explica ușor pierderile ei de memorie a timpului, era clar că nu așa stăteau lucrurile în cazul lui Lisette.

A trebuit neapărat luată în considerație și o altă alternativă mai ciudată și, eventual, tulburătoare: Oare era posibil ca experiențele șocante ale Lisettei să fie autentice?

Dacă da, atunci oamenilor li se deschidea o frontieră care năucea, într-adevăr, mintea.

Ar fi fost mai simplu să scăpăm de problema Lisette, categorisind-o ca nesănătoasă, în loc să zăbovim asupra remarcabilelor ei experiențe. Însă Lisette este o femeie care funcționează perfect. Este logică, o mamă minunată, plină de succes. Lisette avea, și are, o viață reușită – ceea ce este un indicator pen-

tru o personalitate realmente „cu picioarele de pământ". Pacienții cu deficiențe și tulburări prezintă, adesea, o istorie inconsecventă și zbuciumată la locul de muncă și se luptă, în mod repetat, cu relații instabile cu prietenii. Lisette, pe de altă parte, și-a păstrat angajarea pe termen lung la un loc de muncă unde se cerea o mare competență, și și-a menținut cel puțin douăzeci de ani relațiile sănătoase, strânse, cu mulți prieteni. Perioada ei de zbucium emoțional, ca urmare a traumei primelor ei experiențe de întâlnire cu extratereștri, a fost de scurtă durată și nu este reprezentativă pentru comportarea și personalitatea Lisettei, în general. Angoasa cauzată de aceste experiențe a fost exacerbată de apăsarea suplimentară a unor intense conflicte în căsnicie, pe parcursul aceleiași perioade. A trebuit să ne gândim cum ar reacționa orice altă persoană, dacă ar fi trecut prin experiențe identice. Este omenește să reacționezi emoțional la evenimente catastrofale.

După aproape doi ani de terapie individuală, am invitat-o pe Lisette să participe la unul dintre grupurile mele interactive, în care sunt implicate multe persoane adulte deosebite. Dacă Lisette suferea de deficiențe sau tulburări, psihopatologia s-ar fi manifestat foarte evident în terapia intensă de grup, de genul acesteia. De exemplu, dacă Lisette ar fi suferit de tulburări ale personalității multiple, s-ar fi „comutat" inevitabil într-o altă personalitate – undeva, cândva, cumva. Poate că i-ar fi fost posibil să „mențină" una dintre personalități, când era cu mine, pe toată durata terapiei noastre individuale – dar, dacă ar fi fost realmente un caz de personalitate multiplă și ar fi fost introdusă în mijlocul unui grup extrem de conflictual, format din optnouă persoane, ceva ar fi trebuit să cedeze.

Lisette a parti-cipat la acest grup încă doi ani și, în tot acest timp, s-a comportat într-un mod corespunzător cu cel în care am simțit-o eu, în context individual. S-a păstrat constantă, în ciuda evenimentelor extrem de provocatoare care se petreceau în viața ei, în acea perioadă.

Un coleg de-al meu a observat-o și el pe Lisette, în regim individual. A urmat un al doilea, după care am invitat și un al treilea terapeut să ni se alăture, care a observat-o și el pe

Lisette, pe parcursul acelor doi ani. S-a dovedit că orice clinician care a avut o experiență consecventă, existențială sau clinică cu Lisette, a descoperit că este sănătoasă. Nu numai că nu s-au manifestat nici un fel de variații de personalitate etc. – dar, pe parcursul anilor, Lisette a dat dovadă de caracteristici comportamentale asemănătoare cu acelea ale unei persoane realmente mature, în deplină sănătate psihologică.

Din punctul de vedere al unui diagnostic obiectiv, grupul meu de supraveghere și cu mine am cântărit toți acești factori. În ciuda experiențelor ei stranii și a episoadelor de amnezie, după ce am întreprins observații clinice asupra Lisettei pe o perioadă de mai mulți ani, am ajuns la concluzia că ea are un fond psihologic fundamental, extrem de solid.

Foarte interesant este și faptul că, în partea inițială a tratamentului, am primit de la un alt psiholog un Inventar al Personalității Multifazice tip Minnesota (MMPI), privind-o pe Lisette. Studiul MMPI caută să descopere caracteristici de personalitate care ar putea denota semne de tulburare, sau probleme mentale. Unele dintre experiențele lui Lisette pe tărâmul paranormalului sunt considerate, în cadrul MMPI ca „deviații". MMPI interpretează viziunile (clarviziunea), amneziile (uitarea pe o perioadă de timp), experiențele de părăsire a trupului, halucinațiile auditive (claraudiția), ca și senzațiile de „testare" – cum sunt cele relatate de persoanele care au trăit experiențe legate de OZN-uri – drept tulburări mentale, cum ar fi tulburări de personalitate multiplă, schizofrenie, tulburări de personalitate histrionică etc.

Prin urmare, unele dintre răspunsurile ei se situau în afara normalului. Toate aceste răspunsuri au putut fi considerate ca răspunsuri cinstite la întrebări, având în vedere că Lisette a relatat că are experiențe paranormale. Nu uitați că orice test este la fel de bun ca și criteriile pe care este conceput să le descopere. Acest test nu conține abateri pentru persoane cu experiențe paranormale.

Afirmațiile Lisettei nu se încadrează în codurile standard, referitoare la ceea ce căutăm să demonstrăm. Astfel, testul MMPI prin care a trecut Lisette, nu permite formularea unor răspunsuri ale propriei ei experiențe de viață.

Cu cât am aflat mai multe despre experiențele paranormale ale Lisettei, cu atât mai mult a început să capete sens fiecare dintre răspunsurile pe care le dăduse în testul MMPI. După ce am evaluat-o, nu am mai considerat necesar să repetăm testarea. Lisette nu auzea glasul lui Iisus spunându-i să se ducă să-l împuște pe președintele Statelor Unite. Tonul general al experiențelor ei se dovedea a fi îndreptat spre susținerea vieții și niciodată distructiv. Însă avea și experiențe care, dacă dădea răspunsuri cinstite pe un chestionar MMPI standard, erau răspunsuri „anormale".

La șase ani după ce Lisette a trecut prin acest prim test psihologic, un alt psiholog a contactat-o, rugând-o să mai facă un test, pentru a participa la un proiect de cercetare asupra fenomenelor legate de OZN-uri. Lisette a fost de acord. Printr-o coincidență, ea nu mai avusese nici o experiență de întâlnire traumatizantă, timp de peste doi ani. De data aceasta, testul a dat un rezultat „normal". Este interesant de notat că, la momentul la care Lisette se supusese acestui al doilea test, rezultatele au scos la iveală ceea ce era evident pentru amândoi: Se împăcase cu experiențele ei neobișnuite și dobândise din ele o semnificație spirituală profundă – din aceleași experiențe care, într-o vreme, îi întorseseră viața pe dos.

Dacă, pe viitor, Lisette va trebui să mai treacă printr-un test, într-o perioadă în care va fi din nou martora unei activități paranormale de nepătruns, se prea poate ca rezultatele să arate din nou un rezultat „anormal", pentru că asemenea întâmplări vor fi interpretate, în acest test, ca „abateri".

Fie că Lisette – sau oricine altcineva – obține un rezultat „normal" sau „anormal" la test, să încercăm să tragem concluzii doar dintr-o testare psihologică imaginară, ar reprezenta o îngrădire. Astfel de teste sunt întocmite din perspectiva unei lumi a albilor caucazieni, anglo-saxoni, occidentali. Orice rezultat care iese din normă este catalogat apoi ca abatere și i se aplică o etichetă adversă.

Istoria ne-a furnizat exemplul a numeroși oameni, a căror viață a fost marcată de experiențe pe care mulți dintre noi nu le-au avut niciodată. Unele dintre aceste experiențe au fost atât

de neobișnuite, încât dacă ai încerca să le definești în contextul oricăruia dintre modelele noastre contemporane de testare psihologică, ar rezulta un profil marcat de psihopatologie. Dacă aș fi putut să-l testez pe Toma d'Aquino, filosoful italian din secolul al 13-lea, rezultatele sale psihologice s-ar situa cu mult în afara normalului. Afirmațiile sale că are viziuni și experiențe mistice au avut un impact brusc și dramatic asupra restului vieții lui.

Același lucru s-ar putea spune despre Florence Nightingale, Gautama Buddha, sau oricare alt mistic. Dacă Iisus din Nazaret ar fi fost supus unui test MMPI, cu siguranță că ar fi vădit o abatere importantă de la o personalitate normală. Testarea psihologică, singură, indică faptul că ei au fost cu toții „anormali" – adică nu în cadrul normelor – dar au fost ei, oare, cu toții, nebuni?

Lisette este nebună? Nu. Se situează în afara normelor? În mod cert. Avem oare o „etichetă" psihologică pentru oamenii care trăiesc asemenea experiențe? Nu, dar există diagnostice potrivite, pe care le-am putea pune pentru a găsi explicații prin care să ne prefacem că asemenea experiențe nu s-au întâmplat niciodată cu adevărat. Am putea, de exemplu, să afirmăm că acești oameni suferă de halucinații, cu caracteristici complicate prin trăsături paranoide. În unele cazuri, s-ar putea să fie chiar așa. Ca fondator și fost director executiv al programului ambulatoriu *Be Free* (Fii Liber) pentru dependenții de diferite substanțe, am auzit adesea de halucinațiile auditive și de „viziunile" unor pacienți, care erau cauzate, în mod clar, de dependența de alcool și droguri. Abuzul de substanțe poate fi observat frecvent, ca o cauză care a stat la baza unora dintre așa-numitele experiențe paranorma-le ale acestor pacienți.

Însă pacienții cu deficiențe și tulburări emoționale și mentale nu se prezintă ca Lisette. Ei nu-și administrează viața, sau relațiile interpersonale, ca Lisette. Ei nu își cresc copiii ca Lisette. Pacienții care prezintă o multitudine de diagnostice emoționale și mentale – inclusiv dependența de droguri și alcool – nu-și organizează detaliile vieții așa cum o face Lisette.

În ciuda experiențelor ei extraordinare, pentru Lisette nu se potrivește nici un diagnostic patologic.

În ultimii zece ani, domeniul psihoterapiei este tot mai înclinat să vadă integrarea spiritului, a minții și a trupului, în loc să se concentreze doar asupra proceselor mentale. Nu mai departe decât acum 20 de ani, psihoterapeuții au avut tendința de a privi problemele spirituale ca pe ceva aproape oribil: un soi de hocus-pocus, de ideologie medievală. Din fericire, această perspectivă limitată este în curs de schimbare. Am descoperit că, pe măsură ce se extinde câmpul psihoterapiei, clinicienii acceptă cu mai mare ușurință că există oameni care au experiențe umane ce nu pot fi diagnosticate clinic.

Este adevărat că unii profesioniști din comunitatea psihoterapeutică susțin, în continuare, că toate evenimentele percepute și percepțiile care apar în afara explicațiilor științifice nu sunt decât tulburări disociative, explicate pe cale logică, învățate în copilărie, ca urmare a abuzurilor sau a traumelor; totuși, atunci când încercăm să ajungem la un diagnostic, trebuie să ținem cont și de întregul spectru al experienței și al caracteristicilor comportamentale – minte, trup și spirit – ale individului. Nici măcar medicii specialiști nu fac excepție de la tendința generală a societății de a ataca sau de a eticheta drept rău, maladiv sau malefic, orice nu putem măsura identifica sau pricepe.

Ce putem spune despre Lisette – sau, în același context, despre anumite alte persoane care trăiesc experiențe ale unor fenomene paranormale? Dacă ea și alții ca ea cunosc, într-un fel sau altul, experiențe și comunicări cu „alții", pe care majoritatea dintre noi nu-i putem vedea ori auzi, înseamnă că sunt anormali – ori suntem noi așa – pentru că nu recunoaștem adevărata noastră natură? Dacă ei nu fac decât să se folosească de talentele lor dăruite de Dumnezeu – capacități pe care ar trebui să le avem și noi, dar pe care le-am pierdut, nu se știe cum? Oare Lisette și alții care pretind că au reușit să surprindă un pic dintr-o altă dimensiune, au, de fapt, simțuri mai ascuțite? În calitatea mea de medic, ce diagnostic ar trebui oare să-i pun? Noi, ca societate, cum ar trebui să privim asemenea afirmații?

În timpurile biblice, ea ar fi fost denumită un vindecător. La triburile aborigene, ea ar fi fost numită femeia-vraci, sau șaman. Însă, în cultura occidentală, noi încadrăm afirmațiile ei

sub umbrela „experienței bizare" și, în cel mai bun caz, o numim „ciudățenie".

Nu au trecut decât vreo sută de ani de când Freud a elaborat noua disciplină a psihoterapiei. Din perspectiva unui parcurs al timpului istoric, psihoterapeutul profesionist este, practic, un personaj foarte nou. Din contră, „domeniul" spiritualității a precedat cu peste 6000 de ani studiul formal al psihoterapiei. Desigur, experiențele și potențialul spiritual al omenirii reprezintă mai mult decât ceea ce au aprobat și categorisit profesioniștii, în ultima sută de ani.

Ca terapeut, cine sunt eu să spun că experiența paranormală a unei persoane este greșită, sau n-a avut loc? Nu pot spune că experiențele de întâlnire cu extratereștrii nu sunt experiențe „reale". Doar pentru că eu nu trăiesc asemenea experiențe, nu înseamnă că ele nu există.

În plus, nu cred că sunt mulți oameni care să mintă cu privire la experiențele lor paranormale. „Recompensa" pe care o primesc, de obicei, Lisette și alții ca ea pentru că își scot la iveală experiențele, este ridiculizarea. În cazul Lisettei, expunerea publică în legătură cu aceste experiențe, ar putea fi jenantă, umilitoare și posibil riscantă.

Recunoașterea experiențelor ei este un act de curaj. E mult mai simplu să nu-i povestești nimănui vreodată experiențele pe care le-ai avut ca întâlniri cu extratereștrii.

Este destul de interesant că Lisette și alții care au acest gen de experiențe sunt deseori dureros de conștienți de măsura în care experiențele lor neobișnuite „se abat" de la cele ale prietenilor și rudelor lor.

Provocarea inițială a Lisettei a fost să depășească un simțământ imens de rușine și jenă, atunci când a recunoscut experiențele pe care le-a avut.

Din observațiile pe care le-am făcut asupra Lisettei, văd o femeie și o mamă care trăiește în cadrul normelor vieții umane – dar care prezintă, totuși, și experiențe ce se situează în afara normelor. Povestea ei nu mă sperie, nici experiențele ei nu mă forțează să o categorisesc drept „bolnavă", doar pentru că nu înțeleg, ori nu împărtășesc aceste experiențe. Știu că există

mai mult în experiența umană – experiența spirituală – decât ceea ce poate fi detectat prin testele tipizate, sau cu alte instrumente de măsură, făcute de mâna omului. Istoria este plină de exemple pentru cât de limitată poate fi vederea unei societăți, când e vorba să accepte idei noi. Adesea i-am ucis pe mesageri, sau i-am refuzat, sub pretextul că sunt absurzi.

Vă îndemn pe toți să citiți această carte. Este scrisă de o femeie care a trăit niște experiențe de viață care vă oferă o poartă spre gânduri și sentimente noi. Este un mijloc de a ne reaminti potențialul nostru maxim, în care unitatea dintre minte, trup și spirit ar putea declanșa experiențe umane extraordinare, care sfidează explicațiile.

În ultimii 25 de ani, Alan Ludington a consiliat pacienți și a ținut cursuri la universitățile Pepperdine University, Cal State Northridge și Cal Lutheran University. Ideile lui au fost publicate în diverse jurnale și reviste, iar- în prezent- are un cabinet particular. Îi puteți scrie la adresa 875 S. Westlake Blvd., Suite 211, Westlake Village, CA 91361.

ANEXA II

Teoria unui cercetător al fenomenelor OZN asupra naturii fenomenelor întâlnirilor cu OZN-uri

de Joe Nyman, cercetător în domeniul OZN

Am ajuns să înțeleg fenomenul întâlnirilor cu OZN-urile, pe baza a peste 30 de ani de studiu și al declarațiilor unor persoane care spun că ar fi văzut OZN-uri – și care relatează experiențele trăite. Deși am activat ca cercetător al fenomenelor OZN pentru organizația Mutual UFO Network (MUFON), prefer să lucrez direct cu oamenii, așa că am trecut de la încercările de studiere a cazurilor de observare a OZN-urilor, la studierea declarațiilor despre fenomene neobișnuite legate de OZN-uri și despre efectele acestora asupra povestitorilor.

Cercetarea fenomenelor OZN a fost totdeauna o întreprindere complicată și plină de frustrări. Relatările sunt ciudate; nu există dovezi; iar zarva făcută de mass-media este enormă și poate perturba informațiile.

Începând din 1947, s-au scris sute de cărți și nenumărate articole despre fenomenul OZN; o mulțime de persoane s-au vândut ori au fost exploatate de mass-media în numele „dovezilor"; filmele și televiziunea au făcut încasări nerușinate din relatări cercetate doar parțial sau chiar deloc; diferite ziare de scandal au publicat fotografii minunate ale unor extratereștri care dau mâna cu candidații la președinție etc. Dacă nu poți aduce dovezi, măcar poți publica aceste povești. Cu cât mai senzaționale, cu atât mai bine!

Făcând abstracție de latura senzațională, jalnica lipsă de înțelegere a naturii fenomenului OZN este evidentă, în multele compartimente în care au încercat să-l înghesuie scriitorii și comentatorii „specializați".

Astfel, avem zâne, spiriduși, îngeri, diavoli, extratereștri, călători în timp, vizitatori din alte dimensiuni, aflăm despre noi înșine care ne întoarcem din viitor, despre spiritele strămoșilor noștri, auzim de transformări prin abuzuri sexuale, ca și de false amintiri induse de terapeuți și investigatori – lista este tot atât de lungă, pe cât sunt ideile și categoriile culturale.

Tema cea mai persistent promovată este aceea a extratereștrilor de gen science-fiction – ființe apărute pe o altă planetă, cam tot așa cum oamenii au evoluat aici, pe Pământ, ființe avansate și care reușesc să le facă oamenilor, în mare măsură, ceea ce noi oamenii am fi sperat să le facem lor, dacă am fi ajuns primii la acest nivel. Această temă cuprinde descrieri ale unor farfurii zburătoare, cu aparența de vehicule confecționate, cu caracteristici de funcționare extraordinare, care le transportă pe aceste ființe extraterestre.

Ca explicație, aceste date corespund de minune cu direcția pe care a urmat-o tehnologia umană, în secolul 21. Din nefericire, este o idee complet nesusținută cu probe materiale în fața celor care se îndoiesc și cârtesc, care sunt destul de sceptici pentru a cere așa ceva.

Întâlnirile personale sunt aspectul cel mai spectaculos al fenomenului OZN. Persoanele care au trăit experiențe cu OZN-uri – cei care ascund o viață întreagă imagini latente ale întâlnirii cu ființe de pe OZN-uri și care, la fel ca Lisette, au trăit o viață de întâmplări anormale și bizare – ar putea reprezenta o proporție semnificativă din populația noastră.

Studiile mele su-gerează o cifră de 15-20 %. Din nefericire, ele au fost prezentate constant ca un proces de victimizare, bazat pe revelații emoționale dezvăluite sub hipnoză. Tot din nefericire, lipsesc dovezile – dacă nu considerăm cumva că relatarea propriei istorisiri în mass-media reprezintă o probă sau o „informație".

Cercetătorii care lucrează din perspectiva acestor probe-prin-publicitate, au produs două efecte de durată: Subiectul s-a împământenit solid în cultura populară americană – care face minuni în ceea ce privește recunoașterea publică și alte posibile recompense – și a dus la polarizarea extremă, poate chiar

ireconciliabilă, a părerilor asupra naturii întâlnirilor cu ființele de pe OZN-uri. Persoanele cu credibilitate, cu studii superioare și activitate universitară, au rețineri în a risca să-și facă de râs instituția, dacă fac public interesul lor față de OZN-uri.

Aceste două obstacole – barajul stereotipurilor din mass-media, ca și lipsa unor investigații științifice, bazate pe o pregătire superioară – au mai avut un al treilea efect, mai puțin vizibil, dar mai important. De obicei, munca întreprinsă de „terapeuții" și „cercetătorii" care au emis prejudecăți asupra fenomenului OZN, afirmând că produce victime, este superficială și incompletă. Persoanele care au trăit experiențe cu extratereștri – și care sunt pacienții și subiecții de studiu ai acestor „experți" – rămân cu senzația de furie că sunt folosite. Li s-a permis doar să confirme ce au citit sau au văzut, probabil, deja la televizor – că sunt victimele abuzurilor extratereștrilor nepăsători.

Pe vremuri consideram că studiul și abordarea declarațiilor asupra întâlnirilor cu OZN-uri, ar fi trebuit să fie, de fapt, în mâinile unor profesioniști acreditați în domeniul sănătății mentale. Trebuie să recunosc că timpul m-a făcut să renunț la această idee utopică.

Eu nu am nici un fel de atestare în domeniul sănătății mentale, nici nu am pretenția să fiu terapeut. Deși sunt inginer de programe ieșit la pensie, autoritatea mea cu privire la natura experiențelor întâlnirilor cu OZN-uri, este rezultatul a 25 de ani de lucru cu persoane care au avut experiențe cu fenomene OZN. După ce am avut peste 500 de ședințe cu asemenea persoane, am elaborat un cadru în care ele pot încerca să conștientizeze lucrurile despre care cred că sunt relevante pentru eforturile noastre conjugate. Refuz să-i pregătesc, în prealabil, cu sugestii sau explicații. În schimb, le spun că trebuie să facă efortul de a scoate la suprafață orice doresc.

Știu că am scos deja din sărite o serie de oameni, pentru că refuz să le spun ceva dinainte. Deși oamenii au fost sufocați de mass-media cu atâtea imagini ale întâlnirilor cu extratereștrii, încât ajung saturați cu ele, măcar sunt conștienți că nu mă aștept ca ei să se manifeste într-un fel anume.

Deși nu știu ce s-a întâmplat cu ei, cunosc destule despre

structura generală a întâlnirilor cu OZN-uri, pentru a-i ajuta pe oameni să-și readucă în minte detalii din cadrul etapelor structurale. Procesul recuperării și constatărilor individuale depinde doar de persoana în cauză, și poate dura atât de mult sau de puțin, pe cât poate suporta individul. În cazul a circa 15% dintre oameni, acest proces nici măcar nu începe vreodată. Nu iese la iveală nici un fel de imagine de vreo importanță oarecare. Lisette era cât pe ce să fie una dintre ei.

Când am întâlnit-o prima dată pe Lisette, în 1993, mi-a demonstrat cât este de deschisă și de încrezătoare. Traversase America de pe o coastă pe cealaltă, cu intenția de a sta o săptămână ca să întâlnească pe cineva pe care abia dacă-l cunoștea, ca să participe la o procedură insuficient explicată, în speranța că îi va readuce în memorie imagini ce ar fi putut fi legate de o serie de experiențe foarte vii și tulburătoare, din trecutul ei.

Erau aici amănunte pe care le auzisem descrise de multe ori. Era vorba de detalii care se asociau în mintea celui care le percepea, cu experiențele întâlnirilor cu OZN-urile. Sigur că și Lisette știa acest lucru. Citise cel puțin o parte din literatura referitoare la OZN-uri, luase parte la conferințe, stătuse de vorbă cu alții. Îi răspunsesem la scrisori, cu câteva confirmări.

Recunosc că am nutrit unele suspiciuni asupra naturii călătoriei ei, deoarece anunțase că are intenția de a scrie o carte, așa că, atunci când am stat de vorbă, am încercat să determin care-i sunt motivațiile. Domeniul OZN, ca oricare altul, este dominat de cel puțin trei demoni hidoși și indestructibili – minciună, aroganță și ipocrizie – cea din urmă cunoscută cel mai bine, prin tovarășul ei de drum, egoismul. Ce urmărea oare Lisette – publicitatea? Avea oare sentimentul că îi aduce omenirii niște adevăruri mărețe? Intenționa, oare, să-i meargă bine – părând că face bine?

Sunt gata să recunosc că nu sunt deloc infailibil. Dar, în timp ce o ascultam, am simțit aceleași tatonări, aceleași îndoieli asupra propriei persoane, aceeași nevoie de a fi crezută și de a nu fi dată deoparte, pe care-mi aminteam că le mai observasem în zeci de cazuri anterioare. Odată, când luam prânzul într-un loc peste drum de motelul ei, hotărârea de care dădea dovadă,

întărită de inteligență și vioiciune, mi-au creat impresia unei persoane extraordinare. Voia să știe, să răspundă și să explice.

Dacă ea era nebună, am gândit, atunci toată lumea era nebună. Iată o persoană, am reflectat, care este independentă, productivă și capabilă în mod activ să aibă relații umane normale – și care, în plus, era decisă să înțeleagă natura imaginilor neobișnuite care făcuseră explozie în conștiința ei. Cazul Lisettei nu includea o relatare bogată, plină de aventuri și detalii exotice și de pe altă lume. Investigațiile noastre intense, care s-au întins pe durata a șase ședințe, au cuprins exact contrariul.

Ce căuta ea în munca noastră comună – direcția pozitivă pe care credea că voi fi în stare să o ajut s-o capete? Sperasem că va aprofunda măcar una dintre experiențele complet structurate cu aspecte ale primelor patru etape ale structurii unei întâlniri: așteptarea, tranziția conștientă, examinarea și comunicarea/călătoria/drumul. Nu mi s-au îndeplinit speranțele. Nu s-a evidențiat nici cadrul la care ajunsesem să mă aștept, nici vreo structură – erau doar fragmente corelate cu diferite vârste de pe parcursul întregii ei vieți. Ironia făcea că Lisette putea extrage imagini mai bune ale întâlnirilor din experiențele ei în timp de trezie, decât ce era în stare să întrezărească prin hipnoză.

Totuși, cea de-a patra ședință din dimineața zilei de 4 noiembrie 1993, ne-a oferit niște perspective etiologice rapide, care au declanșat în Lisette o reacție spirituală și emoțională profundă. I s-a arătat o galaxie („... o mulțime de stele ...") și o entitate extraterestră de sex feminin („Parcă ar fi mama."). Apoi, cu emoție crescândă, a povestit: „Sunt tristă ... aș vrea să se întoarcă, vreau s-o văd chiar acum". După aceea, a fost o estompare, imaginile aparent lipsite de legătură ale unui implant nazal rece, făcut printr-o operație, ca și imaginea ei pe o masă. Imaginile au continuat într-un mod dezlânat; privind prin ochii unui nou-născut printre capete de extratereștri și recunoscând apoi că-și cenzurase sentimentele asupra mamei extraterestre, din considerație pentru sentimentele mamei ei naturale.

În această fază, Lisette realizase că îi era dor de mama a cărei formă îi apărea ca aceea a capului clasic, ca o pară întoarsă, al extratereștrilor.

Acceptarea de către Lisette a legăturii cu extratereștrii era relativ stăpânită – nu fiorul emoțional care trebuia redirecționat urgent spre inconștient, așa cum văzusem la alții. M-am întrebat dacă nu cumva strecurase, mental, niște priviri cu coada ochiului, către capul acela extraterestru – sau dacă, fără să recunoască față de mine, nu suspectase de mult existența unei legături cu aceste ființe, pe parcursul acestor ultimi doi ani. Apoi, Lisette a trecut la gânduri despre viața ei. Avea sentimentul unei munci ce trebuia făcută, sentimentul unei misiuni de îndeplinit, ca și sentimentul originii ei de pe alte meleaguri.

A apărut, din nou, imaginea mamei extraterestre. „Simt că o pot accepta." După care simte detașare emoțională și ulterior, tristețe, un mare sentiment de umilință, sentimentul unei bucurii viitoare și prezența imediată a „conștiinței lui Christos". Am întrebat-o dacă această conștiință a lui Christos avea vreo legătură cu investigația noastră.

„Absolut. Este reunirea celor două, într-o singură conștiință – entitățile și oamenii. Iar conștiința trebuie ridicată."

Lisette simțea că pătrunderea în conștiința omenească limitată, îi asigura contragreutatea necesară pentru a-i permite să înțeleagă contrastul față de conștiința extraterestră, lucru ce a fost însoțit și de gânduri care spuneau că trauma vieții ei omenești acționase pentru a o ajuta să se retragă într-un fel de disociere – să înceapă să fie conștientă de celălalt eu al ei. În ultima noastră ședință, am folosit o metodă prin care am dus-o pe Lisette înapoi cu câte un an, pentru a recapitula experiențele ei de întâlniri cu extratereștri, până în anii copilăriei. La sfârșitul ședinței, Lisette era fericită.

Rezultatul recapitulării vieții Lisettei, conștiința ei spontană despre întâlniri, ca și munca ei cu terapeutul Al Ludington și cu mine, n-au făcut decât să-i întărească gândul că există o legătură adâncă și profundă între „ei" și ea. Experiența ei legată de originea legăturii extraterestre a emoționat-o până la lacrimi. În ciuda aspectelor de teamă, teroare și îndoieli asupra propriei persoane, rezumatul de nezdruncinat al întregii sale vieți rămânea pozitiv, deși, din propria mea experiență, știu că cei care vor critica orice lucruri pozitive pe care Lisette le-ar putea scrie des-

pre experiențele ei, o vor acuza că își justifică „victimizarea", fie ca urmare a „spălării creierului de către extratereștri", fie din nevoia de a evita să transfere natura tulburătoare a acestor imagini, în conștiența ei normală, cotidiană.

Ce-aș putea spune despre modul pozitiv în care abordează experiențele trăite în întâlnirile ei cu extratereștrii? Din punctul de vedere al cercetătorului – punctul meu de vedere – lipsește totalmente orice suport, fie obișnuit, material, ori confirmabil, pentru acest gen de convingere. Cu toate acestea, pentru cel care trăiește experiența, este o convingere personală intensă, care îi conferă o autoritate majoră. Nu se ajunge ușor la ea – dar când se formează, depășește orice idee de victimizare.

Astfel, devine centrul de interdependență între fenomenologia experienței cu întâlnirile cu extratereștri și ontologia acelei experiențe. În calitate de cercetător care m-am ocupat toată viața cu astfel de studii, știu cât e de ușor să-i lași pe cei care au trăit asemenea experiențe cu sentimentul de victimă și cât de greu este să îi ajuți să ajungă la înțelegerea „legăturii", fără a face uz de indicii sau îndrumare. Oricum, am convingerea fermă că investigațiile asupra întâlnirilor trebuie întreprinse cu intenția nedeclarată de a-l face pe cel care trăiește experiența să ajungă la „dualitate" – senzația celui implicat în experiență că are o legătură adâncă și profundă cu aceste ființe – indiferent dacă persoana care are experiența întâlnirilor ajunge, sau nu, la această stare. Mai puțină convingere din partea cercetătorului în această direcție, îi face un mare deserviciu celui care trăiește experiența întâlnirii cu extratereștri.

După cum mi-a spus Lisette, intenția pe care o urmărește scriindu-și povestea, este să ofere o perspectivă alternativă persoanelor implicate în asemenea experiențe care au fost făcute să creadă că, în cel mai bun caz, sunt victimele unor extratereștri de science-fiction – și anume că din contră ele iau parte la un proces pozitiv, continuu. Încă o dată, ca neimplicat în astfel de experiențe – și, să sperăm, ca un cercetător obiectiv – nu pot emite judecăți asupra naturii acestui tip de concluzie, dar, din punctul de vedere al sprijinului dat celui care trăiește experiența, astfel încât să îi facă față, această variantă este cu mult

mai bună decât victimizarea.

Aș dori să am dovezi obiective în sprijinul acestei sinteze despre cei care trăiesc experiența întâlnirilor cu OZN-uri. Nu dispun, însă, decât de observația că, odată ce se atinge acest stadiu al înțelegerii, își pierd mare parte din teamă, anxietate și neîncredere în sine.

Ceea ce eu numesc „raportare dual㔠este miezul mutației de perspectivă prin care trec cei ce trăiesc experiențele, în timp ce își explorează imaginile din timpul întâlnirilor. Mai este definită și prin faptul că își resimt propria persoană ca fiind atât de natură umană, cât și extraterestră, atunci când retrăiesc imaginile întâlnirilor, în cadrul cercetării acestora.

Spre surprinderea mea, colegii mei din domeniul cercetărilor asupra OZN-urilor mi-au spus că raportarea dual㠄doar o teorie". Practic, nu e deloc așa. Este vorba de un model care se repetă în date. Tot mai mulți dintre cei care au asemenea experiențe ajung, în mod independent, la aceste concluzii, descoperind un sentiment de profundă înrudire cu extratereștrii. Implicațiile provenite din contextul raportării duale sunt ipotetice. Permiteți-mi să explic faptul că nici „victimizarea" nu este decât o teorie bazată pe modelul imaginilor din întâlniri, imagini care sunt trăite ca furie, teamă, pierderea controlului și traume fizice nedorite. Din păcate, este o teorie cu largă publicitate, din cauza unor cercetări incomplete. Rezolvarea etapelor traumatice vine atunci când sentimentele de legătură și origine, generate prin implicarea în experiența dualității, îi oferă celui care o trăiește, o mutație a contextului.

Pe scurt, munca mea conduce la sugestia că imaginile raportării duale, iscate prin întoarcerea în timp, pot fi clasificate în patru categorii: imagini ale nașterii pre-umane în formă de extraterestru; imagini ale dualității, simultane cu propria viață; imagini generale ale unei legături cu extratereștri, sugerând natura dublă a celui care trăiește experiența; și imagini care prezintă posibilitatea alegerii unei eventuale întoarceri la originile extraterestre ale respectivei persoane. Multe dintre imagini fac parte din categoria celor care sugerează o „legătură" cu ființele extraterestre. Cele ale Lisettei se înscriu în această categorie.

O serie de imagini cu raportare dual㠄 constau în perceperea propriei persoane în form㠄 extraterestr㠄, înainte de naștere, pregătindu-se să intre în form㠄 uman㠄.

Mai rar exprimate sunt imaginile propriei persoane într-un trup extraterestru, concomitent cu o întâlnire la bordul unui OZN. Setul de imagini cel mai puțin frecvent întâlnit implică necesitatea de a lua decizia dacă să revină, sau nu, la forma extraterestr㠄, părăsind trupul uman.

Acum, ceea ce aș dori să subliniez cât se poate de apăsat, este că imaginile din cele patru categorii de mai sus sunt percepute în același mod ca orice alte imagini concomitente cu incidentul întâlnirii cu extratereștrii. Este vorba de imagini active, spre deosebire cele pasive, în care persoana privește un ecran, ori ascultă cum i se „spune" ceva. Ele sunt la fel de valabile ca oricare altă imagine a unei întâlniri cu extratereștri – imaginile de pe masă, de exemplu, în care cel ce trece prin această experiență povestește despre modul în care, fiind întins pe masă, este supus la procedee fizice neplăcute, sub controlul extratereștrilor. Iar aceste revelații ale dualității provoacă un puternic declic emoțional.

Deoarece am ținut ani de zile sub tăcere acest gen de materiale, în mass-media nu a apărut nici un fel de idee pe care să și-o însușească, în mod inconștient, cei care au trăit asemenea experiențe.

Există și unii care vor să „salveze" ipoteza „răpirii", care spun că oamenii sunt victime la îndemâna extratereștrilor – exploatate la întâmplare, în epoci aleatorii, de extratereștri de science-fiction, pentru diferite scopuri. În acest sens, s-a renunțat la perceperea experienței dualității, ca fiind doar o variație la Sindromul Stockholm – un fenomen în care un ostatic începe să se identifice cu cei care-l țin captiv și ajunge să se apropie de ei cu înțelegere.

Cei care înclină spre această variantă, fie că habar n-au de modelul raportării duale, fie că au interpretat-o absolut greșit.

Există multe puncte în care Sindromul Stockholm se deosebește de raportarea dual㠄.

Iată cinci dintre ele:

1. În cazurile de Sindrom Stockholm, așa cum rezultă din cercetările realizate după încheierea războiului, sau asupra unor victime ca de exemplu vestita moștenitoare Patty Hearst, prizonierii, inițial speriați, se adaptează treptat printr-o atitudine plină de bunătate, dar spaima nu este cu adevărat înlăturată, până ce persoanele care au trăit experiența întâlnirilor cu extratereștrii nu resimt, efectiv, raportarea duală. Mai mult, adesea perspectiva raportării duale nu este inițiată de extratereștri, ci, mai degrabă, ea este o stare de conștiență, la care cel ce trăiește experiența cu OZN-urile ajunge, frecvent, în mod indepen-dent și nu la sugestia extratereștrilor.

2. În cazurile în care sunt implicați prizonieri cu Sin-dromul Stockholm, în identitatea lor culturală se manifestă o mutație treptată înspre cea a răpitorilor, în timp ce, dacă vorbim de raportarea duală, apare o senzație subită de înțelegere a unei legături cu extratereștrii, fără pierderea simultană a identității culturale umane.

3. În cazul raportării duale, starea non-omenească este resimțită ca fiind starea originară, însă prizonierii cu Sindromul Stockholm sunt totdeauna conștienți, în mod distinct, de existența lor dinainte de captivitate și nu își consideră niciodată viața de după Sindromul Stockholm, ca fiind originea lor.

4. Cei care resimt raportarea duală, își percep formele ca fiind identice cu extratereștrii din jurul lor și împărtășesc un context extraterestru. În mod similar, prizonierii cu Sindrom Stockholm ar trebui să se simtă imediat integrați în contextul cultural al răpitorilor lor – ceea ce însă nu se întâmplă niciodată.

5. Cei care trăiesc starea de raportare duală nu resimt niciodată un conflict al valorilor, așa cum, la început, se întâmplă adesea cu prizonierii cu Sindromul Stockholm. După ce trăiesc experiența raportării duale, indivizii ajung să se simtă mai bine – în nici un caz mai rău – în viața lor ca ființe umane.

Salvatorii „răpiților" ar putea obiecta că cele cinci stări descrise mai sus sunt rezultatul spălării creierului de către extratereștri – că aceste sentimente au fost induse pentru a supune victimele refractare. Există două obiecțiuni la acest punct de ve-

dere. Dacă este atât de simplu să se inducă această stare mentală de supunere, atunci de ce nu apare imediat la toți cei care au trăit asemenea experiențe cu extratereștrii și care își fac publice experiențele?

De ce este atât de greu de găsit această stare de dualitate, dacă scopul ei este să mascheze procesul de victimizare? Oare extratereștrii sunt, în fond, incompetenți?

În al doilea rând trebuie să notăm un punct menționat anterior – că starea de dualitate este percepută în mod activ și, prin urmare, este imposibil să tragi în mod logic o linie obiectivă și să spui că accepți ca „reale" manifestările încărcate de senzații traumatizante și ca „induse" manifestările pozitive. Toate imaginile trebuie acceptate în mod integral, într-unul sau altul dintre contexte; nu le poți despărți, în funcție de propriile tale prejudecăți sau teorii despre natura întâlnirilor cu extratereștrii.

În sfârșit, mai există și problema explicațiilor raționale. Iese acum perfect în evidență valoarea faptului că fenomenul raportării duale a fost păstrat secret în cea mai mare măsură. Majoritatea subiecților plasați în cadrul de investigare și care trăiesc pentru prima dată starea de dualitate, fără a fi citit niciodată despre ea în literatura OZN cu „tematică standard", resimt această stare ca fiind copleșitoare și foarte greu de acceptat.

Nu există nici o afirmație lejeră, de genul: „A, da, cam asta ar fi. Acum mă simt mai bine." În schimb, au existat declarații care exprimau teama pentru propria sănătate mentală. După cum spunea cineva, e mai sigur să crezi că ești nebun, decât să ai convingerea că e adevărat atunci când te percepi pe tine ca pe o ființă ne-umană. Cărțile despre OZN-uri nu ofereau nici un fel de validare care să sprijine o asemenea credință.

Cei care critică teoria raportării duale ar vrea să ne facă să credem că „frica de nebunie" este un mod ciudat de a găsi „explicații logice care să ne întărească".

Permiteți-mi să și subliniez că semnificația noțiunii de „raportare dual㔠poate cuprinde cu ușurință anumite descoperiri despre întâlnirile cu extratereștrii, pe care teoria „răpirii" are dificultăți să le includă. Cei care au avut experiențe cu extratereștrii, cred frecvent că au fost astfel pe toată durata

vieții – și nu începând de la vârsta aleatorie la care a avut loc așa-zisa lor răpire.

Aceste informații sunt dezvăluite într-o serie de relatări ale unor întâlniri asemănătoare cu o ședință cu Lisette.

Dacă se face vreo încercare de explicație logică – adică de găsire a unor explicații plauzibile, dar superficiale – atunci este vorba, efectiv, de încercarea de a salva teoria „răpirii". Modelul raportării duale contrazice această ipoteză și implică lucruri foarte diferite pentru natura întâlnirilor cu OZN-urile.

Trebuie să recunoaștem, însă, că nu există nici un fel de dovezi obiective, indiscutabile, în sprijinul afirmațiilor făcute; din contra, probele furnizate și supuse testelor s-au dovedit „neconvingătoare" și neconcludente.

Persoanele care au trăit experiența întâlnirilor cu OZN-uri, au rămas cu un sentiment de mânie, ca și cum ar fi fost violați, abuzați – și mă tem că, în plus, se simt mai mult victime ale investigatorilor fenomenului OZN cu care au avut de-a face, victime ale terapeuților și ale mass-media, decât ale extratereștrilor despre care se spune că au fost implicați în aceste fenomene. Asta, fără îndoială, pentru că întâlnirile incomplet cercetate sunt cântărite, în mod inevitabil, prin comparare cu modelele din mass-media – cu modelul victimizării.

Autoarea cărții de față dorește să deschidă o ușă spre o perspectivă mai largă asupra sentimentelor pe care le au cei care au trăit experiențe cu OZN-uri, în legătură cu aceste întâlniri. Este o perspectivă care depășește viziunea stereotipă a lumii, din lucrările de science-fiction. Până și în comunitatea celor care sunt interesați de fenomenul OZN, părerile alternative despre natura acestui fenomen răzbat cu dificultate, prin larma creată de mass-media. Chiar cu riscul de a deveni o componentă a acestui zgomot, este necesar să fie auzită și această viziune alternativă specială.

Oare cititorii trebuie să fie mai puțin prudenți față de cele scrise în această carte, decât în altă parte?

Sigur că nu. Nimic din cele cuprinse în acest volum nu trebuie luat fără judecată critică, nici fără îndoielile unei minți întrebătoare.

Dacă, însă, cititorul s-a gândit măcar o dată că ar putea exista un singur dram de adevăr în oricare altă lucrare referitoare la OZN-uri, atunci acel cititor ar trebui să ia în considerație și posibilitatea celor prezentate aici.

Lisette scrie pentru a arăta, în primul rând, că a trecut prin aceleași treziri traumatizante ca și cele descrise de atâția alții dintre cei care au avut experiențe cu OZN-uri și, în al doilea rând, că împărtășește ceea ce a înțeles despre natura experiențelor – ceva diferit de subiectele de science-fiction, pline de violență și victimizare, adică, exact contrariul. În plus, ea nu proclamă deținerea adevărului absolut, pentru că acesta se poate să nu fie dovedit vreodată, ci vorbește despre viziunea ei, care corespunde anilor în care am făcut activitate de cercetare asupra persoanelor care au avut experiențe cu OZN-uri.

Aveți aici povestea unei femei. Cititorii se vor raporta la ceea ce are de spus Lisette, pentru că experiențele ei ar putea foarte bine să fie și ale noastre.

Despre autoare

Lisette Larkins s-a născut și a crescut în sudul Californiei. În 1997, pe când era căsătorită și mamă a unui băiețel, întreaga sa viață a fost dată peste cap, întrucât a fost contactată de către extratereștri. La început, nefiind sigură de ceea ce i se întâmplă, a considerat că e posibil să-și fi pierdut mințile. Dar, după testări și evaluări psihologice elaborate, s-a convins că este absolut normală. De fapt, terapeutul ei a contribuit la această carte. Cu timpul, Lisette a ajuns să înțeleagă că, la fel ca mulți alți oameni obișnuiți din întreaga lume, și ea face parte din grupul din ce în ce mai numeros al celor care sunt contactați de către locuitori din alte galaxii.

În anul 2000, Lisette a început să lucreze împreună cu Neale Donald Walsch, autorul cărților de mare succes, *Conversații cu Dumnezeu*, ca asistenta sa personală. Încurajată de Neale, ea a făcut cunoștință cu Bob Friedman, editorul cărților lui Walsch, iar Bob a ajutat-o să înțeleagă că ET doresc ca ea să înceapă o serie de comunicări cu ei. Scopul lor este de a ajuta evoluția culturii și civilizației umane, și, cu timpul, de a intra în contacte directe cu oamenii de pe Pământ. Acum, Lisette lucrează la al treilea volum din această serie.

www.talkingtoETs.com, e-mail lisette@talkingtoets.com

CUPRINS

Introducere din partea editorului
O ofertă pe care n-o putem refuza 5
Prefața autoarei 9
CAPITOLUL 1
Pregătirea 18
CAPITOLUL 2
Cine suntem, de ce ne găsim aici 28
Legătura noastră cu voi 34
Venim cu gânduri de pace 37
De ce ne găsim aici 42
Sensul real al contactelor 46
CAPITOLUL 3
Dar ce mai distracție! 50
CAPITOLUL 4
Totul se schimbă 64
CAPITOLUL 5
Numără stelele, numără navele 77
Cum am ajuns să vă cunoaștem 83
Deschiderea unui Canal de Comunicare 90
Nu suntem singuri 94
CAPITOLUL 6
Primul contact 101
CAPITOLUL 7
Magie și miracole 124
CAPITOLUL 8
Bani și materializare 145
Crearea Miracolelor 150
CAPITOLUL 9
Cercuri din lanuri și alte contacte 161

CAPITOLUL 10
„Perdele de fum" 179
„Perdele de fum" pentru iertare
sau „Proiecte Întunecate" 186
CAPITOLUL 11
Iubire și sex 192
CAPITOLUL 12
Mutilarea animalelor și a vitelor 207
Soarta mult-iubitului Max 213
Mutilări ale animalelor 216
CAPITOLUL 13
Omul nou 219
CAPITOLUL 14
Noua Revoluție 238
A doua Generație 245
Noua Revoluție 252
CAPITOLUL 15
Comunicare prin videoconferințe 256
CAPITOLUL 16
Încotro ne îndreptăm, de aici încolo 266
Vindecare globală? 270
Nota autoarei 280
ANEXA I 282
ANEXA II 292
Despre autoare 305

CARȚI PUBLICATE DE EDITURA FOR YOU

Monica Vișan		
Metodă rapidă de învățare		
a gramaticii limbii engleze	65.000 lei	6,50 lei
Exerciții de gramatică engleză vol I	55.000 lei	5,50 lei
Exerciții de gramatică engleză vol. II	75.000 lei	7,50 lei
Neale Donald Walsch		
Conversații cu Dumnezeu, volumul I	65.000 lei	6,50 lei
Conversații cu Dumnezeu, volumul II	65.000 lei	6,50 lei
Conversații cu Dumnezeu, volumul III	80.000 lei	8,00 lei
Prietenie cu Dumnezeu	80.000 lei	8,00 lei
Comuniune cu Dumnezeu	60.000 lei	6,00 lei
Momente de grație	60.000 lei	6,00 lei
Cei ce aduc lumina	30.000 lei	3,00 lei
Intrebări și răspunsuri		
la Conversații cu Dumnezeu;	90.000 lei	9,00 lei
Conversații cu Dumnezeu		
pentru adolescenți și părinți	80.000 lei	8,00 lei
Noile Revelații	130.000 lei	13,00 lei
Paul Ferrini		
Iubire fără condiții,		
Reflecții ale Minții Christice .	35.000 lei	3,50 lei
Liniștea inimii,		
Reflecții ale Minții Christice, partea a II-a	60.000 lei	6,00 lei
Miracolul iubirii,		
Reflecții ale Minții Christice, partea a III-a	50.000 lei	5,00 lei
Intoarcerea în grădină,		
Reflecții ale Minții Christice, partea a IV-a	50.000 lei	5,00 lei
Cuvinte de înțelepciune pentru fiecare zi	70.000 lei	7,00 lei
Amour sans conditions (lb. franceză)	100.000 lei	10,00 lei
Debbie Ford		
Partea întunecată a căutătorilor de lumină	60.000 lei	6,00 lei
Intrebări potrivite	50.000 lei	5,00 lei
John J. Falone		
Frecvența Geniu,		
instrucțiuni de accesare a Minții Cosmice	100.000 lei	10,00 lei
***		
ET 101. Manual cosmic cu instrucțiuni		
pentru evoluție planetară	30.000 lei	3,00 lei

Suzanne Ward		
Matei, vorbește-mi despre rai	60.000 lei	6,00 lei
Revelații pentru o nouă eră.	75.000 lei	7,50 lei
Iluminări pentru o nouă eră	125.000 lei	12,50 lei
Vocile Universului	110.000 lei	11,00 lei
Jasmuheen		
A trăi cu lumină	60.000 lei	6,00 lei
In rezonanță	120.000 lei	12,00 lei
Hrană pentru zei	120.000 lei	12,00 lei
Legea iubirii	180.000 lei	18,00 lei
Ken Keyes și Penny Keyes		
Rețete pentru fericire	30.000 lei	3,00 lei
Russ Michael		
Sufletul pereche te cheamă	60.000 lei	6,00 lei
Tom Kenyon și Virginia Essene		
Invățătura Hathor;		
Mesaje de la o civilizație înălțată.	65.000 lei	6,50 lei
Deepak Chopra		
Vindecarea sufletului		
de frică și suferință	60.000 lei	6,00 lei
Calea spre iubire	120.000lei	12,00 lei
Ram Dass		
Rânduri pentru suflet	45.000 lei	4,50 lei
Shirley MacLaine		
Camino	85.000 lei	8,50 lei
Lee Carroll și Jan Tober		
Copiii Indigo	90.000 lei	9,00 lei
James F. Twyman		
Emisarii luminii	90.000 lei	9,00 lei
Emisarii Iubirii	70.000 lei	7,00 lei
Bruce Davis		
Izvorul vindecării e iubirea	75.000 lei	7,50 lei
Pacea simplă a sufletului	55.000 lei	5,50 lei
(Viața spirituală a Sf. Francis de Assisi)		
Mânăstire fără ziduri	75.000 lei	7,50 lei
Marianne Williamson		
Iubire magică	75.000 lei	7,50 lei
Dr. Doreen Virtue		
Copiii Indigo:		

cum să-i hrănim și să-i îngrijim	80.000 lei	8,00 lei
Copiii de cristal	35.000 lei	3,50 lei
Sri Vasudeva		
Voi sunteți lumina	55.000 lei	5,50 lei
Divinitatea lăuntrică	55.000 lei	5,50 lei
Sotirios Crotos		
Ucenicul lui Iisus Hristos	70.000 lei	7,00 lei
Anthony de Mello		
Conștiența	55.000 lei	5,50 lei
Tobias		
Seria Creatorului	140.000 lei	14,00 lei
Gregg Krech		
Naikan	70.000 lei	7,00 lei
Stuart Wilde		
Forța	50.000 lei	5,00 lei
Carlos Warter		
Reîntoarcerea la sacru	100.000 lei	10,00 lei
Gregg Braden		
Efectul Isaia	120.000 lei	12,00 lei
Brian Tracy		
Succesul în viață	180.000 lei	18,00 lei
Beata Bishop		
Vremea vindecării	150.000 lei	15,00 lei
Jami Lin		
Aromaterapie și Feng Shui	90.000 lei	9,00 lei
Dianne Lancaster		
Copiii Indigo - de la mânie la iubire	150.000 lei	15,00 lei
Lisette Larkins		
De vorbă cu extratereștrii	180.000 lei	18,00 lei

IN PREGATIRE

Dr. Max Gerson

Terapia Gerson

Neale Donald Walsch

Dumnezeul de mâine

Paul Ferrini

Cum să creăm o relație spirituală

Christul cel viu

Iluminare pentru fiecare

Deepak Chopra

Întinerește și trăiește mai mult

Jasmuheen

Radianța Divină

Biocâmpuri și extaz

Vindecare armonioasă

Gregg Braden

Codul lui Dumnezeu

Trezirea la punctul zero

Pași prntre lumi

Joan Borysenko

Profesor ne e vinovăția, iar lecția e iubirea

Robert Rabbin

Pune suflet în ceea ce faci

Debbie Ford

Secretul umbrei

Marianne Williamson

Binecuvântarea de toate zilele

Augusto Cury

Părinți inteligenți, profesori fascinanți

Brian Weiss

Același suflet, multe trupuri

Aurelia Louise Jones

Telos, vol. I și II

Steve Rother

Psihologia spirituală

Bun venit acasă. Noua planetă Pământ

Kostas Danaos

Magul din Iava

Daphne Rose Kingma

Iubirea de sine

Iată și prezentarea acestor cărți deosebite:

Conversația pe care Neale Donald Walsch o poartă cu Dumnezeu este inclusă în zece volume și încă nu s-a terminat! Acestea sunt: Conversații cu Dumnezeu, vol.I, II, III, Prietenie cu Dumnezeu, Comuniune cu Dumnezeu, Momente de grație, Cei ce aduc lumina, Conversații cu Dumnezeu pentru tineret și părinți și Conversații cu Dumnezeu. Întrebări și răspunsuri. Din toate cărțile se revarsă asupra noastră, a cititorilor, o dragoste nelimitată și necondiționată cu care Dumnezeu ne învăluie în permanență și care ne face să înțelegem că nu suntem singuri,

exemplificând, mai mult decât orice, vorbele spuse in Noul Testament (Ioan X, 30): „Cu toții Una suntem".

IUBIRE FARA CONDIȚII, LINIȘTEA INIMII, MIRACOLUL IUBIRII și INTOARCEREA IN GRADINA, de Paul Ferrini aduc mesajul iubirii lui Dumnezeu față de noi, transmis prin mintea Christică.

PARTEA INTUNECATA A CAUTATORILOR DE LUMINA, scrisă de Debbie Ford, psihiatru și psiholog, scoate la lumină aspectele întunecate ale firii noastre, pe care le ascundem sau le negăm și ne învață cum să le cunoaștem și să le iubim.

FERCVENȚA GENIU, de John Fallone, o carte de mare excepție, care prezintă științific modul nostru de a funcționa ca entități pământene și cosmice. NUMAI SIMPLA LECTURA A CARȚII RIDICA foarte mult coeficientul de inteligență, prin racordarea la FRECVENȚA GENIU.

E.T. 101, MANUAL COSMIC DE INSTRUCȚIUNI PENTRU EVOLUȚIE PLANETARA. Citind aceasta carte, veți descoperi singuri dacă este vorba de S.F. sau de ceva mult mai serios și important pentru noi toți.

A TRAI CU LUMINA, IN REZONANȚA, HRANA ZEILOR, LEGEA IUBIRII, de Jasmuheen, o doamnă din Australia, care este vizionară și clarvăzătoare și se hrănește, de unsprezece ani, numai cu lumină. Experiența ei este deosebită și de mare interes pentru oamenii din lumea întreagă. LEGEA IUBIRII este cea mai recentă carte, scrisă în 2005, iar informația este extrem de prețioasă pentru evoluția noastră spirituală.

MATEI, VORBEȘTE-MI DESPRE RAI, REVELAȚII PENTRU O NOUA ERA, ILUMINARI PENTRU O NOUA ERA și VOCILE UNIVERSULUI, de Suzanne Ward conțin mesajele pe care doamna Suzanne Ward le-a primit de la fiul ei, Matei, care a murit de curând și care face o prezentare foarte detaliată a vieții de după moarte și a lumii de dincolo.

COPIII INDIGO, de Lee Carroll și Jan Tober, prezintă copiii de excepție care s-au născut după anul 1980 și care sunt atât de deosebiți de ceilalți copii de până acum, încât părinții, profesorii și medicii trebuie să se adapteze și să învețe cum să se comporte cu ei și cum să-i înțeleagă. Această carte este un ajutor neprețuit pentru orice persoană care are, într-un fel sau altul, cu un asemenea copil.

CAMINO este ultima carte scrisă de Shirley MacLaine, renumita actriță, care, pe lângă talent, are și o mare cunoaștere și deschidere spirituală. Camino este una dintre cele mai importante cărți ale mileniului III, în care ne este prezentat pelerinajul făcut de Shirley la Santiago de Compostella, Spania. Pe parcursul celor 500 de km. cât durează acesta, autoarea are ocazia să-și cunoască viețile trecute și să afle cine este ea cu adevărat. Stilul deosebit al cărții și informațiile inedite pe care le conține, îl fac pe cititor să o considere drept carte de căpătâi și să nu o poată lăsa din mână.

RANDURI PENTRU SUFLET, de Ram Dass, este ultima carte scrisă de

acest mare autor, una dintre cele mai iubite personalități spirituale ale Americii. După ce și-a întâlnit gurul în India - pe Maharajji - și a primit inițiere și cunoaștere în practicarea meditației, devoțiunii și Hatha Yoga, el a transmis publicului occidental aceste învățături, prin conferințe, ateliere și cărți.

EMISARII LUMINII, de James F. Twyman este prima dintr-o serie de cărți scrise de James F. Twyman, care este relatarea unei aventuri spirituale - fiind deci un roman inițiatic care relatează despreo comunitate de înaltă spiritualitate, cunoscută sub numele de Emisarii Luminii. Cuvintele pe care James Twyman le-a scris pentru noi sunt profetice și profunde. Prin ele, putem învăța cum să devenim Emisari ai Luminii și să schimbăm lumea în bine.

EMISARII IUBIRII descrie întâlnirea lui James Twyman cu copii cu capacități paranormale și mesajul pe care ei îl transmit omenirii.

IZVORUL VINDECARII E IUBIREA, de Bruce Davis, este o carte inițiatică, scrisă de doi vindecători care au descoperit, în decursul călătoriei lor de spiritualitate, că nici un vindecător nu poate vindeca decât cu iubire și cu credință totală și absolută în Dumnezeu. *Izvorul vindecării e iubirea* este povestea adevărată a doi oameni care se întâlnesc în vis și întreprind o călătorie cu un șaman din Alaska și apoi trăiesc cu vindecătorii mediumi din Insulele Filipine, într-o lume a credinței și a miracolelor.

IUBIRE MAGICA, de Marianne Williamson, este una dintre cele mai frumoase cărți despre relația de cuplu, despre cum să ne înțelegem partenerul de viață.

COPIII DE CRISTAL, de dr. Doreen Virtue, prezintă copiii până la șase ani, care sunt niște ființe minunate, venite pentru a ne salva.

CONȘTIENȚA, de Anthony de Mello, cuprinde o serie de conferințe ținute de acest mare învățător, care ne ajută să ne trezim la starea de spiritualitate de care avem nevoie în aceste momente ale vieții noastre. Poate fi considerată o carte de căpătâi pentru fiecare dintre noi.

INVAȚATURILE LUI TOBIAS este cartea în care Tobias, un înger iubitor si plin de compasiune din Biblia apocrifă ne împărtășește în douăsprezece lecții puternice, cum să trecem în Noua Energie. El ne vorbește prin Geoffrey Hoppe, care, înainte de „chemarea la trezire" din 1995, era om de afaceri si antreprenor, fără preocupări spirituale. Acum, el și Tobias împlinesc o înțelegere veche - aceea de a prezenta, la momentul potrivit, informații care schimbă viața. Iată ce spune Tobias: *„Nu mai mergeți niciodată Acasă. In schimb, Acasă va veni la voi."* Cu aceste cuvinte, el oferă un mod cu totul nou de înțelegere a felului în care am venit pe Pământ și din ce motiv acum este un moment important pentru noi, când ne aflăm la o răspântie în călătoria noastră spirituală. Invățăturile lui Tobias au devenit, în câțiva ani, un fenomen pe plan internațional, care schimbă vieți și oferă noi speranțe de împlinire spirituală.

CALEA SPRE IUBIRE, o altă carte scrisă de dr. Deepak Chopra, ne poar-

tă prin relațiile noastre cu ceilalți, în special cu partenerul de cuplu, într-un mod romantic, plăcut și, în același timp, plin de învățăminte.

MANASTIRE FARA ZIDURI este un eseu despre liniștea noastră interioară și despre pacea sufletului, pe care le putem găsi în noi înșine.

NAIKAN este o metodă japoneză de introspecție, foarte modernă, care ne face viața mai frumoasă și ne aduce fericire în cadrul relațiilor cu ceilalți. Citind-o, aflăm cât de ușor putem să-i facem fericiți pe cei din jur.

REÎNTOARCEREA LA SACRU, prezintă călătoria spirituală a autorului și întîlnirile sale cu mari maeștri și posibilități de înaltă învățătură de suflet..

EFECTUL ISAIA este o carte extrem de importantă care ne oferă revelația faptului că avem în noi înșine capacitatea de a ne schimba viitorul, prin modificarea alegerilor pe care le-am făcut în trecut. Cartea ne arată cum să ne rugăm, autorul preluând învățăturile aflate în *Manuscrisele de la Marea Moartă*, care sunt validate de descoperile fizicii cuantice și ale medicinei moderne.

INTREBARILE POTRIVITE, este cartea în care Debbie Ford ne ajută să punem întrebările care ne vor schimba modul de a alua decizii și, în consecință, ne oferă puterea de a ne împlini toate visele. Uneori, nu primim răspunsurile potrivite, pentru că nu ne-am pus întrebările potrivite. Acum, aflăm care sunt acestea și învățăm cum să le punem.

SUCCESUL IN VIAȚA este o carte pe care ar trebui cu toții să o citim de nenumărate ori, ca să învățăm modul prin care putem obține succesul în tot ceea ce întreprindem - atât în viața personală, cât și în afaceri. Cartea este scrisă de o persoană care a reușit în viață, pornind de la o poziție socială modestă, iar acum ține conferințe și seminarii în lumea întreagă, pentru a-i învăța pe oameni regulile simple și accesibile pentru a reuși în viață și a-și găsi fericirea.

VREMEA VINDECARII este cartea în care Beata Bishop povestește cum s-a vindecat de melanom în fază terminală, printr-o terapie care avut 100% succes în mai multe tipuri de boli grave - Terapia Gerson ... dar cartea ne învață cum să învingem boala și moartea, prin abordare holistică și spirituală.

AROMATERAPIE și FENG SHUI este cea mai completă carte pe acest subiect atât de vast. Jami Lin este cea mai apreciată specialistă în domeniu.

COPIII INDIGO - DE LA MANIE LA IUBIRE este o altă carte care abordează subiectul Copiilor Indigo, dar aduce în plus o demonstrație extrem de folositoare a mesajului pe care corpul ni-l dă, astfel încât să înțelegem care este problema noastră suconștientă, unde se află mânia stocată și cum să o rezolvăm.

Extratereştrii nu sunt în drum spre noi! Ei sunt deja aici.

„Întrebarea dacă noi comunicăm sau nu cu cei din spaţiu nici nu-şi mai are sensul. Răspunsul a fost dat cu multă vreme în urmă. Ceea ce ne întrebăm acum este: *Ce anume ni se spune? Ce învăţătură ne este transmisă? Ce fel de ajutor ni se dă? Ce intuiţii putem avea şi ce răspunsuri ni se dau?*

În cartea *De vorba cu extratereştrii*, prin informaţiile primite într-un mod cu totul deosebit, de către o fiinţă umană extraordinară, care a avut curajul să iasă în public şi să dezvăluie un proces intim, personal şi care a dus-o până la cele mai depărtate margini ale universului, întrebările de mai sus îşi capătă răspunsul.

Neale Donald Walsch, autor al cărţilor *Conversaţii cu Dumnezeu*.

Învăţăturile pe care le conţine această carte nu pot fi ignorate. Suntem binecuvântaţi că le primim. Vă sfătuiesc să o citiţi.

Joel Rothschild, autor al cărţii *Semnale de speranţă*.

Citiţi această carte. Renunţaţi la limbajul victimizării. Fiţi la fel de curajoşi ca şi Lisette Larkins. Urcaţi-vă pe culmile minţii şi lăsaţi ca aripile inimii să se desfăşoare. Auziţi chemarea răsunătoare a destinului. Pregătiţi-vă pentru contactul planetar.

Dana Redfield, autoarea cărţilor: *Suntem chemaţi* şi *Legătura ET-oameni*.

În 1997, pe când Lisette Larkins era căsătorită şi avea un băieţel, întreaga viaţă i-a fost dată peste cap, întrucât a fost contactată de către extratereştri. La început, a considerat că e posibil să-şi fi pierdut minţile. Dar, după testări şi evaluări psihologice elaborate, s-a convins că este absolut normală.

În anul 2000, Lisette a început să lucreze împreună cu Neale Donald Walsch, autorul cărţilor de mare succes, *Conversaţii cu Dumnezeu*, ca asistenta sa personală. Încurajată de Neale, ea l-a cunoscut pe Bob Friedman, editorul cărţilor lui Walsch, care a făcut-o să înţeleagă ce doresc ET. Scopul lor este de a ajuta evoluţia culturii şi civilizaţiei [illegible] timpul, de a intra în contacte directe cu [illegible] Pământ.

Editura For You
ISBN 973-7978-32-3

Lei 18,00

180.000 ROL / 18 RON